

MEI 2021

Liahona

Wegwijzer naar Jezus Christus

TOESPRAKEN
ALGEMENE
CONFERENTIE

President Nelson roept heiligen
op om hun geloof in Jezus
Christus te vergroten

Nieuwe algemene zeventigers
en nieuw algemeen
jeugdwerkpresidium gesteund

Twintig nieuwe tempels in
elf landen aangekondigd

Foto's uit Mongolië en Nigeria (inzet)

'Geliefde broeders en zusters, de kracht van de kerk ligt in de inspanningen en het getuigenis van haar leden, dat maar blijft groeien. Een getuigenis ontwikkelt zich het beste thuis. *Velen* van u hebben het afgelopen jaar uw evangeliestudie thuis aanzienlijk uitgebreid. Ik ben u dankbaar, en uw kinderen zullen u dankbaar zijn.' – President Russell M. Nelson, 'Welkomstwoord'

Inhoud mei 2021

121e jaargang • nummer 5

Zaterdagmorgenbijeenkomst

- 6 **Welkomstwoord**
President Russell M. Nelson
- 8 **God onder ons**
Ouderling Dieter F. Uchtdorf
- 12 **Essentiële gesprekken**
Joy D. Jones
- 16 **Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland**
Jan E. Newman
- 19 **Verweven harten**
Ouderling Gary E. Stevenson
- 24 **Plaats in de herberg**
Ouderling Gerrit W. Gong
- 28 **Ik kijk graag naar de tempel**
President Henry B. Eyring

Zaterdagmiddagbijeenkomst

- 32 **Steunverlening aan algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene functionarissen**
President Dallin H. Oaks
- 34 **Verificatieverklaring over 2020**
Jared B. Larson
- 35 **Niet zoals de wereld die geeft**
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 38 **Arme zielen**
Ouderling Jorge T. Becerra
- 41 **Onuitstaanbaar onrecht**
Ouderling Dale G. Renlund
- 45 **De eeuwige levensreis van een kind van God**
Ouderling Neil L. Andersen
- 50 **U zult vrij zijn**
Ouderling Thierry K. Mutombo
- 53 **Hoop in Christus**
President M. Russell Ballard

Priesterschapsbijeenkomst

- 56 **Bisschoppen: herders voor de kudde van de Heer**
Ouderling Quentin L. Cook
- 61 **Jij kunt Israël vergaderen!**
Ahmad S. Corbitt
- 64 **Dit is onze tijd!**
Ouderling S. Gifford Nielsen
- 68 **In zijn naam zegenen**
President Henry B. Eyring
- 75 **Wat heeft onze Heiland voor ons gedaan?**
President Dallin H. Oaks

- 78 **Wat we nu leren en nooit zullen vergeten**
President Russell M. Nelson

Zondagmorgenbijeenkomst

- 82 **Jezus Christus: de Verzorger van onze ziel**
Ouderling Ulisses Soares
- 85 **Het graf kent geen overwinning**
Reyna I. Aburto
- 88 **Onze droefheid zal tot blijdschap worden**
Ouderling S. Mark Palmer
- 90 **Naar het doel jagen**
Ouderling Edward Dube
- 92 **Denk aan de weg terug naar huis**
Ouderling José A. Teixeira
- 94 **God heeft zijn kinderen lief**
Ouderling Taniela B. Wakolo
- 97 **Zij vermogen niets; wij kunnen niet vallen**
Ouderling Chi Hong (Sam) Wong
- 99 **Onze persoonlijke Heiland**
Ouderling Michael John U. Teh
- 101 **Christus is opgestaan – met geloof in Hem kunt u bergen verzetten**
President Russell M. Nelson

Zondagmiddagbijeenkomst

- 105 **De goddelijk geïnspireerde Amerikaanse grondwet verdedigen**
President Dallin H. Oaks
- 109 **'Zie! Ik ben een God van wonderen'**
Ouderling Ronald A. Rasband
- 112 **Licht hecht zich aan licht**
Ouderling Timothy J. Dyches
- 116 **Het waarom van het verbondspad**
Ouderling D. Todd Christofferson
- 120 **Het licht van waarheid aan de hemelboog**
Ouderling Alan R. Walker
- 123 **'De beginnelen van mijn evangelie'**
Ouderling David A. Bednar
- 127 **COVID-19 en tempels**
President Russell M. Nelson
- 72 **Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen**
- 128 **Statistisch rapport 2020**
- 129 **Nieuwe roepingen**
- 135 **Kerknieuws**
- 143 **Kom dan en volg Mij – van de conferentietoespraken leren**

Verenigde Staten

De 191e algemene aprilconferentie

Zaterdagmorgenbijeenkomst, 3 april 2021

Leiding: president Dallin H. Oaks
Openingsgebed: ouderling Robert C. Gay
Slotgebed: ouderling James B. Martino
Muziek door The Tabernacle Choir at Temple Square*; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; verschillende organisten: 'The Morning Breaks', *Hymns*, nr. 1; 'Arise, O God, and Shine', *Hymns*, nr. 265, arr. Wilberg; 'Choose the Right', *Hymns*, nr. 239, arr. Wilberg; 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5; 'Teach Me to Walk in the Light', *Hymns*, nr. 304, arr. Wilberg; 'The Spirit of God', *Hymns*, nr. 2, arr. Wilberg.

Zaterdagmiddagbijeenkomst, 3 april 2021

Leiding: president Henry B. Eyring
Openingsgebed: ouderling Carl B. Cook
Slotgebed: Mark L. Pace
Muziek door The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; verschillende organisten: 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns*, nr. 83, arr. Wilberg; 'If I Listen with My Heart', DeFord, arr. Wilberg; 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58; 'Rejoice, the Lord Is King!', *Hymns*, nr. 66, arr. Murphy.

Priesterschapsbijeenkomst, 3 april 2021

Leiding: president Dallin H. Oaks
Openingsgebed: bisschop L. Todd Budge
Slotgebed: ouderling LeGrand R. Curtis jr.
Muziek door verschillende koren, dirigenten en organisten: 'In Hymns of Praise', *Hymns*, nr. 75, arr. Christiansen; 'God Loved Us, So He Sent His Son', *Hymns*, nr. 187, arr. McDavitt; 'Hark, All Ye Nations!', *Hymns*, nr. 264; 'Hope of Israel', *Hymns*, nr. 259, arr. Kasen.

Zondagmorgenbijeenkomst, 4 april 2021

Leiding: president Dallin H. Oaks
Openingsgebed: ouderling Terence M. Vinson
Slotgebed: ouderling Arnulfo Valenzuela
Muziek door verschillende koren, dirigenten en organisten: 'On This Day of Joy and Gladness', *Hymns*, nr. 64; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6; 'I Love to See the Temple', *Children's Songbook*, 95, arr. Zabriskie; 'I Am a Child of God', *Hymns*, nr. 301, arr. DeFord; 'He Is Risen!', *Hymns*, nr. 199, arr. Wilberg.

Zondagmiddagbijeenkomst, 4 april 2021

Leiding: president Henry B. Eyring
Openingsgebed: ouderling Randy D. Funk

Slotgebed: Sharon Eubank
Muziek door The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; verschillende organisten: 'Christ the Lord Is Risen Today', *Hymns*, nr. 200, arr. Wilberg; 'He Sent His Son', *Children's Songbook*, 34–35, arr. Hofheins; 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85; 'Let Us All Press On', *Hymns*, nr. 243, arr. Elliott.

* De muziek voor elke bijeenkomst is eerder opgenomen.

Beschikbaarheid conferentietoespraken

U kunt de conferentietoespraken in veel talen op het internet vinden. Ga naar conference.ChurchofJesusChrist.org en kies de gewenste taal. De toespraken zijn ook in de app Evangeliebibliotheek beschikbaar. Er zijn doorgaans binnen zes weken na de algemene conferentie Engelstalige video- en audio-opnames bij het distributiecentrum verkrijgbaar. Op disability.ChurchofJesusChrist.org vindt u informatie over

de algemene conferentie in aangepaste vorm voor leden met een beperking.

Op de omslag

Voor: foto tuingraf (replica voor filmset) Matt Reier
Achter: foto Leslie Nilsson

Foto's conferentie

De foto's van de conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Cody Bell, Mason Coberly, John Lloyd, Leslie Nilsson en Dave Ward. Aanvullende foto's: David Aguayo, Janae Bingham, Chinedum Chimezie, Weston Colton, Neil Crisp, Daniel Dornelles, Maria Espinosa, Katerina Gracheva, Robyn Jones, Niel Kabling, Julian Klemm, Ashlee Larson, Barbara Leite, Munkhbayar Magvandorj, Daniel Martinez, Lord Mbambu, Melanie Miza, Sayaka Okubo, Rosa Carmina Alvarez Pedraza, Christy Powell, Alice Priya, Valiosa Rakotomanana, Helen Rose, Niko Serey, Amanda Steed, Camila Tau, Ntebaleng Twala, en Kau'i Wihongi.

Uruguay

Het Eerste Presidium: Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Het Quorum der Twaalf Apostelen:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson,
Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redacteur: Randy D. Funk

Adviseurs: Marcos A. Aidukaitis, Michelle D. Craig, Becky Craven,
Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Jeremy R.
Jaggi, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Bradley
R. Wilcox

Algemeen directeur: Richard I. Heaton

Directeur kerktijdschriften: Aaron Johnston

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofredacteur: Adam C. Olson

Assistent-hoofredacteurs: Ryan Carr, Matthew D. Flitton,
Mindy Selu, Marissa Widdison

Publicatie-assistente: Camila Castrillón

Teksten en redactie: Garrett H. Garff, Chakell Wardleigh Herbert,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Richard M. Romney, Margaret
Willes

Artdirector: Tadd R. Peterson

Vormgeving: Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr

Coördinatrice intellectueel eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Ammon Harris

Productie: Ira Glen Adair, Andrea Bird, Julie Burdett, José Chavez,
Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrissa M. Smith

Drukvoorbereiding: Joshua Dennis

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis

Directeur distributie: Nelson Gonzalez

Postadres: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of
'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog,
Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds.
(De frequentie verschilt per taal.)

© 2021 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in
the United States of America.

Auteursrecht: tenzij anders aangegeven, mag materiaal in de *Liahona*
voor eigen, niet-commercieel gebruik (waaronder kerkroepingen)
gekopieerd worden. Dat recht kan op elk moment ingetrokken worden.
Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding
dat aangeeft. Auteursrechtelijke vragen kunt u richten aan het
Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA;
email: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: May 2021
Vol. 121 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554)
is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard,
Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org.
(Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Brazilië

Spreekersregister

Aburto, Reyna I., 85
Andersen, Neil L., 45
Ballard, M. Russell, 53
Becerra, Jorge T., 38
Bednar, David A., 123
Christofferson, D. Todd, 116
Cook, Quentin L., 56
Corbitt, Ahmad S., 61
Dube, Edward, 90
Dyches, Timothy J., 112
Eyring, Henry B., 28, 68
Gong, Gerrit W., 82
Holland, Jeffrey R., 35
Jones, Joy D., 12
Larson, Jared B., 34
Mutombo, Thierry K., 50
Nelson, Russell M., 6, 78, 101, 127
Newman, Jan E., 16
Nielsen, S. Gifford, 64
Oaks, Dallin H., 32, 75, 105
Palmer, S. Mark, 88
Rasband, Ronald A., 109
Renlund, Dale G., 41
Soares, Ulisses, 82
Stevenson, Gary E., 19
Teh, Michael John U., 99
Teixeira, José A., 92
Uchtdorf, Dieter F., 8
Wakolo, Taniela B., 94
Walker, Alan R., 120
Wong, Chi Hong (Sam), 97

Register op onderwerp

Abortus, 45
Alleenstaanden, 24, 53
Barmhartige Samaritaan, 24
Bediening, 38, 56
Begeleiding, 24
Beginselen, 123
Bekering, 6, 8, 16, 50, 75, 82, 88
Bisschoppen, 56
Dienen, 64, 68, 92
Discipelschap, 24
Diversiteit, 24
Dood, 85
Eenheid, 19, 78
Eenzaamheid, 53
Erbij horen, 24, 53
Evangelië, 6, 12, 50, 97, 120, 123
Financieel beheer, 34
Gebet, 92
Geduld, 53
Gehoorzaamheid, 53, 116
Geloof, 12, 41, 61, 78, 88, 90,
101, 109, 112
Gevoel van eigenwaarde, 64
Gezin, 16, 28, 45, 94
Goddelijke natuur, 92
God de Vader, 8, 41, 94
Grondwet van VS, 105
Heilige Geest, 112, 116
Heilsplan, 8, 45, 61, 75
Herstelling, 120
Hoop, 8, 53, 85, 97
Jezus Christus, 8, 16, 19, 24, 35,
41, 50, 53, 61, 68, 75, 82, 85,
88, 90, 92, 94, 97, 99, 101,
109, 112
Jongeren, 56, 61
Jongvolwassenen, 56
Joseph Smith, 50
Kastijding, 94
Kerkleer, 123
Kerklidmaatschap, 38
Kerkroepingen, 32
Keuzes, 64, 116
Keuzevrijheid, 105
Kinderen, 12, 45, 56
Leren, 16
Licht van Christus, 112
Liefde, 8, 19, 45, 64, 68, 75, 78,
94, 120
Macht, 101
Mededogen, 19, 38, 41
Mishandeling en misbruik, 35
Moederschap, 45
Normen, 123
Onderwijzen, 12, 16
Openbaring, 78
Opstanding, 75, 85, 88, 109
Overheid, 105
Pasen, 35, 101
Pesten, 19
Priesterschap, 68
Priesterschapsquorums, 78
Priesterschapszegens, 64, 68
Profeten, 94
Sabbat, 123
Schriftstudie, 101
Sterfelijk leven, 45
Tegenspoed, 8, 19, 41, 50, 75, 78,
82, 88, 90
Tempels, 28, 120, 127
Tempelwerk, 28, 127
Thuis, 78
Twist, 35
Verbonden, 38, 116, 120, 127
Vergadering, 61, 116
Verordeningen, 28, 101, 116
Verzoening, 41, 75, 82, 85, 94, 99
Volharding, 90
Vrede, 35
Vreugde, 88
Vriendelijkheid, 19
Vrijheid, 105
Waardigheid, 6, 28
Waarheid, 50, 120, 123
Wetten, 105
Wonderen, 109
Zegeningen, 53, 127
Zendingswerk, 61, 120

Hoogtepunten uit de 191e algemene aprilconferentie

De focus van de algemene aprilconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen lag op de Heiland Jezus Christus, de leden sterken, en het mondiale karakter van de kerk.

- **Pagina 6:** In zijn welkomstwoord merkte president Russell M. Nelson op: ‘We komen bijeen als een grote wereldwijde familie die onze Heer en Heiland, Jezus Christus, wil aanbidden.’ Hij legde uit dat ‘de kracht van de kerk ligt in de inspanningen en het getuigenis van haar leden, dat maar blijft groeien’. Tijdens de conferentie was het duidelijk dat het de kerkleiders er veel aan gelegen was om de kerkleden te sterken.
- **Pagina 78:** In de priesterschapsbijeenkomst legde president Nelson uit hoe we van ons huis een heilige plek kunnen maken, ‘een centrum van evangeliestudie en -beleving’, ook als de pandemie straks achter ons ligt.
- **Pagina 101:** In zijn toespraak op zondagmorgen maakte president Nelson duidelijk dat dit een mondiale kerk is met een evangelie dat voor alle mensen is: ‘We hebben vanochtend van kerkleiders uit elk bewoond werelddeel op aarde gehoord. Het is echt zo dat de zegeningen van het evangelie voor elk *ras*, tong en volk zijn. De Kerk van Jezus Christus is een *wereldwijde* kerk. Jezus Christus is onze Leider.’
- **Pagina 127:** Bovendien kwam in de aankondiging van twintig nieuwe tempels eens te meer tot uiting dat de kerkleiders de leden nieuw elan willen geven. ‘We willen het huis des Heren nog dichterbij onze leden brengen’, zei president Nelson in zijn slotwoord. Het was het grootste aantal tempels dat sinds 1998 is aangekondigd, toen president Gordon B. Hinckley 32 tempels aankondigde, waarmee een nieuw tijdperk van tempelbouw werd ingeluid.
- **Pagina 139:** Zie voor meer voorbeelden van de vele manieren waarop de kerk al Gods kinderen probeert te sterken de belangrijkste humanitaire projecten die in 2020 zijn voltooid.

Zaterdagmorgenbijeenkomst | 3 april 2021

President Russell M. Nelson

President van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Welkomstwoord

Welkom bij de algemene conferentie en het voorrecht om de stem van de Heer te horen.

Geliefde broeders, zusters en vrienden over de hele wereld, ik heet u persoonlijk welkom in deze algemene conferentie. We komen bijeen als een grote wereldwijde familie die onze Heer en Heiland, Jezus Christus, wil aanbidden. Fijn dat u bij ons bent.

Het afgelopen jaar was er een van uitersten. Ongetwijfeld heeft ieder van ons dingen geleerd die we voorheen niet wisten. Enkele lessen die ik *al* kende, zijn op nieuwe en leerzame manieren in mijn hart gegrift.

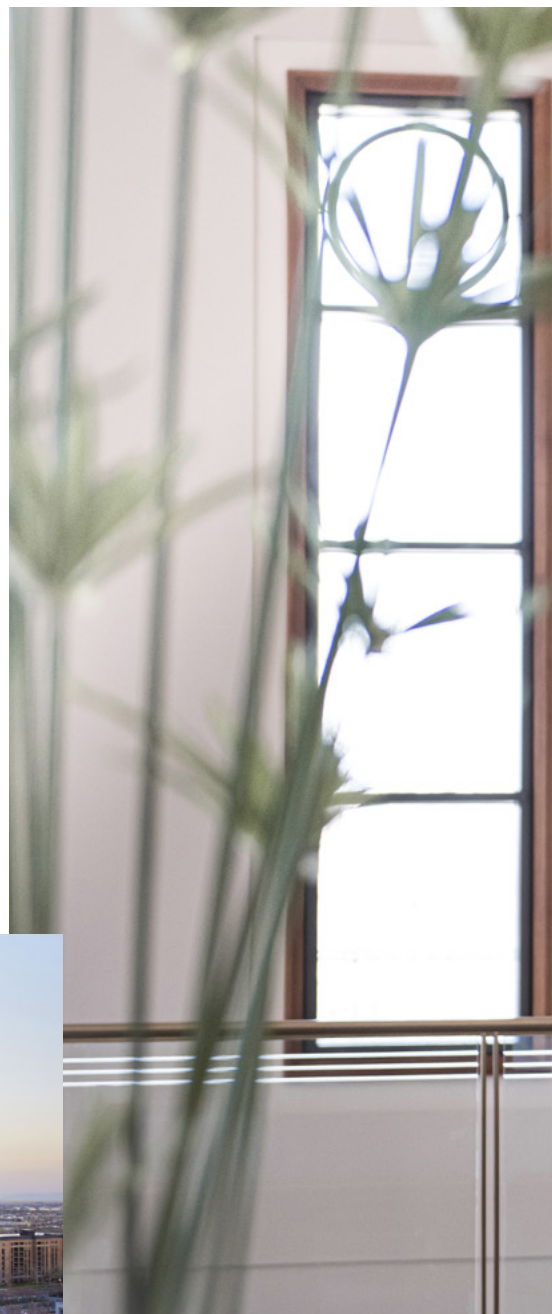
Ik *weet* met zekerheid dat de Heer de aangelegenheden van zijn kerk leidt. Hij heeft gezegd: 'Ik zal [u] tonen dat Ik in staat ben mijn eigen werk te doen.'¹

Mijn raadgevers en ik hebben vaak met tranen in de ogen gezien dat Hij in uiterst moeilijke omstandigheden tussenbeide kwam, nadat wij ons best hadden gedaan en we verder niets konden doen. We staan inderdaad sprakeloos.

Ik begrijp nu ook beter wat Hij bedoelde toen Hij zei: 'Zie, Ik zal mijn werk te zijner tijd bespoedigen.'² Ik verheug me keer op keer als ik zie dat Hij zijn werk leidt en bespoedigt – zelfs tijdens een wereldwijde pandemie.

Geliefde broeders en zusters, de kracht van de kerk ligt in de inspanningen en het getuigenis van haar leden, dat maar blijft groeien. Een getuigenis ontwikkelt zich het beste thuis.

Velen van u hebben het afgelopen jaar uw evangeliestudie thuis aanzienlijk uitgebreid. Ik ben u dankbaar, en uw

kinderen zullen u dankbaar zijn.

Het enorme renovatieproject van de Salt Laketempel (Utah, VS) is in volle gang. Vanuit mijn kantoor kan ik heel goed zien hoe het werk op het tempelplein vordert.

Toen ik zag dat werklieden oude boomwortels, water- en elektriciteitsleidingen en een lekkende fontein uitgroeven, dacht ik na over de noodzaak

dat ieder van ons, met de hulp van de Heiland, het oude puin in ons leven opruimt.

Het evangelie van Jezus Christus is een evangelie van bekering.³ Vanwege de verzoening van de Heiland is zijn evangelie een uitnodiging om te blijven veranderen, te blijven groeien en reiner te worden. Het is een evangelie van hoop, genezing en vooruitgang. Het evangelie is echt een boodschap van *vreugde*. Onze geest verheugt zich in elke kleine stap voorwaarts.

Een onderdeel van de vergadering van Israël, een heel belangrijk onderdeel, is onze verantwoordelijkheid als volk om *waardig* en *bereid* te zijn om de wereld op de wederkomst van de Heer voor te bereiden.

Ik spoor u aan te bidden terwijl u naar de sprekers luistert, die zich zorgvuldig onder leiding van de Heilige Geest hebben voorbereid, en vast te stellen welk puin u uit uw leven moet verwijderen, zodat u waardiger kunt worden.

Ik heb u lief, beste broeders en zusters, en ik getuig dat onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon u persoonlijk kennen en liefhebben. Zij staan klaar om u bij elke stap vooruit te helpen. Welkom bij de algemene conferentie en het voorrecht om de stem van de Heer te horen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Nephi 27:21.
2. Leer en Verbonden 88:73.
3. Zie Leer en Verbonden 13:1.

Ouderling Dieter F. Uchtdorf
van het Quorum der Twaalf Apostelen

God onder ons

God is onder ons – en Hij is persoonlijk bij zijn kinderen betrokken, die Hij actief leiding geeft.

Door de eeuwen heen heeft God bij monde van zijn dienstknechten, de profeten, gesproken.¹ Vanochtend hebben wij Gods profeet tot de hele wereld horen spreken. We houden van u, president Nelson. Ik raad iedereen aan zijn woorden te bestuderen en in u op te nemen.

Nog voordat ik 12 jaar was, was ons gezin er twee keer toe gedwongen halsoverkop te vluchten, en ergens anders opnieuw te beginnen. In die tijd heerste er chaos, angst en veel onzekerheid, veroorzaakt door oorlog en politieke verdeeldheid. Het was een angstige tijd voor mij, maar mijn dierbare ouders moeten doodsbang zijn geweest.

Mijn ouders spraken weinig over deze zorgen met ons, hun vier kinderen. Zij verdroegen de spanningen en overlast zo goed mogelijk. De angst moet ondraaglijk zijn geweest, hun leven hebben beheerst en hun hoop hebben getemperd.

Deze sombere tijd na de Tweede Wereldoorlog drukte zijn stempel op de wereld. Hij drukte ook zijn stempel op mij.

In die tijd vroeg ik mij in de stilte van mijn eenzaamste uren vaak af of er nog hoop onder de mensen was.

Engelen onder ons

Terwijl ik daar mijn gedachten over

liet gaan, moest ik aan onze jonge Amerikaanse zendelingen denken die in die jaren onder ons dienden. Zij hadden de veilige omgeving van hun thuis aan de andere kant van de oceaan verlaten en waren naar Duitsland gereisd – het land dat kort daarvoor nog hun vijand was – om ons volk goddelijke hoop te bieden. Ze uitten geen beschuldigingen, preekten niet en namen ons niets kwalijk. Ze gaven bereidwillig een deel van hun leven op zonder aan aards gewin te denken. Ze wilden slechts de vreugde en vrede doorgeven die zij kenden.

In mijn ogen waren deze jonge mannen en vrouwen volmaakt. Ze zullen ongetwijfeld tekortkomingen hebben gehad, maar ik zag ze niet. Ik zal ze altijd als bovenmenselijk beschouwen – engelen van licht en glorie, brengers van medeleven, goedheid en waarheid.

Terwijl de wereld zwolg in cynisme, verbittering, haat en angst, vervulden het voorbeeld en de leringen van deze jonge mensen mij met hoop. De evangelieboodschap die zij brachten oversteeg politiek, geschiedenis, wrok, rancune en eigen agenda's. Zij gaf goddelijke antwoorden op belangrijke vragen, vragen die wij onszelf in moeilijke tijden hadden gesteld.

Hun boodschap was dat God leeft en om ons geeft, zelfs in die uren van

beroering, verwarring en chaos. Dat Hij warempel in onze tijd was verschenen om waarheid en licht te herstellen – zijn evangelie en zijn kerk. Dat Hij weer tot zijn profeten spreekt; dat God onder ons is – en persoonlijk bij zijn kinderen betrokken is, die Hij actief leiding geeft.

Het is verbazingwekkend wat we kunnen leren als we nauwkeuriger naar het plan van onze hemelse Vader kijken, dat ons heil en onze verhoging bewerkstelligt. Het is zijn plan van geluk voor zijn kinderen. Ingeval we ons onbelangrijk, verworpen en vergeten voelen, leren we dat het zeker is dat God ons niet is vergeten – sterker nog, dat Hij al zijn kinderen iets onvoorstelbaars te bieden heeft: om 'erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus' te worden.²

Wat betekent dat?

Dat betekent dat we eeuwig zullen leven, een volheid van vreugde ontvangen,³ en 'tronen, koninkrijken, prinsdommen en machten [kunnen] beërven'.⁴

Het stemt mij nederig dat deze schitterende en verheven toekomst mogelijk is – niet om wie wij zijn, maar om wie God is.

Waarom zouden we dan, met dat in het vooruitzicht, morren of verbitterd blijven? Waarom zouden we gebukt door het leven gaan als de Koning der koningen ons uitnodigt om een hoge vlucht te nemen tot een onvoorstelbare toekomst van goddelijk geluk?⁵

Heil onder ons

Omdat God volmaakt van ons houdt en Jezus Christus het oneindige offer heeft gebracht, kunnen onze zonden, zowel grote als kleine, worden uitgewist, alsof ze nooit gebeurd zijn.⁶ We kunnen rein, waardig en geheiligd voor Hem staan.

Panama

Mijn hart loopt over van dankbaarheid jegens mijn hemelse Vader. God heeft zijn kinderen niet tot een sterfelijke struikelpartij gedoemd, zonder hoop op een stralende en eeuwige toekomst. Hij heeft aanwijzingen gegeven die de weg terug naar Hem openbaren. En het middelpunt van dit alles is *zijn geliefde Zoon, Jezus Christus*,⁷ en zijn offer voor ons.

De oneindige verzoening van de Heiland verandert onze blik op onze overtredingen en gebreken volkomen. In plaats van erin te blijven hangen en ons reddeloos of hopeloos te voelen, kunnen we ervan leren en ons hoopvol voelen.⁸ Dankzij de reinigende gave van bekering laten we onze zonden achter ons en verrijst er een nieuwe schepping.⁹

Dankzij Jezus Christus hoeven onze fouten ons niet te typeren. Ze kunnen ons wél perfectioneren.

Zoals een musicus toonladders oefent, kunnen wij onze misstappen, gebreken en zonden zien als springplank naar een groter zelfbewustzijn, diepere en eerlijkere liefde voor onze medemens, en perfectie door bekering.

Als we ons bekeren, zullen onze fouten ons niet diskwalificeren. Ze maken allemaal deel uit van onze vooruitgang.

Vergeleken met de glorierijke en grootse wezens die we bestemd zijn

Brazilië

te worden, zijn we allemaal kleine kinderen. Er is geen sterveling die zonder buitelingen, builen en blauwe plekken leert lopen. Zo leren we het nu eenmaal.

Als we doelbewust blijven oefenen, er altijd naar streven Gods geboden in acht te nemen, en ons vol toewijding bekeren, volharden en toepassen wat we regel op regel leren, verzamelen we licht in onze ziel.¹⁰ En hoewel we ons volledige potentieel nu nog niet helemaal bevatten, weten ‘wij dat, als [de Heiland zal verschijnen]’, wij zijn gelaat in ons zullen zien, en ‘Hem [zullen] zien, zoals Hij is’.¹¹

Wat een heerlijke belofte!

Ja, de wereld is in beroering. En ja, we hebben zwakheden. Maar we hoeven ons hoofd niet wanhopig te laten hangen, omdat we op God kunnen vertrouwen, en op zijn Zoon, Jezus Christus, kunnen bouwen. We kunnen de gave van de Geest aanvaarden, die ons op dit pad naar een blij leven en goddelijk geluk zal begeleiden.¹²

Jezus onder ons

Ik vraag me vaak af wat Jezus zou onderwijzen en doen als Hij nu onder ons zou zijn.

Na zijn opstanding is Hij de belofte nagekomen om zijn ‘andere schapen’ te bezoeken.¹³

Het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus vermeldt een dergelijke verschijning aan een volk in Amerika. We hebben deze waardevolle kroniek als een tastbaar bewijs van het werk van de Heiland.

De mensen in het Boek van Mormon woonden aan de andere kant van de aardbol – hun geschiedenissen, culturen en politieke opvattingen verschilden enorm van die in Palestina, waar Jezus vóór zijn opstanding had gepredikt. En toch leerde Hij hun nagenoeg dezelfde dingen die Hij in het Heilige Land had gepredikt.

Waarom deed Hij dat?

De Heiland onderwijst altijd in tijdloze waarheden. Die gelden voor mensen van alle leeftijden en in alle omstandigheden.

Japan

Zijn boodschap was en is een boodschap van hoop en saamhorigheid, een getuigenis dat God, onze eeuwige Vader, zijn kinderen niet aan hun lot heeft overgelaten.

Dat God onder ons is!

Tweehonderd jaar geleden is de Heiland weer naar de aarde gekomen. Samen met God de Vader, verscheen Hij aan de 14-jarige Joseph Smith en luidde Hij de herstelling van het evangelie en de Kerk van Jezus Christus in. Vanaf die dag zijn de hemelen geopend en zijn er uit oneindige, glorierijke hoven hemelse boodschappers neergedaald. Licht en kennis stroomden vanaf de celestiale troon omlaag.

De Heer Jezus Christus sprak weer tot de wereld.

Wat heeft Hij gezegd?

Gelukkig voor ons, staan veel van zijn woorden in de Leer en Verbonden. Ze zijn beschikbaar voor iedereen die ze wil lezen en bestuderen. Deze woorden zijn van onschatbare waarde voor ons!

En het hoeft ons niet te verbazen dat de Heiland wederom de kernboodschap van zijn evangelie predikt: 'U zult de Heer, uw God, liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw macht, verstand en kracht; en u zult Hem dienen in de naam van Jezus Christus.'¹⁴ Zijn inspiratie zet ons ertoe aan God te zoeken¹⁵ en de leringen na te leven die Hij aan zijn dienstknechten, de profeten, openbaart.¹⁶

Hij leert ons elkaar lief te hebben¹⁷ en 'vol naastenliefde [te] zijn jegens alle mensen'.¹⁸

Hij nodigt ons uit om zijn handen te zijn en rond te gaan en goed te doen.¹⁹ 'Laten wij niet liefhebben met het woord [...], maar met de daad en in waarheid.'²⁰

Hij roept ons op om gehoor te geven aan zijn grote opdracht: zijn evangelie liefhebben en uitdragen, en iedereen voor de kerk uitnodigen.²¹

Hij gebiedt ons heilige tempels te bouwen, die binnen te gaan en daar te dienen.²²

Hij leert ons zijn discipelen te worden – om niet naar macht, rijkdom, acceptatie of status te streven. Hij leert ons 'de dingen van deze wereld terzijde [te] leggen en naar de dingen van een betere [te] streven'.²³

Hij verzoekt ons dringend voorrang te geven aan vreugde, verlichting, vrede, waarheid, geluk,²⁴ en de belofte van onsterfelijkheid en eeuwig leven.²⁵

Laten we nog een stapje verdergaan. Veronderstel dat Jezus vandaag een bezoek aan uw wijk of uw gemeente brengt, of bij u thuis langskomt. Hoe zou dat zijn?

Hij zou u recht in het hart kijken. Uiterlijkheden zouden niet meer van belang zijn. Hij kent u zoals u bent. Hij weet wat er in uw hart omgaat.

De zachtmoedigen en de nederigen zou Hij verheffen.

De zieken zou Hij genezen.

De twijfelaars zou Hij bezielen met de moed om te geloven.

Hij zou ons leren God in ons hart toe te laten en anderen de hand te reiken.

Hij zou eerlijkheid, ootmoed, integriteit, getrouwheid, mededogen en naastenliefde opmerken en prijzen.

Eén blik in zijn ogen en we zouden nooit meer dezelfde zijn. Het zou ons voorgoed veranderen. Het diepe besef dat God inderdaad onder ons is, zou ons hervormen.

Wat moeten we doen?²⁶

Ik denk met genegenheid terug aan de jongeman die ik in mijn tienerjaren was. Als ik terug in de tijd kon gaan, zou ik hem troosten en hem zeggen op het rechte spoor te blijven en te blijven zoeken. En ik zou hem uitnodigen om Jezus Christus in zijn leven uit te nodigen, want God is onder ons!

Aan u, lieve broeders en zusters, geliefde vrienden, en aan allen die op zoek zijn naar antwoorden, waarheid en geluk, geef ik dezelfde raad: blijf in geloof en geduld zoeken.²⁷

Vraag en u zult ontvangen. Klop en u zal worden opengedaan.²⁸ Vertrouw op de Heer.²⁹

In ons dagelijks leven hebben wij de belangrijke taak en aangename gelegenheid om God te ontmoeten.

Als we hoogmoed wegdoen en zijn troon met een gebroken hart en een verslagen geest naderen,³⁰ zal Hij tot ons naderen.³¹

Als we ernaar streven Jezus Christus regel op regel te volgen en het pad van discipelschap te bewandelen, zal de dag komen dat we die onvoorstelbare gave, die volheid van vreugde, zullen beleven.

Geliefde vrienden, uw hemelse Vader heeft u lief met een volmaakte liefde. Hij heeft zijn liefde op ontelbare manieren bewezen, maar bovenal door zijn eniggeboren Zoon als offer en als gave aan zijn kinderen af te staan, zodat hun terugkeer naar onze hemelse Ouders werkelijkheid kan worden.

Ik getuig dat onze hemelse Vader leeft, dat Jezus Christus zijn kerk leidt, dat president Russell M. Nelson zijn profeet is.

Ik betuig u mijn liefde en geef u in deze blijde paastijd mijn zegen. Laat onze Redder en Verlosser in uw hart toe, wat uw omstandigheden, beproevingen, lijden of fouten ook zijn; u kunt weten dat Hij leeft, dat Hij van u houdt, en dat u dankzij Hem nooit alleen zult zijn.

God is onder ons.

Dat getuig ik en bevestig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Amos 3:7.
2. Romeinen 8:17; zie ook Leer en Verbonden 84:38.
3. Zie 3 Nephi 28:10.
4. Leer en Verbonden 132:19.
5. Zie Alma 28:12; Mormon 7:7.
6. De woorden in Leer en Verbonden 58:42 behoren tot de inspirerendste en bemoedigendste verzen in de Schriften: 'Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan.' Het vervult mij met grote vreugde dat mijn Heiland en Verlosser, als ik mij blijf bekeren, mij op die toekomstige dag, wanneer ik voor Hem neerkniel, zal opheffen en zal omhelzen. Mijn zonden zullen niet alleen zijn vergeven; ze zullen zelfs niet meer bij Hem opkomen.
7. Zie Lukas 9:35; Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
8. Zie Alma 36:17–20.
9. Zie 2 Korinthe 5:17.
10. Zie Leer en Verbonden 50:24.
11. 1 Johannes 3:2.
12. Zie Mormon 7:7.
13. Johannes 10:16.
14. Leer en Verbonden 59:5.
15. Zie Leer en Verbonden 88:62–63.
16. Zie Leer en Verbonden 14:7; 41:5.
17. Zie Leer en Verbonden 12:8; 59:6.
18. Leer en Verbonden 121:45. Voor anderen leren zorgen is een proces dat zowel rijken als armen een manier biedt om het karakter te verfijnen. Het leidt beiden naar eeuwige verhoging (zie Leer en Verbonden 104:15–18).
19. Zie Leer en Verbonden 81:5.
20. 1 Johannes 3:18.
21. Wat maakt iemand geschikt om het evangelie te prediken? De Heiland antwoordt: 'Wie zijn sikkels zal inslaan en maaïen, die wordt door God geroepen' (Leer en Verbonden 11:4). Uiteindelijk zijn het onze verlangens die ons geschikt maken voor de verkondiging van het woord van God (zie Leer en Verbonden 4:3).
22. Zie Leer en Verbonden 124:39.
23. Leer en Verbonden 25:10.
24. Zie Mosiah 16:11.
25. Zie Leer en Verbonden 82:9.
26. Dit is de vraag die de menigte aan de oevers van het Meer van Galilea aan Jezus stelde. Die vraag is ons uitgangspunt wanneer we overwegen een discipel van Jezus Christus te worden. (Zie Johannes 6:28.)
27. Zie Alma 41:4–5, 10–11.
28. Zie Leer en Verbonden 88:63.
29. Zie Spreuken 3:5.
30. Zie 3 Nephi 9:20; Leer en Verbonden 20:37.
31. Zie Leer en Verbonden 88:63.

Tonga

Joy D. Jones
Onlangs ontheven algemeen jeugdwerkpresidente

Essentiële gesprekken

We kunnen niet wachten tot onze kinderen vanzelf tot bekering komen. 'Toevallige' bekering is geen beginsel van het evangelie van Jezus Christus.

Hebt u zich weleens afgevraagd waarom we het jeugdwerk zo noemen? We maken er inderdaad veel werk van om onze jeugd al op zeer jonge leeftijd in geestelijke zaken te onderrichten. Bovendien hebben kinderen *altijd* een voorname plaats in het werk van onze hemelse Vader ingenomen.¹

Hij vertrouwt erop dat we ze koesteren, respecteren en beschermen als kinderen van God. Dat betekent dat we ze nooit lichamelijk, verbaal of emotioneel schade toebrengen, ook

niet onder hoge spanning en druk. We *koesteren* kinderen juist, en keren ons volledig tegen mishandeling en misbruik. Onze zorg voor hen is ons – en ook Gods – belangrijkste werk.²

Een jonge moeder en vader blikten eens aan de keukentafel terug op de dag. Opeens hoorden ze verderop in de gang een doffe klap. De moeder vroeg: 'Wat was dat?'

Toen hoorden ze zacht gekreun uit de slaapkamer van hun zoontje van 4. Ze snelden de gang door. Daar lag hij,

op de grond naast zijn bed. De moeder pakte het jongetje op en vroeg wat er was gebeurd.

Hij zei: 'Ik ben uit bed gevallen.'

Ze zei: 'Waarom ben je uit bed gevallen?'

Hij haalde zijn schouders op en zei: 'Weet ik niet. Ik denk dat ik er niet helemaal in lag.'

Vandaag wil ik het hebben over 'er helemaal in zijn'. Wij hebben het voorrecht om te zorgen dat kinderen 'helemaal in' het evangelie van Jezus Christus zijn. En daar kunnen we niet vroeg genoeg mee beginnen.

Kinderen worden op jonge leeftijd uniek beschermd tegen Satans invloed. Dan zijn ze nog onschuldig en zondeloos.³ Die periode is voor ouder en kind heilig. Kinderen moeten in woord en daad onderricht worden, voor- en nadat ze 'de jaren van verantwoordelijkheid jegens God [hebben] bereikt'.⁴

President Henry B. Eyring heeft gezegd: 'Onze grootste kansen liggen bij kinderen. De beste tijd om ze te onderrichten is als ze heel jong en nog immuun zijn voor de verleidingen van [de] doodsvijand, lang voordat de woorden van waarheid moeilijker te horen zijn door de turbulentie van hun persoonlijke worstelingen.'⁵ Door dat onderricht beseffen ze wat hun goddelijke identiteit en het doel van hun bestaan is, en wat de beloofde zegeningen zijn wanneer ze op het verbondspad heilige verbonden sluiten en verordeningen ontvangen.

We kunnen niet wachten tot onze kinderen vanzelf tot bekering komen. 'Toevallige' bekering is *geen* beginsel van het evangelie van Jezus Christus. We worden niet zomaar als onze Heiland. Als we kinderen doelbewust liefhebben, onderwijzen en tot ze getuigen, kunnen ze al heel jong de

Argentinië

Engeland

invloed van de Heilige Geest gaan voelen. De Heilige Geest is essentieel voor het getuigenis van onze kinderen en hun bekering tot Jezus Christus. We willen graag 'dat zij Hem altijd indachtig zijn, opdat zij zijn Geest bij zich mogen hebben'.⁶

Bedenk hoe waardevol gesprekken thuis over het evangelie van Jezus Christus zijn – *essentiële* gesprekken, waardoor de Geest wordt verwelkomd. Door zulke gesprekken met onze kinderen zorgen we samen voor 'een vast fundament'. Als ze dan 'op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen'.⁷ Sterken we een kind, dan sterken we het gezin.

Die cruciale gesprekken brengen kinderen hopelijk tot:

- begrip van de leer van bekering;
- geloof in Christus, de Zoon van de

levende God;

- de keuze voor de doop en de gave van de Heilige Geest wanneer ze 8 jaar zijn;⁸
- gebed en een oprechte levenswandel 'voor het aangezicht van de Heer'.⁹

De Heiland spoort ons aan: 'Welnu, Ik geef u een gebod uw kinderen deze dingen *vrijelijk* te leren'.¹⁰ Wat wil Hij ons zo vrijelijk laten onderwijzen?

1. De val van Adam.
2. De verzoening van Jezus Christus.
3. Het belang van wedergeboren worden.¹¹

Ouderling D. Todd Christofferson heeft gezegd: 'De boze spint van genoegen als ouders verzuimen hun kinderen te leren geloof in Christus te oefenen en

geestelijk wedergeboren te worden'.¹²

De Heiland wil juist dat we kinderen leren hun vertrouwen te stellen 'in die Geest die ertoe beweegt goed te doen'.¹³ We kunnen kinderen helpen herkennen wanneer ze de Geest voelen en waardoor ze de Geest wegjaan. Zo leren ze zich te bekeren en terug te keren naar het licht dankzij de verzoening van Jezus Christus. Zo ontwikkelen ze ook geestelijke veerkracht.

We kunnen onze kinderen gaandeweg op een leuke manier geestelijk veerkrachtiger maken. Dat hoeft niet ingewikkeld of tijdrovend te zijn. Eenvoudige, liefdevolle gesprekken maken kinderen niet alleen duidelijk *wat* ze geloven, maar bovenal *waarom* ze dat geloven. Terugnrende liefdevolle gesprekken die op natuurlijke wijze plaatsvinden, zorgen voor meer begrip en antwoorden. Laat de gemakken van dit digitale tijdperk ons er niet van weerhouden om onze kinderen in de ogen te kijken, ze te onderrichten en naar ze te luisteren.

We kunnen essentiële gesprekken met rollenspellen kracht bijzetten. Gezinsleden kunnen situaties naspelen waarin ze verleid of onder druk gezet worden om een verkeerde keuze te maken. Oefening baart kunst in het geval dat een dergelijke situatie zich echt voordoet. Speel een situatie en bespreek die na. Vraag bijvoorbeeld wat de kinderen zouden doen:

- als ze verleid worden om het woord van wijsheid te overtreden;
- als ze met pornografie in aanraking komen;
- als ze verleid worden om te liegen, stelen of bedriegen;
- als ze een vriendje, vriendinnetje of leerkracht op school iets negatiefs over hun geloof of waarden horen zeggen.

Als ze situaties spelen en nabespreken, raken ze niet onvoorbereid in zo'n ongewenste situatie met leeftijdsgenoten verzeild. Ze zijn dan gewapend met 'het schild van het geloof, waarmee [ze] al de brandende pijlen van de goddelozen zull[en] kunnen doven'.¹⁴

Een goede vriend van me leerde die cruciale les als 18-jarige. Hij ging bij het Amerikaanse leger tijdens de Vietnamoorlog. Hij werd klaargestoomd als infanteriesoldaat. Hij vertelde dat de training slopend was. Hij beschreef zijn drilinstructeur als wreed en onmenselijk.

Op zekere dag was zijn groep in volle gevechtsuitrusting in de zinderende hitte aan het marcheren. De drilinstructeur schreeuwde plotseling het bevel om roerloos op de grond te gaan liggen. Hij lette op zelfs de *geringste* beweging. Elke beweging zou later ernstige gevolgen hebben. De groep moest ruim twee uur lang afzien in de hitte. Boosheid en wrok jegens hun leider namen toe.

Vele maanden later leidde onze vriend zijn groep door de jungles van

Vietnam. Dit was echt, geen trainings-situatie. Er werden hoog vanuit de bomen schoten gelost. De hele groep dook meteen naar de grond.

Waar lette de vijand op? Beweging. De geringste beweging zou nieuwe schoten ontlokken. Mijn vriend zei dat hij daar zwetend en roerloos op de grond in de jungle, enkele lange uren wachtend tot het donker werd, aan zijn basistraining terugdacht. Hij dacht aan zijn intense hekel aan de drilinstructeur. Maar nu voelde hij intense dankbaarheid – voor wat hij hem had geleerd en hoe hij hem op deze kritieke situatie had voorbereid. De drilinstructeur had onze vriend en zijn groep wijselijk meegegeven wat ze in het heetst van de strijd moesten doen. Hij had, in zekere zin, het leven van onze vriend gered.

Hoe kunnen wij dat geestelijk voor onze kinderen doen? Hoe kunnen wij ze, lang voordat ze het strijdtoneel van het leven betreden, beter onderrichten, versterken en voorbereiden?¹⁵ Hoe kunnen we ze stimuleren 'er helemaal in te zijn'? Zien we ze niet

liever 'zweten' in de veilige leeromgeving thuis dan *bloeden op het slagveld van het leven*?

Nu ik terugkijk, waren er tijden dat mijn man en ik ons drilinstructeurs voelden. We namen de taak om onze kinderen het evangelie van Jezus Christus te helpen naleven bloedserieus. De profeet Jakob lijkt diezelfde gevoelens te verwoorden: 'Mijn verlangen gaat uit naar het welzijn van uw ziel. Ja, mijn bekommernis voor u is groot; en u weet zelf dat zij dat altijd is geweest'.¹⁶

Het geloof van lerende en groeiende kinderen zal vroeg of laat op de proef gesteld worden. Maar als ze goed voorbereid zijn, kunnen ze in geloof, moed en zelfvertrouwen toenemen, ook bij felle tegenstand.

Alma leert ons dat we 'het gemoed van [de] kinderen [moeten] voorbereiden'.¹⁷ We bereiden de opkomende generatie voor als toekomstige voorvechters van het geloof. We geven ze mee dat ze vrij zijn 'om naar eigen inzicht te handelen: om de weg te kiezen van de eeuwigdurende dood of

Guatemala

Chili

Duitsland

de weg van het eeuwige leven'.¹⁸ Kinderen verdienen inzicht in deze grote waarheid: wat de eeuwigheid betreft, kun je er maar beter niet naast zitten.

Mogen onze eenvoudige, essentiële gesprekken met onze kinderen ertoe bijdragen dat ze 'de woorden van het eeuwige leven [nu kunnen] genieten', zodat ze later 'het eeuwige leven in de toekomstige wereld, ja, onsterfelijke heerlijkheid' mogen genieten.¹⁹

Terwijl we onze kinderen koesteren en voorbereiden, respecteren we hun keuzevrijheid. We houden met heel ons hart van ze. We brengen ze Gods geboden en zijn gave van bekering bij. En we blijven *altijd en immer* hoop voor ze houden. Gaat de Heer immers niet zo met ieder van ons om?

Laten we dus 'standvastig in Christus voorwaarts streven', wetend dat we 'volmaakt stralende hoop'²⁰ mogen hebben dankzij onze liefhebbende Heiland.

Ik getuig dat Hij altijd het antwoord is. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 3 Nephi 17:23–24.
2. Zie Michaelene Grassli, 'Behold Your Little Ones', *Ensign*, november 1992, 93: 'Het woord *zie* in deze context is veelzeggend. Het betekent meer dan gewoon "kijken". Toen de Heer de Nephieten opdroeg om hun kleinen te *zien*, wilde Hij volgens mij dat ze aandacht aan hun kinderen schonken, over ze gingen nadenken, voorbij het hier en nu keken en hun eeuwige mogelijkheden gingen zien.'
- Zie ook Russell M. Nelson, 'Listen to Learn', *Ensign*, mei 1991, 22: 'Kinderen

dwingen is de methode van Satan, niet van de Heiland. Nee, onze kinderen zijn niet ons bezit. Als ouders mogen we ze liefhebben, leiden en dan laten gaan.'

3. Zie Leer en Verbonden 29:46–47.
4. Leer en Verbonden 20:71.
5. Zie Henry B. Eyring, 'Het vermogen om de leer uiteen te zetten', *De Ster*, juli 1999, 87.
6. Leer en Verbonden 20:79.
7. Helaman 5:12.
8. Zie Leer en Verbonden 68:25; zie ook Geloofsartikelen 1:4.
9. Leer en Verbonden 68:28.
10. Mozes 6:58; cursivering toegevoegd.
11. Zie Mozes 6:59; zie ook Leer en Verbonden 20:29–31.
12. D. Todd Christofferson, 'Waarom een huwelijk, waarom een gezin', *Liahona*, mei 2015, 52.
13. Zie Leer en Verbonden 11:12–13; zie ook Leer en Verbonden 93.
14. Leer en Verbonden 27:17; cursivering toegevoegd; zie ook Marion G. Romney, 'Home Teaching and Family Home Evening', *Improvement Era*, juni 1969, 97: 'Satan, onze vijand, doet een frontale aanval op rechtschapenheid. Hij heeft zijn talrijke goed georganiseerde troepen in stelling gebracht. Onze kinderen en jongeren zijn hun voornaamste doelwit. Ze staan overal bloot aan kwaadwillende en boosaardige propaganda. Ze worden overal door goddeloosheid en misleiding geteisterd, listig bedacht om alles wat heilig is en elk deugdzaam beginsel weg te vagen. [...] Willen onze kinderen sterk genoeg zijn om stand te houden tegen deze satanische aanslagen, dan moeten ze thuis degelijk onderricht worden, zoals de

Heer heeft geboden.'

15. Zie Russell M. Nelson, 'Children of the Covenant', *Ensign*, mei 1995, 32:

'Jaren geleden heb ik als student geneeskunde veel patiënten gezien met ziekten die in onze tijd voorkomen kunnen worden. Heden ten dage kunnen mensen ingeënt worden tegen ziekten die vroeger handicaps, en soms zelfs de dood, tot gevolg hadden. Eén methode van inenting is inoculatie. *Inoculeren* is een fascinerende term. De term is afkomstig van twee Latijnse grondwoorden: *in*, dat "binnen" betekent, en *oculus*, dat "oog" betekent. Letterlijk betekent het werkwoord *inoculeren* dus: "een oog inbrengen" – bewaken tegen schade.

'Een ziekte als polio kan het lichaam verminken of verwoesten. Een ziekte als zonde kan de geest verminken of verwoesten. De verwoestende gevolgen van polio kunnen nu voorkomen worden door inenting. De verwoestende gevolgen van zonde daarentegen, moeten op een andere manier voorkomen worden. Artsen kunnen niet inenten tegen ongerechtigheid. Geestelijke bescherming komt alleen van de Heer, en op zijn eigen wijze. Jezus wil niet inoculeren, maar ware leer inprenten. Hij gebruikt dan ook geen vaccins, maar het onderricht van goddelijke leer als besturend "inwendig oog" waarmee Hij de eeuwige geesten van zijn kinderen wil beschermen.'

16. 2 Nephi 6:3.
17. Alma 39:16.
18. 2 Nephi 10:23.
19. Mozes 6:59; cursivering toegevoegd.
20. 2 Nephi 31:20.

Jan E. Newman

Tweede raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium

Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland

De verantwoordelijkheid rust op ieder van ons om het voorbeeld van de Meester te volgen en net zoals Hij te onderwijzen.

Uitzonderlijke leerkrachten

Enkele maanden geleden stelde een voormalige klasgenoot uit mijn geboorteplaats, Overton (Nevada, VS), voor om samen een kerstcadeau voor onze dierbare lerares van de kleuterschool te kopen. Ze had onlangs haar 98e verjaardag gevierd. Zij had ons geleerd om lief voor elkaar te zijn, hoe belangrijk het is om een dutje te doen, hoe lekker melk met een koekje is, en dat we elkaar moeten liefhebben. Dank u wel, zuster Davis, dat u zo'n geweldige leerkracht was.

Ik had ook een uitzonderlijke leraar toen ik jaren geleden naar Ricks College ging. Ik bereidde me toen voor om op zending te gaan en dacht dat de cursus Voorbereiding op een zending nuttig zou zijn. Maar wat ik meemaakte, veranderde mijn leven.

Vanaf de eerste les besepte ik dat ik me in de aanwezigheid van een meesterleerkracht bevond. Die leerkracht was broeder F. Melvin Hammond. Ik wist dat broeder Hammond de Heer en mij liefhad. Dat kon ik in zijn gezicht zien en aan zijn stem horen. Wanneer hij les gaf, verlichtte de Geest mijn verstand. Hij onderwees in de leer, maar

hij moedigde me ook aan om zelf te leren. Door die aanmoediging ging ik duidelijker inzien dat ik de leer van de Heer zelf moest bestuderen. Door die ervaring is mijn leven veranderd. Dank u wel, broeder Hammond, dat u naar het voorbeeld van de Heiland hebt onderwezen.

Broeders en zusters, iedereen verdient een dergelijke leerervaring, thuis en in de kerk.

In de inleiding van *Kom dan en volg Mij* wordt duidelijk weergegeven wat door christelijk onderwijs kan worden bereikt. Er staat: 'Onze bekering tot Jezus Christus verdiepen, is het doel van al het leren en onderwijzen in het evangelie. We streven ernaar om meer op Hem te gaan lijken. [...] De evangeliestudie waardoor ons geloof sterker wordt en wij tot het wonder van bekering komen, is geen eenmalige gebeurtenis. Die gaat buiten het klaslokaal door en vindt in iemands hart en woning plaats.'¹

In de Schriften staat dat de bediening van de Heiland in het oude Amerika zo invloedrijk en wijdverspreid was dat 'het gehele volk op het gehele oppervlak van het land tot de Heer was bekeerd, zowel de Nephieten als de Lamanieten, en er was geen twist of woordenstrijd onder hen, en eenieder behandelde de ander rechtvaardig.'²

Hoe kan ons onderwijs een soortgelijke invloed op onze dierbaren hebben? Hoe kunnen we meer zoals de Heiland onderwijzen en anderen

Nigeria

Verenigde Staten

helpen om zich te bekeren? Ik wil u graag enkele tips geven.

Spiegel u aan de Heiland

Leer allereerst alles wat u kunt over de Meesterleraar. Hoe toonde Hij liefde voor anderen? Hoe voelden zij zich toen Hij hen onderwees? Wat verkondigde Hij? Wat voor verwachtingen had Hij van de mensen die Hij onderwees? Na dergelijke vragen te hebben overwogen, kunt u uw manier van onderwijs evalueren en aanpassen, zodat uw manier meer op die van Hem gaat lijken.

De kerk biedt veel onderwijsmiddelen aan in de app Evangeliebibliotheek en op ChurchofJesusChrist.org. Een van die hulpmiddelen heeft de titel *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland*. Ik moedig u aan om het helemaal te lezen en te bestuderen. De beginselen erin zijn een

hulpmiddel om meer zoals Christus les te geven.

Ontketen de kracht van het gezin

Mijn volgende tip kan het beste aan de hand van een ervaring worden weergegeven. Enkele maanden geleden ging ik bij een dierbare vriend langs. Ik kon zijn vrouw op de achtergrond met iemand horen praten, dus ik verontschuldigde me zodat hij zich weer bij zijn gezin kon voegen.

Een uur of zo later kreeg ik een sms'je van zijn lieve vrouw: 'Broeder Newman, ik wil u graag bedanken voor uw bezoek. We hadden u moeten binnenlaten, maar ik wil u graag vertellen wat we aan het doen waren. Sinds de pandemie bespreken we *Kom dan en volg Mij* elke zondag met onze oudere kinderen via Zoom. Dat heeft letterlijk wonderen tot stand gebracht. Het is volgens mij de eerste

keer dat onze dochter zelf het Boek van Mormon heeft gelezen. Vandaag was de laatste les over het Boek van Mormon, en we waren ons gesprek net aan het afronden toen u langskwam. [...] Ik dacht dat het u wel zou interesseren hoe *Kom dan en volg Mij*, Zoom en een pandemie ons in de gelegenheid hebben gesteld om iemand een verandering van hart te laten ondergaan. [...] Ik vraag me af hoeveel kleine wonderen er in deze vreemde tijd hebben plaatsgevonden.'

Het lijkt wel een vervulling van de belofte die president Russell M. Nelson in oktober 2018 heeft gedaan. Hij zei dat het thuisgerichte en kerkgesteunde leerplan 'in elk gezin dat zijn woning bewust en zorgvuldig in een heiligdom van geloof verandert, krachten [zal] vrijmaken. Ik beloof u dat uw sabbat, als u uw woning ijverig tot een centrum voor evangeliestudie omvormt, in de loop van de tijd een verlustiging zal worden. Uw kinderen zullen maar wat graag de leringen van de Heiland leren en naleven. [...] De veranderingen in uw gezin zullen indrukwekkend en bestendig zijn.'³ Wat een prachtige belofte!

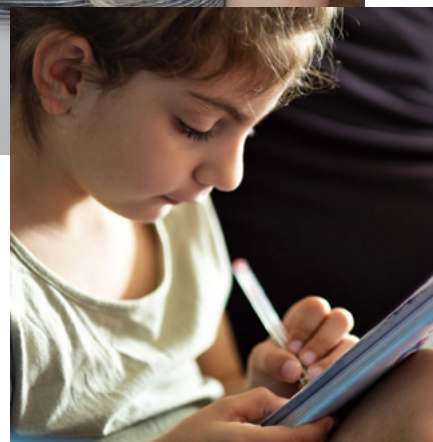
Als we ons leven echt willen veranderen, moet onze bekering tot Jezus Christus vanuit onze hele ziel plaatsvinden en elk aspect van ons leven doordringen. Daarom moet bekering op de kern van ons leven – ons gezin – zijn gericht.

Bedenk dat bekering persoonlijk is

Mijn laatste tip is dat we moeten beseffen dat bekering van binnenuit moet komen. Net zoals in de gelijkenis van de tien meisjes kunnen wij anderen niet de olie van onze bekering geven, hoe graag we dat ook zouden willen. Ouderling David A. Bednar heeft gezegd: 'Die kostbare

Canada

Uruguay

olie wordt druppel voor druppel verkregen [...], geduldig en gestaag. Er is geen sneltraject voorhanden; er is geen haastige voorbereiding op het laatste moment mogelijk.⁴

Kom dan en volg Mij is op die waarheid gebaseerd. Dat vergelijk ik met de engel die Nephi over Jezus Christus vertelde. Hij zei: 'Kijk!'⁵ Net als die engel moedigt *Kom dan en volg Mij* ons aan om in de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten de Heiland te vinden en naar Hem te luisteren. Net als Nephi worden wij persoonlijk door de Geest begeleid als we het woord van God bestuderen en erover nadenken. *Kom dan en volg Mij* is de springplank waarvan wij diep in de levende wateren van de leer van Christus kunnen duiken.

De taak van alle ouders is in grote lijnen hetzelfde. Kinderen nemen veel dingen over van hun ouders, maar geen getuigenis. Net zoals we zaadjes niet kunnen laten groeien, kunnen we onze kinderen geen getuigenis geven. Maar we kunnen ze wel een voedzame omgeving bieden, met goede grond, zonder doornen die het woord kunnen verstikken. Wij kunnen ons best doen om de ideale

omstandigheden te creëren zodat onze kinderen – en andere mensen die we liefhebben – een plek voor het zaadje kunnen vinden, het woord zullen horen en begrijpen,⁶ en zelf zullen ontdekken 'dat het zaadje goed is'.⁷

Verscheidene jaren geleden waren mijn zoon Jack en ik in de gelegenheid om op de bakermat van het moderne golf te spelen, de golfbaan Old Course bij St. Andrews in Schotland. Het was geweldig! Toen we weer thuis waren, probeerde ik aan anderen te vertellen wat een geweldige ervaring dat was. Maar dat lukte niet. Foto's, video's en mijn beste beschrijvingen waren volstrekt ontoereikend. Uiteindelijk besepte ik dat de enige manier om de grootsheid van St. Andrews te leren kennen, de eigen ervaring is – het zien van de enorme fairways, het inademen van de lucht, het voelen van de wind in je gezicht, en het misslaan van de golfbal waardoor die in spelonkachtige bunkers en bremstruiken terechtkomt. En in dat laatste waren we erg goed.

En dat geldt ook voor het woord van God. We kunnen erin onderwijzen, we kunnen het prediken en we kunnen het uitleggen. We

kunnen erover praten, we kunnen het beschrijven, we kunnen er zelfs van getuigen. Maar totdat iemand onder invloed van de Heilige Geest het heilige woord van God als dauw uit de hemel in zijn of haar eigen ziel voelt neerdalen,⁸ lijkt het wel of je naar een prentkaart of andermans vakantiefoto's kijkt. Je moet het echt zelf ervaren. Bekering is een persoonlijke reis – een reis ter vergadering.

Iedereen die thuis en in de kerk lesgeeft, kan anderen de kans bieden om hun eigen geestelijke ervaringen op te doen. Door die ervaringen zullen ze zelf 'de waarheid van alle dingen [leren] kennen'.⁹ President Nelson heeft gezegd: 'Als u oprechte vragen over het evangelie of de kerk hebt, als u ervoor kiest om God te laten zegenvieren, dan zult u tot kennis en begrip van de absolute, eeuwige waarheden

Ouderling Gary E. Stevenson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

worden gebracht, die u zullen leiden en u vaste voet op het verbondspad zullen geven.¹⁰

Verbeter het onderwijs drastisch

Ik moedig leidinggevend en leerkrachten in elke organisatie van de kerk aan om met ouders en jongeren te overleggen om het onderwijs op alle niveaus drastisch te verbeteren – in de ring, de wijk en thuis. Dat wordt bereikt als we in de leer onderwijzen en de Geest uitnodigen wanneer we de beginnenden bespreken die de Heilige Geest ons gedurende de rustige momenten van onze persoonlijke studie heeft bijgebracht.

Mijn dierbare vrienden in Christus, de verantwoordelijkheid rust op ieder van ons om het voorbeeld van de Meester te volgen en net zoals Hij te onderwijzen. Zijn weg is de juiste weg! Als wij Hem volgen 'wanneer Hij verschijnt, [zullen we] Hem gelijk zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben; opdat wij gereinigd zullen worden zoals Hij rein is.'¹¹ In de naam van Hem die is herrezen, onze Meesterleraar, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen: Leer en Verbonden 2021*, VI.
2. 4 Nephi 1:2.
3. Russell M. Nelson, 'Voorbeeldige heiligen der laatste dagen worden', *Liahona*, november 2018, 113.
4. David A. Bednar, 'Tot de Heer bekeerd', *Liahona*, november 2012, 109.
5. Zie 1 Nephi 11:8–36.
6. Mattheüs 13:18–23.
7. Alma 32:30.
8. Zie *Leer en Verbonden* 121:45.
9. Moroni 10:5.
10. Russell M. Nelson, 'Laat God zegevieren', *Liahona*, november 2020, 94.
11. Moroni 7:48.

Verweven harten

Als u vriendelijk, zorgzaam en liefdevol in het leven staat, beloof ik dat u slappe armen op zult heffen en harten zult helen.

Inleiding

Is het niet fascinerend dat wetenschappelijke ontdekkingen soms worden ingegeven door eenvoudige gebeurtenissen zoals een vallende appel uit een boom?

Ik vertel u vandaag over een ontdekking naar aanleiding van een willekeurige groep konijnen.

In de jaren 1970 deden onderzoekers een experiment om de effecten van voeding op de conditie van het hart in kaart te brengen. Enkele maanden lang gaven ze een controlegroep konijnen vetrijk voer. Ze hielden daarbij de bloeddruk, hartslag en cholesterolwaarde in de gaten.

Zoals te verwachten viel, werd bij veel konijnen vetafzetting in de aderen waargenomen. Maar dat was niet alles! De onderzoekers ontdekten ook iets onverklaarbaars. Hoewel alle konijnen vetafzetting hadden, had één groep opvallend genoeg wel 60 procent minder dan de andere. Het leek wel of ze met twee verschillende groepen konijnen te maken hadden.

Wetenschappers kunnen slapeloze nachten krijgen van dergelijke resultaten. Hoe kon dat nu? De konijnen waren allemaal van hetzelfde ras uit Nieuw-Zeeland, genetisch ook vrijwel gelijk. Ze kregen allemaal dezelfde hoeveelheid van hetzelfde voer.

Chili

Wat kon dit betekenen?

Ontkrachtten de resultaten het onderzoek? Zaten er fouten in de opzet van het experiment?

De wetenschappers konden deze onverwachte uitkomst maar niet verklaren!

Uiteindelijk keken ze eens nader naar de betrokkenen bij het onderzoek zelf. Hadden onderzoekers misschien iets gedaan om de resultaten te beïnvloeden? Ze kwamen er toen achter dat de konijnen met minder vetafzetting allemaal door één bepaalde onderzoeker waren verzorgd. Ze gaf de konijnen hetzelfde voer als alle anderen. Maar volgens één wetenschapper ‘was ze als persoon buitengewoon aardig en zorgzaam’. Bij het voeren van de konijnen ‘praatte ze tegen hen, knuffelde en aaide ze. [...] “Ze kon het niet laten. Zo was ze gewoon.”’¹

Ze deed meer dan de konijnen alleen voer geven. Ze gaf ze liefde!

Op het eerste gezicht leek het onwaarschijnlijk dat dit de reden van de grote verschillen was. Maar het onderzoeksteam zag verder geen andere mogelijkheid.

Dus voerden ze het experiment nog eens uit – nu met een strakke controle van alle andere variabelen. Analyse van de resultaten leverde dezelfde uitkomst op! De konijnen die door de liefdevolle onderzoeker waren verzorgd, waren significant en meetbaar gezonder.

De wetenschappers publiceerden de resultaten van dit onderzoek in het gerenommeerde vakblad *Science*.²

Jaren later lijken de bevindingen van dit experiment nog steeds invloed te hebben in de medische wereld. Dr. Kelli Harding publiceerde onlangs het boek *The Rabbit Effect* [het konijn-effect]. De titel verwijst naar het experiment. Haar conclusie: ‘Neem een

konijn met een ongezonde levensstijl. Praat ertegen. Pak het op. Geef het liefde. [...] De relatie maakte verschil uit. [...] Uiteindelijk’, besluit ze, ‘valt of staat onze gezondheid in ultieme zin mede door hoe we met elkaar omgaan, hoe we leven en hoe we tegen medemenselijkheid aankijken.’³

In een seculiere wereld lijkt een brug tussen wetenschap en evangelie-waarheden soms ver te zoeken. Toch komen de resultaten van dit wetenschappelijk onderzoek voor christenen, volgelingen van Jezus Christus, heiligen der laatste dagen, wellicht eerder intuïtief dan verbazingwekkend over. Voor mij verstevigt dit de basis van vriendelijkheid als een fundamenteel, helend evangeliebeginsel. Een beginsel dat harten emotioneel, geestelijk en, zoals is aangetoond, zelfs fysiek kan genezen.

Verweven harten

Iemand stelde eens de vraag: ‘Meester, wat is het grote gebod?’

Guatemala

De Heiland antwoordde: ‘U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart’, gevolgd door: ‘U zult uw naaste liefhebben als uzelf.’⁴ Het antwoord van de Heiland bekrachtigt onze hemelse plicht. Een profeet van weleer heeft geboden ‘dat er geen twist onder [ons moet] zijn, maar dat [we] eensgezind vooruit [moeten] kijken, [...] met [onze] harten in eenheid en in liefde jegens elkaar *verweven*.’⁵ In de Schriften staat verder dat ‘macht of invloed’ dient ‘te worden gehandhaafd [...] door mildheid en zachtmoedigheid, [...] door vriendelijkheid [...] en zonder bedrog’.⁶

Dat beginsel geldt naar mijn idee voor alle heiligen der laatste dagen: volwassenen, jongeren en kinderen.

Ik wil dan ook graag even spreken tot jullie, kinderen in de jeugdwerkleeftijd.

Jullie begrijpen al hoe belangrijk het is om aardig te zijn. Het refrein van het jeugdwerkleedje ‘Ik wil graag als Jezus worden’ luidt:

*Houd van elkaar zoals Jezus van jou; doe voor een ander wat Hij doen zou. Wees aardig en lief in gedachte en daad, wie dat doet, die volgt Jezus’ raad.*⁷

Maar soms kun je het er toch moeilijk mee hebben. Hier is een veelzeggend verhaal over Minchan Kim, een jongen uit Zuid-Korea. Zijn familie werd ongeveer zes jaar geleden lid van de kerk.

‘Op een dag waren klasgenootjes van mij een andere leerling aan het uitschelden. Het leek leuk, dus ik deed een paar weken lang mee.

‘Enkele weken later vertelde de jongen me dat onze woorden hem kwetsten, ook al deed hij alsof het hem niet kon schelen. Hij zei ook dat hij elke avond hilde. Ik moest bijna

Filipijnen

huilen toen hij me dat vertelde. Ik had veel spijt en wilde hem helpen. De volgende dag ging ik naar hem toe en sloeg mijn arm om zijn schouder. Ik zei: “Het spijt me echt dat ik je heb uitgelachen.” Hij knikte en kreeg tranen in zijn ogen.

‘Maar de andere kinderen lachten hem nog steeds uit. Toen herinnerde ik me wat ik in het jeugdwerk geleerd had: kies de goede weg. Ik vroeg mijn klasgenootjes dus om ermee op te houden. De meesten wilden niet veranderen en werden boos op mij. Maar een van de andere jongens zei sorry, en we werden alle drie dikke vrienden.

‘Een paar kinderen lachten hem nog steeds uit, maar hij voelde zich beter omdat hij ons nu had.

‘Ik kies de goede weg als ik een vriend in nood help.’⁸

Is dit geen goed voorbeeld voor je om te proberen als Jezus te worden?

Nu jullie, jongemannen en jongevrouwen. Nu je ouder wordt, kan

anderen uitlechten gevaarlijke gevolgen hebben. Pestgedrag wekt vaak angst, depressie en erger op. ‘Pesten is weliswaar van alle tijden, maar sociale media en technologie hebben pesten een nieuwe dimensie gegeven. Het is een constante, altijd aanwezige dreiging aan het worden: cyberpesten.’⁹

De tegenstander gebruikt dit duidelijk om jullie generatie te schaden. Het hoort niet voor te komen in jullie cyberspace, buurt, school, quorum of klas. Doe alsjeblieft alles wat je kunt om die plekken vriendelijker en veiliger te maken. Als je er op een of andere manier passief getuige van bent of aan meedoet, denk dan aan deze goede raad van ouderling Dieter F. Uchtdorf:

‘Doe met betrekking tot haten, roddelen, negeren, spotten, wrok koesteren of schade willen berokkenen alstublieft het volgende:

‘Stop ermee!’¹⁰

Hoor je dat? Stop ermee! Als je vriendelijk, zorgzaam en liefdevol in

het leven staat, ook digitaal, beloof ik dat je slappe armen op zult heffen en harten zult helen.

Ik richt me na de jeugdwerkkinderen en jongeren nu tot de volwassenen van de kerk. Wij hebben de belangrijke taak om de toon te zetten en een rolmodel van vriendelijkheid, inclusiviteit en hoffelijkheid te zijn – om de opkomende generatie in woord en daad te leren hoe we ons in navolging van Christus gedragen. Dat is nog belangrijker nu we steeds meer een tweedeling zien op politiek vlak, in sociale klasse en vrijwel elk ander door de mens aangebracht onderscheid.

President M. Russell Ballard heeft ook gezegd dat heiligen der laatste dagen niet alleen vriendelijk voor elkaar, maar ook voor iedereen om zich heen moeten zijn. Hij heeft gezegd: ‘Soms hoor ik dat er leden zijn die mensen van andere geloofsrichtingen beledigen door ze te

negeren en ze nergens bij te betrekken. Dat geldt vooral voor gebieden waar de leden in de meerderheid zijn. Ik heb gehoord dat sommige kleingeestige ouders hun kinderen verbieden om met kinderen te spelen die geen lid van de kerk zijn. Dergelijk gedrag is niet in overeenstemming met de leringen van de Heer Jezus Christus. Ik kan niet begrijpen waarom leden van onze kerk zo iets kunnen laten gebeuren. [...] Ik heb nooit iets anders gehoord dan dat de leden van deze kerk aangemoedigd worden om liefdevol, vriendelijk en verdraagzaam te zijn, en welwillend ten opzichte van onze vrienden en naasten van andere geloofsrichtingen.¹¹

De Heer verwacht van ons een inclusieve houding te propageren als een positieve manier om eensgezindheid te bevorderen, te leren dat uitsluiting van anderen tot tweedeling leidt.

Het stemt ons als volgeling van Jezus Christus treurig als we merken

dat kinderen van God op grond van hun huidskleur slecht worden behandeld. Verhalen over recente aanvallen op mensen die zwart, Aziatisch, latino of van welke andere groep ook zijn, hebben ons diep geraakt. Vooroordeel, raciale spanning en geweld horen nooit thuis in onze buurt, gemeenschap of binnen de kerk.

Laten we allemaal, ongeacht onze leeftijd, het beste in onszelf naar boven halen.

Heb uw vijand lief

Al hebt u de intentie om mensen liefdevol, respectvol en vriendelijk te bejegenen, dan nog zult u ongetwijfeld gekwetst of negatief beïnvloed worden door de slechte keuzes van anderen. Wat doen we dan? We volgen de aansporing van de Heer: 'Heb uw vijanden lief [...] en bid voor hen die u belasteren.'¹²

We doen alles wat we kunnen om de moeilijkheden op ons pad te overwinnen. We streven ernaar om tot

het einde toe te volharden. We blijven intussen bidden dat de Heer iets aan onze omstandigheden zal doen. We uiten onze dankbaarheid voor de hulpvaardige mensen die Hij op ons pad plaatst.

Een voorbeeld hiervan uit onze vroege kerkgeschiedenis ontroert mij. In de winter van 1838 zaten Joseph Smith en andere kerkleiders vast in de gevangenis te Liberty. In die periode werden de heiligen der laatste dagen met geweld uit hun woningen in de staat Missouri verdreven. De heiligen waren berooid en zonder vrienden. Ze leden vreselijk onder de kou en gebrek aan bestaansmiddelen. De inwoners van Quincy (Illinois) zagen hun benarde situatie. Ze toonden medeleven en sloten vriendschap met ze.

Wandle Mace, een inwoner van Quincy, vertelde later dat hij de heiligen voor het eerst langs de Mississippi in provisorische tenten zag: 'Sommigen hadden wat lakens gespannen als enige beschutting tegen de wind, [...] de kinderen zaten bibberend om een vuurtje waar de wind omheen waaide, zodat ze er maar bitter weinig aan hadden. De arme heiligen hadden vreselijk te lijden.'¹³

Inwoners van Quincy zagen de benarde toestand van de heiligen en sloegen de handen ineen om hulp te bieden. Sommigen hielpen hun nieuwe vrienden zelfs de rivier oversteken. Mace vervolgde: '[Ze] gaven met gulle hand. De kooplieden wedijverden zelfs met elkaar om de gulste gever te zijn [van] varkensvlees, [...] suiker, [...] schoenen en kleding, alles wat die arme verschoptelingen zo hard nodig hadden.'¹⁴ Weldra waren er meer verdrevenen dan inwoners in Quincy. Die stelden huis en haard open en deelden hun schamele middelen, waarvoor ze zich

Puerto Rico

veel opoffering getroostten.¹⁵

Veel heiligen overleefden de barre winter alleen dankzij het medeleven en de vrijgevigheid van de inwoners van Quincy. Deze aardse engelen stelden hun hart en woning open. Ze boden de lijdende heiligen levensreddende voeding, warmte en – nog belangrijker wellicht – vriendschap. Hun verblijf in Quincy was weliswaar betrekkelijk kort, maar de heiligen zijn nooit vergeten hoeveel dank zij hun geliefde burens verschuldigd zijn. Quincy kreeg van hen de bijnaam ‘de toevluchtsstad’.¹⁶

Wanneer tegenspoed en ellende ons treffen door kritische, negatieve, zelfs kwaadardige daden, kunnen we voor hoop in Christus kiezen. Die hoop komt voort uit zijn uitnodiging en belofte: ‘Wees welgemoed, want Ik zal u voortleiden.’¹⁷ Ook zal Hij uw ellende voor uw welzijn heiligen.¹⁸

De goede Herder

Laten we eindigen waar we begonnen zijn: een liefdevolle verzorger met een vriendelijke en zorgzame geest, en een onverwachte uitkomst. Ze heelde het hart van de dieren

Verenigde Staten

waarover ze was gesteld. Waarom? Omdat ze gewoon zo was!

Kijken we door een evangelielens, dan zien we in dat ook wij onder de hoede van een liefdevolle Verzorger vallen, die Zich met een vriendelijk en zorgzaam karakter om ons bekomert. De goede Herder kent ieder van ons bij naam en is persoonlijk met ons begaan.¹⁹ De Heer Jezus Christus heeft zelf gezegd: ‘Ik ben de goede Herder en Ik ken de Mijnen [...]; en Ik geef Mijn leven voor de schapen.’²⁰

Dit heilige paasweekend put ik vreemde rust uit de kennis dat ‘de Heere mijn Herder [is]’,²¹ en dat Hij ieder van ons kent en liefdevol voor ons zorgt. Wanneer we de wind en stortregen, ziekte en kwetsuren van het leven trotseren, kijkt de Heer – onze Herder, onze Verzorger – liefdevol en

zorgzaam naar ons om. Hij geneest ons hart en verkwikt onze ziel.

Daarvan getuig ik – en van Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser – in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Kelli Harding, *The Rabbit Effect* (2019), XXIII–XXIV.
2. Zie Robert M. Nerem, Murina J. Levesque en J. Frederick Cornhill, ‘Social Environment as a Factor in Diet-Induced Atherosclerosis’, *Science*, vol. 208, nr. 4451 (27 juni 1980), 1475–1476.
3. Harding, *The Rabbit Effect*, XXIV, XXV.
4. Zie Mattheüs 22:36–39.
5. Mosiah 18:21; cursivering toegevoegd.
6. Leer en Verbonden 121:41–42.
7. ‘Ik wil graag als Jezus worden’, *Kinderliedjes*, p. 41.
8. Naar Minchan K., ‘De verontschuldiging’, *Vriend*, januari 2020, V10.
9. Frances Dalomba, ‘Social Media: The Good, the Bad, and the Ugly’, *Lifespan*, lifespan.org.
10. Dieter F. Uchtdorf, ‘De barmhartigen krijgen barmhartigheid’, *Liahona*, mei 2012, 75.
11. Zie M. Russell Ballard, ‘De leer van insluiting’, *Liahona*, januari 2002, 41.
12. Lukas 6:27–28.
13. Autobiografie van Wandle Mace, circa 1890, typescript, 32–33, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City (Utah, VS).
14. Autobiografie van Wandle Mace, 33.
15. Zie Richard E. Bennett, ‘“Quincy—the Home of Our Adoption”: A Study of the Mormons in Quincy, Illinois, 1838–40’, *Mormon Historical Studies*, vol. 2, nr. 1 (voorjaar 2001), 110–111.
16. Zie Susan Easton Black, ‘Quincy—A City of Refuge’, *Mormon Historical Studies*, vol. 2, nr. 1 (voorjaar 2001), 83–94.
17. Leer en Verbonden 78:18.
18. Zie 2 Nephi 2:2.
19. Zie James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 417.
20. Johannes 10:14, 15.

Verenigde Staten

Ouderling Gerrit W. Gong
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Plaats in de herberg

In deze paastijd vraagt Jezus Christus ons, net als Hij, een barmhartige samaritaan te worden, om van zijn herberg (zijn kerk) voor allen een toevlucht te maken.

Geliefde broeders en zusters, hoewel hij twintig jaar geleden is overleden, zijn er momenten dat ik mijn vader mis. Pasen houdt de belofte in dat ik hem zal terugzien.

Toen ik in Engeland studeerde, kwam mijn vader mij opzoeken. Zijn vaderhart wist dat ik het thuisfront miste.

Mijn vader was avontuurlijk ingesteld, maar niet wat eten betrof. Zelfs in Frankrijk, toch bekend om zijn uitstekende keuken, wilde hij alleen Chinees eten. Hij had heel lang de functie van patriarch vervuld, en was een geestelijk en mededogend man. Toen er op een

avond hulpdienstvoertuigen met sirenes op hoge snelheid door Parijs reden, zei hij: 'Gerrit, die gillende sirenes zijn de wonden van een stad.'

Op die trip voelde ik andere schrille kreten en wonden. Een jonge vrouw verkocht ijsjes vanuit een ijsco-kar. Op haar hoorntjes paste precies één bolletje ijs. Om de een of andere reden kreeg zij het aan de stok met een grote vent. Schreeuwend gooide hij haar kar omver, de hoorntjes rolden over straat. De man vertrapte de hoorntjes met zijn laarzen. Er was niets wat ik kon doen. Ik zie het nog zo voor me, de jonge vrouw die op

haar knieën wanhopig probeerde haar verbrokkelde wafeltjes te redden, terwijl de tranen over haar wangen stroomden. Dat beeld plaagt me, het is een wrange herinnering aan de ruwheid, de gevoelloosheid en het onbegrip waarmee wij elkaar te vaak het leven zuur maken.

Op diezelfde trip bezochten mijn vader en ik op een middag de grote kathedraal in Chartres, niet ver van Parijs. Malcolm Miller,¹ de expert op het gebied van de kathedraal in Chartres, wees ons op drie paar glas-in-loodramen. Hij zei dat ze een verhaal vertellen.

De eerste ramen tonen Adam en Eva, die de hof van Eden verlaten.

De tweede beschrijven de gelijk-nis van de barmhartige Samaritaan.

De derde stellen de terugkomst van de Heer voor.

In hun geheel genomen, kun je in deze glas-in-loodramen een beschrijving van onze eeuwige reis zien. Ze bewegen ons ertoe om ieder een plaats in zijn herberg te geven.²

Zoals Adam en Eva, betreden we een wereld met doornen en distels.³

Op onze stoffige wegen naar Jericho, worden wij aangevallen, en met pijnlijke verwondingen achtergelaten.⁴

Hoewel we elkaar zouden moeten helpen, gaan we, om welke reden dan ook, te vaak aan de overkant van de weg voorbij.

Maar de Barmhartige Samaritaan, met ontferming bewogen, blijft staan en verbindt onze wonden na er wijn en olie in te hebben gegoten. De wijn en olie, symbolen van het avondmaal en andere verordeningen, wijzen ons op de geestelijke genezing in Jezus Christus.⁵ De Barmhartige Samaritaan zet ons op zijn ezel of draagt ons, zoals in sommige glas-in-loodtaferelen,

Verenigde Staten

Noorwegen

op zijn schouders. Hij brengt ons naar de herberg, die symbool kan staan voor zijn kerk. In de herberg zegt de Barmhartige Samaritaan: 'Zorg voor hem, [de onkosten] zal ik u geven als ik terugkom.'⁶ De Barmhartige Samaritaan, een symbool van onze Heiland, belooft terug te komen, deze keer in majesteit en heerlijkheid.

In deze paastijd vraagt Jezus Christus ons, net als Hij, een barmhartige samaritaan te worden, om van zijn herberg (zijn kerk) voor allen een toevlucht tegen de levenswonden en -stormen te maken.⁷ We bereiden ons op zijn beloofde terugkomst voor door elke dag aan 'deze geringsten'⁸ te doen wat Hij aan ons zou doen. 'Deze geringsten' slaat op ieder van ons.

Als we met de Barmhartige Samaritaan de herberg binnengaan, leren we vijf dingen over Jezus Christus en onszelf.

Eén, we zijn naar de herberg gekomen zoals we zijn, met de gebreken en ondeugden die ieder heeft. En toch hebben we allemaal iets wezenlijks bij te dragen. Onze reis naar God wordt vaak samen afgelegd. We zijn in een hechte gemeenschap met elkaar verbonden – of we nu het hoofd bieden aan pandemieën, stormen,

bosbranden, droogtes, of rustig ons dagelijks werk doen. We ontvangen inspiratie als we samen overleggen en naar iedereen luisteren, dus ook naar iedere zuster, en naar de Geest.

Naarmate we een verandering van hart ondergaan en zijn beeld in ons gelaat krijgen,⁹ zien we welke rol Hij en wij in zijn kerk spelen. In Hem vinden we duidelijkheid, geen verwarring. In Hem vinden we de motivatie om goed te doen, de reden om een goed mens te zijn, en in toenemende mate de wil om een beter mens te worden. In Hem ontdekken we vast geloof, bevrijdende onbaatzuchtigheid, zorgzame verandering, en vertrouwen in God. In zijn herberg ontdekken en verdiepen we onze relatie met God, onze Vader, en Jezus Christus.

Hij vertrouwt erop dat we van de herberg de plek maken die zij volgens Hem moet zijn. Als we onze talenten gebruiken en ons best doen, zullen zijn geestelijke gaven ons ook sterken en zegenen.¹⁰

Een Spaanse tolk, een getrouwe broeder, zei tegen mij: 'Broeder Gong,

ik wist door de Geest wat u zou gaan zeggen, zodat ik het door de gave van talen kon tolken.'

Gaven van geloof en geruststelling manifesteren zich anders in verschillende situaties. Een lieve zuster ontving geestelijk troost toen haar man aan COVID-19 overleed. Ze zei: 'Ik weet dat mijn geliefde man en ik eens weer samen zullen zijn.' In een ander covidgeval zei een andere lieve zuster: 'Ik had het gevoel dat ik de Heer en de artsen moest vragen om mijn man nog een beetje meer tijd te geven.'

Twee, Hij verzoekt ons dringend om van zijn herberg een plaats van genade en vrijheid te maken, waar iedereen welkom is en iedereen de ruimte krijgt. Als discipelen van Jezus Christus zijn we allen gelijk, er zijn geen tweedeklasvolgelingen.

Iedereen is welkom in de avondmaalsdienst, andere zondagse bijeenkomsten, en sociale evenementen.¹¹ We vereren eerbiedig onze Heiland door zorgzaam en wellevend voor elkaar te zijn. We zien en accepteren iedereen. We glimlachen, gaan zitten

Uruguay

naast iemand die alleen is, we kennen de namen van nieuwe leden, terugkerende broeders en zusters, jongevrouwen en jongemannen, en ieder jeugdwerkkind.

We proberen ons in hen te verplaatsen, en dus verwelkomen we vrienden, bezoekers, leden die nieuw zijn in de wijk, drukbezette leden die van hot naar her vliegen. We treuren, juichen, en zijn er voor elkaar. Mochten we nog tekortschieten in deze idealen, omdat we gehaast, onoplettend, kritisch of bevooroordeeld zijn, dan vragen we elkaar om vergeving en doen we beter ons best.

Een gezin uit Afrika dat nu in de Verenigde Staten woont, zei: 'Vanaf de eerste dag waren de kerkleden vriendelijk en gastvrij. Iedereen stelde ons op ons gemak. Niemand keek neer op ons.' De vader zei: 'De Bijbel leert dat de vruchten van het evangelie voortkomen uit de wortels van het evangelie.' 'En de zendelingen', zeiden de vader en moeder. 'We willen dat onze zoon en dochter zoals die zendelingen opgroeien.' Broeders en zusters, laten we ieder hartelijk welkom heten in zijn herberg.

Drie, we leren in zijn herberg dat perfectie in Jezus Christus is, niet in het perfectionisme van de wereld. Het 'insta-perfect'-gefilterde perfectionisme van de wereld, dat irreëel en onrealistisch is, kan ons onzeker maken, een gevangene van swipes, likes of dubbel-tikken. Onze Heiland, Jezus Christus, weet daarentegen alles over ons waarvan we niet willen dat anderen het weten, en toch houdt Hij van ons. Zijn evangelie is een evangelie van tweede en derde kansen, die Hij met zijn zoenoffer mogelijk heeft gemaakt.¹² Hij vraagt ieder van ons een barmhartige samaritaan te zijn, ons minder vaak een oordeel aan te matigen, en meer

vergevensgezind voor onszelf en voor elkaar te zijn. Bovendien verwacht Hij van ons dat we zijn geboden steeds exacter naleven.

We helpen onszelf door elkaar te helpen. Een gezin dat ik ken, woonde langs een drukke weg. Automobilisten klopten vaak voor hulp bij hen aan. Midden in de nacht werd het gezin wakker van luid gebons op de voordeur. Slaperig, en bezorgd om wie er rond twee uur 's nachts voor de deur kon staan, vroegen ze zich af of er voor deze ene keer niet iemand anders hulp kon bieden. Maar het gebons hield aan en toen hoorden ze iemand roepen: 'Brand! De achterkant van jullie huis staat in brand!' Barmhartige samaritanen helpen elkaar.

Vier, we gaan in zijn herberg deel uitmaken van een geloofsgemeenschap met Jezus Christus als middelpunt, verankerd in herstelde waarheid, levende profeten en apostelen, en een ander testament over Jezus Christus – het Boek van Mormon. Hij brengt ons naar zijn herberg en ook naar zijn huis, de heilige tempel. Het huis des Heren is een plaats waar de Barmhartige Samaritaan ons, zoals met de gewonde man op de weg naar Jericho, kan reïneren en kleden, ons kan voorbereiden op onze terugkeer in Gods tegenwoordigheid, en ons voor eeuwig in Gods familie kan verenigen. Zijn tempel is er voor eenieder die zijn evangelie in geloof en gehoorzaamheid naleeft.

Tempelvreugde sluit eensgezindheid in het evangelie in, te midden van verschillende erfgoederen, culturen, talen en generaties. Bij de eerstespadesteking voor de Taylorsvilletempel in Utah, vertelde de 17-jarige Max Harker over zijn erfgoed van familiegehoof, dat zes generaties eerder door zijn voorvader Joseph Harker en diens vrouw, Susannah

Sneuth, was begonnen. In het herstelde evangelie van Jezus Christus kunnen wij een sterke schakel in onze familiegeneraties worden.

En vijf, tot slot, we verheugen ons dat God van zijn kinderen houdt, wat onze achtergrond en omstandigheden ook zijn, in elke natie, stam en taal, en dat er voor iedereen plaats in zijn herberg is.

In de afgelopen veertig jaar is de kerk in toenemende mate een wereldkerk geworden. Sinds 1998 wonen er meer kerkleden buiten de Verenigde Staten en Canada dan in deze twee landen. In 2025, zo is de verwachting, zullen er net zoveel kerkleden in Latijns-Amerika wonen als in de Verenigde Staten en Canada. Met de vergadering van de getrouwe afstammelingen van vader Lehi gaat er een profetie in vervulling. Getrouwe heiligen, met inbegrip van hen die in de pionierscorridor wonen, blijven een reservoir van toewijding en dienstvaardigheid voor de mondiale kerk.

Ook is het zo dat de meerderheid van de volwassen kerkleden ongehuwd, weduwe of weduwnaar, of gescheiden is. Dat is een substantiële verandering. Dat is meer dan de helft van onze ZHV-zusters en meer dan de helft van onze volwassen priesterschapsbroeders. Dit demografische patroon zien we sinds 1992 in de mondiale kerk en sinds 2019 in de kerk in de Verenigde Staten en Canada.

Onze status bij de Heer en in zijn kerk heeft niets vandoen met onze huwelijks staat, maar veeleer met onze ontwikkeling als getrouwe en moedige discipel van Jezus Christus.¹³ Volwassenen willen als volwassene gezien worden, ze willen een verantwoordelijke en betrokken volwassene zijn. Discipelen van Jezus Christus

komen overal vandaan, in elke vorm, lengte, tint en leeftijd; ieder met talenten, rechtschapen verlangens, en heel veel capaciteiten waarmee ze hun medemens dienen en tot zegen zijn. We streven er dagelijks naar om Jezus Christus te volgen, met geloof tot bekering¹⁴ en blijvende vreugde.

In dit leven wachten we soms op de Heer. Misschien zijn we nog niet waar we in de toekomst hopen en wensen te zijn. Een toegewijde zuster zegt het zo: 'In getrouwheid op de zegeningen van de Heer wachten, is een heilige manier van leven. We moeten het niet klagend, neerbuigend of kritisch doen, maar met heilige eerbied.'¹⁵ Ondertussen leven we wel

nu, we moeten niet zitten wachten tot het leven begint.

Jesaja belooft: 'Wie de Heere verwachten, zullen hun kracht vernieuwen, zij zullen hun vleugels uitslaan als arenden, zij zullen snel lopen en niet afgemat worden, zij zullen lopen en niet moe worden.'¹⁶

Onze Barmhartige Samaritaan belooft terug te komen. Er zullen wonderen gebeuren als we voor elkaar zorgen zoals Hij zou doen. Als we met een gebroken hart en een verslagen geest¹⁷ tot Hem komen, zullen we een luisterend oor bij Jezus Christus vinden en in zijn begripvolle, veilige armen worden gesloten.¹⁸ Gewijde verordeningen bieden

verbondssamenhorigheid en 'de macht der goddelijkheid',¹⁹ tot heiliging van de innerlijke intentie en het uiterlijk gedrag. Dankzij zijn tedere zorg en verdraagzaamheid, wordt zijn kerk onze herberg.

Als we ruimte scheppen in zijn herberg, en iedereen verwelkomen, zal onze Barmhartige Samaritaan ons op onze stoffige, sterfelijke wegen genezen. Met volmaakte liefde beloven onze Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, ons 'vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld',²⁰ 'opdat waar Ik ben, u ook zult zijn'.²¹ Daarvan getuig ik dankbaar in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Malcolm Miller heeft in Chartres en overal op aarde zestig jaar lang lezingen over de kathedraal gehouden.
2. Zie Lukas 10:34; als contrast zie Lukas 2:7.
3. Zie Genesis 3:18.
4. Zie de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan in Lukas 10:30–37.
5. Zie Hugh Nibley, *Since Cumorah*, 2e druk, deel 7 van *Collected Works of Hugh Nibley*, (1988), 100. In John W. Welch, 'The Good Samaritan: A Type and Shadow of the Plan of Salvation', *BYU Studies*, deel 38, nr. 2 (1999), 54.
6. Lukas 10:35.
7. Zie Leer en Verbonden 115:6.
8. Mattheüs 25:40.
9. Zie Alma 5:14.
10. Zie Moroni 10:8–18; Leer en Verbonden 46:11–26.
11. Zie *Algemeen handboek: dienen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen*, 38.1.1, ChurchofJesusChrist.org.
12. Zie Alma 34:14–16.
13. Zie Leer en Verbonden 138:12: 'getrouw [...] in het getuigenis van Jezus'; zie ook Leer en Verbonden 76:79.
14. Zie Alma 34:16–17.
15. Persoonlijke gesprekken, gebruikt na toestemming.
16. Jesaja 40:31.
17. Zie 2 Nephi 2:7; 3 Nephi 9:20; Leer en Verbonden 59:8.
18. Zie Alma 34:16.
19. Leer en Verbonden 84:20.
20. Leer en Verbonden 59:23.
21. Leer en Verbonden 132:23.

Zambia

President Henry B. Eyring
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ik kijk graag naar de tempel

In de tempel krijgen we de geruststelling dat onze familie ook na de dood eeuwig bij elkaar kan blijven.

Geliefde broeders en zusters, ik ben dankbaar dat we samen deze eerste conferentiebijeenkomst bijwonen. Door de sprekers, de muziek en het gebed voelen we de Geest, licht en hoop.

Dat doet me denken aan de eerste keer dat ik de Salt Laketempel binnenging. Ik was een jonge man. Mijn ouders vergezelden me. Binnen maakten ze even een praatje met een tempelwerker. Ik liep in mijn eentje verder.

Een kleine, witharige dame in een prachtige witte tempeljurk begroette me. Ze keek glimlachend naar me op en zei op gedempte toon: 'Welkom in de tempel, broeder Eyring.' Ik dacht heel even dat ze een engel was omdat ze mijn naam kende. Ik had niet door dat ik een naamkaartje op mijn colbert had.

Ik ging haar voorbij en stond even stil. Ik keek naar het hoge witte plafond dat de kamer zo licht maakte dat het leek alsof de zon rechtstreeks binnenscheen. En op dat moment kreeg ik deze glasheldere gedachte: 'Ik ben al eens op deze verlichtte plek geweest.' Maar meteen daarna hoorde ik in gedachten een stem: 'Nee, je bent hier nog nooit geweest. Je herinnert je een moment van vóór je geboorte. Je was toen op een heilige plek zoals deze.'

Aan de buitenkant van onze tempels staan de woorden: 'De Here gewijd.' Ik weet dat die woorden waar zijn. De tempel is een gewijde plek waar we makkelijk *openbaring* ontvangen als ons hart ervoor openstaat en we die inspiratie waardig zijn.

Later die dag voelde ik dezelfde Geest nogmaals. In de

tempelceremonie komen woorden voor die mijn boezem in mij deden branden. Het bevestigde dat wat ik had gezien waar was. Ik kreeg een gevoel dat met mijn toekomst te maken had. Het zou veertig jaar later werkelijkheid worden toen de Heer me in zijn dienst riep.

Ik voelde hetzelfde toen ik in de Logantempel in Utah trouwde. President Spencer W. Kimball verrichtte de verzegeling. Hij sprak slechts enkele woorden en gaf ons deze raad: 'Hal en Kathy, leef zo dat je makkelijk weg kunt als er een roeping komt.'

Toen hij die woorden sprak, zag ik in gedachten, geheel in kleur, een steile heuvel en een weg die naar de top leidde. Er stond een wit hek links van de weg dat op de heuveltop in een bomenrij verdween. Het witte huis achter de bomen was nauwelijks zichtbaar.

Een jaar later herkende ik die heuvel toen we met mijn schoonvader

Uruguay

Verenigde Staten

die weg op reden. Het kwam precies overeen met wat ik in gedachten zag toen president Kimball ons in de tempel toesprak.

Mijn schoonvader parkeerde de auto bij het witte huis op de heuvel. Hij zei dat hij en zijn vrouw het perceel gingen kopen en dat wij in het gastenverblijf mochten wonen. Zij zouden dan in het hoofdhuis wonen, dat er vlak naast stond. Tijdens de daaropvolgende tien jaar in die fijne familiesituatie zeiden mijn vrouw en ik bijna dagelijks: 'We kunnen er maar

beter van genieten, want we blijven hier niet lang.'

Uiteindelijk kwam er een roeping via Neal A. Maxwell, de commissaris van onderwijs. De waarschuwing van president Kimball om makkelijk weg te kunnen gaan, bleek terecht. De roeping hield in dat we onze schijnbaar idyllische situatie moesten achterlaten voor een functie op een plek waar ik niets van wist. Ons gezin stond klaar om die mooie tijd en plek achter te laten, omdat een profeet in een heilige tempel, een plek van openbaring,

deze gebeurtenis had voorzien. We waren erop voorbereid.

Ik weet dat de tempels van de Heer gewijd zijn. Ik spreek vandaag over tempels, zodat u en ik ernaar zullen streven om tempelwaardig te zijn en klaar zullen zijn voor meer tempelmogelijkheden in de toekomst.

Mijn grootste motivatie om tempelwaardig te zijn, is deze uitspraak van de Heer over zijn heilige huis:

'En voor zover mijn volk een huis voor Mij bouwt in de naam van de Heer, en niet duldt dat er iets onreins

Chili

binnengaat, zodat het niet verontreinigd wordt, zal mijn heerlijkheid erop rusten;

‘ja, en mijn tegenwoordigheid zal daar zijn, want Ik zal er binnengaan, en alle reinen van hart die er binnengaan, zullen God zien.

‘Maar als het verontreinigd wordt, zal Ik er niet binnengaan, en mijn heerlijkheid zal er niet zijn; want Ik zal geen onheilige tempels binnengaan.’¹

President Russell M. Nelson heeft uitgelegd dat we de Heiland in de tempel kunnen ‘zien’; we leren Hem daar beter kennen. Hij heeft gezegd: ‘We begrijpen Hem. We doorgronden zijn werk en zijn heerlijkheid. En we beginnen de oneindige invloed van zijn weergaloze leven te voelen.’²

Als wij onrein naar de tempel gaan, kunnen we de geestelijke leringen over de Heiland niet zien die we in de tempel door de macht van de Heilige Geest kunnen ontvangen.

Als we dat onderwijs waardig zijn, dan kunnen onze hoop, onze vreugde en ons optimisme dankzij onze

tempelgang ons hele leven toenemen. Alleen de heilige tempelverordeningen maken die hoop, die vreugde en dat optimisme mogelijk. In de tempel krijgen we de geruststelling dat onze familie ook na de dood eeuwig bij elkaar kan blijven.

Toen ik jaren geleden bisschop was, zag een knappe jongeman niets in mijn uitnodiging om zijn leven te beteren, zodat hij voor eeuwig met zijn familie bij God kon wonen. Hij zei uitdagend dat hij veel pret beleefde met zijn vrienden. Ik liet hem uitpraten. Toen vertelde hij me opeens dat hij tijdens een van zijn feestjes, te midden van het rumoer, plots besepte dat hij zich eenzaam voelde. Ik vroeg hem wat er was gebeurd. Hij zei dat hij moest denken aan een moment waarop hij als kind op zijn moeders schoot zat, met haar armen om hem heen. De tranen sprongen in zijn ogen terwijl hij erover vertelde. Ik getuigde tot hem: ‘De enige manier waarop je het gevoel van die omhelzing voor altijd kunt hebben, is door eerst zelf

tempelwaardig te worden en daarna anderen de verzegelverordeningen te helpen ontvangen.’

We weten niet precies hoe onze familiesituatie er in de geestenwereld zal uitzien, en evenmin wat er na onze opstanding gebeurt. We weten echter wel dat de profeet Elia is gekomen om, zoals beloofd, het hart van de vaders tot de kinderen terug te brengen, en de kinderen tot de vaders.³ En we weten dat ons eeuwig geluk afhangt van de moeite die we doen om zoveel mogelijk verwanten datzelfde blijvende geluk aan te bieden.

Ik heb het verlangen om ook mijn levende familieleden uit te nodigen om tempelwaardig te worden, zodat ze de verzegelverordeningen kunnen ontvangen en nakomen. Dat maakt deel uit van de beloofde vergadering van Israël in de laatste dagen aan beide zijden van de sluier.

We krijgen daartoe mooie kansen als onze kinderen nog klein zijn. Ze worden met het licht van Christus geboren. Dat stelt ze in staat om goed van kwaad te onderscheiden. Daarom kan het zien van een tempel of een afbeelding van een tempel in een kind het verlangen opwekken om er op een dag waardig binnen te gaan.

Later kunnen ze dan als tiener een tempelaanbeveling ontvangen om zich plaatsvervangend te laten dopen. Door die ervaring gaan ze beseffen dat de tempelverordeningen hen op de Heiland en zijn verzoening richten. Als ze gaan beseffen dat ze iemand in de geestenwereld de kans bieden om van zonde gereinigd te worden, zullen ze de Heiland meer bij zijn heilige werk willen helpen en een kind van onze hemelse Vader zegen willen brengen.

Ik heb gezien hoe zo’n ervaring een jongere veranderde. Jaren geleden ging ik laat in de middag

met een van mijn dochters naar de tempel. Zij was de laatste in de dienst die zich plaatsvervangend liet dopen. Men vroeg haar of ze wat langer kon blijven om de verordeningen te verrichten voor de mensen wier namen er nog lagen. Ze zei ja.

Ik keek toe hoe mijn dochter in de doopvont stapte. Ze werd gedoopt. Telkens als mijn meisje weer boven water kwam, stroomde het water van haar gezicht. Men vroeg haar telkens weer: 'Kun je er nog meer doen?' En telkens zei ze ja.

Als bezorgde vader vond ik dat het welletjes was. Maar als iemand haar vroeg of ze er meer kon doen, zei ze met een vastberaden stemmetje ja. Ze bleef totdat de laatste persoon op de lijst de zegen van de doop in de naam van Jezus Christus had ontvangen.

Toen ik die avond met haar de tempel uitging, dacht ik over dat tafereel na. Ik had een kind zien groeien en veranderen, doordat ze de Heer in zijn huis diende. Ik weet nog dat ik licht en vrede voelde toen we samen naar huis liepen.

Er zijn inmiddels vele jaren verstreken. Ze zegt nog steeds ja als de Heer haar vraagt om meer te doen, ook al is dat soms erg moeilijk. Zo verandert en verheft tempelwerk ons. Daarom hoop ik dat u en uw familieleden er vastberaden naar zullen streven om tempelwaardig te zijn, zodat u zo vaak mogelijk naar het huis des Heren kunt gaan.

Hij wil u daar verwelkomen. Ik bid dat u zult proberen een verlangen in het hart van Gods kinderen op te wekken om daarheen te gaan waar ze dicht bij Hem kunnen zijn, en dat u ook uw voorouders de kans zult bieden om voor altijd bij Hem en bij u te zijn.

Dit kunnen uw woorden zijn:

*Ik kijk graag naar de tempel,
eens zal ik er ook zijn,
hoe mooi zal 't zijn daarbinnen,
dan voel ik mij heel fijn.
Want de tempel is het huis van God,
vol liefde, en zo prachtig.
Ik bereid mij voor, daarheen te gaan:
dat houd ik in gedachte.⁴*

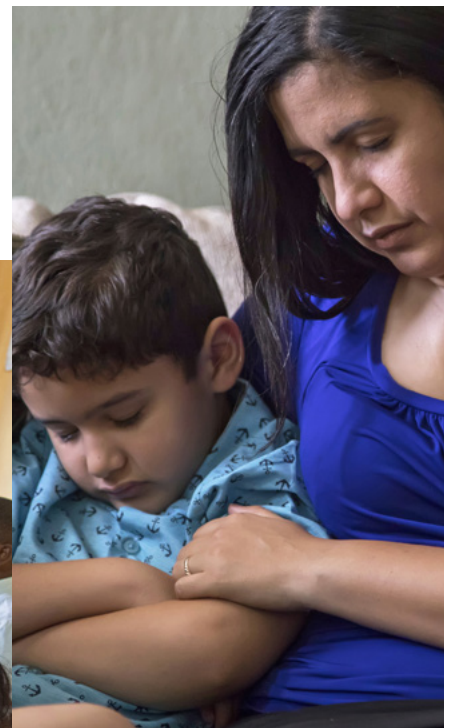
Ik getuig plechtig dat wij kinderen van onze liefdevolle hemelse Vader zijn. Hij heeft zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, als onze Heiland en Verlosser gekozen. De enige manier waarop we bij Hem en bij onze familie kunnen terugkeren, is door de verordeningen van de heilige tempel. Ik getuig dat president Russell M. Nelson alle priesterschapssleutels bezit en gebruikt die het eeuwige leven voor al Gods kinderen mogelijk maken. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 97:15–17.
2. *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), 369.
3. Zie Leer en Verbonden 110:13–16.
4. 'Ik kijk graag naar de tempel', *Kinderliedjes*, p. 99.

Madagaskar

Puerto Rico

Zaterdagmiddagbijeenkomst | 3 april 2021

Gepresenteerd door president Dallin H. Oaks
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Steunverlening aan algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene functionarissen

Broeders en zusters, ik zal nu de algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene functionarissen van de kerk ter steunverlening aan u voorstellen.

Verleen uw steun waar u zich ook bevindt op de gebruikelijke manier. Als u tegen een of meerdere voorstellen bent, neemt u contact op met uw ringpresident.

Wij stellen voor Russell Marion Nelson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Dallin Harris Oaks als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Henry Bennion Eyring als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor Dallin H. Oaks steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en M. Russell Ballard als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de volgende leden van het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong en Ulisses Soares.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen als profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij delen u mee dat de ouderlingen Robert C. Gay en Terence M. Vinson per 1 augustus 2021 ontheven zullen worden als lid van het Presidium der Zeventig.

Wie zijn waardering wil uiten voor de bereidwilligheid waarmee deze

Japan

broeders hun roeping hebben vervuld, maakt dat kenbaar door de hand op te steken.

We hebben de volgende gebiedszeventigers ontheven: de ouderlingen Sean Douglas, Michael A. Dunn, Clark G. Gilbert, Alfred Kyungu, Carlos G. Revillo jr. en Vaiangina Sikahema.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende werk dat zij verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Wij hebben het algemeen jeugdwerkpresidium ontheven, met Joy D. Jones als presidente, Lisa L. Harkness als eerste raadgeefster en Cristina B. Franco als tweede raadgeefster.

Wie zijn waardering wil uiten voor

het werk dat deze zusters verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor de ouderlingen Paul V. Johnson en S. Mark Palmer steun te verlenen als lid van het Presidium der Zeventig, per 1 augustus 2021.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als nieuwe algemene zeventigers: Sean Douglas, Michael A. Dunn, Clark G. Gilbert, Patricio M. Giuffra, Alfred Kyungu, Alvin F. Meredith III, Carlos G. Revillo jr. en Vaiangina Sikahema.

Wie hiermee instemt, maakt dat

kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor de nieuwe gebiedszeventigers steun te verlenen die de kerk deze week heeft aangekondigd.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen het nieuwe algemeen jeugdwerkpresidium ter steunverlening aan u voor: Camille N. Johnson als presidente, Susan H. Porter als eerste raadgeefster en Amy A. Wright als tweede raadgeefster.

Wie hiermee instemt, maakt dat

kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene functionarissen die nu in functie zijn steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Nogmaals, als u tegen een of meerdere voorstellen bent, neemt u contact op met uw ringpresident.

Dank u voor uw voortdurende geloof en gebeden voor de leiders van de kerk. ■

Verificatieverklaring over 2020

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, zoals voorgeschreven in de openbaring in afdeling 120 van de Leer en Verbonden autoriseert de raad van tiendebesteding, bestaande uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschop, de uitgaven van de kerk. De entiteiten van de kerk besteden deze gelden in overeenstemming met goedgekeurde budgetten, beleidsregels en procedures.

De afdeling verificatie bestaat uit gekwalificeerde vakmensen,

functioneert onafhankelijk van alle andere afdelingen en entiteiten, en heeft tot taak verificaties te doen om een redelijke mate van zekerheid te garanderen over de ontvangen bijdragen, gedane uitgaven, en bescherming van kerkgeld.

Op grond van de uitgevoerde verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat in alle materiële opzichten de ontvangen bijdragen, gedane uitgaven en middelen van de kerk voor het jaar 2020

in overeenstemming met de goedgekeurde begrotingen, beleidslijnen en boekhoudpraktijken van de kerk zijn ingeschreven en beheerd. De kerk past de richtlijnen toe waarin ze haar leden onderwijst, namelijk binnen een budget blijven, schulden voorkomen en sparen voor noodgevallen.

Voorgelegd met de meeste hoogachting,

Afdeling verificatie

Jared B. Larson

Algemeen directeur

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Niet zoals de wereld die geeft

De middelen die we nodig hebben om een zonnige toekomst te scheppen en een economie van echte goedheid op te zetten, zijn overvloedig in het evangelie van Jezus Christus aanwezig.

Voorafgaand aan die eerste Pasen, nadat Jezus de nieuwe avondmaals-verordening aan de twaalf apostelen had bediend, begon Hij aan zijn afscheidsrede, om daarna Gethsémané, het verraad en de kruisiging tegemoet te gaan. Maar omdat Hij de bezorgdheid en misschien zelfs de pure angst van een paar van die mannen voelde, zei Jezus dit tegen hen (*en tegen ons*):

‘Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij. [...]’

Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe. [...]

‘Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.’¹

Iedereen krijgt in deze sterfelijke wereld met moeilijke tijden te maken, ook de getrouwen, maar de geruststellende boodschap van Christus is dat Hij, het Paaslam, hoewel Hij ‘als een schaap [naar] zijn scheerders’² zou gaan, niettemin zou verrijzen om voor ons, zoals de psalmist heeft geschreven, immer ‘een toevlucht en vesting [te zijn]; Hij is in hoge mate

[onze] hulp gebleken in [tijden van] benauwdheden.’³

In het besef dat er moeilijke uren opdoemden voor Christus op weg naar het kruis, en voor zijn discipelen die het evangelie in het midden van de tijd verkondigden, vraag ik uw aandacht voor een vergelijkbare boodschap van de Heiland voor zijn kerk in de laatste dagen. Zij komt voor in onthutsend veel verzen in het Boek van Mormon die aan een of andere vorm van strijd worden gewijd. Van het voortdurend ergerlijke gedrag van Laman en Lemuel tot de laatste veldslagen waarin honderdduizenden soldaten sneuvelden. Een voor de hand liggende reden voor deze nadruk is dat de auteurs van het Boek van Mormon (die zelf met veel oorlogen te stellen hadden) voor lezers in de laatste dagen schreven. Zij gaven ons profetische waarschuwingen dat geweld en strijd de boventoon in relaties in de laatste dagen zullen voeren.

Uiteraard is mijn theorie over eindtijdconflicten niet echt origineel. Tweeduizend jaar geleden waarschuwde de Heiland dat er in

de laatste dagen ‘oorlogen en [...] geruchten van oorlogen’⁴ zouden zijn. Later zei Hij dat ‘vrede van de aarde [zou] worden weggenomen’.⁵ Deze Vredevorst, die nadrukkelijk leerde dat twist van de duivel is,⁶ moet wel samen met zijn goddelijke Vader wenen over wie in de mensenfamilie in deze tijd ‘liefdeloos’ zijn, zoals de Schrift zegt, en die maar niet doorhebben hoe ze met elkaar in liefde kunnen leven.⁷

Broeders en zusters, we zien te veel strijd, boosheid, en onhoffelijkheid in het algemeen om ons heen. Gelukkig heeft de huidige generatie niet in een Derde Wereldoorlog hoeven vechten, noch hebben we met een wereldwijde economische crisis te maken gekregen, zoals in 1929, met de Grote Depressie tot gevolg. We hebben echter met een soort Derde Wereldoorlog te maken, die *niet* een strijd met onze vijanden is, maar die ons wel een ‘dienstplicht’ oplegt om Gods kinderen op te roepen meer om elkaar te geven, en de wonden te helpen genezen die inherent zijn aan een conflictieve wereld. De Grote Depressie die we nu meemaken, heeft niet zozeer te maken met externe verliezen op ons spaargeld, maar veeleer met het interne verlies van ons zelfvertrouwen, met overal om ons heen reële tekorten aan geloof en hoop en naastenliefde. Maar de middelen die we nodig hebben om een zonnige toekomst te scheppen en een economie van echte goedheid in de samenleving op te zetten, zijn overvloedig in het evangelie van Jezus Christus aanwezig. We kunnen het ons niet permitteren – en *deze wereld* kan het zich niet permitteren – die evangelische denkbeelden en versterkende verbonden, persoonlijk en publiekelijk, niet ten volle te benutten.

Dus hoe vinden we in een wereld 'door stormweer voortgedreven, en zonder troost', zoals Jehova voorzegde, datgene wat Hij 'het vredesverbond' noemde? We vinden die door ons tot Hem te wenden, die heeft gezegd dat Hij Zich over ons zal ontfermen en onze kinderen 'met eeuwige goedertierenheid' vrede zal schenken.⁸ In weerwil van beangstigende profetieën en verontrustende Schriftuurplaatsen, waarin wordt verklaard dat de vrede in het algemeen zal worden weggenomen, hebben profeten, onder wie onze eigen geliefde Russell M. Nelson, verklaard dat zij niet bij ons persoonlijk hoeft te worden weggenomen!⁹ Laten we deze Pasen dus proberen op persoonlijke wijze vrede te stichten, door de genade en genezende balsem van de verzoening van de Heer Jezus Christus bij ons en onze familie en bij anderen aan te brengen. Gelukkigerwijs, en zelfs verbluffenderwijs, staat deze verzachtende zelf ons 'zonder geld en zonder prijs' ter beschikking.¹⁰

Dergelijke hulp en hoop zijn echt hard nodig, omdat er zich in deze wereldwijde samenkomst veel mensen bevinden die met problemen kampen – lichamelijk of emotioneel, psychisch of financieel, of met een dozijn andere problemen. We zijn echter *niet* sterk genoeg om veel van die problemen zelf op te lossen, want de hulp en vrede waaraan we behoefte hebben, zijn niet van de soort die de wereld geeft.¹¹ Nee, voor de echt moeilijke problemen hebben we, zoals in de Schriften staat, 'de machten van de hemel' nodig. En als we toegang tot die machten willen krijgen, moeten we leven naar wat diezelfde Schriften de 'beginselen van gerechtigheid' noemen.¹² Maar het belang van die wisselwerking tussen

beginsel en macht inzien, is nu *precies* de les die de mensheid maar niet lijkt te willen leren, zegt de God van hemel en aarde!¹³

En wat zijn die beginselen dan wel? Ze staan uitgebreid in onze Schriften, ze komen keer op keer in conferenties zoals deze aan de orde. En in onze bedeling werd de profeet Joseph Smith erin onderwezen, als reactie op *zijn* eigen versie van de kreet 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'¹⁴ Binnen de koude, ongevaarlijke muren van de gevangenis in Liberty, leerde hij dat de beginselen van gerechtigheid onder meer geduld, lankmoedigheid, mildheid en ongeveinsde liefde zijn.¹⁵ Als die beginselen hadden ontbroken, was het zeker geweest dat we uiteindelijk met strijd en vijandschap te maken hadden gekregen.

In dat verband wil ik openhartig spreken over het *ontbreken* van deze beginselen van gerechtigheid in onze tijd in sommige contreien. Meestal ben ik een optimistische, vrolijke jongen, en er is in onze wereld heel veel dat goed en mooi is. We hebben absoluut meer materiële zegeningen dan welke voorgaande generatie ook. Maar dat neemt niet weg dat we in de 21e-eeuwse cultuur globaal genomen en veel te vaak in de kerk, mensen zien die in problemen verkeren, omdat ze compromissen sluiten die in te veel gebroken verbonden en te veel gebroken harten resulteren. Overweeg het grove taalgebruik dat parallel loopt met seksuele overtredingen, die beide alomtegenwoordig zijn in films of op televisie, of de ongewenste intimiteiten en andere vormen van ongepast gedrag op de werkvloer, waarom tegenwoordig zoveel te doen is. In zaken die de reinheid betreffen waartoe we ons verbonden hebben, wordt het sacrale te vaak voor het

banale ingeruild en wordt het heilige te vaak geprofaneerd. Ik zeg tot eenieder die in de verleiding komt om zich zogezegd 'zoals de wereld [dat] geeft' te bewegen, uit te laten of te gedragen: verwacht niet dat het u vrede zal brengen; ik beloof u in de naam van de Heer dat u daar niet op hoeft te rekenen. 'Goddeloosheid heeft nooit geluk betekend',¹⁶ heeft een profeet van weleer eens gesproken. Als de dans voorbij is, zal de fluitspeler altijd om zijn gage vragen, en vaak wordt hij met spijt en tranen betaald.¹⁷

Of misschien is er sprake van andere vormen van mishandeling of vernedering. Als discipel van de Heer Jezus Christus moeten we extra voorzichtig zijn om niet aan dergelijk gedrag deel te nemen. In geen geval mogen we ons schuldig maken aan enige vorm van mishandeling of onrechtvaardige heerschappij of immorele dwang – niet lichamelijk, psychisch, geestelijk of in welke vorm dan ook. Ik was diep onder de indruk toen president Gordon B. Hinckley jaren terug vanaf dit spreekgestoelte op indringende wijze tot de mannen in de kerk sprak over wie 'thuis een tiran is':¹⁸

'Wat is het tragisch en afschuwelijk als iemand zijn vrouw mishandelt', zei hij. 'Elke man in deze kerk die zijn vrouw mishandelt, haar vernedert, haar beledigt, onrechtvaardige heerschappij over haar uitoefent, is het priesterschap niet waardig. [Hij] komt niet in aanmerking voor een tempel-aanbeveling.'¹⁹ Net zo verachtelijk, zei hij, was elke vorm van kindermishandeling, of elke andere vorm van mishandeling.²⁰

Te vaak maken anderszins getrouwe mannen, vrouwen en zelfs kinderen zich soms onbewust schuldig aan onvriendelijk, zelfs vernietigend

Verenigde Staten

taalgebruik, tegenover gezinsleden aan wie ze misschien wel met een heilige verordening in de tempel des Heren verzegeld zijn. *Iedereen heeft er recht op om zich thuis geliefd, vredig en veilig te voelen.* Laten we proberen om die sfeer thuis te bewaren. De belofte van een vredestichter zijn, is dat de Heilige Geest uw constante metgezel is, en zegeningen zullen u 'zonder dwang' voor eeuwig toevloeien.²¹ Niemand kan zich een scherpe tong aanmeten of lelijke woorden gebruiken, en daarna 'het lied van de verlossende liefde zingen'.²²

Ik eindig waar ik ben begonnen. Morgen is het Pasen, een tijd waarin de rechtvaardige beginselen van het evangelie en de verzoening van Jezus Christus ons helpen 'voorbijgaan' – voorbijgaan aan conflicten en twist, voorbijgaan aan wanhoop en overtreding, en uiteindelijk voorbijgaan aan de dood. Het is een tijd waarin we plechtig beloven in woord en daad volkomen loyaal aan het Lam van God te zijn, dat 'onze ziekten [...] op Zich [heeft] genomen, [en] ons leed heeft [...] gedragen'²³ omdat Hij vastbesloten was om het heilswerk ten behoeve van ons af te ronden.

In weerwil van verraad en pijn,

Ouderling Jorge T. Becerra
van de Zeventig

mishandeling en wreedheid, die Hij tegelijk met alle zonden van de hele mensenfamilie meedroeg, keek de levende Zoon van de levende God het lange pad van de sterfelijkheid af, zag ons dit weekend en zei: 'Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.'²⁴ Ik wens u een gelukkig, vreugdevol en vredig Pasen. De prijs van de onmetelijke mogelijkheden van Pasen is al voldaan door de Vrededorst, van wie ik met heel mijn hart houd, en van wie deze kerk is, en van wie ik onomstotelijk getuig, ja, de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 14:1, 18, 27.
2. Jesaja 53:7.
3. Psalmen 46:2.
4. Mattheüs naar Joseph Smith 1:23; zie ook vers 30.
5. Leer en Verbonden 1:35.
6. Zie 3 Nephi 11:29.
7. Mozes 7:33.
8. Zie Jesaja 54: 8, 10–11, 13, naar de KJV; zie ook 3 Nephi 22:8, 10–11, 13.
9. Zie Russell M. Nelson, 'Zalig de vredestitelers', *Liahona*, november 2002, 39–41.
10. 2 Nephi 26:25.
11. Zie Johannes 14:27.
12. Leer en Verbonden 121:36.
13. Zie Leer en Verbonden 121:35.
14. Zie Leer en Verbonden 121:1–6; zie ook Mattheüs 27:46.
15. Zie Leer en Verbonden 121:41–42.
16. Alma 41:10.
17. Zie Robert Browning, 'The Pied Piper of Hamelin', poetryfoundation.org.
18. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Gordon B. Hinckley* (2016), 226.
19. Gordon B. Hinckley, 'De uitoefening van het priesterschap waardig', *Liahona*, juli 2002, 60.
20. Zie Gordon B. Hinckley, 'De uitoefening van het priesterschap waardig', *Liahona*, juli 2002, 60.
21. Leer en Verbonden 121:46.
22. Alma 5:26.
23. Jesaja 53:4; zie ook vers 7.
24. Zie Johannes 14:27.

Arme zielen

In elke wijk en gemeente hebben we iedereen nodig – zowel de sterken als zij die het mogelijk moeilijk hebben. Ieder van hen is nodig.

Ik herinner me dat ik als jongen bij mijn vader in de auto zat en onderweg mensen zag die in de penarie zaten of hulp nodig hadden. Mijn vader zei dan altijd 'pobrecito', wat 'arme ziel' betekent.

Ik keek soms met belangstelling toe hoe mijn vader veel van die mensen hielp, vooral wanneer we mijn grootouders in Mexico gingen bezoeken. Als hij mensen in nood zag, ging hij er meestal alleen heen om de nodige hulp te bieden. Later leerde ik dat hij ze hielp om zich voor school in te schrijven, wat voedsel te kopen of op de een of andere manier voor hun welzijn te zorgen. Hij was een 'arme ziel' aan het dienen die op zijn pad was gekomen. Ik kan me zelfs geen moment uit mijn jeugd herinneren waarop er niet iemand bij ons inwoonde die een plek nodig had om te verblijven tot hij zelfredzaam werd. Door die ervaringen ontwikkelde ik een geest van mededogen voor mijn medemens en mensen in nood.

In *Predik mijn evangelie* staat: 'U bent omringd door mensen. U ziet ze op straat, in het openbaar vervoer, u bezoekt ze thuis. Zij zijn allemaal kinderen van God, uw broeders en zusters. [...] Veel van deze mensen zoeken naar de zin van het leven.

Hun gezin [en toekomst zijn] belangrijk voor ze.' (*Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* [2004], 1.)

Sinds ik in de kerk dien, houd ik mijn ogen open voor mensen die hulp nodig hebben, of dat nu stoffelijk of geestelijk is. Ik hoorde vaak de stem van mijn vader in mijn hoofd: 'pobrecito', arme ziel.

Filipijnen

Chili

In de Bijbel staat een mooi voorbeeld van iemand die voor een arme ziel zorgde.

'Petrus nu en Johannes gingen samen naar de tempel tijdens het uur van het gebed, het negende uur.

'En een man die vanaf de moederschoot kreupel was, werd daarheen gedragen. Men zette hem dagelijks bij de tempelpoort die de Schone genoemd wordt, om een liefdegave te vragen aan hen die de tempel binnengingen.

'Toen hij Petrus en Johannes zag op het moment dat zij de tempel zouden binnengaan, vroeg hij of hij een liefdegave mocht ontvangen.

'En Petrus *keek hem* met Johannes *doordringend aan* en zei: Kijk ons aan!

'En hij hield de ogen op hen gericht, omdat hij verwachtte iets van hen te ontvangen.

'Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen!

'En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en onmiddellijk werden zijn voeten en enkels vast' (Handelingen 3:1-7; cursivering toegevoegd).

Toen ik dit verhaal las, was ik geïntrigeerd door de woorden

doordringend aankijken. Iemand *doordringend aankijken* houdt ook in dat we onze gedachten op die persoon richten. Toen Petrus naar deze man keek, zag hij hem anders dan anderen zouden doen. Petrus keek niet alleen naar de verlamming en zwakheden van die man, maar zag ook dat diens geloof voldoende was om genezen te worden en naar de tempel te gaan om de zegeningen te ontvangen die hij wilde.

Het valt me op dat Petrus hem bij de rechterhand greep en hem oprichtte. Toen hij de man zo steunde, genas de Heer hem op wonderbaarlijke wijze, en 'werden zijn voeten en enkels vast' (Handelingen 3:7). Zijn liefde voor deze man en zijn verlangen om hem te helpen, leidden tot een groter vermogen en bekwaamheid in de zwakke man.

Toen ik gebiedszeventiger was, hield ik elke dinsdagavond vrij om samen met de ringpresidenten in mijn gebied op bedieningsbezoeken te gaan. Ik spoorde ze aan om afspraken te maken met mensen die een verordening van het evangelie van Jezus Christus nodig hadden of die de verbonden die ze hadden gesloten niet naleefden. Doordat we consequent en doelbewust dienden, vergrootte de

Heer onze inspanningen en konden we personen en gezinnen helpen die in nood waren. Dit waren de 'arme zielen' die in de verschillende ringen woonden waar we dienden.

Op een keer ging ik met president Bill Whitworth van de ring Sandy Canyon View (Utah, VS) op bedieningsbezoek. Hij had gebeden over wie we moesten bezoeken en probeerde hetzelfde als Nephi te ervaren toen die 'door de Geest [werd] geleid, van tevoren niet wetende wat [hij] moest doen' (1 Nephi 4:6). Hij liet zien dat we, als we dienen, door openbaring geleid moeten worden naar mensen die het dringendst hulp nodig hebben, in plaats van een lijst af te werken of mensen methodisch te bezoeken. We horen ons door inspiratie te laten leiden.

Ik weet nog dat ik bij een jong echtpaar, Jeff en Heather, en hun zoontje Kai, op bezoek ging. Jeff groeide op als actief kerklid. Hij was een zeer getalenteerd sportman die een veelbelovende loopbaan voor zich had. In zijn tienerjaren begon hij van de kerk af te dwalen. Later kreeg hij een auto-ongeluk dat zijn leven veranderde. Toen we bij hen thuis kwamen en elkaar leerden kennen, vroeg Jeff waarom we zijn gezin

bezochten. We antwoordden dat er ongeveer drieduizend leden in die ring woonden. Ik zei: 'Jeff, vertel ons waarom de Heer ons, uit alle gezinnen die we vanavond hadden kunnen kiezen, juist naar jou heeft gestuurd.'

Jeff vertelde ons geëmotioneerd over de zorgen en problemen waar ze als gezin mee te kampen hadden. We bespraken enkele beginselen van het evangelie van Jezus Christus. We spoorden ze aan om enkele dingen te doen die in het begin misschien moeilijk zouden lijken, maar die uiteindelijk veel geluk en vreugde zouden opleveren. Toen gaf president Whitworth Jeff een priesterschapsgesetzeken om hem zijn moeilijkheden te helpen overwinnen. Jeff en Heather stemden in met onze aansporingen.

Ongeveer een jaar later had ik het voorrecht om te zien hoe Jeff zijn vrouw, Heather, tot lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen doopte. Ze bereiden zich er nu op voor om naar de tempel te gaan en als gezin voor tijd en alle eeuwigheid verzegeld te worden. Ons bezoek veranderde hun leven op zowel stoffelijk als geestelijk vlak.

De Heer heeft verklaard:

'Welnu, wees getrouw; handel in het ambt waartoe Ik u heb

aangewezen; kom de zwakken te hulp, verhef de handen die slap neerhangen en sterk de knikkende knieën' (Leer en Verbonden 81:5).

'En door die dingen te doen zult u het grootste goed doen aan uw medemensen, en zult u de heerlijkheid bevorderen van Hem die uw Heer is' (Leer en Verbonden 81:4).

Broeders en zusters, de apostel Paulus heeft in een belangrijk element van onze bediening onderwezen. Hij zei dat ieder van ons 'het lichaam van Christus, en ieder afzonderlijk Zijn leden' zijn (1 Korinthe 12:27) en dat ieder lid van het lichaam nodig is om ervoor te zorgen dat het hele lichaam wordt opgebouwd. Toen onderwees hij een krachtig beginsel dat diep in mijn hart doordrong toen ik het las. Hij zei: 'Meer nog, de leden van het lichaam die de zwakste schijnen te zijn, zijn echter juist *zeer noodzakelijk*. En aan de leden van het lichaam die wij als *minder eervol* beschouwen, verlenen wij *groter eer*' (1 Korinthe 12:22–23; cursivering toegevoegd).

Daarom hebben we in elke wijk en gemeente iedereen nodig – zowel de sterken als zij die het mogelijk moeilijk hebben. Ze zijn allemaal nodig voor de essentiële opbouw van het hele 'lichaam van Christus'. Ik vraag

me vaak af wie er in onze bijeenkomsten ontbreekt, die ons zou kunnen sterken en genezen.

Ouderling D. Todd Christofferson heeft gezegd: 'In de kerk doen wij niet alleen kennis van goddelijke leer op, wij ervaren ook de toepassing ervan. Als het lichaam van Christus dienen de leden van de kerk elkaar in het echte dagelijkse leven. We zijn allemaal onvolmaakt. [...] In het lichaam van Christus moeten we verder gaan dan kennis en verheven woorden alleen. We doen echte praktijkervaring op terwijl we "in liefde met elkaar [leren] leven" [Leer en Verbonden 42:45].' ('Waarom de kerk er is', *Liahona*, november 2015, 108–109.)

Brigham Young had in 1849 een droom waarin hij de profeet Joseph Smith een grote kudde schapen en bokken zag drijven. Sommige van deze dieren waren groot en mooi; andere waren klein en vuil. Brigham Young herinnerde zich dat hij de profeet Joseph Smith in de ogen keek en zei: 'Joseph, je hebt de vreemdste kudde [...] die ik ooit van mijn leven heb gezien; wat ga je ermee doen?' De profeet, die zich geen zorgen leek te maken over zijn weerbarstige kudde, antwoordde eenvoudigweg: '[Brigham], ieder dier is hier op zijn plek.'

Toen president Young wakker werd, begreep hij dat de kerk allerlei 'schapen en bokken' zou vergaderen, en dat het zijn taak was om iedereen toe te laten en iedereen toe te staan hun volledige potentieel te bereiken, terwijl ze hun plek in de kerk vinden. (Naar Ronald W. Walker, 'Brigham Young: Student of the Prophet', *Ensign*, februari 1998, 56–57.)

Broeders en zusters, mijn toespraak is ontstaan toen ik diep nadacht over *iemand* die momenteel niet in de Kerk van Jezus Christus actief is. Ik

Rusland

Ouderling Dale G. Renlund
van het Quorum der Twaalf Apostelen

wil graag tot ieder van hen spreken. Ouderling Neal A. Maxwell heeft uitgelegd dat ‘zulke mensen vaak in de buurt blijven van, maar niet volledig deelnemen aan, de kerk. Ze komen de kerk niet binnen, maar ze verlaten het parkeerterrein ook weer niet. Zij zijn het die de kerk nodig hebben en wie de kerk nodig heeft, maar die, deels, “zonder God in de wereld leven” [Mosiah 27:31].’ (‘Why Not Now?’, *Ensign*, november 1974, 12.)

Ik wil de aansporing van onze geliefde president Russell M. Nelson herhalen die hij uitte toen hij voor het eerst als onze nieuwe profeet tot de leden van de kerk sprak. Hij zei: ‘Nu zeg ik tegen ieder lid van de kerk: blijf op het verbondspad. Uw toewijding aan het volgen van de Heiland, door verbonden met Hem te sluiten en u daar aan te houden, zal de deur opendoen naar elk geestelijk voorrecht en elke zegen die mannen, vrouwen, en kinderen overal ter beschikking staan.’

Hij smeekte toen: ‘Welnu, als u van het pad bent afgeweken, nodig ik u met alle hoop in mijn hart uit om alstublieft terug te komen. Wat uw bezwaren of moeilijkheden ook zijn, er is een plek voor u in deze kerk, de kerk van de Heer. U, en nog ongeboren generaties, zullen gezegend worden als u *nu* terugkeert op het verbondspad.’ (‘Nu we samen verdergaan’, *Liahona*, april 2018, 7; cursivering toegevoegd.)

Ik getuig van Hem, ja, Jezus Christus, de Meesterdienaar en de Heiland van ons allen. Ik spoor ieder van ons aan om de ‘*pobrecitos*’, de ‘arme zielen’ onder ons die in nood zijn, op te zoeken. Dat is mijn hoop en gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Onuitstaanbaar onrecht

Jezus Christus begrijpt alle onrecht en heeft de macht om voor een oplossing te zorgen.

In 1994 vond er in het Oost-Afrikaanse land Rwanda een genocide plaats, die deels voortkwam uit diepgewortelde spanningen tussen volkstammen. Naar schatting is daarbij een half miljoen mensen omgekomen.¹ Het is opmerkelijk dat de Rwandezen hun verschillen grotendeels hebben bijgelegd,² hoewel dit trauma zijn weerslag blijft hebben.

Toen mijn vrouw en ik een bezoek aan Rwanda brachten, raakten we in gesprek met een andere reiziger op de luchthaven van Kigali. Hij jammerde dat het oneerlijk was dat er zoveel mensen waren afgeslacht, en vroeg geëmotioneerd: ‘Als God bestaat, waarom heeft Hij er dan niets aan gedaan?’ Voor deze man – en

voor velen van ons – kan onmenselijk leed en barbaars onrecht onverenigbaar lijken met de bestaanswerkelijkheid van een lankmoedige, liefdevolle hemelse Vader. Toch bestaat Hij, is Hij lankmoedig en heeft Hij zijn kinderen volmaakt lief. Deze tegenstrijdigheid is zo oud als het leven zelf en kan niet in een notendop of op een bumpersticker worden uitgelegd.

Laten we, om er enige duiding aan te geven, eerst verschillende vormen van onrecht nader beschouwen. Neem een gezin waarin ieder kind wekelijks een geldbedrag krijgt voor de huishoudelijke karweitjes dat het heeft verricht. Zoon Jan koopt er snoep van; dochter Anna besluit te sparen. Na verloop van tijd kan Anna

Zuid-Afrika

een fiets kopen. Jan vindt het verschrikkelijk onrechtvaardig dat Anna een fiets kan kopen en hij niet. Maar het zijn Jans keuzes die de ongelijkheid creëren, niet de handelwijze van zijn ouders. Anna's beslissing om zich te beheersen en van snoep af te zien, was in geen enkel opzicht onrechtvaardig tegenover Jan, omdat hij hetzelfde als zijn zus had kunnen doen.

Ook onze beslissingen kunnen langdurig voordelige of nadelige vruchten afwerpen. Vandaar dat de Heer dit in een openbaring zegt: 'Als iemand in dit leven, *door zijn ijver en gehoorzaamheid*, meer kennis en intelligentie verkrijgt dan een ander, zal hij daar in die mate voordeel bij hebben in de toekomstige wereld.'¹³ Als anderen door hun ijver voordeel uit hun keuzes halen, kunnen we daar in alle eerlijkheid niet uit afleiden dat we onrechtvaardig zijn behandeld, omdat we voor dezelfde handelwijze hadden kunnen kiezen.

Een ander voorbeeld van onrecht komt uit de kinderjaren van mijn vrouw, Ruth. Ruth hoorde dat haar moeder met haar jongere zusje, Merla, nieuwe

schoenen ging kopen. Ruth mopperde: 'Mam, dat is echt oneerlijk! Merla heeft pas nog nieuwe schoenen gekregen.'

Haar moeder vroeg toen: 'Ruth, passen jouw schoenen?'

Ruth antwoordde: 'Eh, ja.'

Haar moeder zei toen: 'Merla's schoenen zijn haar te klein geworden.'

Ruth was het ermee eens dat ieder kind in het gezin goed passende schoenen nodig had. Hoewel Ruth graag nieuwe schoenen had gekregen, moest ze haar mening dat ze onrechtvaardig was behandeld, bijstellen toen ze de omstandigheden door de ogen van haar moeder bekeek.

Soms is onrecht niet te verklaren; onverklaarbaar onrecht is onuitstaanbaar. Onrecht ontstaat ook uit een onvolmaakt, aangetast of ziek menselijk lichaam. Het menselijk leven is per definitie onrechtvaardig. Sommige mensen worden in weelde geboren; andere niet. Sommigen hebben liefdevolle ouders; anderen niet. Sommigen leven lang; anderen sterven jong. Enzovoort, enzovoort. Sommige mensen maken pijnlijke fouten, zelfs als ze goed proberen te leven. Sommigen

kiezen ervoor onrecht niet aan te pakken, hoewel ze dat wel zouden kunnen doen. Het is verdrietig dat mensen hun van God gekregen keuzevrijheid gebruiken om anderen pijn te doen. Dat zou nooit moeten voorkomen.

Verschillende vormen van onrecht kunnen samen een tsunami van overstelpend onrecht worden. De COVID-19-pandemie treft bijvoorbeeld alle mensen die al met allerlei onderliggende, nadelige factoren te kampen hebben, extra hard. Mijn hart huilt om wie met dergelijk onrecht te maken hebben. Ik verklaar evenwel met heel mijn bloedende hart dat Jezus Christus alle onrecht begrijpt en de macht heeft om voor een oplossing te zorgen. Alles valt in het niet bij de onrechtvaardigheid die Hij heeft ondergaan. Het was niet rechtvaardig dat Hij alle pijn en ellende van alle

Tonga; inzet: Zuid-Afrika

mensen heeft gevoeld. Het was niet rechtvaardig dat Hij voor mijn zonden en fouten, en voor die van u, heeft geleden. Maar Hij koos ervoor, omdat Hij van ons en van zijn hemelse Vader houdt. Hij begrijpt volkomen waar wij mee te maken hebben.⁴

In de Bijbel staat dat de Israëlieten in oude tijden klaagden dat God hen onrechtvaardig behandelde. Zijn repliek kwam in de vorm van een vraag: 'Want kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontfermt over de zoon van haar schoot?' Hoewel het onwaarschijnlijk is dat een liefdevolle moeder haar kindje vergeet, verklaarde Jehova in elk geval dat zijn liefde zelfs nog vastberadener was. Hij sprak stellig: 'Ja, al zouden zij vergeten, toch vergeet Ik u niet. [...] Zie, Ik heb u in mijn handpalmen gegraveerd; uw muren heb ik voortdurend voor ogen.'⁵ Doordat Jezus Christus het oneindige zoenoffer heeft gebracht, weet Hij precies wat er in ons omgaat.⁶ Hij is Zich altijd van ons en onze omstandigheden bewust.

In dit sterfelijk leven kunnen we 'vrijmoedig' tot de Heiland naderen en zijn mededogen, genezing en hulp ontvangen.⁷ Zelfs als ons lijden onverklaarbaar voor ons is, kan God ons op eenvoudige, gewone en waardevolle manieren zegenen. Als we deze zegeningen leren herkennen, zal ons vertrouwen in God toenemen. In de eeuwigheid zullen onze hemelse Vader en Jezus Christus alle onrecht goedmaken. Begrijpelijkwijls willen we weten *hoe* en *wanneer*. *Hoe* gaan Ze dat doen? *Wanneer* gaan Ze dat doen? Zover ik weet hebben Ze het *hoe* en *wanneer* niet geopenbaard.⁸ Wat ik wel weet, is dat Ze het *zullen* doen.

In onrechtvaardige situaties is het aan ons om erop te vertrouwen dat 'alles wat onrechtvaardig is aan

het leven, door de verzoening van Jezus Christus kan worden rechtgezet'.⁹ Jezus Christus heeft de wereld overwonnen en heeft daarmee alle onrecht 'geabsorbeerd'. Dankzij Hem kunnen we in deze wereld zielsrust en goede moed hebben.¹⁰ Als we Hem dat toestaan, zal Jezus Christus alle onrecht voor ons welzijn heiligen.¹¹ Hij zal ons niet alleen troosten en het verlorene terugbrengen;¹² Hij zal dat onrecht in ons voordeel gebruiken. Als het aankomt op het *hoe* en *wanneer*, moeten we, net als Alma, inzien en accepteren dat 'dat er niet toe [doet]; want God weet al die dingen; en het is mij genoeg te weten dat [het zo is].'¹³

We kunnen onze vragen over het *hoe* en *wanneer* het beste voor later bewaren en ons richten op geloof in Jezus Christus ontwikkelen, want Hij heeft de macht om alles recht te zetten en hunkert ernaar om dat te doen.¹⁴ Het is onverstandig en, eerlijk gezegd, kortzichtig als we het *hoe* of *wanneer* nu willen weten.¹⁵

Behalve geloof in Jezus Christus ontwikkelen, moeten we er ook naar streven zoals Hij te worden. Dan behandelen we anderen met mededogen en proberen we onrecht in te perken, hoe het zich ook voordoet.¹⁶ We kunnen proberen zaken in onze eigen invloedssfeer recht te zetten. De Heiland heeft ons zelfs de richtlijn gegeven, 'gedreven voor een goede zaak werkzaam te zijn en vele dingen uit eigen vrije wil te doen en veel gerechtigheid tot stand te brengen'.¹⁷

Advocaat Bryan Stevenson is iemand die onrecht gedreven bestrijdt. Zijn rechtspraktijk in de Verenigde Staten is daar volledig aan gewijd. Hij verdedigt mensen die ten onrechte zijn aangeklaagd, vecht onevenredig zware strafrechtelijke veroordelingen

aan, en beschermt de fundamentele mensenrechten. Een paar jaar geleden verdedigde meester Stevenson iemand die ten onrechte van moord was beschuldigd en tot de doodstraf was veroordeeld. Stevenson vroeg de plaatselijke christelijke gemeente de man te steunen, hoewel die man een niet-praktiserend lid was en in de gemeenschap veracht werd vanwege een alom bekende buitenechtelijke relatie.

Omdat hij de gemeente tot de kern van de zaak wilde brengen, sprak meneer Stevenson in de gemeente over de overspelige vrouw die bij Jezus was gebracht. Haar aanklagers wilden haar stenigen, maar Jezus zei: 'Wie [...] zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen.'¹⁸ Haar aanklagers dropen af. Jezus veroordeelde de vrouw niet, maar droeg haar op niet meer te zondigen.¹⁹

Daarna zei meneer Stevenson dat zelfingenomenheid, angst en boosheid zelfs christenen ertoe brengen stenen te gooien naar mensen die een misstap hebben begaan. En toen zei hij: 'Dat kunnen we gewoon niet laten gebeuren', en hij moedigde de gemeenteleden aan 'stenenvangers' te worden.²⁰ Broeders en zusters, geen stenen gooien, is de eerste stap tot anderen mededogend behandelen. De tweede stap is te proberen de stenen op te vangen die door anderen worden gegooid.

Hoe we met voordelen en nadelen omgaan, maakt deel uit van de levenstoets. We worden niet zozeer geoordeeld naar wat we zeggen, maar naar de manier waarop wij de kwetsbaren en benadeelden behandelen.²¹ Wij heiligen der laatste dagen streven ernaar het voorbeeld van de Heiland te volgen, die rondging om goed te doen.²² We bewijzen onze liefde voor onze medemens, door ons in te zetten

voor een menswaardig bestaan voor alle kinderen van onze hemelse Vader.

Met onze eigen voors en tegens in gedachten, is zelfreflectie aan te raden. Toen Jan begreep waarom Anna een fiets kon kopen, was dat een openbaring voor hem. Toen Ruth door de ogen van haar moeder keek en zag dat Merla harder schoenen nodig had, werkte dat verhelderend. En iets vanuit een eeuwig perspectief zien, kan duidelijkheid scheppen. Zo ontwikkelen we meer empathie, begrip en naastenliefde, en gaan we meer op de Heiland lijken.

Ik keer terug naar de vraag van onze medereiziger in Kigali, die het onrecht van de Rwandese genocide betreurde en vroeg: 'Als God bestaat, waarom heeft Hij er dan niets aan gedaan?'

Zonder af te doen aan al het leed dat de genocide had veroorzaakt, en nadat we hadden erkend dat we zoveel leed onmogelijk konden bevatten, was ons antwoord dat Jezus Christus wel iets aan dat onuitstaanbare onrecht heeft gedaan.²³ We legden veel evangelievoorschriften over Jezus Christus en de herstelling van zijn kerk uit.²⁴

Naderhand vroeg deze man met tranen in zijn ogen: 'U bedoelt dat er iets is wat ik voor mijn dode ouders en oom kan doen?'

We zeiden: 'Zeer zeker!' We getuigden vervolgens dat alles wat er onrechtvaardig aan het leven is, dankzij de verzoening van Jezus Christus kan worden rechtgezet, en dat met zijn gezag een familie voor eeuwig kan worden verbonden.

Als we met onrecht worden geconfronteerd, kunnen we ons van God afkeren of we kunnen tot Hem naderen en zijn hulp en steun krijgen. De Nephieten reageerden allen verschillend op de lange oorlog

Duitsland

met de Lamanieten. Mormon zag dat 'velen verhard' waren, maar dat 'vele anderen waren verzacht wegens hun ellende, zodat zij zich voor het aangezicht van God verootmoedigden'.²⁵

Laat onrecht u niet verharden of uw geloof in God niet uithollen. Vraag in plaats daarvan God om hulp. Vergroot uw waardering voor en vertrouwen in de Heiland. In plaats van verbitterd te raken, is het verstandiger om u met zijn hulp te verbeteren.²⁶ Sta Hem toe u te helpen volharden, zodat uw ellende kan 'worden verzwolgen door de vreugde in Christus'.²⁷ Steun Hem in zijn missie 'om te genezen die gebroken van hart zijn',²⁸ perk onrecht zoveel mogelijk in en word een stenenvanger.²⁹

Ik getuig dat de Heiland leeft. Hij weet wat onrecht is. De wonden in zijn handpalmen herinneren Hem voortdurend aan u en uw omstandigheden. Hij staat u bij in al uw ellende. Voor wie tot Hem komen, zal een kroon van sieraden de as van smarten vervangen; vreugde en blijdschap zullen kwelling en rouw vervangen; waardering en lofvierting zullen ontmoediging en wanhoop vervangen.³⁰ Uw geloof in onze hemelse Vader en Jezus Christus zal beloond worden, meer dan u zich kunt voorstellen. Alle onrecht – vooral onuitstaanbaar onrecht – zal tot uw welzijn worden geheiligd. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie John Reader, *Africa: A Biography of the Continent* (1999), 635–636, 673–679.

2. Hoewel hoopvol, is de Rwandese verzoening complex. Sommigen zetten vraagtekens bij haar diepte en duurzaamheid. Zie bijvoorbeeld, 'The Great Rwanda Debate: Paragon or Prison?', *Economist*, 27 maart 2021, 41–43.
3. Leer en Verbonden 130:19; cursivering toegevoegd.
4. Zie Hebrëeën 4:15.
5. 1 Nephi 21:15–16.
6. Zie Alma 7:11–13.
7. Zie Hebrëeën 4:16; zie ook Jesaja 41:10; 43:2; 46:4; 61:1–3.
8. Terughoudendheid is geboden. We dienen de verleiding te weerstaan om onze eigen theorieën over het *hoe* en *wanneer* te etaleren, hoe redelijk of geloofwaardig ze ook mogen zijn. Het is niet aan ons om invulling te geven aan wat God nog niet heeft geopenbaard.
9. *Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service* (2018), 52; zie ook Jesaja 61:2–3; Openbaring 21:4. 'Alles wat oneerlijk is aan het leven, [...] kan worden rechtgezet' betekent waarschijnlijk dat de gevolgen van het ons aangedane onrecht opgelost, verlicht of opgeheven zullen worden. In zijn laatste toespraak in een algemene conferentie, getiteld 'Wat er ook gebeurt, geniet ervan', heeft ouderling Joseph B. Wirthlin gezegd: 'Iedere traan [zal] uiteindelijk honderdvoudig worden vergoed met tranen van vreugde en dankbaarheid. [...] Het compenserend beginsel zal gelden' (zie *Liahona*, november 2008, 28).
10. Zie Johannes 16:33.
11. Zie 2 Nephi 2:2.
12. Zie Job 42:10, 12–13; Jakob 3:1.
13. Alma 40:5.
14. Zie Mosiah 4:9.
15. Zie Russell M. Nelson, 'Laat God zegevieren', *Liahona*, november 2020, 93.
16. Bevelhebber Moroni beaamde bijvoorbeeld dat het verkeerd is om toe te kijken en 'niets te doen', terwijl u anderen kunt helpen (zie Alma 60:9–11; zie ook 2 Korinthe 1:3–4).
17. Leer en Verbonden 58:27; zie ook vers 26, 28–29.
18. Johannes 8:7.
19. Zie Johannes 8:10–11; in vers 11 van de Bijbelvertaling van Joseph Smith staat:

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De eeuwige levensreis van een kind van God

Als verbondskinderen van God verwelkomen, verzorgen en beschermen we die geesten uit de voorsterfelijke wereld eervol en met liefde.

- 'En vanaf dat moment verheerlijkte de vrouw God, en geloofde in zijn naam', wat erop wijst dat het uitblijven van afkeuring, en zijn gebod 'zondig niet meer', grote invloed op het verdere leven van de vrouw heeft gehad.
20. Bryan Stevenson, *Just Mercy: A Story of Justice and Redemption* (2015), 308–309.
 21. Zie Mattheüs 25:31–46.
 22. Zie Handelingen 10:38; zie ook Russell M. Nelson, 'Het tweede grote gebod', *Liahona*, november 2019, 96–100.
 23. Zie Leer en Verbonden 1:17, 22–23.
 24. Deze voorschriften zijn duidelijk verwoord in: 'De herstelling van de volheid van het evangelie van Jezus Christus: een proclamatie aan de wereld in het 200e gedenkjaar', ChurchofJesusChrist.org.
 25. Alma 62:41.
 26. Zie Amos C. Brown, in Boyd Matheson, "It Can Be Well with This Nation" If We Lock Arms as Children of God', *Church News*, 25 juli 2019, thechurchnews.com.
 27. Alma 31:38.
 28. Zie Lukas 4:16–19. De gebrokenen van hart genezen, is het gezond maken van hen van wie de geest, wil, verstandelijke vermogens of individualiteit is verbrijzeld of verpulverd. (Zie James Strong, *The New Strong's Expanded Exhaustive Concordance of the Bible* [2010], sectie Hebrew dictionary, 139 en 271.)
 29. Zie bijvoorbeeld, Russell M. Nelson, 'Laat God zegevieren', *Liahona*, november 2020, 94; Dallin H. Oaks, 'Heb uw vijanden lief', *Liahona*, november 2020, 26–29. President Nelson deed de dringende oproep: 'Ik roep vandaag onze leden overal op om het goede voorbeeld te geven en zich te ontdoen van elke houding of handeling die door vooroordeel wordt ingegeven. Ik smee u om respect voor al Gods kinderen te bevorderen.' Dit houdt meer in dan alleen maar gekant zijn tegen elke houding of handeling die door vooroordeel wordt ingegeven. President Oaks citeerde de eerwaarde predikant Theresa A. Dear: 'Racisme gedijt waar sprake is van haat, verdrukking, samenspanning, passiviteit, onverschilligheid en zwijgzaamheid.' Toen zei hij: 'We moeten als [...] leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen meer doen om racisme uit te bannen.'
 30. Zie Jesaja 61:3. Een kroon van sieraden ontvangen, betekent mede-erfgenaam van Jezus Christus in het koninkrijk van God te worden. Zie ook Donald W. Parry, Jay A. Parry en Tina M. Peterson, *Understanding Isaiah* (1998), 541–543.

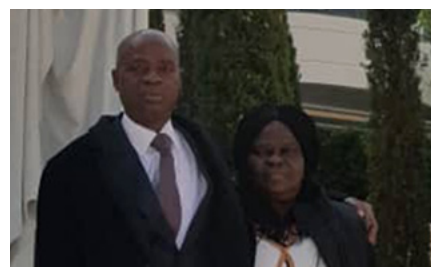
We hebben allemaal de gevolgen van de wereldwijde pandemie ondervonden. Familieleden en vrienden hebben dit leven onverwacht verlaten. Ik noem er drie die we zeer missen, als voorbeeld van al onze dierbaren.

Dit zijn broeder Philippe en zuster Germaine Nsondi. Broeder Nsondi was werkzaam als patriarch van de ring Brazzaville (Republiek Congo) toen hij overleed. Hij was arts en zette zijn talenten vrijelijk voor anderen in.¹

Dit is zuster Clara Elisa Ruano de Villareal uit Tulcán (Ecuador). Ze nam het herstelde evangelie als 34-jarige aan en was een geliefd leidster. Haar familie nam zingend afscheid met haar lievelingslofzang: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft.'²

Dit is broeder Ray Tuineau uit Utah (VS) met zijn prachtige gezin. Zijn vrouw, Juliet, zei: 'Ik wil dat [mijn jongens] eraan [denken dat hun vader] God altijd op de eerste plaats probeerde te zetten.'³

De Heer heeft gezegd: 'U zult in liefde met elkaar leven, zodat u zult wenen om het verlies van hen die sterven.'⁴

Philippe en Germaine Nsondi

Clara Elisa Ruano de Villareal

Ray Tuineau met zijn gezin

'Wie een van zulke kinderen ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij', zegt de Heiland.

Maar door onze tranen heen verheugen we ons ook in de glorierijke opstanding van onze Heiland. Dankzij Hem zetten onze dierbaren en vrienden hun eeuwige reis voort. President Joseph F. Smith heeft gezegd: 'We kunnen ze niet vergeten. We blijven van ze houden. [...] Zij zijn vooruitgegaan, wij gaan ook vooruit. Wij groeien zoals zij gegroeid zijn.'⁵ President Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Onze tranen van verdriet zullen plaatsmaken voor tranen van hoop.'⁶

Er is leven vóór de geboorte

Ons eeuwige perspectief geeft ons meer begrip van wie hun reis na dit aards bestaan voortzetten. We krijgen ook meer inzicht in wie nog niet zover zijn op hun reis en het aardse leven nu gaan beginnen.

Ieder die op aarde komt, is een unieke zoon of dochter van God.⁷ Onze levensreis begon niet bij onze geboorte. Vóór onze geboorte waren we samen in een voorbereidende wereld waar we onze 'eerste lessen in de geestenwereld' ontvingen.⁸ Jehova zei tegen Jeremia: 'Voordat Ik u in de moederschoot vormde, heb Ik u gekend; voordat u uit de baarmoeder naar buiten kwam, heb Ik u geheiligt.'⁹

Sommigen vragen zich misschien af wanneer het leven precies begint, bijvoorbeeld wanneer het hart van een embryo begint te kloppen of wanneer de baby buiten de baarmoeder kan leven. Maar voor ons lijdt

het geen twijfel dat geestdochters en -zonen van God op hun eigen levensreis naar de aarde komen om een lichaam te ontvangen en de sterfelijkheid door te maken.

Als verbondskinderen van God verwelkomen, verzorgen en beschermen we die geesten uit de voorsterfelijke wereld eervol en met liefde.

De geweldige bijdrage die vrouwen leveren

Kinderen krijgen en grootbrengen kan voor een vrouw een grote opoffering betekenen – lichamelijk, emotioneel en financieel. We houden van en prijzen de geweldige vrouwen van deze kerk. Met uw intelligentie en wijsheid draagt u de lasten van uw gezin. U hebt lief. U dient. U brengt offers. U sterkt geloof, bedient hen die daar behoefte aan hebben, en draagt veel bij aan de samenleving.

De heilige verantwoordelijkheid om het leven te beschermen

Jaren geleden sprak president Gordon B. Hinckley de vrouwen van de kerk toe. Hij maakte zich grote zorgen om het aantal abortussen in de wereld. Zijn woorden zijn voor ons nu ook van belang. Hij zei: 'U, vrouwen en moeders, bent het anker van het gezin. U baart de kinderen. Dat is een enorme en heilige verantwoordelijkheid. [...] Wat is er aan het gebeuren met onze waardering voor de heiligheid van het menselijk leven? Abortus

is een kwaad – grimmig, wezenlijk en weerzinwekkend – en gaat als een vloedgolf over de aarde. Ik smeed de vrouwen van de kerk abortus te mijden, erboven te staan, de compromitterende situaties uit de weg te gaan waardoor die praktijk aanlokkelijk schijnt. Er zijn wellicht enkele omstandigheden die abortus rechtvaardigen, maar die zijn zeer beperkt.¹⁰ [...] U bent de moeders van de zonen en dochters van God. Hun leven is heilig. U hebt van God de opdracht gekregen ze te beschermen. Die taak kan niet lichtvaardig aan de kant worden geschoven.'¹¹

Ouderling Marcus B. Nash vertelde me eens het verhaal van een lieve 84-jarige vrouw die tijdens haar doopgesprek 'een abortus toegaf [van vele jaren geleden]'. Ze zei met diepgevoelde emotie: 'Ik droeg de last van de abortus van een kind al 46 jaar lang elke dag met me mee. [...] Niets kon de pijn en schuld wegnemen. Ik had geen hoop, tot ik het ware evangelie van Jezus Christus leerde kennen. Ik leerde hoe ik me kon bekeren [...] en opeens was ik vol hoop. Ik kwam er uiteindelijk achter dat ik vergeven kon worden als ik me waarlijk van mijn zonden bekeerde.'¹²

We zijn uitermate dankbaar voor de goddelijke gaven van bekering en vergeving.

Wat kunnen we doen?

Wat is onze verantwoordelijkheid als vreedzame discipelen van Jezus Christus? Laten we Gods geboden naleven, onze kinderen erin onderwijzen en anderen die willen luisteren erover vertellen.¹³ Laten we onze diepe gevoelens over de heiligheid van het leven kenbaar maken aan wie beslissingen nemen in de samenleving. Ze onderschrijven misschien niet helemaal wat we geloven. Maar we

bidden dat ze wel beter gaan begrijpen waarom die beslissingen voor ons verder strekken dan wat iemand voor zijn of haar eigen leven wenst.

Laten we liefde, aanmoediging en, zo nodig, financiële steun bieden aan ongewenst zwangere moeders, zodat hun kind geboren kan worden en zijn of haar levensreis op aarde kan voortzetten.¹⁴

De mooie kant van adoptie

In onze familie zijn we enorm gezegend doordat een 16-jarige tiener zo'n twintig jaar geleden ontdekte dat ze zwanger was. Zij was niet met de vader van de baby getrouwd, en ze zagen ook geen toekomst samen. De jonge vrouw achtte het leven dat in haar groeide waardevol. Ze beviel van een meisje en stond toe dat het in een rechtschapen gezin werd geadopteerd. Voor Bryce en Jolinne was ze het antwoord op hun gebeden. Ze noemden haar Emily, en leerden haar vertrouwen te stellen in haar hemelse Vader en in zijn Zoon, Jezus Christus.

Emily groeide op. We zijn ontzettend dankbaar dat Emily en onze kleinzoon, Christian, verliefd werden en in het huis des Heren zijn getrouwd. Emily en Christian hebben nu zelf een dochtertje.

Emily en Christian

Emily schreef onlangs: 'De afgelopen negen maanden van mijn zwangerschap stond ik stil bij de gebeurtenissen [rondom] mijn eigen geboorte. Ik moest aan mijn biologische moeder denken, die toen nog maar 16 was. Toen ik de ongemakken en veranderingen van een zwangerschap ondervond, stelde ik me voor hoe moeilijk dat voor een 16-jarige moet zijn geweest. [...] Ik denk nog steeds met tranen aan mijn biologische moeder. Ze wist dat ze me niet het leven kon geven [dat ze voor mij wenste, en stond me onzelfzuchtig af] ter adoptie. Wat moet ze in die negen maanden allemaal doorgemaakt hebben: veroordelende blikken terwijl haar lichaam veranderde, de gemiste ervaringen als tiener – allemaal in het besef dat ze haar kind uiteindelijk, door moederliefde ingegeven, in de armen van een ander zou leggen. Ik ben erg dankbaar voor haar onzelfzuchtige keuze, dat ze haar keuzevrijheid niet zo aanwendde dat ze daardoor de mijne weg zou nemen.' Emily besluit met: 'Ik ben ontzettend dankbaar voor het goddelijke plan van onze hemelse Vader, voor mijn geweldige ouders die [van me hielden en voor me zorgden], en voor tempels waar we voor eeuwig aan

Emily met haar dochtertje, Haven

onze familieleden verzegeld kunnen worden.¹⁵

De Heiland 'nam een kind, zette dat in hun midden en omarmde het, en Hij zei tegen hen: Wie een van zulke kinderen ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij'.¹⁶

Als rechtschapen verlangens nog niet zijn uitgekomen

Ik uit mijn liefde voor rechtschapen echtparen die geen kinderen kunnen krijgen, hoewel ze er zo naar verlangen. Ik uit ook mijn liefde voor vrouwen en mannen die niet de kans hebben gehad om overeenkomstig Gods wet te trouwen. De onvervulde dromen van het leven zijn vanuit een aards perspectief moeilijk te vatten. Als dienstknecht van de Heer beloof ik u, als u Jezus Christus en uw verbonden trouw blijft, vele andere zegeningen in dit leven en de vervulling van uw rechtschapen verlangens volgens de eeuwige tijdlijn van de Heer.¹⁷ We kunnen op onze aardse levensreis geluk ervaren, ook als niet al onze rechtschapen verwachtingen uitkomen.¹⁸

Kinderen hebben na hun geboorte onze hulp nodig. Sommigen hebben die hulp keihard nodig. Elk jaar zijn zorgzame bisschoppen en uw gulle vastengaven en bijdragen aan het humanitaire fonds vele miljoenen kinderen tot zegen. Het Eerste Presidium maakte onlangs bekend dat er nog eens 20 miljoen dollar aan UNICEF is geschonken om wereldwijd 2 miljard vaccins toe te dienen.¹⁹ God houdt van kinderen.

De heilige beslissing om kinderen te krijgen

Het is zorgwekkend dat zelfs in sommige van de welvarendste landen ter wereld het geboortecijfer daalt.²⁰ 'Gods gebod aan zijn kinderen om

De familie Laing

Brielle en Mia

zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen [blijft] van kracht.²¹ Wanneer en hoeveel kinderen, zijn persoonlijke beslissingen die man en vrouw met de Heer nemen. Met geloof en gebed kunnen die beslissingen prachtige ervaringen met openbaring opleveren.²²

Laat ik u over de familie Laing uit het zuiden van Californië vertellen. Zuster Rebecca Laing schrijft:

‘In de zomer van 2011 lachte het leven ons gezin toe. We hadden een gelukkig huwelijk en vier kinderen, van 9, 7, 5 en 3 jaar. [...]

‘Elke zwangerschap en bevalling [was] risicovol [geweest]. We voelden ons [rijk] gezegend met onze vier kinderen [en] meenden dat ons gezin compleet was. Toen ik in oktober naar de algemene conferentie luisterde, kreeg ik het onmiskenbare gevoel dat we nog een baby moesten krijgen. LeGrand en ik baden en dachten erover na [...]. We beseften dat God een ander plan voor ons had dan we zelf hadden.

‘Na weer een moeizame zwangerschap en bevalling werden we met een prachtig dochtertje gezegend. We noemden haar Brielle. Ze was een wonder. Vlak na haar geboorte, toen ik nog in [de verloskamer] lag, hoorde ik de onmiskenbare stem van de Geest: “Er wacht er nog eentje.”

‘Drie jaar later volgde weer een wonder: Mia. Brielle en Mia verrijken

ons gezin met ontzettend veel vreugde.’ Ze besluit: ‘Als we ons openstellen voor de leiding van de Heer en zijn plan volgen, wacht ons altijd groter geluk dan [...] als we afgaan op ons eigen inzicht.’²³

De Heiland houdt van ieder dierbaar kind.

‘En Hij nam hun kleine kinderen een voor een en zegende hen. [...]

‘En [zij] richtten hun blik hemelwaarts, [...] en zij zagen engelen uit de hemel afdalen [...] te midden van vuur; en [de engelen] kwamen neer en omringden die kleinen, [...] en de engelen dienden hen.’²⁴

Ik getuig dat uw eigen eeuwige levensreis als kind van God niet is begonnen met de eerste ademtocht in uw longen. Evenmin eindigt uw levensreis met uw laatste ademtocht op aarde.

Mogen wij altijd bedenken dat ieder geestkind van God naar de aarde komt op zijn of haar eigen eeuwige levensreis.²⁵ Mogen wij ze verwelkomen, beschermen en altijd liefhebben. Ontvang deze dierbare kinderen in de naam van de Heiland en help ze op hun eeuwige levensreis. Ik beloof dat de Heer u dan zal zegenen en zijn liefde en goedkeuring over u zal uitstorten. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Privécorrespondentie.
2. Privécorrespondentie. Zie ‘Ik weet dat

mijn Verlosser leeft’, *Lofzangen*, nr. 92.

3. Privécorrespondentie.

4. Leer en Verbonden 42:45.

5. Joseph F. Smith, Conference Report, april 1916, 3.

6. In Trent Toone, “A Fulness of Joy”: President Nelson Shares Message of Eternal Life at His Daughter’s Funeral’, *Church News*, 19 januari 2019, thechurchnews.com.

7. Zie ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, KerkVanJezusChristus.org.

8. Leer en Verbonden 138:56.

9. Jeremia 1:5. In het Nieuwe Testament staat dat de ongeboren Johannes de Doper in de baarmoeder opsprong toen Elizabeth bezoek kreeg van Maria, die in verwachting van het kindje Jezus was (zie Lukas 1:41).

10. Het officiële standpunt van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen:

‘De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gelooft dat een mensenleven heilig is. Daarom is de kerk tegen vrijwillige abortus om persoonlijke of gemaksredenen. Zij raadt haar leden dan ook aan om een dergelijke abortus niet te ondergaan, te verrichten, aan te moedigen, te bekostigen of te faciliteren.

‘De kerk maakt voor haar leden een uitzondering in deze gevallen:

‘als een zwangerschap het gevolg is van incest of verkrachting,

‘als een bevoegd arts vaststelt dat het leven of de gezondheid van de moeder ernstig gevaar loopt,

‘of als een bevoegd arts vaststelt dat de foetus ernstige gebreken heeft die uitsluiten dat de baby de geboorte overleeft.

‘De kerk leert haar leden dat zelfs deze zeldzame uitzonderingen niet automatisch een abortus rechtvaardigen. Abortus is een zeer ernstige aangelegenheid en dient uitsluitend overwogen te worden nadat de

De Heiland heeft ieder kind lief.

betrokkenen hun plaatselijke kerkleiders hebben geconsulteerd en als ze na gebed het gevoel hebben dat hun beslissing juist is.

‘De kerk heeft nooit wetsvoorstellen of openbare demonstraties vóór of tegen abortus gesteund.’ (‘Abortion’, Newsroom, newsroom.ChurchofJesusChrist.org; zie ook *Algemeen handboek: dienen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen*, 38.6.1, ChurchofJesusChrist.org.)

11. Gordon B. Hinckley, ‘Walking in the Light of the Lord’, *Ensign*, november 1998, 99.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd:

‘Abortus is iets vreselijks, iets ontfermends, iets wat onvermijdelijk tot wroeging, verdriet en spijt leidt.

‘Hoewel we abortus afkeuren, kan die in bepaalde omstandigheden gerechtvaardigd zijn. Als de zwangerschap bijvoorbeeld het gevolg is van verkrachting of incest, het leven of de gezondheid van de moeder volgens een bevoegd arts ernstig gevaar loopt, of wanneer de foetus volgens een deskundig arts dusdanig ernstige afwijkingen heeft dat de baby na de geboorte niet levensvatbaar is.

‘Maar dat is zelden het geval en ook zeer onwaarschijnlijk. In een dergelijke situatie overleggen de betrokkenen met hun plaatselijke kerkleiders en vragen ze in zeer ernstig gebed om een bevestiging voordat ze verdere stappen nemen.’ (‘What Are People Asking about Us?’, *Ensign*, november 1998, 71.)

12. Zie Neil L. Andersen, *The Divine Gift of Forgiveness* (2019), 25.

In Frankrijk vertelde een vrouw me tijdens een doopgesprek eens over haar abortus van jaren daarvoor. Ik was dankbaar voor haar goedheid. Ze liet zich dopen. Ongeveer een jaar later kreeg ik een telefoontje. Die geweldige vrouw was in het jaar na haar doop door de Heilige Geest onderwezen. Ze zei snikkend door de telefoon: ‘Weet u nog [...] dat ik u vertelde over een abortus van jaren geleden? Ik had spijt van wat

ik gedaan had. Maar [dit] afgelopen jaar heeft me veranderd. [...] Mijn hart is naar de Heiland gekeerd. [...] Ik krimp ineen wegens de ernst van mijn zonde die ik nooit kan goedmaken.’

Ik voelde de immense liefde van de Heer voor deze vrouw. President Boyd K. Packer heeft gezegd: ‘Herstellen wat u niet herstellen kunt, de wond genezen die u niet genezen kunt, repareren wat u gebroken hebt en niet repareren kunt, dat is precies het doel van de verzoening van Christus. Als uw verlangen sterk is en u bereid bent de “laatste kwadrant” te betalen [zie Mattheüs 5:25–26], dan wordt de wet van genoegdoening opgeschort. Uw verplichting komt op de schouders van de Heer te rusten. Hij zal uw schulden vereffen.’ (‘The Brilliant Morning of Forgiveness’, *Ensign*, november 1995, 19–20.) Ik verzekerde haar van de liefde van de Heiland. De Heer nam niet alleen de zonde van haar weg, maar sterkte en louterde ook haar geest. (Zie Neil L. Andersen, *The Divine Gift of Forgiveness*, 154–156.)

13. Zie Dallin H. Oaks, ‘Bescherm de kinderen’, *Liahona*, november 2012, 43–46.
14. Het leven van een dochter of zoon van God beschermen, is ook de verantwoordelijkheid van de vader. Iedere vader heeft de emotionele, geestelijke en financiële plicht om het kind dat op aarde komt te verwelkomen, lief te hebben en te verzorgen.
15. Privécorrespondentie.
16. Markus 9:36–37.
17. Zie Neil L. Andersen, ‘A Compensatory Spiritual Power for the Righteous’ (devotional aan de Brigham Young

University, 18 augustus 2015), speeches. byu.edu.

18. Zie Dallin H. Oaks, ‘The Great Plan of Happiness’, *Ensign*, november 1993, 75; zie ook Russell M. Nelson, ‘Choices’, *Ensign*, november 1990, 75.
19. Zie ‘Bishop Caussé Thanks UNICEF and Church Members for COVID-19 Relief’, Newsroom, 5 maart 2021, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
20. Bijvoorbeeld: als de Verenigde Staten het vruchtbaarheidscijfer van 2008, nog maar 13 jaar geleden, had gehandhaafd, zouden er nu 5,8 miljoen meer kinderen leven. (Zie Lyman Stone, ‘5.8 Million Fewer Babies: America’s Lost Decade in Fertility’, Institute for Family Studies, 3 februari 2021, ifstudies.org/blog.)
21. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, KerkVanJezusChristus.org. In de Schriften staat dat ‘kinderen een erfdeel des Heren’ zijn (Psalm 127:3, NBG). Zie Russell M. Nelson, ‘O, vast als een rotsteen’, *Liahona*, juli 2002, 83–84; zie ook Dallin H. Oaks, ‘Waarheid en het plan’, *Liahona*, november 2018, 27.
22. Zie Neil L. Andersen, ‘Kinderen’, *Liahona*, november 2011, 28.
23. Privécorrespondentie, 10 maart 2021.
24. 3 Nephi 17:21, 24.
25. ‘In werkelijkheid zijn wij allemaal reizigers, ontdekkingsreizigers in de sterfelijkheid. Wij hebben hier nog geen eigen ervaring mee. We moeten tijdens onze levenstocht hier op aarde als het ware over diepe afgronden en roerige wateren heen.’ (Zie Thomas S. Monson, ‘De bruggenbouwer’, *Liahona*, november 2003, 67.)

Noorwegen

Ouderling Thierry K. Mutombo
van de Zeventig

U zult vrij zijn

Jezus Christus is het licht dat we hoog moeten houden, ook gedurende donkere tijden in ons leven.

Geliefde broeders en zusters, ik ben zo dankbaar dat ik u vanuit Afrika kan toespreken. De hedendaagse technologie is een zegen die we effectief kunnen gebruiken om u te bereiken, waar u zich ook bevindt.

In september 2019, toen mijn vrouw en ik leiding gaven aan het zendingsgebied Baltimore (Maryland), waren we in de gelegenheid om enkele historische locaties van de kerk in Palmyra (New York) te

bezoeken. We eindigden ons bezoek in het heilige bos. We bezochten het heilige bos niet om een bijzondere manifestatie of een visioen te ontvangen, maar we voelden Gods aanwezigheid op deze heilige plek. Onze dankbaarheid voor de profeet Joseph Smith groeide.

Op de weg terug zag mijn vrouw dat ik een brede glimlach op mijn gezicht had. Ze vroeg: 'Waarom ben je zo enthousiast?'

Ik antwoordde: 'Lieve Nathalie, de waarheid zal altijd zegevieren, en door het herstelde evangelie van Jezus Christus zal de duisternis niet op aarde blijven.'

God de Vader en Jezus Christus hebben de jonge Joseph Smith bezocht om aan het licht te brengen wat in de duisternis verborgen was, zodat we kennis kunnen ontvangen 'van dingen zoals ze zijn, en zoals ze waren, en zoals ze zullen zijn' (Leer en Verbonden 93:24).

Na ruim tweehonderd jaar zijn veel mensen nog steeds op zoek naar de beginselen die nodig zijn om ons vrij te maken van de tradities en leugens die de tegenstander in de wereld verspreidt. Velen 'worden verblind door de sluwe listigheid van de mensen' (Leer en Verbonden 123:12). In zijn brief aan de heiligen in Efeze schrijft Paulus: 'Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten' (Efeze 5:14). De Heiland belooft dat Hij het licht is voor iedereen die naar zijn woorden luistert (zie 2 Nephi 10:14).

35 jaar geleden waren mijn ouders ook verblind. Ze waren wanhopig op zoek naar de waarheid. Ze wisten niet waar ze die konden vinden. Mijn ouders zijn in hetzelfde dorp opgegroeid, waar de tradities in het gezinsleven waren verankerd. Ze verlieten

Mexico

Uruguay

beiden op jonge leeftijd hun dorp en gingen naar de grote stad, op zoek naar een beter leven.

Ze trouwden en begonnen met zeer bescheiden middelen een gezin. We woonden met zes mensen in een klein huisje: mijn ouders, twee van mijn zussen en ik, en een nicht die bij ons inwoonde. Ik vroeg me af of we wel een echt gezin waren, want we mochten niet aan dezelfde tafel als onze ouders onze maaltijden gebruiken. Wanneer onze vader van zijn werk thuiskwam, moesten wij het huis verlaten. Onze nachten waren erg kort, omdat we door een gebrek aan harmonie en liefde in het huwelijk van onze ouders niet konden slapen. Ons huis was niet alleen klein, maar ook duister. Voordat we met de zendingen in aanraking kwamen, gingen we elke zondag naar een andere kerk. Het was duidelijk dat onze ouders op zoek waren naar iets wat de wereld niet kon verschaffen.

Dat ging zo door totdat we ouderling en zuster Hutchings ontmoetten, het eerste echtpaar dat was geroepen om in Zaïre (nu bekend als

Puerto Rico

de Democratische Republiek Congo of Congo-Kinshasa) hun zending te vervullen. Toen we les van deze geweldige zendingen kregen, die op engelen van God leken, zag ik veranderingen in ons gezin. Na onze doop maakten we door het herstelde evangelie echt vooruitgang. De woorden van Christus verruimden onze ziel. Ze verlichtten ons begrip en we vonden ze heerlijk. De beginselen die we leerden, waren duidelijk waarneembaar, en we konden het licht zien dat elke dag steeds helderder werd.

Omdat we gingen begrijpen *waarom* het evangelie zo belangrijk is, gingen we meer op de Heiland lijken. Ons huis werd niet groter, en onze maatschappelijke omstandigheden werden niet beter. Maar ik zag veranderingen in het hart van mijn ouders omdat we elke dag, 's ochtends en 's avonds, in gebed gingen. We bestudeerden het Boek van Mormon; we hielden gezinsavond; we werden een echt gezin. Elke zondag stonden we om zes uur op om naar de kerk te gaan. Zonder te klagen reisden we elke week urenlang om naar de kerk te gaan. Het was een geweldige ervaring. Hoewel we aanvankelijk in duisternis ronddoelden, verdreven we de duisternis (zie Leer

en Verbonden 50:25) en zagen we 'een groot licht' (2 Nephi 19:2).

Ik weet nog dat ik op een ochtend niet wakker wilde worden voor het gezinsgebed. Ik mompde tegen mijn zussen: 'We kunnen in dit huis alleen maar bidden, bidden en bidden.' Mijn vader hoorde dat. Zijn reactie sprak boekdelen. Hij zei liefdevol, maar resoluut: 'Zolang je in dit huis woont, zul je bidden, bidden en bidden.'

Mijn vaders woorden klonken dagelijks in mijn oren. En wat doen mijn vrouw en ik met onze kinderen? We bidden, bidden en bidden. Dat is ons erfgoed.

De man die blind was geboren en door Jezus Christus werd genezen, zei, nadat hij door zijn burens en de farizeeën onder druk was gezet:

'Een Mens, genaamd Jezus, maakte slijk, bestreek mijn ogen en zei tegen mij: Ga heen naar het badwater Siloam en was u. En ik ging weg, waste mij en werd ziende. [...]

'Eén ding weet ik, dat ik blind was en nu zie' (Johannes 9:11, 25).

Wij waren ook blind, maar nu kunnen we zien. Het herstelde evangelie heeft sindsdien een enorme impact op ons gezin gehad. Omdat we te weten kwamen *waarom* het evangelie zo belangrijk is, zijn nu drie generaties van mijn familie gezegend, en zullen nog vele generaties gezegend worden.

Jezus Christus is het licht dat in de duisternis schijnt. Hij zei: 'Wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben' (Johannes 8:12).

Tussen 2016 en 2017 zijn de mensen in het gebied Kasai bijna een jaar lang door een vreselijke tragedie getroffen. Het was een donkere tijd vanwege een conflict tussen een traditionele groep strijders en het leger van de regering. Het geweld verspreidde

Engeland

zich vanuit dorpen in de centrale provincie naar een veel grotere regio. Veel mensen verlieten hun huis en verscholen zich in de rimboe. Ze hadden geen voedsel, water of andere benodigdheden. Onder hen bevonden zich enkele leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen uit het gebied Kananga. Sommige kerkleden werden door de militie gedood.

Broeder Honoré Mulumba uit de wijk Nganza in Kananga en zijn familie hadden zich in hun huis verstopt. Ze wisten niet waarheen ze konden vluchten omdat de straten in een schietbaan waren veranderd. Op een dag zagen enkele militieleden dat broeder Mulumba en zijn familie thuis waren. Ze waren op een avond naar buiten gegaan om wat groente uit hun tuin te halen. Enkele militieleden kwamen naar hun huis en trokken ze naar buiten. Ze zeiden dat ze de gebruiken van

hun militie moesten naleven, anders zouden ze gedood worden.

Broeder Mulumba zei moedig: 'Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Mijn familieleden en ik hebben Jezus Christus aanvaard en wij geloven in Hem. We blijven trouw aan onze verbonden en accepteren zo nodig de dood.'

Ze zeiden: 'Omdat jullie voor Jezus Christus kiezen, zullen jullie lichamen door de honden worden verslonden.' Ze zeiden dat ze zouden terugkomen. Maar ze kwamen niet terug. De familie bleef daar twee maanden en heeft ze nooit teruggezien. Broeder Mulumba en zijn familie lieten het licht van hun geloof branden. Ze bleven hun verbonden indachtig en werden beschermd.

Jezus Christus is het licht dat we hoog moeten houden, ook gedurende donkere tijden in ons leven (zie 3 Nephi 18:24). Als we ervoor kiezen om

Christus te volgen, kiezen we ervoor om te veranderen. Iemand die zich voor Christus verandert, laat zich door Christus leiden. Dan zullen we net als Paulus vragen: 'Heere, wat wilt U dat ik doen zal?' (Handelingen 9:6.) Wij zullen 'zijn voetsporen' navolgen (1 Petrus 2:21). Wij zullen 'zo wandelen als Hij gewandeld heeft' (1 Johannes 2:6). (Zie Ezra Taft Benson, 'Born of God', *Ensign*, oktober 1989, 2, 6.)

Ik getuig van Hem, dat Hij is gedood, begraven, op de derde dag herrezen en in de hemel opgenomen, zodat u en ik de zegeningen van de onsterfelijkheid en de eeuwige verhoging kunnen ontvangen. Hij is 'het licht en het leven en de waarheid' (Ether 4:12). Hij is het tegengif en het geneesmiddel voor alle verwarring in de wereld. Voor de eeuwige verhoging is Hij, Jezus Christus, de norm van uitmuntendheid. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

President M. Russell Ballard

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Hoop in Christus

Wij willen alle mensen helpen die eenzaam zijn of het gevoel hebben er niet bij te horen. Ik wil vooral alleenstaanden noemen.

Broeders en zusters, in deze paastijd denken we aan de glorierijke opstanding van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. We denken aan zijn liefdevolle uitnodiging: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven.

'Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel;

'Want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.'¹

De uitnodiging van de Heiland om naar Hem toe te komen, is een uitnodiging aan allen om niet alleen tot Hem te komen, maar ook om tot zijn kerk te behoren.

In het vers dat aan zijn liefdevolle uitnodiging voorafgaat, legt Jezus uit dat we dit doen door ernaar te streven om Hem te volgen. 'Alle dingen zijn Mij overgegeven door Mijn Vader; en niemand kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon, en hij [of zij] aan wie de Zoon het wil openbaren.'²

Jezus wil ons laten weten dat God een liefdevolle hemelse Vader is.

Weten dat onze hemelse Vader van ons houdt, geeft ons een besef van wie wij zijn, en dat wij tot zijn grote, eeuwige gezin behoren.

In een rapport van de Mayo Clinic werd onlangs opgemerkt: 'Het is zo belangrijk om het gevoel te hebben dat we ergens bij horen. [...] Vrijwel elk aspect van ons leven heeft ermee te maken dat we ergens bij horen.' Verder staat er in het rapport: 'Het gevoel dat we ergens bij horen, is van onmisbaar belang voor onze lichamelijke en mentale gezondheid'³ – en daar wil ik geestelijke gezondheid aan toevoegen.

Aan de vooravond van zijn lijden in Gethsémané en zijn dood aan het kruis kwam de Heiland voor het laatste avondmaal met zijn discipelen bijeen. Hij zei tegen hen: 'In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.'⁴ De dag daarop leed Jezus Christus vóór zonsondergang aan het kruis en stierf Hij 'voor onze zonden'.⁵

Ik vraag me af hoe eenzaam de getrouwe mannen en vrouwen die Hem in Jeruzalem volgden zich moeten hebben gevoeld toen de zon onderging en ze door duisternis en angst werden overvallen.⁶

Net als die discipelen bijna tweeduizend jaar geleden zijn sommigen onder u misschien ook weleens eenzaam. Ik voel me sinds de dood van mijn lieve vrouw, Barbara, ruim twee

jaar geleden, ook soms eenzaam. Ik weet hoe het is om door familieleden, vrienden en kennissen omringd te zijn en je toch eenzaam te voelen – want de liefde van mijn leven is er niet meer.

De COVID-19-pandemie heeft dit gevoel van isolement en eenzaamheid voor velen verergerd. Ondanks de moeilijkheden waar we in het leven voor staan, kunnen wij net als op die paasmorgen opgewekt worden tot een nieuw leven in Christus, met nieuwe, geweldige mogelijkheden en nieuwe realiteiten, als we ons voor hoop en het gevoel erbij te horen tot de Heer wenden.

Het doet mij verdriet dat er mensen zijn die niet het gevoel hebben erbij te horen. Als ik naar het wereldnieuws kijk, zie ik veel mensen die een dergelijk gevoel van eenzaamheid lijken te hebben. Ik denk dat dit in veel gevallen komt doordat ze niet weten dat hun hemelse Vader van ze houdt, en dat we allemaal tot zijn eeuwige gezin behoren. Geloven dat God van ons houdt en dat wij zijn kinderen zijn, biedt troost en geruststelling.

Omdat wij Gods geestkinderen zijn, heeft ieder een goddelijke oorsprong, goddelijke eigenschappen en een goddelijk potentieel. Ieder van ons is 'een dierbare zoon of dochter van hemelse Ouders'.⁷ Dat is onze identiteit! Dat zijn wij werkelijk!

Onze geestelijke identiteit wordt versterkt als we onze vele sterfelijke identiteiten begrijpen, waaronder ons etnische, culturele of nationale erfgoed.

Dat besef van onze geestelijke en culturele identiteit, liefde, en het gevoel erbij te horen, kan hoop in en liefde voor Jezus Christus opwekken.

Als ik hoop in Christus noem, is het niet zo dat de wens de vader van

de gedachte is. Nee, ik heb het over hoop als een verwachting die zal uitkomen. Dergelijke hoop is cruciaal om tegenspoed te overwinnen, geestelijke veerkracht en weerstandsvermogen te ontwikkelen, en tot het besef te komen dat onze eeuwige Vader van ons houdt, en dat wij als zijn kinderen tot zijn gezin behoren.

Als we hoop in Christus hebben, komen we te weten dat onze liefste wensen en dromen door Hem in vervulling kunnen gaan als we heilige verbonden sluiten en nakomen.

Noorwegen

Duitsland

Het Quorum der Twaalf Apostelen heeft onder gebed overlegd, met een verlangen om te begrijpen hoe wij alle mensen kunnen helpen die eenzaam zijn of het gevoel hebben er niet bij te horen. Wij willen allen helpen die zich zo voelen. Ik wil vooral alleenstaanden noemen.

Broeders en zusters, tegenwoordig is meer dan de helft van de volwassenen in de kerk weduwnaar, weduwe, gescheiden of nog ongehuwd. Sommigen vragen zich af wat hen nog te wachten staat, en wat hun plek in Gods plan en in de kerk is. We moeten begrijpen dat het eeuwig leven niet slechts een kwestie is van onze huidige burgerlijke staat, maar van discipelschap, en van 'kloekmoedig zijn in het getuigenis van Jezus'.⁸ De hoop van alle alleenstaanden is hetzelfde als die van alle leden van de herstelde kerk van de Heer: toegang krijgen tot Christus' genade door middel van 'gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie'.⁹

Ik stel dat we enkele belangrijke beginselen moeten begrijpen.

Ten eerste bevestigen de Schriften en hedendaagse profeten dat ieder die de evangelieverbonden trouw is, de kans op verhoging zal krijgen. President Russell M. Nelson heeft gezegd 'dat de getrouwe heiligen op de tijd en de manier van de Heer alle zegeningen zullen ontvangen. De Heer zal ieder oordelen en belonen naar zowel de verlangens van zijn hart als zijn daden.'¹⁰

*Ten tweede is er niet geopenbaard wanneer en hoe de zegening van de verhoging precies wordt verleend, maar we hebben de verzekering van die zegening.*¹¹ President Dallin H. Oaks heeft uitgelegd dat enkele omstandigheden 'van het sterfelijk leven [...] in het millennium rechtgezet [zullen] worden. Het millennium is immers de periode waarin alles voltooid zal worden wat in het grote plan van gelukzaligheid voor alle goede kinderen van God nog onvoltooid bleef.'¹²

Dat houdt niet in dat elke zegening tot het duizendjarig rijk wordt uitgesteld; sommige van die zegeningen zijn al ontvangen, en andere worden voor die tijd nog ontvangen.¹³

Ten derde, wachten op de Heer impliceert dat we Hem gehoorzaam blijven en geestelijk toenadering tot Hem blijven zoeken. Met andere woorden, wachten op de Heer impliceert niet dat we een afwachter houding aannemen. U moet nooit denken dat u zich in een *wachtkamer* bevindt.

Wachten op de Heer impliceert dat we actie ondernemen. Door de jaren heen heb ik geleerd dat onze hoop in Christus toeneemt als we anderen dienen. Dienen we zoals Jezus, dan neemt onze hoop in Hem vanzelf toe.

De persoonlijke groei die u kunt bereiken terwijl u op de Heer en zijn beloften wacht, is een uiterst waardevol en gewijd element van zijn plan voor ieder van ons. De bijdragen die we nu aan de opbouw van de kerk op aarde en aan de vergadering van Israël kunnen leveren, zijn hard nodig. Onze burgerlijke staat heeft niets te maken met ons vermogen om te dienen. De Heer beloont hen die Hem dienen, en geduldig en gelovig op Hem wachten.¹⁴

Ten vierde biedt God al zijn kinderen het eeuwig leven. Allen die de gulle gave van bekering aanvaarden die de Heiland ons biedt, en zijn geboden naleven, zullen het eeuwig leven ontvangen, zelfs als ze in het sterfelijk leven niet aan alle kenmerken voldoen. Wie zich bekeert, ontvindt de bereidheid van de Heer om te vergeven, zoals Hij ons heeft verzekerd: 'Ja, en zo vaak als mijn volk zich bekeert, zal Ik hun hun overtredingen jegens Mij vergeven.'¹⁵

Uiteindelijk komt het erop neer dat iemands verlangens en vermogen om de juiste keuzes te doen, en in hoeverre iemand voor eeuwige zegeningen in aanmerking komt, uitsluitend door de Heer beoordeeld kunnen worden.

*Ten vijfde, ons vertrouwen in deze verzekeringen is geworteld in ons geloof in Jezus Christus, en het is door zijn genade dat alles uit het sterfelijk leven wordt rechtgetrokken.*¹⁶ Alle beloofde zegeningen worden mogelijk gemaakt door Hem, die door zijn verzoening 'onder alle dingen is neergedaald'¹⁷ en 'de wereld [heeft] overwonnen'.¹⁸ Hij heeft 'Zich aan de rechterhand van God [...] gezet, om bij de Vader aanspraak te maken op zijn recht op barmhartigheid dat Hij jegens de mensenkinderen heeft[;] daarom bepleit Hij de zaak van de

mensenkinderen.'¹⁹ Uiteindelijk zullen 'de heiligen [...] met zijn heerlijkheid worden vervuld en hun erfdeel ontvangen'²⁰ als 'mede-erfgenamen van Christus'.²¹

Wij willen met deze beginselen alle mensen helpen om meer hoop in Christus te hebben en ze het gevoel geven dat ze erbij horen.

Vergeet nooit dat u een kind van God, onze eeuwige Vader, bent – nu en voor altijd. Hij heeft u lief, en de kerk heeft u nodig. Ja, wij hebben u nodig! We hebben uw stem, talenten, vaardigheden, goedheid en rechtschapenheid nodig.

We hebben het jarenlang over 'jongvolwassenen', 'alleenstaanden' en 'volwassenen' gehad. Die aanduidingen kunnen soms in administratief opzicht nuttig zijn, maar kunnen ons ook een verkeerde kijk op anderen geven.

Is er een manier waarop we deze menselijke neiging kunnen vermijden om elkaar in vakjes te stoppen?

President Nelson heeft ons gevraagd om onszelf lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te noemen. Dat slaat op ons allemaal, nietwaar?

Het evangelie van Jezus Christus kan ons verenigen. Uiteindelijk lijken we meer op elkaar dan dat we van elkaar verschillen. Als leden van Gods gezin zijn we écht elkaars broers en zussen. Paulus heeft gezegd: 'En [God] maakte uit één bloed heel het menselijke geslacht om op heel de aardbodem te wonen.'²²

Ik vraag ringpresidenten, bisschoppen en leidinggevendenden van quorums en zusters om ieder lid van uw ring, wijk, quorum of organisatie te beschouwen als een lid dat een bijdrage kan leveren in een roeping, en op veel verschillende manieren

Priesterschapsbijeenkomst | 3 april 2021

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

kan deelnemen.

Ieder lid van uw quorum, organisatie, wijk en ring heeft gaven en talenten van God gekregen om een bijdrage aan de opbouw van zijn koninkrijk in deze tijd te leveren.

Laten we een beroep doen op onze alleenstaande leden om te dienen, op te beuren en te onderwijzen. Negeer oude indrukken en denkbeelden, die soms onbedoeld hebben bijgedragen tot een gevoel van eenzaamheid, dat zij er niet bij horen of niet kunnen dienen.

Ik getuig dit paasweekend van onze Heiland, Jezus Christus, en de eeuwige hoop die Hij geeft aan mij, en aan allen die in zijn naam geloven. Dat getuig ik nederig in zijn heilige naam, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mattheüs 11:28–30.
2. Mattheüs 11:27.
3. Jennifer Wickham, 'Is Having a Sense of Belonging Important?', *Speaking of Health* (blog), Mayo Clinic Health System, 8 maart 2019, mayoclinichealthsystem.org.
4. Johannes 16:33; cursivering toegevoegd.
5. 1 Korinthe 15:3.
6. Zie Johannes 20:19.
7. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Church of Jesus Christ.org*.
8. Leer en Verbonden 76:79; zie ook Leer en Verbonden 121:29.
9. Geloofsartikelen 1:3.
10. Russell M. Nelson, 'Het celestiale huwelijk', *Liahona*, november 2008, 94.
11. Zie Mosiah 2:41.
12. Dallin H. Oaks, 'Het grote plan van geluk', *Ensign*, november 1993, 75.
13. Zie Hebreëen 11:13; 2 Nephi 26:33; Alma 32:21; Ether 12:6; Geloofsartikelen 1:3.
14. Zie Jesaja 64:4; Leer en Verbonden 133:45.
15. Mosiah 26:30.
16. Zie Alma 7:11–13.
17. Leer en Verbonden 88:6.
18. Johannes 16:33; zie ook Leer en Verbonden 19:3.
19. Moroni 7:27–28.
20. Leer en Verbonden 88:107.
21. Romeinen 8:17.
22. Handelingen 17:26.

Bisschoppen: herders voor de kudde van de Heer

De bisschop heeft als herder een uiterst belangrijke taak om de opkomende generatie naar Jezus Christus te leiden.

Beste broeders in de priesterschap, een heel gedenkwaardige vraag in een geliefde lofzang luidt: 'Zal de jeugd van Zion dralen?'¹ Uit de grond van mijn hart en met grote overtuiging is mijn antwoord op die vraag: 'Nee!'

Vandaag getuig ik dat onze hemelse Vader aan ouders en bisschoppen in deze tijd van ongebruikelijke problemen en verleidingen een essentiële verantwoordelijkheid heeft gegeven om de opkomende generatie te steunen, zodat mijn antwoord waar gemaakt wordt.² Ik zal het belang van de rol van de bisschop illustreren met een eigen ervaring.

Toen ik diaken was, verhuisden we met het gezin en kwamen we in een andere wijk. Ik begon net aan de middelbare school, dus ik ging ook naar een nieuwe school. Het diakenenquorum bestond uit fantastische jongemannen. Hun ouders waren voor het merendeel actief in de kerk. Mijn moeder was ook echt actief, maar mijn vader was, ofschoon hij in alle opzichten geweldig was, niet actief.

De tweede raadgever in de bisschop,³ broeder Dean Eyre, was een toegewijd leider. Terwijl ik nog aan

Madagaskar

de nieuwe wijk aan het wennen was, werd er een uitje naar Bear Lake (ongeveer 65 km bij ons vandaan) aangekondigd. Ik dacht dat ik zonder mijn vader niet mee kon doen. Maar broeder Eyre nodigde mij nadrukkelijk uit om met hem mee te gaan. Hij sprak met het grootste respect over mijn vader en beklemtoonde het belang van mijn kans om met de leden van het diakenenquorum op te trekken. Dus ging ik met broeder Eyre mee en genoot er enorm van.

Broeder Eyre was een fantastisch voorbeeld van christelijke naastenliefde bij de uitvoering van de taak

van de bisschop om ouders bij de zorg voor de jeugd te steunen. Hij hielp mij op weg in die nieuwe wijk en was een mentor voor me.

Een paar maanden voordat ik in 1960 op zending ging, overleed broeder Eyre op 39-jarige leeftijd aan kanker. Hij liet zijn vrouw achter met vijf kinderen, allemaal onder de 16 jaar. Zijn oudste zoons, Richard en Chris Eyre, hebben mij ervan verzekerd dat bisschappen, bij het gemis van hun vader, hen en hun broertjes en zusje met christelijke liefde steunden en over hen waakten. Daar ben ik dankbaar voor.

Het is vooral de taak van de ouders om voor hun gezin te zorgen.⁴ Quorum-presidiums bieden quorumleden ook essentiële steun en begeleiding zodat ze de plichten en macht van het Aäronisch priesterschap tot het middelpunt van hun leven kunnen maken.⁵

Het is mijn bedoeling om me vandaag op bisschoppen en hun raadgevers te richten. We noemen hen terecht 'herders voor de kudde van de Heer' – en in het bijzonder over de opkomende generatie.⁶ Het is interessant dat de apostel Petrus Jezus 'de Herder en Opziener van uw zielen' noemde.⁷

De bisschop heeft vijf belangrijke taken bij het presideren van zijn wijk:

1. Hij is de presiderende hogepriester in de wijk.⁸
2. Hij is president van de Aäronische priesterschap.⁹
3. Hij is een plaatselijke rechter.¹⁰
4. Hij coördineert het werk van heil en verhoging, waaronder de zorg voor mensen in nood.¹¹
5. En hij ziet toe op de documenten, financiën en het gebruik van het kerkgebouw.¹²

In zijn rol als presiderende hogepriester is de bisschop de geestelijk leider van de wijk.¹³ Hij is een 'getrouwe discipel van Jezus Christus'.¹⁴

Bovendien coördineert 'de bisschop het werk van heil en verhoging in de wijk'.¹⁵ De bisschop draagt de verantwoordelijkheid voor de prediking van het evangelie, het sterken van nieuwe en terugkerende leden, de bediening, en familiehistorisch en tempelwerk over aan het quorum-presidium ouderlingen en het ZHV-presidium.¹⁶ De bisschop coördineert dit werk in de wijkraad en de jongerenwijkraad.

De bisschop heeft als herder een uiterst belangrijke taak om de opkomende generatie, waaronder de jonge alleenstaanden, naar Jezus Christus te leiden.¹⁷ President Russell M. Nelson heeft de nadruk gelegd op de cruciale rol van de bisschop en zijn raadgevers. Hij zei dat het hun 'allereerste taak is voor de jongemannen en jongevrouwen van [hun] wijk te zorgen'.¹⁸ De bisschop steunt ouders bij het waken over en zorgen voor de kinderen en jongeren in de wijk. De bisschop en de jongevrouwenpresidente van de wijk overleggen met elkaar. Ze helpen de jongeren om de normen in *Voor de kracht van de jeugd* na te leven, in aanmerking te komen voor het ontvangen van hun verordeningen, en heilige verbonden te sluiten en na te komen.

U vraagt zich misschien af waarom de bisschop zo veel tijd met de jeugd moet doorbrengen. De Heer heeft zijn kerk gevestigd om cruciale zaken voor elkaar te krijgen. Dienovereenkomstig is zijn kerk zo gestructureerd dat de bisschop een tweeledige verantwoordelijkheid heeft. Leerstellig gezien is hij verantwoordelijk voor de wijk als

geheel, maar ook heel specifiek voor het priestersquorum.¹⁹

De jongemannen die priester zijn en de jongevrouwen van dezelfde leeftijd bevinden zich in een belangrijk levens- en ontwikkelingsstadium. In een kort tijdsbestek nemen zij besluiten die belangrijke gevolgen voor de rest van hun leven hebben. Zij besluiten of ze zich klaarmaken voor de tempel, voor een zending,²⁰ om naar een tempelhuwelijk toe te werken, en zich op hun levensopdracht voor te bereiden. Die beslissingen zijn, als ze eenmaal genomen zijn, voor de rest van hun leven van grote geestelijke en praktische invloed. Bisschoppen, besef alstublieft dat wanneer u slechts relatief weinig tijd besteedt aan een jonge priester, jongevrouw, of jongvolwassene, het ze kan helpen om de macht te begrijpen die hun door de verzoening van Jezus Christus ter beschikking staat. Ze kunnen daardoor een visie krijgen die voor hun hele leven van belang is.

Een bisschop die voor mij een duidelijk voorbeeld was omdat hij zo'n visie aan zijn jongeren gaf, was bisschop Moa Mahe. Hij werd als eerste bisschop van de Tongaanse

Canada

wijk in San Francisco (Californië, VS) geroepen.²¹ Hij was een immigrant uit Vava'u (Tonga). Zijn wijk lag in de buurt van het vliegveld van San Francisco, waar hij werkte.²²

De wijk had veel jongeren, met name uit gezinnen die pas geleden naar de Verenigde Staten waren geëmigreerd. Bisschop Mahe leerde hen niet alleen in woord en daad hoe ze rechtvaardige discipelen van Jezus Christus konden zijn, maar hij hielp hen ook een visie te krijgen van wat zij konden worden. Hij hielp hen met hun voorbereiding op de tempel, een zending, onderwijs en werk. Hij diende gedurende bijna acht jaar, en zijn dromen en wensen voor de jeugd werden werkelijkheid.

Bijna 90 procent van de jongemannen in de Aäronische-priesterschapsquorums ging op zending. Vijftien jongemannen en jongevrouwen gingen als eerste in hun familie naar het voortgezet onderwijs.²³ Hij sprak met het hoofd van de plaatselijke middelbare school (niet van ons geloof), zij raakten bevriend en hielpen elke jongere samen om waardevolle doelen te bereiken en problemen te overwinnen. Het schoolhoofd vertelde me dat bisschop Mahe met hem samenwerkte voor immigranten van alle geloofs-richtingen die het moeilijk hadden. De jonge mensen wisten dat de bisschop hen liefhad.

Helaas overleed bisschop Mahe in de tijd dat hij bisschop was. Ik zal zijn ontroerende, inspirerende begrafenisdienst nooit vergeten. Er was een menigte mensen. Het koor bestond uit meer dan 35 jonge leden die op zending waren geweest of studeerden, en die hem in hun tienerjaren als bisschop hadden meegemaakt. Een spreker uitte de intense waardering die

Tonga

de jongeren en jongvolwassenen in zijn wijk voor hem hadden. Hij bracht bisschop Mahe hulde voor de visie die hij hun had gegeven om zich op hun leven en rechtschapen dienstbetoon voor te bereiden. Maar bovenal had bisschop Mahe hen geholpen om geloof in de Heer Jezus Christus tot hun fundament te maken.

Bisschoppen, waar u ook dient, u kunt in uw gesprekken en andere contacten in zo'n visie voorzien en andermans geloof in Jezus Christus opbouwen. U kunt ze dringend uitnodigen om hun gedrag te veranderen, ze op het leven voor te bereiden en ze inspireren om op het verbondspad te blijven.

Daarnaast kunt u sommige jongeren helpen die over relatief onbelangrijke zaken met hun ouders overhoop liggen.²⁴ In een periode waarin jonge mensen de meeste conflicten met hun ouders lijken te hebben, is degene die hun quorum presideert en aan wie zij kerkelijk gezien verantwoording afleggen, ook degene naar wie hun ouders voor een tempelaanbeveling gaan. Dat geeft de bisschop een unieke positie, omdat hij met zowel de jongeren als hun ouders kan praten wanneer er door ruzie afstand is ontstaan. De bisschop kan beide partijen helpen om hun situatie vanuit een eeuwig perspectief te zien en grote of kleine kwesties op te lossen. Het is ons advies dat bisschoppen

niet aan vaste families voor bediening worden toegewezen, zodat ze hun tijd en energie kunnen gebruiken om jongeren en hun ouders in dergelijke situaties te dienen.²⁵

Ik ken een bisschop die een vreselijke ruzie tussen een zoon en zijn ouders kon oplossen, en harmonie in het gezin en meer toewijding aan het evangelie teweegbracht. De bisschop kon de ouders duidelijk maken dat je best doet om een discipel van Jezus Christus te zijn belangrijker was dan hoe en wanneer de klusjes thuis werden gedaan.

Leden van de bisschop is aangeraden om bepaalde vergaderingen en gesprekken met volwassenen te delegeren, zodat ze meer tijd met de jeugd kunnen doorbrengen, bij activiteiten of waar ze ook zijn. Bisschoppen mogen gesprekken voeren in geval van acute en dringende aangelegenheden, maar we adviseren dat ze voortgaande begeleiding van chronische, minder dringende zaken die geen waardigheid betreffen, delegeren aan leden van het ouderlingenquorum of de zustershulpvereniging – meestal de presidiums of de dienende broeders of zusters. De Geest zal leiders inspireren²⁶ om geschikte leden voor dergelijke begeleiding uit te kiezen. Zij die zo'n begeleidingsopdracht krijgen, hebben recht op openbaring. Natuurlijk is dergelijke begeleiding strikt vertrouwelijk.

Verstandige leiders hebben altijd offers voor het opkomende geslacht gebracht. Daaraan besteden de leden van de bisschop de bulk van hun kerktijd.

Ik wil wat tot de jongeren zeggen, en dan tot onze bisschoppen.

Veel van jullie, beste jongeren, hebben nog geen helder beeld van wie je bent en wie je kunt worden. Toch zul je binnenkort de belangrijkste beslissingen van je leven nemen. Overleg alsjeblieft met je ouders en je bisschop over de voorname keuzes die je gaat maken. Laat de bisschop je vriend en raadgever zijn.

Wij beseffen dat er van alle kanten beproevingen en verleidingen op je af komen. We moeten ons allemaal dagelijks bekeren, zoals president Nelson heeft onderwezen. Praat alsjeblieft met je bisschop over kwesties waarbij een plaatselijke rechter je kan helpen om weer op één lijn met de Heer te komen ter voorbereiding op het 'grote werk' dat Hij in deze bedeling voor jou heeft.²⁷ Zorg alsjeblieft dat je in aanmerking komt om tot het jeugdbataljon van de Heer te horen, zoals president Nelson heeft gevraagd.²⁸

Nu spreek ik namens de leiders en leden van de kerk een paar woorden tot u, fijne bisschoppen. Wij betuigen u onze innige dankbaarheid. U hebt de laatste jaren veel veranderingen moeten doorvoeren. Beste bisschoppen, weet dat wij van u houden en u waarderen. Uw bijdrage aan het koninkrijk is nauwelijks te beschrijven. De kerk telt wereldwijd 30.900 bisschoppen en gemeentepresidenten.²⁹ Wij brengen u allen hulde.

Sommige woorden en de heilige roepingen die ze beschrijven, zijn doordrenkt van een soort geestelijke, bovenaardse betekenis. Het woord *bisschop* hoort beslist in die rij. De

Heer in deze functie dienen, is in veel opzichten buitengewoon. De roeping, ondersteuning en aanstelling van een bisschop is een onvergetelijke gebeurtenis. Voor mij hoort zij bij een klein aantal ongelofelijke gebeurtenissen vanwege de breedte en diepte van de gevoelens die ze oproept. Zij is geteld in een hiërarchie van bijzondere gebeurtenissen zoals een huwelijk en vaderschap, die je niet in een paar woorden kunt beschrijven.³⁰

Bisschoppen, wij steunen u! Bisschoppen, wij houden van u! U bent waarlijk de herders van de Heer voor zijn kudde. De Heiland laat u niet in de steek bij deze heilige roeping. Daarvan getuig ik dit paasweekend, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Trouw aan 't geloof', *Lofzangen*, nr. 170.
2. Dit is een gedeelde verantwoordelijkheid voor jongerenleid(st)ers, quorum- en klaspresidiums en andere leidinggevers in de kerk.
3. De bisschop is de president van het priestersquorum. Zijn eerste raadgever is verantwoordelijk voor het lerarenquorum, en zijn tweede raadgever is verantwoordelijk voor het diakenenquorum. (Zie *Algemeen handboek: dienen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen*, 10.3, [ChurchofJesusChrist.org](#).)
4. Zie Leer en Verbonden 68:25–28.
5. Zie Quentin L. Cook, 'Aanpassingen om jongeren te sterken', *Liahona*, november 2019, 40–43.
6. Waar het woord *bisschop* wordt gebruikt, worden ook onze getrouwe gemeentepresidenten bedoeld.
7. 1 Petrus 2:25.
8. Zie *Algemeen handboek*, 6.1.1.
9. Zie *Algemeen handboek*, 6.1.2.
10. Zie *Algemeen handboek*, 6.1.3.
11. Zie *Algemeen handboek*, 6.1.4.
12. Zie *Algemeen handboek*, 6.1.5.
13. *Algemeen handboek*, 6.1.1; zie ook *Algemeen handboek*, 6.1.1.1–6.1.1.4.
14. *Algemeen handboek*, 6.1.1.
15. *Algemeen handboek*, 6.1.4.
16. Zie *Algemeen handboek*, 21.2; 23.5; 25.2.
17. Zie *Algemeen handboek*, 6.1; 14.3.3.1; zie ook Quentin L. Cook, 'Aanpassingen om jongeren te versterken', 40–43. De

bisschop wordt ook aangemoedigd om meer tijd met zijn eigen vrouw en kinderen door te brengen. Dat wordt mogelijk als capabele adviseurs en specialisten geroepen worden om de quorumpresidiums van de Aäronische priesterschap en de bisschop in hun taken te assisteren.

18. Russell M. Nelson, 'Getuigen, Aäronische-priesterschapsquorums en jongevrouwenklassen', *Liahona*, november 2019, 39.
19. Zie Leer en Verbonden 107:87–88.
20. 'De Heer verwacht van iedere capabele jonge man dat hij zich voorbereidt om een zending te vervullen (zie Leer en Verbonden 36:1, 4–7). Jonge vrouwen en oudere leden die graag dienen, moeten zich ook voorbereiden. Een cruciaal deel van die voorbereiding is het streven naar bekering tot Jezus Christus en zijn herstelde evangelie. Zij die willen dienen, bereiden zich ook lichamelijk, mentaal, emotioneel en financieel voor' (naar *Algemeen handboek*, 24.0).
21. De wijk werd op 17 december 1980 georganiseerd. Ouderling John H. Groberg van het Eerste Quorum der Zeventig assisteerde bij de stichting van deze Tongaanse wijk. (Zie Gordon Ashby, voorzitter, en Donna Osgood, red., *History of San Francisco California Stake: The First 60 Years, 1927–1987* [1987], 49–52.)
22. Bisschop Mahe was gepromoveerd tot een managementfunctie bij Pan American Airlines op de internationale luchthaven van San Francisco (Californië, VS).
23. Zie *History of San Francisco California Stake*, 49.
24. Soms rebelleren ze ook tegen zaken die van eeuwig belang zijn.
25. Zie *Algemeen handboek*, 21.2.1.
26. De bisschop overlegt met het quorumpresidium ouderlingen en het ZHV-presidium wie wordt toegewezen en hoe ze de ontwikkelingen op liefdevolle wijze kunnen volgen.
27. Leer en Verbonden 64:33.
28. Zie Russell M. Nelson, 'Hoop van Israël' (wereldwijde devotionaal voor jongeren, 3 juni 2018), [HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org](#).
29. Op 19 februari 2021 dienden er wereldwijd 24.035 bisschoppen en 6.865 gemeentepresidenten.
30. Ik werd in 1974 door president David B. Barlow als bisschop van de wijk Burlingame (Californië) geroepen. Op 15 september 1974 werd ik aangesteld door ouderling Neal A. Maxwell die zojuist als assistent van het Quorum der Twaalf Apostelen was geroepen.

Ahmad S. Corbitt
Eerste raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

Jij kunt Israël vergaderen!

Ik weet zeker dat jullie, onze jeugd, dit kunnen dankzij iets in jullie identiteit en een enorme kracht in jullie.

Ongeveer drie jaar geleden nodigde president Russell M. Nelson alle jeugd van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen uit om zich 'aan te melden voor het jeugdbataljon van de Heer om Israël te helpen vergaderen' aan beide kanten van de sluier. Hij zei: 'Die vergadering is het belangrijkste wat er nu op aarde gebeurt.'¹ Ik weet zeker dat jullie, onze jeugd, dit kunnen – en dit zelfs heel goed kunnen – dankzij (1) iets in jullie identiteit en (2) een enorme kracht in jullie.

41 jaar geleden werden twee zendelingen van onze kerk naar een

huis in New Jersey, in de Verenigde Staten, geleid. Als door een wonder werden uiteindelijk beide ouders en alle tien de kinderen gedoopt. Met de woorden van de profeet: zij lieten 'God zegevieren'² in hun leven. Ik zou moeten zeggen 'ons leven'. Ik was het derde kind van het gezin. Ik was 17 jaar oud toen ik besloot een permanent verbond te sluiten om Jezus Christus te volgen. Maar raad eens wat ik nog meer besloot? Ik zou geen voltijdzending vervullen. Dat was me te veel. En dit kon ook niet van mij verwacht worden, toch? Ik was een kersvers lid van de kerk. Ik had

geen geld. Bovendien, hoewel ik net mijn middelbareschooldiploma aan een van de ruigste scholen van West Philadelphia had gehaald en enkele gevaarlijke momenten had meegeemaakt, was ik stiekem doodsbang om twee hele jaren van huis te zijn.

Jouw ware identiteit

Maar ik had net geleerd dat wij allemaal voor onze geboorte als geestzoon of -dochter bij onze hemelse Vader hadden gewoond. Anderen moesten weten, zoals ik wist, dat Hij verlangt dat al zijn kinderen met Hem het eeuwige leven mogen ontvangen. Dus, nog voordat er iemand op aarde was, presenteerde Hij iedereen zijn perfecte plan van heil en geluk, met Jezus Christus als onze Heiland. Tragisch genoeg werkte Satan Gods plan tegen.³ Volgens het boek Openbaring 'brak er oorlog uit in de hemel!'⁴ Op sluwe wijze misleidde Satan een derde van onze hemelse Vaders geestkinderen om hem te laten winnen in plaats van God.⁵ Maar jou niet! De apostel Johannes zag dat je Satan overwon 'door het woord van [je] getuigenis'.⁶

Doordat ik mijn ware identiteit kende, en dankzij mijn patriarchale zegen, had ik de moed en het geloof om president Spencer W. Kimballs uitnodiging om Israël te vergaderen te aanvaarden.⁷ Het zal hetzelfde zijn voor jullie, lieve vrienden. Weten dat je eerder Satan hebt overwonnen door het woord van je getuigenis zal je helpen om 'lief te hebben, te delen, en uit te nodigen',⁸ nu en altijd – anderen uit te nodigen om te komen zien, te helpen, en erbij te horen, terwijl diezelfde oorlog om de ziel van Gods kinderen verder woedt.

Het krachtige geloof in jou

Hoe zit het met de enorme kracht

Zambia

in jou? Denk hier eens aan: je juichte van vreugde⁹ om naar een gevallen wereld te komen waar iedereen de lichamelijke en geestelijke dood te wachten stond. We zouden nooit in staat zijn om die in ons eentje te overwinnen. We zouden niet alleen onder onze eigen zonden lijden, maar ook onder die van anderen. De mensheid zou nagenoeg elke denkbare vorm van gebrokenheid en teleurstelling ervaren¹⁰ – en dit alles met een sluier van vergetelheid over onze geest, terwijl de aartsvijand van deze wereld ons blijft aanvallen en verleiden. Alle hoop om herrezen en rein in Gods heilige tegenwoordigheid terug te keren, rustte geheel op één Persoon, die zijn belofte moest vervullen.¹¹

Wat gaf je de kracht om verder te gaan? President Henry B. Eyring heeft gezegd: 'Het vergde geloof in Jezus Christus om het plan van geluk en zijn rol erin te steunen zonder precies te weten waar u in het sterfelijk leven aan begon.'¹² Toen Jezus Christus beloofde dat Hij de sterfelijkheid zou ingaan en zijn leven zou geven om ons te vergaderen¹³ en te redden, deed je meer dan Hem alleen maar geloven. Jullie 'edele geesten'¹⁴ hadden zo'n 'buitengewoon groot geloof' dat jullie zijn belofte als zekerheid zagen.¹⁵ Hij kon niet liegen, dus je zag Hem alsof zijn bloed al voor je vergoten was, lang voordat Hij was geboren.¹⁶

Met de symbolische woorden van Johannes: je hebt Satan 'overwonnen door het bloed van het Lam'.¹⁷ President Dallin H. Oaks heeft gezegd dat je in die wereld 'het einde vanaf het begin' zag.¹⁸

Stel je voor dat op een dag, vlak voordat je naar school gaat, een van je ouders je plechtig belooft dat je je lievelingseten krijgt wanneer je

thuiskomt! Je bent enthousiast! Op school stel je je voor dat je dat eten eet, en je kunt het al proeven. Natuurlijk deel je het goede nieuws met anderen. Omdat je ernaar uitkijkt naar huis te gaan, ben je zo blij dat de toetsen en uitdagingen op school makkelijk lijken. Niets kan je vreugde wegnemen of je aan het twijfelen brengen, omdat de belofte zo zeker is! Evenzo leerden jullie, voordat jullie 'edele geesten' werden geboren, om Christus' beloften op deze zekere manier te zien, en proefden jullie van zijn redding.¹⁹ Je grote geloof lijkt op spieren die groter en sterker worden hoe meer je ze oefent, maar je hebt ze al in je.

Hoe kun je je grote geloof in Christus aanwakkeren en het gebruiken om Israël nu te vergaderen en Satan opnieuw te overwinnen? Door opnieuw te leren om vooruit te kijken en met diezelfde zekerheid de belofte van de Heer te zien om te vergaderen en te redden. Hij gebruikt met name het Boek van Mormon en zijn profeten om ons te leren hoe dat moet. Lang voordat Christus kwam, overreedden de Nephtische profeten en priesters en leraren de mensen 'naar de Messias uit te zien en te geloven in Hem die nog moest komen alsof Hij er reeds was'.²⁰ De profeet Abinadi heeft gezegd: 'En nu, indien Christus niet in de wereld was gekomen – om over toekomstige dingen te spreken alsof zij reeds hebben plaatsgevonden – dan had er geen verlossing kunnen zijn.'²¹ Net zoals Alma blikte Abinadi 'vooruit met een oog vol geloof'²² en zag Gods zekere belofte van redding alsof die al vervuld was. Zij overwonnen Satan 'door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis' lang voordat Christus was geboren, net zoals jij. En de Heer gaf hun macht om Israël uit te

nodigen en te vergaderen. Hij zal voor jou hetzelfde doen als je vooruitkijkt in geloof, Israël vergaderd ziet – wereldwijd en binnen je eigen 'kringen'²³ – en iedereen uitnodigt!

Honderden zendelingen bouwden op hun krachtig voorsterfelijk geloof in Christus door zich degenen met wie zij contact hadden of onderwezen in doop- en tempelkleding voor te stellen. In de toespraak 'Begin with the End in Mind'²⁴ gaf president Nelson een voorbeeld van een gelegenheid waarbij hij dit had gedaan, en vroeg zendingsleiders om onze zendelingen te leren dat ook te doen. Weten dat ze groot geloof in Jezus Christus uitoefenden in het voorsterfelijk bestaan hielp onze dierbare zendelingen enorm om 'Hem [te] horen'²⁵ en hun grote geloof te activeren om Israël te vergaderen zoals de Heer heeft beloofd.

Het is natuurlijk schadelijk voor geloof om je leugens in te beelden.²⁶ Mijn vrienden, opzettelijk dingen voorstellen of bekijken die in strijd zijn met wie je echt bent, vooral pornografie, zal je geloof in Christus verzwakken, en kan het zonder bekering zelfs vernietigen. Gebruik je verbeelding alsjeblieft om je geloof in Christus te versterken, niet om het af te breken.

Het programma Kinderen en jongeren

Het programma Kinderen en jongeren is een profetisch hulpmiddel om jullie, onze jeugd, te helpen je grote geloof te laten groeien. President Oaks heeft gezegd: 'Dit programma is ontworpen om je te helpen meer zoals onze Heiland te worden op vier gebieden: geestelijk, sociaal, lichamelijk en verstandelijk.'²⁷ Als jullie als jeugd *het initiatief nemen* in het evangelie naleven,

Madagaskar

voor anderen zorgen, iedereen uitnodigen om het evangelie te ontvangen, gezinnen voor eeuwig verenigen, en leuke activiteiten organiseren,²⁸ zal het grote geloof in Christus dat jullie in het voorsterfelijk leven hadden naar boven komen en je de kracht geven om in dit leven zijn werk te doen!

Daarnaast helpen persoonlijke doelen, ‘vooral kortetermijndoelen’,²⁹ om je krachtige geloof aan te wakkeren. Wanneer je een goed doel stelt, kijk je vooruit, zoals je eerder deed, en zie je wat je hemelse Vader wil dat jij of iemand anders wordt.³⁰ Vervolgens ga je plannen en hard werken om het te bereiken. Ouderling Quentin L. Cook heeft gezegd: ‘Onderschat nooit het belang van plannen, doelen stellen [...] en

anderen uitnodigen – dit alles met een oog vol geloof.’³¹

De keuze is aan jou! De Heer heeft over jullie gezegd: ‘De macht [om te kiezen] is in hen.’³² Ouderling Neil L. Andersen heeft uitgelegd: ‘Je geloof groeit niet door toeval, maar door je keuzes.’³³ Hij voegde hieraan toe: ‘[Alle] oprechte vragen [die je misschien hebt, zullen] met geduld en een gelovig oog [...] worden afgehandeld.’³⁴

Ik getuig dat (1) jouw ware identiteit en (2) de enorme kracht van geloof in Christus in jou je in staat zullen stellen om mee te helpen ‘om de wereld voor te bereiden op de wederkomst van de Heiland door iedereen uit te nodigen tot Christus te komen en de zegeningen van zijn verzoening te ontvangen’.³⁵ Mogen wij allen de

vreugde van de zekere belofte van het Boek van Mormon uitdragen:

‘De rechtvaardigen die gehoor geven aan [...] de profeten en [...] standvastig uitzien naar Christus [...] ondanks alle vervolging [...] zullen [niet] omkomen.

‘Doch [Christus] zal hen genezen, en zij zullen vrede met Hem hebben.’³⁶

In de naam van Jezus Christus.
Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, ‘Hoop van Israël’ (wereldwijde devotionaal voor jongeren, 3 juni 2018), *HopeofIsrael*. ChurchofJesusChrist.org.
2. Zie Russell M. Nelson, ‘Laat God zegevieren’, *Liahona*, november 2020, 92–95.
3. Zie Gospel Topics, ‘Plan of Salvation’, topics.ChurchofJesusChrist.org; Henry B. Eyring, ‘De kracht van schragend geloof’, *Liahona*, mei 2019, 58.
4. Zie Openbaring 12:7–8.
5. Zie Leer en Verbonden 29:36–37.
6. Openbaring 12:11.
7. Zie Spencer W. Kimball, ‘It Becometh Every Man’, *Ensign*, oktober 1977, 2–7.
8. ‘Anderen over het evangelie vertellen’, ChurchofJesusChrist.org/share.
9. Zie Job 38:4–7.
10. Zie Gospel Topics, ‘Plan of Salvation’; zie ook ‘Kalm nu, mijn ziel’, *Lofzangen*, nr. 86, 3e couplet.
11. Zie Gospel Topics, ‘Plan of Salvation’; zie ook Dallin H. Oaks, ‘Het grote plan’, *Liahona*, mei 2020, 93–94, 96.
12. Henry B. Eyring, ‘De kracht van schragend geloof’, 58.
13. Zie 3 Nephi 27:14.
14. Russell M. Nelson, ‘Hoop van Israël’, ChurchofJesusChrist.org; zie ook Leer en Verbonden 138:55–56.
15. Zie Alma 13:2–4; zie ook Openbaring 12:11; Geloofsartikelen 1:5. Het Boek van Mormon maakt duidelijk dat zij met ‘buitengewoon groot geloof’ Gods beloften als reeds vervuld zien. Zie 1 Nephi 5:5; Mosiah 3:11–13; 4:1–3; Alma 27:28; 28:12 (‘zij worden opgewekt’ in 77–76 v.C.; cursivering toegevoegd); zie ook Exodus 3:13; Jesaja 53; Leer en Verbonden 130:7; Mozes 7:47.
16. Zie 2 Nephi 31:15; Ether 3:6–9, 11–13. Om met geloof Christus’ belofte van redding te zien als reeds vervuld, moet je weten dat Christus niet kan liegen. Zulk geloof

Ouderling S. Gifford Nielsen
van de Zeventig

Dit is onze tijd!

God heeft ons nu, op dit belangrijke moment in de geschiedenis, naar de aarde gestuurd.

- is een kenmerkende eigenschap van de voorsterfelijke gelovigen, in het bijzonder onze jeugd. 'Onze hemelse Vader heeft veel van zijn edelste geesten – of zal ik zeggen: zijn sterkste team – voor deze sloffase bewaard. Die edele geesten – die beste spelers, die helden – zijn *jullie!*' (Russell M. Nelson, 'Hoop van Israël', HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org). Zie ook Johannes 1:1; 14:6, 17.
17. Openbaring 12:11; zie ook Ether 3:6–9.
 18. Dallin H. Oaks, 'Het grote plan', 93.
 19. Zie Alma 36:24–26; zie ook Psalmen 34:9; Jakob 3:2; Mosiah 4:11.
 20. Jarom 1:11.
 21. Mosiah 16:6.
 22. Alma 5:15.
 23. Zie 'Gospel Living: Circles', *New Era*, oktober 2020, 15.
 24. Russell M. Nelson, 'Begin with the End in Mind' (toespraak gehouden in een seminar voor nieuwe zendingspresidenten, 22 juni 2014).
 25. Zie Russell M. Nelson, 'Hoor Hem', *Liahona*, mei 2020, 88–92.
 26. Alma sprak bijvoorbeeld tegen zijn volk over met een oog vol geloof vooruitblikken naar wanneer zij voor God zouden staan, maar waarschuwde dat zij dit niet met vertrouwen en gemoedsrust zouden kunnen doen tenzij zij zich van hun zonden hadden bekeerd (zie Alma 5:15–17).
 27. Face-to-facegesprek met president en zuster Oaks (wereldwijde uitzending voor jongeren en kinderen, 23 februari 2020), facetoface.ChurchofJesusChrist.org.
 28. Zie *Algemeen handboek: dienen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen*, 1:2; 10:2.1.3; 11:2.1.3, ChurchofJesusChrist.org.
 29. Face-to-facegesprek met president en zuster Oaks, facetoface.ChurchofJesusChrist.org.
 30. Zie *Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service* (2018), 156, ChurchofJesusChrist.org; zie ook Alma 5:15–17.
 31. Quentin L. Cook, 'Purpose and Planning' (toespraak gehouden in een seminar voor nieuwe zendingspresidenten, 25 juni 2019).
 32. Leer en Verbonden 58:28.
 33. Neil L. Andersen, 'Geloof is geen toeval, maar een keuze', *Liahona*, november 2015, 66.
 34. Neil L. Andersen, 'Een gelovig oog', *Liahona*, mei 2019, 36.
 35. 'Thema Aäronische-priesterschapsquorums', ChurchofJesusChrist.org.
 36. 2 Nephi 26:8–9.

Ik stond in 1978 klaar voor een wedstrijd in een uitverkocht American-footballstadion met 65 duizend fans. Voor me stonden een aantal kolossale tegenstanders die eruitzagen alsof ze mijn hoofd van mijn romp af wilden rukken. We speelden tegen de toenmalige titelhouder van de Super Bowl en het was mijn eerste wedstrijd als startende quarterback in de National Football League. Eerlijk gezegd vroeg ik me af of ik wel goed genoeg was om op dat veld te staan. Ik deed een aantal stappen achteruit om mijn eerste pass te gooien, en terwijl de bal mijn hand verliet, werd ik harder onderuitgehaald dan ooit tevoren. Toen ik op dat moment onder die

stapel enorme spelers lag, vroeg ik me af wat ik daar eigenlijk deed. Ik moest een beslissing nemen. Luisterde ik naar mijn twijfels of zou ik de moed en kracht vinden om op te staan en verder te gaan?

Ik had toen niet door hoe die ervaring me op de toekomst zou voorbereiden. Ik moest nog leren dat ik in moeilijke situaties sterk en moedig kon zijn.

American football is misschien niet zo belangrijk als de moeilijkheden die u op uw pad zult tegenkomen. In de meeste gevallen zult u niet een stadion vol toeschouwers hebben. Maar er zitten eeuwige gevolgen vast aan uw heldhaftige keuzes.

Zambia

Verenigde Staten

Misschien voelen we ons niet altijd goed genoeg. Maar onze hemelse Vader ziet ons als de onverschrokken bouwers van zijn koninkrijk. Daarom heeft Hij ons op dit beslissende moment in de geschiedenis hiernaartoe gezonden. Dit is onze tijd!

Luister naar wat president Russell M. Nelson heeft gezegd aan het begin van zijn presidentschap: 'Onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus, zal enkele van zijn grootste werken verrichten tussen deze dag en de dag dat Hij terugkeert. Wij zullen wonderbaarlijke aanwijzingen zien dat God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, deze aarde in majesteit en heerlijkheid presideren. ('Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf', *Liahona*, mei 2018, 96.)

Grootste werken? Wonderbaarlijke aanwijzingen? Hoe zal dat eruitzien? Welke rol zullen we spelen en hoe weten we wat we moeten doen? Ik heb niet op alles een antwoord, maar ik weet wel dat het belangrijk voor de Heer is dat we er klaar voor zijn! Waardig zijn om het priesterschap te gebruiken is nog nooit belangrijker geweest.

Geloven we de profeet van God? Kunnen we ons doel vinden en

naleven? Ja, dat kunnen we, en dat moeten we, want dit is onze tijd!

Wanneer we de verhalen horen over machtige dienstknechten van God – zoals Mozes, Maria, Moroni, Alma, Esther, Jozef en vele anderen – lijken ze te mooi om waar te zijn. Maar ze waren niet zo heel anders dan wij. Ze waren gewone mensen die iets moeilijks te doen hadden. Ze vertrouwden op de Heer. Ze maakten de juiste keuzes op beslissende momenten. En ze volbrachten het werk dat in hun tijd vereist was met geloof in Christus.

Denk maar eens aan Jozua, een held uit het Oude Testament. Hij was een toegewijd volgeling van Mozes, een van de grootste leiders in de geschiedenis. Toen Mozes vertrok, was Jozua aan de beurt. Hij moest de kinderen van Israël het beloofde land in leiden. Hoe moest hij dat doen? Jozua was in Egypte geboren en in slavernij opgegroeid. Hij had geen handboek of instructievideo's om hem te helpen. Hij had niet eens een smartphone! Maar hij had wel deze belofte van de Heer:

'Zoals Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven en u niet verlaten.

'Wees sterk en moedig' (Jozua 1:5–6).

Toen ik een nieuwe, onervaren zeventiger was, kreeg ik een dringend telefoontje van het kantoor van het Eerste Presidium. Ze vroegen me of ik de profeet wilde vertegenwoordigen door nu meteen een jongeman in het ziekenhuis te bezoeken. De jongeman heette Zach. Hij was zich op zijn zending aan het voorbereiden, maar had een ongeluk gekregen en ernstig hoofdletsel opgelopen.

Onderweg naar het ziekenhuis vlogen er allerlei gedachten door mijn hoofd. Een taak namens de profeet – echt? Wat staat me te wachten? Hoe moet ik deze jongeman helpen? Heb ik genoeg geloof? Vurig gebed en de kennis dat ik het gezag van het heilige priesterschap bezat, waren mijn ankers.

Toen ik aankwam, lag Zach al in een ziekenhuisbed. Een verpleger stond klaar om hem naar de operatiekamer te brengen, waar artsen de druk op zijn hersenen zouden verlichten. Ik keek naar zijn verdrietige moeder en een bezorgde jonge vriend die erbij stonden. Ik wist zeker dat Zach een priesterschapszegen nodig had. Zijn vriend had pas geleden het Melchizedeks priesterschap

ontvangen, dus ik vroeg hem om bij te staan. Terwijl we Zach ootmoedig een zegen gaven, voelde ik de macht van het priesterschap. Daarna werd hij haastig afgevoerd voor de operatie. Een vredig gevoel bevestigde dat de Heiland alles volgens zijn wijsheid zou afhandelen.

Voor de operatie aanving, maakte de medische staf nog één laatste röntgenfoto. Tot hun verbazing zagen ze dat de operatie niet nodig was.

Dankzij een lange oefentherapie leerde Zach weer lopen en praten. Hij volbracht een zending en heeft nu een prachtig gezin.

Zo loopt het natuurlijk niet altijd af. Ik heb andere priesterschapszegens gegeven, met net zo veel geloof, maar de Heer genas die mensen niet volledig. We vertrouwen op zijn plannen en laten de resultaten aan Hem over. We kunnen niet altijd de gevolgen van onze handelingen kiezen, maar we kunnen er wel voor kiezen om klaar te zijn om te handelen.

Misschien zult u nooit gevraagd worden om het Eerste Presidium in een levensbedreigende situatie te vertegenwoordigen. Maar we worden als gezant van de Heer allemaal geroepen om levensveranderende dingen te doen. Hij zal ons niet verlaten. Dit is onze tijd!

Petrus, de senior apostel van de Heiland, zat in een boot op zee toen hij Jezus op het water zag lopen. Hij wilde naar Hem toe gaan en de Heiland zei: 'Kom.' Moedig en miraculeus tegelijk, verliet Petrus de veiligheid van de boot en begon naar de Heiland toe te lopen. Maar toen hij de wind hoorde razen, verzwakte zijn geloof. Petrus werd 'bevreesd, en toen hij begon te zinken, riep hij: Heere, red mij! Jezus stak meteen Zijn hand uit [en] greep Hem vast.' (Zie Mattheüs 14:22-33.)

Waarop letten wij wanneer de winden razen? Bedenk dat er altijd één betrouwbare bron van kracht is. De armen van Jezus zijn net zo naar ons uitgestrekt als naar Petrus destijds. Wanneer wij naar Hem reiken, zal Hij ons met liefde redden. Wij zijn de zijnen. Hij sprak: 'Wees niet bevreesd, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, u bent van Mij' (Jesaja 43:1). Hij zal in uw leven zegevieren als u het Hem toestaat. De keuze is aan u. (Zie Russell M. Nelson, 'Laat God zegevieren', *Liahona*, november 2020, 92-95.)

Toen zijn leven ten einde liep, smeekte Jozua zijn volk: 'Kies voor u heden wie u zult dienen. [...] Maar wat mij en mijn huis betreft, wij zullen de Heere dienen' (Jozua 24:15). Omdat hij ervoor koos om de Heer te dienen, werd Jozua in zijn tijd een groot leider. Beste vrienden, dit is onze tijd! En de keuzes die we maken, zullen onze bestemming bepalen. (Zie Thomas S. Monson, 'Decisions Determine Destiny' [devotional aan de Brigham Young University, 6 november 2005], speeches.byu.edu.)

Toen ik als bisschop diende hadden we een lijfspreuk in onze wijk: Goede keuzes staan gelijk aan geluk – eeuwig geluk. Als ik jongeren in de gang tegenkwam, zeiden ze, 'Bisschop, ik maak goede keuzes!' Daar dromen bisschoppen van!

Wat bedoelen we met 'goede keuzes'? Een man vroeg aan Jezus: 'Meester, wat is het grote gebod in de wet?' Hij antwoordde:

'U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.

'Dit is het eerste en het grote gebod.

'En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Mattheüs 22:36-39).

Ik weet niet hoe u erover denkt, maar als ik deze twee grote geboden lees, ontdek ik een derde gebod tussen de regels: heb uzelf lief.

Hebt u van uzelf houden weleens als gebod beschouwd? Kunnen we God en zijn kinderen echt liefhebben als we niet van onszelf houden?

Een wijze leider gaf onlangs raad aan een man die jaren van zelfvernietigende keuzes probeerde te overwinnen. De man twijfelde eraan of hij iemands liefde waardig was en schaamde zich.

Zijn leider zei tegen hem: 'De Heer kent u, houdt van u en verheugt Zich [over] u en over de moedige stappen die u aan het maken bent.' Maar toen voegde hij eraan toe: '[U] moet naar het gebod om uzelf lief te hebben luisteren zodat u [Gods] liefde voor u en anderen kunt voelen.'

Toen deze broeder die raad hoorde, keek hij op een nieuwe manier naar het leven. Later zei hij: 'Ik heb mijn hele leven naar vrede en acceptatie gezocht. Ik heb daar op de verkeerde plaatsen naar gezocht. Troost kan ik alleen vinden in de liefde van onze hemelse Vader en de Heiland. Ik weet dat Zij willen dat ik van mezelf houd. Het is eigenlijk de enige manier waarop ik hun liefde voor mij kan voelen.'

Onze hemelse Vader wil dat we van onszelf houden – niet om trots of egoïstisch te worden, maar om onszelf te zien zoals Hij dat doet: wij zijn allen zijn geliefde kinderen. Wanneer we deze waarheid diep tot ons door laten dringen, groeit onze liefde voor God. Als we onszelf met oprecht respect zien, willen we anderen op die manier behandelen. Hoe meer we onze goddelijke waarde erkennen, hoe beter we deze goddelijke waarheid begrijpen: dat God ons hier, nu,

naar dit belangrijke moment in de geschiedenis heeft gestuurd, zodat we zoveel mogelijk goed kunnen doen met de talenten en gaven die we hebben gekregen. Dit is onze tijd! (Zie Russell M. Nelson, 'Leden van de ware millenniumgeneratie worden' [wereldwijde devotionaal voor jongvolwassenen, 10 januari 2016], broadcasts. ChurchofJesusChrist.org.)

Joseph Smith onderwees dat iedere profeet in elk tijdperk, 'vreugdevol naar deze tijd [heeft] uitgekeken; [...] over onze tijd [heeft] gezongen, geschreven en geprofeteerd. [...] Wij zijn het uitverkoren volk van God om de heerlijkheid in de laatste dagen tot stand te brengen.' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], 200.)

Denk aan deze geruststellende woorden van ouderling Jeffrey R. Holland als u voor problemen komt te staan: 'Er ligt veel op onze schouders, maar het wordt een heerlijke en succesrijke ervaring. [...] De overwinning in deze laatste strijd is al aangekondigd. De overwinning staat al in de boeken [...], de Schriften!' ('Wees niet bevreesd, geloof alleen' [toespraak tot leerkrachten van de kerkelijke onderwijsinstellingen, 6 februari 2015], broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.)

In dit prachtige paasweekend wil ik ieder graag een uitnodiging meegeven. Bid zodat u uw individuele rol zult kennen en omarmen, nu we ons op die glorieuze dag voorbereiden waarop de Heiland terugkeert. De Heer houdt meer van ons dan we ons kunnen voorstellen, en Hij verhoort onze gebeden! Of we nu op het veld staan, in een ziekenhuiskamer of op een andere plaats, wij kunnen een belangrijk onderdeel van die opmerkelijke gebeurtenis zijn – want dit is onze tijd! In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Zuid-Afrika

President Henry B. Eyring
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

In zijn naam zegenen

Het doel van het priesterschap ontvangen, is ons in staat te stellen om onze naasten namens de Heer te zegenen.

Beste broeders, mededienstknachten in het priesterschap van God, wat een eer dat ik vanavond tot u kan spreken. U hebt mijn respect en dank. Als ik met u spreek en hoor hoe groot uw geloof is, dan geloof ik echt dat de priesterschapsmacht in de wereld blijft toenemen, met quorums die steeds sterker worden en priesterschapsdragers die steeds getrouwer worden.

Vanavond zal ik mij in de korte tijd die mij is toebedeeld, richten tot u die *nog* doeltreffender in uw persoonlijke priesterschapstaken wil zijn. U bent bekend met de opdracht om uw diennende roeping groot te maken.¹ Maar misschien vraagt u zich af wat uw roeping grootmaken voor u betekent.

Ik begin bij de nieuwste diakenen, omdat zij hoogstwaarschijnlijk niet precies weten wat het zou kunnen betekenen om hun priesterschaps-taken groot te maken. Ik raad pasgeordende ouderlingen aan te luisteren. En voor een bisschop die net is geroepen, kan het ook interessant zijn.

Het is leerzaam voor mij om terug te kijken op mijn tijd als diaken. Ik wou dat iemand mij toen verteld had, wat ik u nu ga voorstellen. Het had mij van pas kunnen komen bij alle priesterschapstaken die ik sindsdien

heb vervuld, zelfs de taken die ik nu te vervullen heb.

Ik ben in een kleine gemeente tot diaken geordend, zo klein dat ik de enige diaken was. Mijn broer Ted was de enige leraar. We waren het enige gezin in de gemeente. De hele gemeente kwam bij ons thuis bijeen. De priesterschapsleider van mijn broer en mij was een nieuw lid dat zelf nog maar net het priesterschap had ontvangen. Ik verkeerde toen in de veronderstelling dat ik maar één priesterschapstaak had, namelijk het avondmaal ronddienen in onze eetkamer.

Toen ons gezin naar Utah verhuisde, kwam ik in een grote wijk met veel diakenen. Tijdens mijn eerste avondmaalsdienst daar zag ik dat de diakenen – in mijn ogen een leger – het avondmaal als een goed gesmeerd team met precisie ronddienden.

Ik was zo bang dat ik de zondag daarop al vroeg naar de kerk ging om daar in mijn eentje te zijn, zodat niemand me kon zien. Dit speelde zich af in de wijk Yalecrest in Salt Lake City, en wat ik me herinner was dat er een standbeeld op het terrein stond. Achter dat standbeeld bad ik vurig om hulp bij het ronddienen van het avondmaal omdat ik geen fout wilde maken. Dat gebed werd verhoord.

Maar nu weet ik dat er een betere manier van bidden en nadenken is, zeker als we ons best doen om in onze priesterschapstaken te groeien. Dat komt doordat ik nu begrijp waarom iemand het priesterschap ontvangt. Het doel van het priesterschap ontvangen, is ons in staat te stellen om onze naasten namens de Heer te zegenen.²

Uruguay

Japan

Pas jaren later leerde ik wat dat praktisch inhoudt. Zo kreeg ik als hogepriester bijvoorbeeld de taak om een avondmaalsdienst in een verzorgingshuis bij te wonen. Mij werd gevraagd het avondmaal rond te dienen. In plaats van mij bezig te houden met de procedure of de precisie waarmee ik het avondmaal rondde, keek ik nu iedere bejaarde in de ogen. Bij veel van hen zag ik tranen opwellen. Een vrouw greep mijn mouw vast, keek op en zei: 'O, dank je, dank je.'

De Heer had mijn dienstwerk gezegd, dat ik in zijn naam had gedaan. Eerder die dag had ik om een dergelijk wonder gebeden, in plaats van te bidden om mij bij de vervulling van mijn taak te helpen. Ik bad dat die mensen dankzij mijn liefdevolle werk de liefde van de Heer zouden voelen. Ik leerde ervan dat dit de sleutel is tot anderen in zijn naam dienen en zegenen.

Ik hoorde onlangs over een voorval dat mij aan dergelijke liefde herinnerde. Toen de covidpandemie het nodig maakte om alle kerkbijeenkomsten op te schorten, accepteerde een dienende broeder een taak van zijn quorumpresident ouderlingen om het avondmaal te bedienen aan een zuster die onder zijn bedieningsgezinnen viel. Toen hij haar opbelde om voor het avondmaal langs te komen, ging ze schoorvoetend akkoord, omdat ze het naar vond om hem in zo'n gevaarlijke tijd bij zijn gezin weg te halen, vooral ook omdat ze van mening was dat het allemaal snel weer voorbij zou zijn.

Argentinië

Toen hij die zondagmorgen bij haar langsging, had ze een verzoek. Of ze misschien naar haar 87-jarige buurvrouw konden gaan, zodat die ook van het avondmaal kon nemen? Na goedkeuring van de bisschop, stemde hij toe.

Dat groepje heiligen is, met zorgvuldige inachtneming van afstandsregels en andere veiligheidsmaatregelen, vele weken lang elke zondag bij elkaar gekomen om een eenvoudige avondmaalsdienst te houden. Slechts enkele stukjes gebroken brood en bekertjes water – maar vele vergoten tranen voor de goedertierenheid van een liefdevolle God.

Na verloop van tijd zijn de dienende broeder, zijn gezin, en de zuster die hij bediende, weer naar de kerk gegaan. Maar de 87-jarige weduwe, de buurvrouw, moest, als pure voorzorgsmaatregel, thuis blijven. De dienende broeder gaat tot op de dag van vandaag – bedenk wel dat zijn taak niet de weduwe zelf betrof, maar haar buurvrouw – elke zondag, zonder dat iemand ervan afweet, met zijn Schriften en een stukje brood, bij haar langs om het avondmaal van de Heer te bedienen.

Zijn priesterschapstaak vervult hij, net als ik die dag in het verzorgingshuis, uit liefde. Deze dienende broeder heeft onlangs zelfs aan zijn bisschop

gevraagd of er anderen in de wijk waren die hij kon dienen. Zijn verlangen om zijn priesterschapstaken groot te maken is gegroeid nu hij in naam van de Heer dient, en wel zo dat haast alleen de Heer ervan afweet. Ik weet niet of deze dienende broeder net als ik heeft gebeden voor de mensen die hij dient, zodat zij de liefde van de Heer mogen voelen, maar doordat hij in de naam van de Heer dient, is het resultaat hetzelfde.

Datzelfde geweldige resultaat is er als ik bid voordat ik een priesterschapszegen aan iemand geef die ziek is of een moeilijke tijd doormaakt. Jaren geleden drongen de artsen in een ziekenhuis er bij mij op aan – of eigenlijk was het meer *commanderen* – om op te schieten en weg te wezen zodat ze hun werk konden doen, in plaats van mij in de gelegenheid te stellen een priesterschapszegen te geven. Ik ben gebleven en heb een zegen gegeven. En dat kleine meisje dat ik die dag een zegen gaf, bleef leven, hoewel haar artsen dachten dat ze zou sterven. Nu ben ik dankbaar dat ik die dag mijn eigen gevoelens opzij wist te schuiven, omdat ik het gevoel had dat de Heer wilde dat dat kleine meisje een zegen kreeg. En ik wist wat de zegen was: ik zegende haar met genezing. En ze genas.

Het is vaak gebeurd dat ik een zegen gaf aan iemand die op het randje van de dood leek te zweven, met familieleden aan het bed die op een zegen van genezing hoopten. Zelfs als ik weinig tijd krijg, bid ik altijd om te weten welke zegen de Heer in petto heeft die ik in zijn naam kan geven. En ik bid om te weten hoe Hij die persoon wil zegenen, niet om wat ik of de mensen bij het bed willen. Mijn ervaring is dat de Geest hun hart beroert, zelfs als de zegen niet is wat de anderen voor

zichzelf of hun dierbare willen, zodat ze berusting en troost ervaren in plaats van teleurstelling.

Dezelfde inspiratie komt als een patriarch vast en om leiding bidt, zodat hij de zegen kan geven die de Heer wil dat hij iemand geeft. Nogmaals, ik heb zegens gegeven die mij, en ook de persoon die de zegen kreeg, verrasten. Het was duidelijk dat de zegen van de Heer kwam – zowel de waarschuwingen als de beloften die in zijn naam werden uitgesproken. De Heer beloofde het gebed en het vasten van de patriarch.

Als bisschop leerde ik om tijdens normengesprekken te bidden, zodat de Heer mij kon laten weten wat Hij voor die persoon wilde. Ook bad ik dat de inspiratie waarvan Hij mij voorzag, niet door mijn eigen oordeel zou worden vertroebeld. Dat is moeilijk als de Heer iemand liefdevol wil zegenen door hem bij te sturen. Het vergt moeite om onderscheid te maken tussen wat de Heer van u wil en wat de andere persoon misschien wil.

Ik geloof dat wij onze priesterschapstaken in dit leven kunnen

grootmaken, en misschien wel in het volgende. Het zal afhangen van de vraag hoe ijverig we ons best doen om de wil van de Heer te kennen, en hoezeer wij zijn stem willen horen, zodat we duidelijker weten wat Hij wil voor degene die wij namens Hem dienen. Dat grootmaken zal in kleine stapjes gebeuren. Het zal zich misschien langzaam voltrekken, maar het zal gebeuren. De Heer belooft dit aan ons:

‘Want wie ook getrouw zijn zodat zij deze twee priesterschappen, waarvan Ik heb gesproken, verkrijgen en hun roeping grootmaken, worden door de Geest geheiligd ter vernieuwing van hun lichaam.

‘Zij worden de zonen van Mozes en van Aäron en het nageslacht van Abraham, en de kerk en het koninkrijk, en de uitverkorenen van God.

‘En ook: Allen die dit priesterschap ontvangen, ontvangen Mij, zegt de Heer.’³

Ik getuig tot u dat de sleutels van het priesterschap via de profeet Joseph Smith zijn hersteld. Er zijn dienstknechten van de Heer uit de

hemel neergedaald om het priesterschap te herstellen voor de grote gebeurtenissen die zich al hebben ontplooid en die voor ons liggen. Israël zal worden vergaderd. Het volk van de Heer zal op zijn glorieuze wederkomst worden voorbereid. De herstelling zal voortgaan. De Heer zal meer van zijn wil aan zijn profeten en aan zijn dienstknechten openbaren.

Misschien voelt u zich klein vergeleken met de omvang van wat de Heer zal doen. Als dat het geval is, spoor ik u aan de Heer in gebed te vragen hoe Hij u ziet. Hij kent u persoonlijk, Hij heeft u het priesterschap verleend, en dat u het aanneemt en grootmaakt, is voor Hem van belang, omdat Hij u liefheeft en het u toevertrouwt om mensen die Hij liefheeft, in zijn naam te zegenen.

Ik zegen u nu dat u zijn liefde en zijn vertrouwen zult voelen. In de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 84:33.
2. Zie Leer en Verbonden 132:47.
3. Leer en Verbonden 84:33–35.

HET EERSTE PRESIDIUM

Dallin H. Oaks
Eerste raadgever

Russell M. Nelson
President

Henry B. Eyring
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

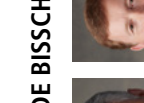

Carlos A. Godoy

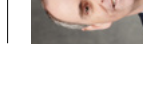
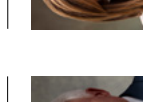
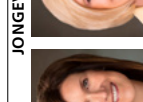
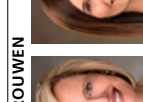
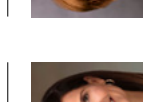
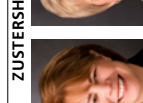
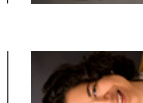
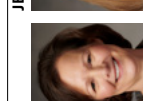
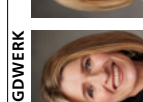
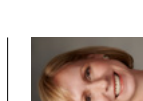
Brent H. Nielson

ALGEMENE ZEVENTIGERS (in alfabetische volgorde)

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

ALGEMENE FUNCTIONARISSEN

															
---	---	---	---	---	---	---	---	--	---	---	---	---	---	---	---

ZONDAGSSCHOOL

JONGEVROUWEN

ZUSTERSHULPVERENIGING

JEUGDWERK

JONGEMANNEN

April 2021

President Dallin H. Oaks
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Wat heeft onze Heiland voor ons gedaan?

Jezus Christus heeft alles gedaan wat wij nodig hebben om onze aardse reis te volbrengen en de eindbestemming in het plan van onze hemelse Vader te bereiken.

Jaren geleden sprak ik tijdens de zaterdagavondbijeenkomst van een ringconferentie met een vrouw. Haar vrienden hadden haar gevraagd om na jaren inactiviteit weer naar de kerk te komen. Maar ze kon geen enkele reden bedenken waarom ze dat zou doen. Ik wilde haar aanmoedigen en zei: 'Als u bedenkt wat de Heiland voor u heeft gedaan, hebt u veel redenen om Hem weer te aanbidden en te dienen.' Haar antwoord verraste me: 'Wat heeft Hij dan voor mij gedaan?'

Wat heeft Jezus Christus voor ieder van ons gedaan? Hij heeft alles gedaan wat wij nodig hebben om onze aardse reis te volbrengen en de eindbestemming in het plan van onze hemelse Vader te bereiken. Ik wil vier belangrijke kenmerken van dat plan bespreken. In elk kenmerk staat zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus, centraal. De beweegreden achter dit alles is 'de liefde van God, die zich alom uitstort in het hart van de mensenkinderen; daarom is zij boven alles het begerenswaardigst' (1 Nephi 11:22).

I.

Aan de vooravond van paaszondag

is het passend om het eerst over de opstanding van Jezus Christus te hebben. De opstanding uit de dood is de geruststellende persoonlijke pijler van ons geloof. Ze geeft onze leer betekenis, motiveert ons gedrag en geeft ons hoop op de toekomst.

Omdat wij de verslagen over de letterlijke opstanding van Jezus Christus in de Bijbel en in het Boek van Mormon geloven, aanvaarden we

ook de talloze Schriftuurlijke leringen dat er een soortgelijke opstanding zal plaatsvinden voor iedereen die op deze aarde heeft geleefd.¹ Jezus heeft gezegd: 'Want Ik leef en u zult leven' (Johannes 14:19). En een van zijn apostelen heeft verklaard dat 'de doden als onvergankelijke mensen opgewekt [zullen] worden' en dat 'dit sterfelijke zich met onsterfelijkheid bekleed [zal] hebben' (1 Korinthe 15:52, 54).

Maar de opstanding biedt ons meer dan gegarandeerde onsterfelijkheid. Ze verandert onze kijk op het sterfelijke leven.

De opstanding geeft ons perspectief en kracht om onze aardse moeilijkheden en die van onze dierbaren te doorstaan. Ze geeft ons een nieuwe kijk op de lichamelijke, mentale of emotionele gebreken waarmee we zijn geboren of die we later krijgen. Ze geeft ons de kracht om verdriet, mislukking en frustratie te doorstaan. Ieder van ons zal sowieso opstaan, dus onze sterfelijke gebreken en tegenspoed zijn slechts tijdelijk.

De opstanding is ook een krachtige stimulans om tijdens ons aardse leven de geboden van God te onderhouden. Wanneer we uit de dood opstaan en het geprofeteerde laatste oordeel wordt geveld, willen we in aanmerking komen voor de mooiste zegeningen die aan herrezen personen beloofd zijn.²

Bovendien is de belofte dat we in het hiernamaals met onze familie samen kunnen zijn – met onze man of vrouw, kinderen, ouders en nakomelingen – een krachtige stimulans om onze taken in het gezin te vervullen. Ze helpt ons ook om in liefde samen te leven en troost ons bij de dood van onze dierbaren. We weten dat afscheid slechts tijdelijk is, en we kijken uit naar een vreugdevolle hereniging en omgang. De opstanding geeft ons hoop en de kracht om geduldig te wachten. Ze helpt ons ook om moedig en waardig in onze eigen dood te berusten, zelfs als die vroegtijdig is.

Al deze gevolgen van de opstanding maken deel uit van het eerste antwoord op de vraag ‘Wat heeft Jezus Christus voor mij gedaan?’

II.

Voor de meesten van ons is de kans om vergeving van onze zonden te krijgen de belangrijkste betekenis van de verzoening van Jezus Christus. We zingen eerbiedig:

*Onschuldig vloei de eens zijn bloed
als losprijs voor de mens.
Zijn leven gaf Hij ons tot heil,
vervullend 's Vaders wens.³*

Onze Heiland en Verlosser stond onvoorstelbaar leed om de zonden te verzoenen van allen die zich bekeren. Dat zoenoffer bood het grootste goed, het zuivere, onbevleete

Lam, voor de grootste mate van het kwaad, de zonden van de hele wereld. Het biedt ieder van ons de kans om van onze zonden gereinigd te worden, zodat we bij God, onze eeuwige Vader, kunnen terugkeren. Al Gods kinderen kunnen die kans aangrijpen. We zingen:

*'t Verbaast mij dat Hij van omhoog
kwam en stierf voor mij,
voor mij, zo weerspanning, en 't leven
verwierf voor mij,
dat Hij zelfs tot mij in zijn liefde' zon-
der peil zich buigt.⁴*

Het prachtige, onbegrijpelijke effect van de verzoening van Jezus Christus is een gevolg van Gods liefde voor ieder van ons. Ze bekrachtigt zijn uitspraak dat ‘de waarde van zielen’ – van alle zielen – ‘groot is in de ogen van God’ (Leer en Verbonden 18:10). In de Bijbel legt Jezus Christus uit hoezeer onze Vader in de hemel ons liefheeft: ‘Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven

Verenigde Staten

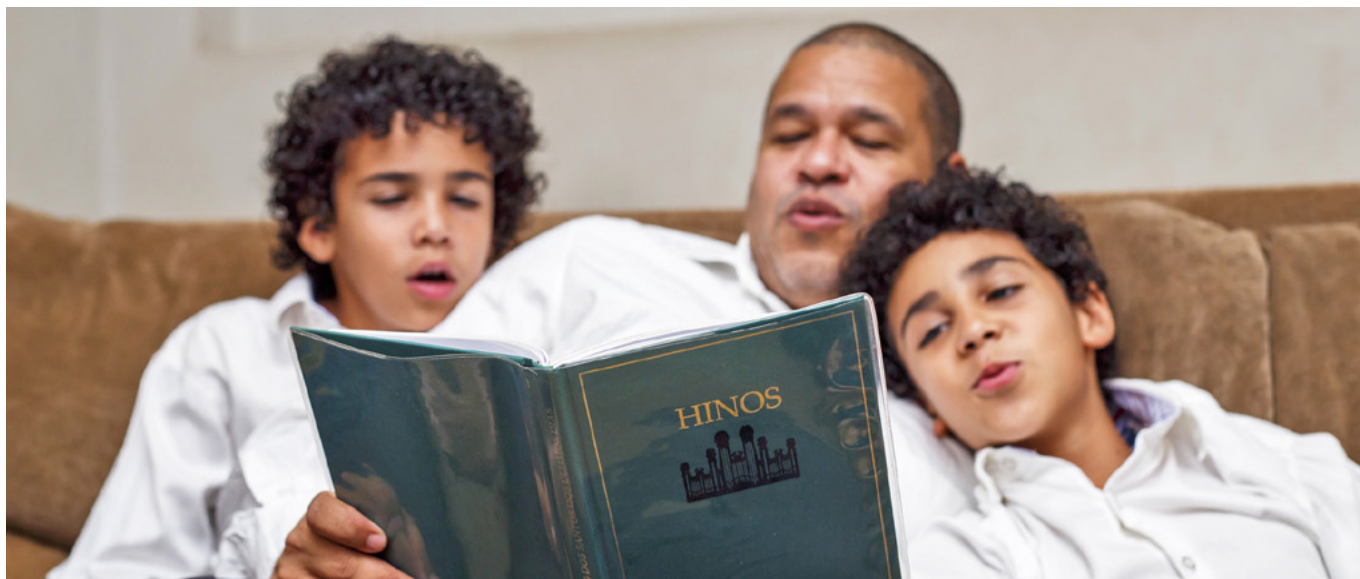
heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft’ (Johannes 3:16). In hedendaagse openbaring heeft onze Verlosser, Jezus Christus, verklaard dat *Hij* ‘de wereld alzo heeft liefgehad dat Hij zijn eigen leven heeft gegeven, opdat zovelen als er geloven, zonen van God zullen worden’ (Leer en Verbonden 34:3).

Het is dan ook niet verwonderlijk dat het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus eindigt met deze leer: als wij ‘volmaakt’ en ‘geheiligt in Christus’ willen worden, moeten *wij* ‘God liefheb[ben] met al [onze] macht, verstand en kracht’ (Moroni 10:32–33). We moeten zijn plan, dat door liefde is ontstaan, met liefde ontvangen.

III.

Wat heeft onze Heiland, Jezus Christus, nog meer voor ons gedaan? Jezus heeft ons bij monde van zijn profeten en door zijn persoonlijke bediening in het heilsplan onderwezen. Dit plan omvat de schepping, het doel van het leven, de noodzaak van tegenstelling en de gave van keuzevrijheid. Hij heeft ons ook uitgelegd welke geboden en verbonden we moeten naleven en welke verordeningen we moeten ontvangen om bij onze hemelse Ouders terug te keren.

In de Bijbel staat deze lering: ‘Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben’ (Johannes 8:12). En in hedendaagse openbaring lezen we: ‘Zie, Ik ben Jezus Christus, [...] een licht dat niet in de duisternis kan worden verborgen’ (Leer en Verbonden 14:9). Als we zijn leringen volgen, verlicht Hij ons pad in dit leven en stelt Hij onze bestemming in het hiernamaals zeker.

Brazilië

Omdat Hij ons liefheeft, vraagt Hij ons om ons op Hem te richten in plaats van op wereldse dingen. In zijn meesterlijke rede over het Brood des levens zei Jezus dat we wereldse dingen niet op de eerste plaats moeten zetten – dingen die ons aardse leven in stand houden, maar ons niet helpen om het eeuwige leven te beërven.⁵ Jezus heeft ons keer op keer uitgenodigd: ‘Volg Mij.’⁶

IV.

Tot slot staat er in het Boek van Mormon dat Jezus Christus als onderdeel van zijn verzoening ‘pijnen en benauwingen en allerlei verzoeken [heeft] doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen’ (Alma 7:11).

Waarom heeft onze Heiland ‘allerlei’ aardse moeilijkheden doorstaan? Alma legt uit: ‘En Hij zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden’ (Alma 7:12).

Onze Heiland voelt en kent onze verleidingen, onze worstelingen, ons hartzeer en ons leed, want Hij heeft die als onderdeel van zijn verzoening vrijwillig ondervonden. Andere

Schriftteksten bevestigen dit. In het Nieuwe Testament lezen we: ‘Waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen’ (Hebreeën 2:18). In Jesaja staat: ‘Wees niet bevreesd, want Ik ben met u. [...] Ik sterk u, ook help Ik u’ (Jesaja 41:10). Wanneer wij aards leed ondervinden, doen we er goed aan te bedenken dat onze Heiland die pijn ook heeft gevoeld, en dat Hij ons door zijn verzoening de kracht biedt om die te verdragen.

De profeet Joseph Smith heeft dit alles in het derde geloofsartikel samengevat: ‘Wij geloven dat door de verzoening van Christus de gehele mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie.’

‘Wat heeft Jezus Christus dan voor mij gedaan?’ vroeg die zuster. Volgens het plan van onze hemelse Vader heeft Hij ‘de hemelen en de aarde [...] geschapen’ (Leer en Verbonden 14:9), zodat ieder van ons de sterfelijke ervaring krijgt die nodig is om onze goddelijke bestemming te bereiken. Als onderdeel van het plan van de Vader heeft de opstanding van Jezus Christus de dood overwonnen om de onsterfelijkheid van alle mensen te garanderen. Het zoenoffer van Jezus Christus biedt ieder van ons de kans om ons

van onze zonden te bekeren en rein naar ons hemelse thuis terug te keren. Zijn geboden en verbonden wijzen ons de weg. En dankzij zijn priesterschap hebben we het gezag om de verordeningen te verrichten die nodig zijn om die bestemming te bereiken. En onze Heiland heeft al onze pijnen en zwakheden op Zich genomen, zodat Hij zou weten hoe Hij ons in onze moeilijkheden kan sterken.

Jezus Christus heeft dit alles gedaan omdat Hij al Gods kinderen liefheeft. Liefde is de motivatie voor dit alles, en is dat sinds het begin geweest. God heeft ons in hedendaagse openbaring verteld dat Hij man en vrouw heeft geschapen ‘naar zijn eigen beeld [...] en hun geboden heeft gegeven dat zij Hem [...] moeten liefhebben en dienen’ (Leer en Verbonden 20:18–19).

Ik getuig hiervan en bid dat we wat onze Heiland voor ons allen heeft gedaan indachtig zullen zijn, en dat we Hem zullen liefhebben en dienen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie bijvoorbeeld 1 Korinthe 15:19–22; Helaman 14:17; Mormon 9:13.
2. Zie Alma 41.
3. ‘Hoe groot de wijsheid’, *Lofzangen*, nr. 131, 2e couplet.
4. ‘k Sta spraak’loos’, *Lofzangen*, nr. 129, 2e couplet.
5. Zie Johannes 6:58.
6. Zie Topical Guide, ‘Follow’.

President Russell M. Nelson
*President van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der
 Laatste Dagen*

Wat we nu leren en nooit zullen vergeten

Als u gebedvol naar uw leven kijkt, denk ik dat u zult zien dat de Heer u op veel manieren door deze ellendige tijd heeft geloodst.

Geliefde broeders, ik heb naar deze virtuele bijeenkomst met u uitgekeken. Onze laatste algemene priester-schapsbijeenkomst was in april 2019. Er is in de afgelopen twee jaar veel gebeurd! Sommigen van u hebben

dierbaren verloren. Anderen hebben hun baan, bestaansmiddelen of gezondheid verloren. Nog weer anderen hebben geen rust meer. Ze zien de toekomst somber in. Mijn hart gaat uit naar eenieder die onder dergelijke

of andere verliezen lijdt. Ik bid voortdurend dat de Heer u zal troosten. Als u God in uw leven laat zegevieren, staat het voor mij vast dat Hij nu net zo optimistisch over uw toekomst is als Hij hiervoor was.

Ondanks de *verliezen* die we hebben geleden, zijn er ook dingen die we hebben *gevonden*. Sommigen hebben groter geloof in onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, aangeboord. Velen hebben een nieuw perspectief op het leven gekregen, namelijk een eeuwig perspectief. Misschien hebt u wel een hechtere band met uw dierbaren en met de Heer gekregen. Ik hoop dat u nu beter in staat bent *Hem te horen* en persoonlijke openbaring te ontvangen. Grote problemen bieden vaak groeimogelijkheden die we anders nooit hadden gekregen.

Denk eens terug aan de afgelopen twee jaar. Waarin bent u gegroeid? Wat hebt u geleerd? In eerste instantie wilt u misschien zo snel mogelijk terug naar 2019 en daar blijven! Maar als u gebedvol naar uw leven kijkt, denk ik dat u zult zien dat de Heer u op veel manieren door deze ellendige tijd heeft geloodst en dat Hij u heeft geholpen om een meer toegewijde, bekeerde man te worden – een ware man Gods.

Ik weet dat de Heer grote en wonderbare plannen voor ons heeft – individueel en collectief. Mededogend en geduldig zegt Hij:

‘U bent kinderen, en u hebt nog niet begrepen welke grote zegeningen de Vader [...] voor u heeft bereid;

‘en u kunt nu niet alle dingen verdragen; niettemin, wees welgemoed, want Ik zal u voortleiden.’¹

Geliefde broeders, ik getuig dat Hij ons heeft voortgeleid, en ons *nu* zeker voortleidt, zolang wij naar

Verenigde Staten

Hem blijven luisteren. Hij wil dat we groeien en leren, zelfs door – en misschien *vooral* door – tegenspoed.

Tegenspoed zorgt voor geweldige leermomenten. Wat hebt *u* in de afgelopen twee jaar geleerd dat u nooit meer wilt vergeten? Dat zal voor iedereen anders zijn, maar mag ik toch vier lessen voorstellen die we, naar ik hoop, allemaal hebben geleerd en nooit zullen vergeten.

Les 1: Onze woning is het centrum van geloof en aanbidding

Vaak als de Heer ons waarschuwt voor gevaren in de laatste dagen, geeft Hij deze raad: 'Sta op heilige plaatsen en word niet aan het wandelen gebracht.'² Tot deze 'heilige plaatsen' behoren zeker de tempels des Heren en de kerkgebouwen. Maar nu ons bezoek aan die plaatsen in meer of mindere mate beperkt is, zijn we erachter gekomen dat een van de heiligste plaatsen op aarde onze woning is – ja, *uw* woning.

Broeders, u draagt het priesterschap van God. 'De rechten van het priesterschap [zijn] onafscheidelijk verbonden met de machten van de hemel.'³ U en uw gezinsleden hebben priesterschapsverordeningen ontvangen. Het is 'in de verordeningen [van het priesterschap dat] de macht der goddelijkheid kenbaar' is.⁴ Die macht staat u en uw gezin *in uw eigen woning* ter beschikking, als u zich houdt aan de verbonden die u hebt gesloten.⁵

Vandaag 185 jaar geleden, op 3 april 1836 om precies te zijn, herstelde Elia de sleutels van het priesterschap, die het mogelijk maken dat een gezin voor eeuwig wordt verzegeld. Daarom vond u het zo fijn om thuis het avondmaal te bedienen. Hoe denkt u dat uw dierbaren het vonden om

Zuid-Afrika

u, hun vader, grootvader, man, zoon of broer, deze gewijde verordening te zien bedienen? Wat gaat u doen om dat gewijde gevoel in uw gezin te behouden?

Misschien hebt u het gevoel dat u nog veel te doen hebt om van uw woning een heiligdom van geloof te maken. Als dat zo is, doe het dan! Als u getrouwd bent, overleg dan met uw vrouw. Zij is uw gelijkwaardige partner in dit zeer belangrijke werk. Er zijn maar weinig zaken die belangrijker zijn. Tussen nu en de tijd dat de Heer terugkomt, moeten we van onze woning een serene en veilige plek maken.⁶

Opvattingen en daden die de Geest uitnodigen, zullen uw gezin meer heiligen. Evenzo staat het vast dat *het geheiligde zal verdwijnen* als er iets in uw gedrag of in uw woning is wat de Heilige Geest grieft, want dan 'trekken de hemelen zich terug'.⁷

Hebt u zich ooit afgevraagd waarom de Heer wil dat we van onze woning een centrum van evangelie-studie en -beleving maken? Dat is niet louter om ons voor te bereiden op een pandemie. Het coronaprotocol voor kerkbezoek zal uiteindelijk worden beëindigd. Maar uw inspanningen om van uw woning uw *primaire* heiligdom van geloof te maken,

mogen *nooit* ophouden. Nu geloof en heiligheid in deze gevallen wereld afnemen, zal uw behoefte aan heilige plaatsen toenemen. Ik dring er bij u op aan om van uw woning een werkelijk heilige plaats te blijven maken. Laat u bij dit essentiële doel '*niet aan het wandelen [brengen]*'.⁸

Les 2: We hebben elkaar nodig

God wil dat we samenwerken en elkaar helpen. Daarom stuurt Hij ons naar een gezin op aarde en organiseert Hij ons in wijken en ringen. Daarom vraagt Hij ons om elkaar te dienen en te bedienen. Daarom vraagt Hij ons om *in* de wereld te wonen, maar niet *van* de wereld te zijn.⁹ We kunnen samen zoveel meer bereiken dan alleen.¹⁰ Gods plan van geluk zou in duigen vallen als zijn kinderen van elkaar geïsoleerd bleven.

De recente pandemie is uniek in die zin dat zij iedereen in de wereld nagenoeg tegelijk trof. Hoewel sommige mensen meer hebben geleden dan andere, zijn we er allemaal op de een of andere manier mee geconfronteerd. En ons gemeenschappelijke probleem heeft het in zich om Gods kinderen als nooit tevoren bij elkaar te brengen. Daarom vraag ik u of dit gedeelde probleem u dichter bij uw

medemens heeft gebracht – dichter bij uw broeders en zusters aan de overkant van de straat en over de hele wereld.

Op dit punt kunnen we ons door de twee grote geboden laten leiden: het eerste, God liefhebben, en het tweede, onze naasten liefhebben.¹¹ We tonen onze liefde door anderen te helpen.

Als u weet dat iemand eenzaam is, maak dan contact, zelfs als u zich ook eenzaam voelt! U hoeft geen reden of boodschap te hebben of gelegenheid te zoeken. Zeg gewoon hallo en toon uw liefde. De technologie kan u helpen. Pandemie of niet, ieder kostbaar kind van God moet weten dat hij of zij er niet alleen voor staat!

Les 3: De taak van uw priesterschapsquorum houdt meer in dan alleen een vergadering

Tijdens de pandemie zijn de zondagse quorumvergaderingen een tijdje opgeschort. Sommige quorums komen nu virtueel bijeen. Toch is het niet de bedoeling dat het werk dat de Heer aan priesterschapsquorums heeft gegeven, tot een vergadering beperkt blijft. Vergaderen is slechts een klein deel van de opdracht van een quorum.

Broeders van de Aäronische-priesterschaps- en ouderlingen-quorums, verruim uw visie van het doel van quorums. Hoe zou de Heer willen dat u uw quorum inzet om nu zijn werk te doen? Zoek openbaring van de Heer. Verootmoedig uzelf! Stel vragen! Luister! Als u als leider geroepen bent, overleg dan in uw presidium en met de quorumleden. Wat uw priesterschapsambt of roeping ook is, laat God zegevieren in uw toewijding als lid van uw quorum en in uw quorumwerk. Beleef met

vreugde de rechtschapenheid die u zult teweegbrengen, doordat u ‘gedreven voor een goede zaak werkzaam [bent]’.¹² Quorums bevinden zich in een unieke positie om de vergadering van Israël aan beide zijden van de sluier te bespoedigen.

Les 4: We horen Jezus Christus beter als we stil zijn

We leven in een tijd waarover lang geleden al is geprofeteerd dat ‘alle dingen in beroering [zullen] zijn; en stellig zal het hart van de mensen het begeven, want alle mensen zullen door vrees bevangen worden’.¹³ Dat was zo vóór de pandemie, en ook daarna zal het zo zijn. De beroering in de wereld zal blijven toenemen. Daarentegen is de stem van de Heer ‘geen stem [...] van daverend rumoer, maar [een] zachte stem van een volmaakte mildheid, als een fluistering, en toch [dringt] zij door tot in het diepste van de ziel’.¹⁴ Om die stille, zachte stem te horen, moet u ook stil zijn!¹⁵

Door de pandemie zijn er lange tijd geen activiteiten geweest die normaal ons leven vulden. Binnenkort staat het ons vrij om die tijd weer met het rumoer en de beroering van de wereld te vullen. Of we kunnen onze tijd gebruiken om de stem van de Heer te horen, die ons zijn raad, troost en vrede influistert. Stiltetijd is gewijde tijd – tijd die persoonlijke openbaring vergemakkelijkt en ons met vrede vervult.

Neem uzelf in acht en zorg dat u tijd voor uzelf en uw dierbaren hebt. Open uw hart in gebed voor God. Neem de tijd om uzelf in de Schriften te verdiepen en God in de tempel te aanbidden.

Geliefde broeders, de Heer wil dat we veel leren uit onze ervaringen met deze pandemie. Ik heb er maar

vier behandeld. Ik nodig u uit om uw eigen lijstje te maken. Denk er zorgvuldig over na, en bespreek het met uw dierbaren.

Er wacht u, Gods verbondsgetrouwen, een stralende toekomst.¹⁶ De Heer zal in toenemende mate een beroep doen op zijn waardige dienstknechten, aan wie het priesterschap is gegeven om de mensheid te zegenen, troosten en versterken, en de wereld en haar volken op zijn wederkomst voor te bereiden. Wij moeten zorgen dat we geschikt zijn voor de gewijde ordening die we hebben ontvangen. Dat kunnen we! Dat getuig ik, met liefde voor ieder van u, geliefde broeders, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 78:17–18.
2. Leer en Verbonden 87:8; zie ook Mattheüs 24:15; Leer en Verbonden 45:31–33; 101:21–22.
3. Leer en Verbonden 121:36.
4. Leer en Verbonden 84:20.
5. Zie Johannes 4:20–23; Alma 32:9–16.
6. Zie Alma 50:4.
7. Leer en Verbonden 121:37.
8. Leer en Verbonden 87:8; cursivering toegevoegd.
9. Zie Johannes 17:15–16.
10. In 2020 heeft de kerk bijvoorbeeld wereldwijd aan ruim duizend COVID-19-hulpacties gedoneerd. Die hulpacties hadden een groter effect doordat we samenwerkten met andere humanitaire organisaties, zoals Convoy of Hope, Feeding America, Partnership with Native Americans, het Leger des Heils, United Way, en het Wereldvoedselprogramma. (Zie ‘2020 Year in Review’, Newsroom, 21 december 2020, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.) We breiden onze mogelijkheden en invloed ten goede uit door samen te werken.
11. Zie Markus 12:30–31.
12. Zie Leer en Verbonden 58:27–28.
13. Leer en Verbonden 88:91.
14. Helaman 5:30; zie ook 1 Koningen 19:12; 3 Nephi 11:3.
15. Zie Psalmen 46:11; Leer en Verbonden 101:16.
16. Zie Leer en Verbonden 82:14.

Zondagmorgenbijeenkomst | 4 april 2021

Ouderling Ulisses Soares
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Jezus Christus: de Verzorger van onze ziel

Als we ons oprecht van onze zonden bekeren, staan we toe dat het zoenoffer van Christus in ons leven volledig werkzaam wordt.

Geliefde broeders en zusters, op deze stralende paasmorgen verheugt mijn hart zich in de meest wonderbaarlijke, verheven en onmetelijk grote daad die ooit heeft plaatsgevonden – het zoenoffer van onze Heer Jezus Christus. De voortreffelijke woorden van de profeet Jesaja illustreren de grootsheid en onbaatzuchtigheid van de goedgunstigheid en het offer van de Heiland ten behoeve van al Gods kinderen:

‘Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt.

‘Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.’¹

Door de zonden van alle mensen op Zich te nemen, Zich aan het kruis te laten nagelen en op de derde dag de dood triomfantelijk te overwinnen,² gaf Jezus een heiliger betekenis aan de verordening voor het Pascha die Israël had ontvangen.³ Ter

vervulling van de profetie bood Hij zijn lichaam en kostbare bloed aan als het grote en laatste offer,⁴ waardoor Hij de traditionele symbolen van het Pascha bekrachtigde.⁵ Daarbij onderzocht Christus lichamelijke en geestelijke pijnen die wij ons niet kunnen voorstellen. De Heiland heeft gezegd:

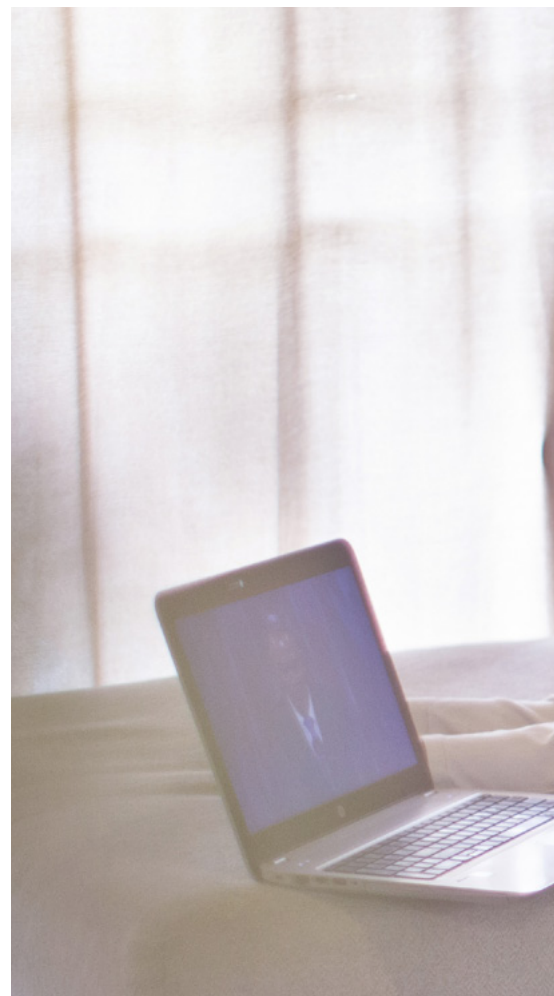
‘Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, [...]’

‘welk lijden Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden – en Ik wilde dat Ik de bittere beker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen –

‘niettemin, ere zij de Vader, en Ik dronk en volbracht mijn voorbereidingen voor de mensenkinderen.’⁶

Christus eerbiedigde welwillend zijn Vaders wil⁷ door middel van zijn oneindige, barmhartige zoenoffer. Hij overwon de prikkel van de lichamelijke en de geestelijke dood,⁸ die door de val in de wereld was gekomen.⁹ Zo maakte Hij ons eeuwig heil mogelijk.¹⁰

Jezus was de enige die dit eeuwige, volmaakte offer voor ons allen kon bewerkstelligen.¹¹ Hij was vóór de

Zuid-Afrika

schepping van de wereld in de grote raadsvergadering in de hemel gekozen en voorgeordend.¹² Voorts erfde Hij van zijn sterfelijke moeder de lichamelijke dood, maar als eniggeboren Zoon van de Vader erfde Hij van God de macht om zijn leven af te leggen en het weer op te nemen.¹³ Christus leidde bovendien een volmaakt, smetteloos leven, waardoor de eisen van de gerechtigheid geen aanspraak op Hem konden maken.¹⁴ De profeet Joseph Smith heeft eens gezegd:

‘Zonder bemiddeling door Jezus Christus kan de wereld niet verlost worden.

‘God [...] heeft een offer gebracht door zijn eigen Zoon te schenken, die op gezette tijd moest worden gezonden om [...] een deur open te doen waardoor de mens de tegenwoordigheid van de Heer kon ingaan.’¹⁵

Hoewel de Heiland met zijn zoenoffer de gevolgen van de lichamelijke dood onvoorwaardelijk heeft tenietgedaan,¹⁶ heeft Hij ons niet ontheven van onze persoonlijke verantwoordelijkheid om ons van onze zonden te bekeren.¹⁷ Hij nodigt ons daarentegen liefdevol uit om ons met onze eeuwige Vader te verzoenen. Dankzij Jezus Christus en zijn zoenoffer kunnen we een grote verandering van verstand en hart doormaken, waardoor we een nieuwe kijk op God en het leven in het algemeen krijgen.¹⁸ Als we ons oprecht van onze zonden bekeren en ons hart en onze wil op God en zijn geboden richten, kunnen we zijn vergeving ontvangen en de invloed van zijn Heilige Geest overvloediger voelen. Dan hoeven we niet de pijn te lijden die de Heiland doorstond.¹⁹

In de gave van bekering zien we Gods goedheid jegens zijn kinderen en zijn weergaloze macht om ons onze zonden te helpen overwinnen. Ze is ook een teken van het geduld dat onze liefdevolle Vader met onze zwakheden en tekortkomingen heeft. President Russell M. Nelson, onze geliefde profeet, heeft die gave 'de sleutel tot geluk en gemoedsrust' genoemd.²⁰

Lieve vrienden, ik getuig tot u dat we, als we ons oprecht van onze zonden bekeren,²¹ toestaan dat het zoenoffer van Christus in ons leven volledig werkzaam wordt.²² Dan zijn we vrij van de slavernij van zonde, vinden we vreugde op onze levensreis, en komen we in aanmerking voor het eeuwige heil, dat sedert de grondlegging van de wereld is bereid voor al wie in Jezus Christus geloven en tot Hem komen.²³

Naast de verheven gave van het heil biedt de Heiland ons ook verlichting en troost in onze verleidingen, onze zwakheden en ons lijden, waaronder de gevolgen van de huidige pandemie. Ik verzeker u dat Christus Zich altijd bewust is van de tegenspoed die wij doormaken. Hij begrijpt alle verbittering, kwelling en lichamelijke pijn, maar ook de emotionele en geestelijke moeilijkheden waarmee we te maken hebben. De Heiland is vol barmhartigheid en Hij staat altijd klaar om ons te helpen. Dat is mogelijk omdat Hij de pijn van onze zwakheden in het vlees op Zich heeft genomen.²⁴

Zachtmoedig en ootmoedig is Hij onder alle dingen neergedaald, heeft Hij verachting, verwerping en vernedering verdragen, en werd Hij voor onze overtredingen en ongerechtigheden verwond. Hij heeft deze dingen

voor allen geleden en de zonden van de wereld op Zich genomen.²⁵ Daarom is Hij onze ultieme geestelijk Verzorger.

Als we dichter tot Hem komen en ons geestelijk aan zijn zorg overgeven, kunnen we zijn juk, dat zacht is, en zijn last, die licht is, op ons nemen, en zo de beloofde troost en rust vinden. Bovendien ontvangen we dan de kracht die we nodig hebben om al onze ellende, zwakheden en smarten te overwinnen, die we zonder zijn hulp en genezingskracht heel moeilijk zouden kunnen doorstaan.²⁶ In de Schriften staat: 'Werp uw zorg op de Heere, en Hij zal u onderhouden.'²⁷ 'En God geve [ons] dan dat [onze] lasten licht zullen zijn door de vreugde in zijn Zoon.'²⁸

Tegen het eind van vorig jaar vernam ik het overlijden van Mario en Regina Emerick, een bevriend echtpaar dat de Heer trouw was. De een was slechts vier dagen na de ander aan COVID-19 bezweken.

Een van hun zoons, die bisschop in Brazilië is, vertelde mij het volgende: 'Het was erg moeilijk om mijn ouders in die toestand te zien heengaan, maar ik voelde de hand van de Heer duidelijk in dit tragische voorval. Hij gaf mij kracht en gemoedsrust die mijn begrip te boven gingen. Door mijn geloof in Jezus Christus en zijn verzoening ontving ik goddelijke hulp om mijn familieleden te sterken en te troosten, en ook allen die ons in deze beproeving hebben geholpen. Hoewel het wonder waar iedereen op hoopte niet plaatsvond, heb ik veel andere wonderen in mijn leven en dat van mijn familieleden waargenomen. Ik voelde onverklaarbare gemoedsrust die tot diep in mijn hart doordrong, waardoor ik hoop en vertrouwen kreeg in de liefde van de Heiland voor mij en in Gods plan van geluk

Brazilië

voor zijn kinderen. Ik heb geleerd dat de liefdevolle armen van de Heiland op de zwaarste dagen altijd uitgestrekt zijn als je Hem met heel je hart, macht, verstand en kracht zoekt.'

Geliefde broeders en zusters, op deze paaszondag getuig ik plechtig dat Jezus uit de dood is opgestaan en dat Hij leeft. Ik getuig dat de Heiland het ons met zijn oneindige verzoening mogelijk heeft gemaakt om zowel de lichamelijke als de geestelijke dood te overwinnen. Bovendien biedt Hij ons troost en zekerheid in moeilijke tijden. Ik verzeker u dat we, als we op Jezus Christus en zijn verheven zoenoffer vertrouwen en tot het einde in geloof volharden, de beloften van onze geliefde hemelse Vader in vervulling zullen zien gaan. Hij doet alles binnen zijn vermogen om ons bij onze terugkeer naar zijn tegenwoordigheid te helpen. Dat is zijn werk en heerlijkheid!²⁹ Ik getuig tot u dat Jezus de Christus is, de Verlosser van de wereld, de beloofde Messias, de Opstanding en het Leven.³⁰ Die waarheid verkondig ik in de heilige naam van de Eniggeborene van de Vader, onze Heer, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jesaja 53:4–5.
2. Zie Jesaja 53:7; 1 Nephi 11:21, 33; 13:40; Mosiah 14:7.
3. Zie Exodus 12–13, vooral Exodus 12:21, 43.
4. Zie Alma 34:14.
5. Elementen van het Pascha die naar de verzoening van Jezus Christus verwezen, waren onder meer het offerlam (zie Exodus 12:3, 5, 21), het eten van ongezuurd brood met bittere kruiden (zie Exodus 12:8, 15; Leviticus 23:6; Numeri 9:11), het aanbrennen van het bloed van het offerlam op de deurposten (zie Exodus 12:7, 13, 22–23), en het haastig opeten van het voedsel (zie Exodus 12:11).
6. Leer en Verbonden 19:16, 18–19.
7. Zie Johannes 6:38–40; 3 Nephi 27:13–15.
8. Zie 1 Korinthe 15:55–56; 2 Nephi 9:6–24; Mosiah 16:7–8; Alma 22:14.
9. Zie 2 Nephi 2:22; Mozes 6:48.
10. Zie Alma 11:40; Leer en Verbonden 76:41–42.
11. Zie Hebrreeën 5:9; Alma 34:9–10.
12. Zie Ether 3:14; Mozes 4:1–2; Abraham 3:27.
13. Zie Johannes 10:17–18.
14. Zie 1 Petrus 1:19; 2 Nephi 2:7; Mosiah 15:2–5; zie ook Gids bij de Schriften, 'Gerechtigheid', schriften.ChurchofJesusChrist.org.
15. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 51.
16. Zie Mosiah 15:8, 20; Alma 11:42–44; 40:23.
17. Zie Johannes 3:16; Handelingen 17:30; Mosiah 2:41; Alma 42:6–9; 3 Nephi 11:31–40; Leer en Verbonden 29:40–42; 133:16.
18. Zie Alma 5:13; zie ook Gids bij de Schriften, 'Bekeren (zich), bekering', schriften.ChurchofJesusChrist.org.
19. Zie Alma 36:17–20; Leer en Verbonden 19:4, 15–18.
20. Russell M. Nelson, 'We kunnen meer doen om een beter mens te worden', *Liahona*, mei 2019, 67; zie ook 2 Nephi 9:23, Mosiah 4:6.
21. Zie 2 Nephi 10:24; Mosiah 5:1–2.
22. Zie Mosiah 26:29; 3 Nephi 9:20, 22; Moroni 6:8.
23. Zie Mosiah 2:41; Leer en Verbonden 66:12; 75:5; 93:1.
24. Zie Hebrreeën 2:18; 4:15; Alma 7:11–13; Leer en Verbonden 62:1.
25. Zie Jesaja 53:3–5; Alma 7:11–13; Leer en Verbonden 88:6.
26. Zie Mattheüs 11:28–30; 2 Nephi 25:23; zie ook Ether 12:27.
27. Psalmen 55:23.
28. Alma 33:23.
29. Zie Mozes 1:39.
30. Zie Johannes 11:25.

Reyna I. Aburto

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Het graf kent geen overwinning

Dankzij de verlossende verzoening en de heerlijke opstanding van Jezus Christus kunnen gebroken harten genezen, kan smart in gemoedsrust veranderen en wanhoop in hoop.

Op deze prachtige paasmorgen zingen onze kinderen vrolijk: 'Op een mooie lentedag is Jezus opgestaan, en Hij verliet het graf; de dood kon Hem niet meer verslaan.'¹

We zijn dankbaar voor onze kennis van de opstanding van Jezus Christus. En toch hebben we ons weleens diepbedroefd gevoeld na het verlies van een dierbare. Als gevolg van de huidige pandemie hebben velen van ons dierbaren verloren, familieleden of vrienden.² We bidden voor hen die over zo'n verlies rouwen.

President Russell M. Nelson heeft gezegd:

'Ongeacht de leeftijd rouwen we als er een dierbare overlijdt. Rouw is een van de diepste uitingen van liefde. [...]

'We kunnen pas ten volle van toekomstige vreugdevolle herenigingen genieten door nu droevige scheidingen mee te maken. Alleen als het leven geen liefde kent, zal de dood geen rouw kennen.'³

We kunnen ons voorstellen hoe Jezus' vrienden, die Hem hadden gevolgd en gediend,⁴ zich voelden toen ze Hem zagen sterven.⁵ We

weten dat ze 'treurden en huilden'.⁶

Op de dag van de kruisiging wisten zij nog niet wat er op zondag zou gebeuren. Ze waren vast overstelpt door angst en verdriet, en vroegen zich af hoe ze zonder hun Heer verder moesten gaan. Niettemin dienden zij Hem ook nog toen Hij gestorven was.

Jozef van Arimathea smeekte Pilatus om hem Jezus' lichaam te geven. Hij nam het lichaam van het kruis af,

Panama

wikkelde het in fijn linnen, legde het in zijn eigen nieuwe graf, en wentelde een steen voor de ingang van het graf.⁷

Nicodemus bracht een mengsel van mirre en aloë. Samen met Jozef droeg hij het lichaam en wikkelde het met specerijen in linnen doeken.⁸

Maria Magdalena en andere vrouwen volgden Jozef en Nicodemus, keken waar zij Jezus' lichaam neerlegden, en maakten zoete specerijen en oliën klaar om het te zalven.⁹ Volgens de strikte wetten in die tijd wachtten zij met de verdere voorbereiding en zalving van het lichaam, omdat het op zaterdag sabbat was.¹⁰ Op zondag gingen zij 's morgens vroeg naar het graf. Toen het tot hen doordrong dat het lichaam van de Heiland daar niet meer was, gingen ze dat aan de discipelen vertellen, namelijk Jezus' apostelen. De apostelen kwamen met hen mee naar het graf en zagen dat het leeg was. Uiteindelijk gingen ze allemaal weer weg, behalve Maria Magdalena. Zij vroeg zich af wat er met het lichaam van de Heiland was gebeurd.¹¹

Maria Magdalena bleef alleen bij het graf. Slechts een paar dagen daarvoor was ze van de tragische dood van haar vriend en Meester getuige geweest. Nu was zijn graf leeg en wist ze niet waar Hij was. Het was haar te veel, en ze huilde. Op dat ogenblik kwam de herrezen Heiland naar haar toe. Hij vroeg haar waarom ze huilde en wie ze zocht. Zij dacht dat het de tuinman was die tegen haar sprak. Ze vroeg of hij het lichaam van de Heer had weggenomen en of hij wilde zeggen waar het was, zodat zij het kon weghalen.¹²

Ik stel me zo voor dat de Heer Maria Magdalena misschien toestond om te rouwen en haar pijn te uiten.¹³ Daarna noemde Hij haar bij de naam, en zij keerde zich naar Hem toe en herkende Hem. Ze zag de herrezen

Christus en was getuige van zijn glorierijke opstanding.¹⁴

Evenals u begriep ik het leed van Maria Magdalena en haar vrienden, toen ze rouwden om het overlijden van hun Heer. Toen ik 9 jaar was, heb ik mijn oudere broer verloren in een verwoestende aardbeving. Doordat het zo plots gebeurde, kostte het enige tijd voordat de realiteit ervan echt tot me doordrong. Mijn hart was gebroken van verdriet en pijn, en ik vroeg me steeds af: Wat is er met mijn broer gebeurd? Waar is hij? Waar is hij naartoe gegaan? Zal ik hem ooit weer zien?

In die tijd had ik nog geen kennis van Gods heilsplan. Ik had een verlangen om te weten waar we vandaan komen, wat het doel van ons leven is en wat er na onze dood met ons gebeurt. Verlangen we daar niet allemaal naar wanneer we een dierbare verliezen of een moeilijke periode doormaken?

Een paar jaar later kreeg ik heel specifieke gedachten over mijn broer. Ik stelde me voor dat hij op onze deur klopte. Ik deed dan de deur open, hij stond voor me en zei tegen me: 'Ik ben niet dood. Ik leef. Ik kon niet naar je toekomen, maar nu blijf ik bij je en ga ik nooit meer weg.' Doordat ik me dit voorstelde – het was bijna een droom – kon ik beter met de pijn en het verdriet van het verlies omgaan. De gedachte dat hij weer bij me zou zijn, kwam steeds terug. Soms staarde ik zelfs naar de deur in de hoop dat hij zou aankloppen en ik hem weer zou zien.

Ongeveer veertig jaar later, met Pasen, mijmerde ik over de opstanding van Jezus Christus en dacht ik aan mijn broer. Op dat moment werd me ineens iets duidelijk. Ik herinnerde me dat ik me had voorgesteld dat hij me kwam bezoeken.

Maar nu besepte ik dat de Geest me in een moeilijke periode getroost had. Ik had een getuigenis ontvangen dat de geest van mijn broer niet dood was. Hij leeft. Hij maakt nog steeds vooruitgang in zijn eeuwige bestaan. Ik weet dat mijn 'broer weer [zal] opstaan'¹⁵ op dat geweldige moment waarop wij allen zullen opstaan dankzij de opstanding van Jezus Christus. Bovendien heeft Hij het ons allen mogelijk gemaakt om als familie verenigd te worden en eeuwige vreugde in de tegenwoordigheid van God te hebben, als we ervoor kiezen om heilige verbonden met Hem te sluiten en na te komen.

President Nelson heeft dan ook gezegd:

'De dood is een noodzakelijk onderdeel van ons eeuwig bestaan. Niemand weet wanneer de dood toeslaat, maar hij is van wezenlijk belang voor Gods grote plan van geluk. Dankzij de verzoening van de Heer is de opstanding een zekerheid en het eeuwige leven een mogelijkheid voor alle mensen. [...]

'Voor rouwende dierbaren [wordt] de prikkel des doods verzacht door onwrikbaar geloof in Christus, volmaakt stralende hoop, liefde voor God en alle mensen, en het diepe verlangen hen te dienen. Dat geloof, die hoop, die liefde zullen ons klaarmaken om in Gods tegenwoordigheid te komen en, met onze eeuwige partner en kinderen, eeuwig bij Hem te wonen.'¹⁶

Ik getuig dat 'indien Christus niet uit de doden was opgestaan, ofwel de banden van de dood niet verbroken had, zodat het graf geen overwinning en de dood geen prikkel zou hebben, [...] er geen opstanding [had] kunnen zijn.

'Maar er is wél een opstanding, daarom heeft het graf geen overwinning en is de prikkel van de dood in Christus verzwolgen.

'Hij is het licht en het leven van de wereld; ja, een licht dat eindeloos is, dat nooit kan worden verduisterd; ja, en ook een leven dat eindeloos is, waardoor er geen dood meer kan zijn.'¹⁷

Jezus Christus heeft zelf gezegd: 'Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven.'¹⁸

Ik getuig dat dankzij de verlossende verzoening en de heerlijke opstanding van Jezus Christus, gebroken harten kunnen genezen, smart in gemoedsrust kan veranderen en wanhoop in hoop. Hij kan ons in zijn barmhartige armen nemen en ieder van ons troosten, sterk maken en genezen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Op een mooie lentedag', *Kinderliedjes*, p. 57.
2. Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie zijn tot nu toe ruim 2,8 miljoen mensen aan complicaties in verband met COVID-19 overleden (zie covid19.who.int).
3. Russell M. Nelson, 'Doors of Death', *Ensign*, mei 1992, 72.
4. Zie Mattheüs 27:55; Markus 15:41; Lukas 23:49.
5. Zie Mattheüs 27:50–55; Markus 15:37–41; Lukas 23:44–49; Johannes 19:25–30.
6. Markus 16:10.
7. Zie Mattheüs 27:57–60; Markus 15:43–46; Lukas 23:50–53; Johannes 19:38.
8. Zie Johannes 19:39–40.
9. Zie Mattheüs 27:61; Markus 15:47; 16:1; Lukas 23:55–56; 24:10; Johannes 19:25.
10. Zie Lukas 23:54, 56; Johannes 19:42.
11. Zie Mattheüs 28:1–8; Markus 16:2–8; Lukas 24:1–12; Johannes 20:1–10.
12. Zie Johannes 20:11–15.
13. Zie 'Rob Gardner: Portraying the Savior in Music', 10 april 2019, LDSLiving.com; Elena Aburto, 'Naming Our Grief', 26 december 2019, IWillHealThee.blogspot.com; zie ook Gospel Topics, 'Grief', topics.ChurchofJesusChrist.org; Gospel Topics, 'Death, Physical', topics.ChurchofJesusChrist.org; 'His Grace', ChurchofJesusChrist.org/media/collection/his-grace.
14. Zie Markus 16:9–10; Johannes 20:16–18.
15. Johannes 11:23.
16. Russell M. Nelson, 'Nu is de tijd om ons voor te bereiden', *Liahona*, mei 2005, 18.
17. Mosiah 16:7–9.
18. Johannes 11:25.

Ouderling S. Mark Palmer
van de Zeventig

Onze droefheid zal tot blijdschap worden

Ik nodig allen die verdrietig zijn, allen die zich afvragen wat er na onze dood gebeurt, uit om in Christus te geloven.

Toen ik enkele jaren geleden bijeenkomsten in Salt Lake City bijwoonde, werd ik begroet door onze geliefde profeet, president Russell M. Nelson. Op zijn typische warme en persoonlijke manier vroeg hij: 'Mark, hoe gaat het met je moeder?'

Ik vertelde hem dat ik haar eerder die week in Nieuw-Zeeland had bezocht. Ze begon oud te worden, maar was vol geloof en inspireerde iedereen om haar heen.

Hij zei daarop: 'Doe haar de groeten [...] en zeg dat ik ernaar uitkijk haar weer te zien.'

Ik vroeg verbaasd: 'Gaat u binnenkort naar Nieuw-Zeeland?'

Bedachtzaam en oprecht antwoordde hij: 'O nee, ik zal haar in het hiernamaals zien.'

Zijn antwoord was geenszins lichtzinnig. Hij deelde geheel ongedwongen een feit mee. In dat persoonlijke, onbewaakte ogenblik hoorde en voelde ik het zuivere getuigenis van een levende profeet dat er leven na de dood is.

Dit conferentieweekend zult u levende apostelen en profeten van de opstanding van Jezus Christus horen getuigen. 'De fundamentele beginselen

van onze godsdienst zijn het getuigenis van de apostelen en profeten aangaande Jezus Christus – dat Hij stierf, werd begraven [en] ten derden dage verrees. [...] Al het andere dat verband houdt met onze godsdienst is hier slechts een toevoeging aan.'¹ Ik beloof dat als u met een oprechte bedoeling luistert, de Geest in uw gedachten en in uw hart de waarheid van hun getuigenis zal bevestigen.'²

Jezus' verschijning na zijn dood aan zijn eerste apostelen veranderde hen voorgoed. Tien van hen zagen met eigen ogen dat Hij was herrezen. Thomas, die er niet bij was, verklaarde: 'Als ik [...] niet [...] zie, [...] zal ik beslist niet geloven.'³ Jezus spoorde

Thomas later aan: 'Wees niet ongeloof, maar gelovig.'⁴ Vervolgens legde de Heer de essentiële rol van geloof uit: 'Zalig zijn zij die *niet* gezien zullen hebben en toch zullen geloven.'⁵

De herrezen Heer gaf zijn apostelen de opdracht om van Hem te getuigen. Net als onze hedendaagse apostelen lieten ze hun werk achter en verkondigden ze de rest van hun leven stoutmoedig dat God deze Jezus had doen opstaan. Door hun krachtig getuigenis aanvaardden duizenden de uitnodiging om zich te laten dopen.'⁶

De heerlijke boodschap van paasmorgen staat centraal in het hele christendom. Jezus Christus is uit de dood opgestaan, en daarom zullen ook wij na onze dood weer leven. Die kennis geeft ons leven zin. Als we in geloof voortwaarts gaan, zullen ook wij voorgoed worden veranderd, net als de apostelen vanouds. Dan kunnen wij ook elke beproeving met geloof in Jezus Christus doorstaan. Dit geloof geeft ons ook hoop op een tijd waarin onze 'droefheid tot blijdschap [zal] worden'.⁷

Mijn eigen geloof is in een droevige periode ontstaan.

Mijn vader en moeder waren schapenfokkers in Nieuw-Zeeland.⁸ Ze genoten van het leven. Als jong echtpaar werden ze met drie dochtertjes gezegend. De jongste heette Ann. Toen ze op een dag samen bij

Filipijnen

een meer op vakantie waren, liep de 17 maanden oude Ann weg. Na enkele minuten wanhopig zoeken, troffen ze haar levenloze lichaampje in het water aan.

Dit drama veroorzaakte onvoorstelbaar verdriet. Mijn vader schreef jaren later dat een deel van de vreugde voorgoed uit hun leven verdwenen was. Het veroorzaakte ook een verlangen naar antwoorden op de levensvragen: Wat zal er met onze lieve Ann gebeuren? Zien we haar ooit terug? Hoe kan ons gezin weer gelukkig worden?

Enkele jaren later kwamen twee jonge zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen naar onze boerderij. Ze onderwezen ons in de leringen uit het Boek van Mormon en de Bijbel, waaronder de verzekering dat Ann nu in de geestenwereld leeft. Door de opstanding van Jezus Christus zal zij ook opstaan. Ze zeiden dat de Kerk van Jezus Christus met een levende profeet en twaalf apostelen op aarde is hersteld. En ze verkondigden de unieke, opmerkelijke leer dat gezinnen eeuwig met elkaar verbonden kunnen zijn door hetzelfde priesterschapsgeslag dat Jezus Christus zijn senior apostel, Petrus, heeft gegeven.⁹

Moeder wist meteen dat het waar was en kreeg een bevestiging van de Geest. Vader werd echter een jaar lang heen en weer geslingerd tussen twijfels en geestelijke aansporingen. Hij aarzelde ook om zijn leven te veranderen. Toen hij op een ochtend na een slapeloze nacht aan het ijsberen was, maakte hij moeder wakker en zei: 'Als ik me vandaag niet laat dopen, komt het er niet meer van.'

Moeder vertelde de zendelingen wat er was gebeurd. Ze beseften meteen dat het flakkerende vlammetje van geloof in mijn vader meteen

Chili

moest aangewakkerd worden. Anders zou het uitgaan.

Ons gezin trok die ochtend nog naar het dichtstbijzijnde strand. Ons niet bewust van wat er gaande was, picknickten wij, kinderen, in de duinen terwijl de ouderlingen Boyd Green en Gary Sheffield met mijn ouders in het water gingen en hen doopten. Mijn vader beloofde de Heer voorts dat hij, wat er ook zou gebeuren, zijn beloften levenslang zou nakomen.

Een jaar later werd de tempel in Hamilton (Nieuw-Zeeland) ingewijd. Kort daarna knielde ons gezin, met een plaatsvervangster voor Ann, aan het altaar in dat heilige huis des Heren. Daar werden we door priesterschapsgeslag in een eenvoudige, prachtige verordening als eeuwig gezin verenigd. Dat bracht veel gemoedsrust en vreugde teweeg.

Vele jaren later vertelde vader me dat hij zonder Anns tragische dood nooit nederig genoeg zou zijn geweest om het herstelde evangelie te aanvaarden. De Geest van de Heer had hem hoop gegeven dat wat de zendelingen verkondigden waar was. Het geloof van mijn ouders bleef toenemen tot het vuur van hun getuigenis in hen woedde en hen bij elke beslissing leidde.

Ik ben mijn ouders eeuwig dankbaar voor hun voorbeeld aan toekomstige generaties. Hun geloofsdaden, die uit intens verdriet voortvloeiden, hebben ontelbare levens voorgoed veranderd.

Ik nodig allen die verdrietig zijn, allen die twijfelen, allen die zich afvragen wat er na onze dood gebeurt, uit om in Christus te geloven. Ik beloof dat u, als u *verlangt* te geloven, in geloof *handelt* en de influisteringen van de Geest *volgt*, hier en in het hiernaams gelukkig zult zijn.

Ik kijk enorm uit naar de dag waarop ik mijn zus Ann zal ontmoeten. Ik kijk uit naar een fijne hereniging met mijn vader, die ruim dertig jaar geleden is overleden. Ik getuig dat we gelukkig kunnen zijn als we uit geloof leven, *geloven zonder te zien*, maar door de macht van de Heilige Geest weten dat Jezus Christus leeft. Met heel mijn hart en ziel kies ik ervoor om Jezus Christus en zijn herstelde evangelie te volgen. Dat is elk aspect van mijn leven tot zegen. Ik weet dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, onze Heiland en Verlosser. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 53.
2. Zie Leer en Verbonden 8:2.
3. Johannes 20:25. 'Het is in onze seculiere wereld gewoon om te zeggen: "Eerst zien, dan geloven". [...] De manier van de Heer kunnen we beter omschrijven als: "Eerst geloven, dan zien." Geloof in de Heer komt eerst, het is niet het resultaat.' (Lance B. Wickman, 'Maar indien niet', *Liahona*, november 2002, 31.)
4. Johannes 20:27.
5. Johannes 20:29; cursivering toegevoegd.
6. Zie Handelingen 2.
7. Johannes 16:20.
8. Kenneth Molony Palmer en Jill Garlick Palmer.
9. Zie Mattheüs 16:19.

Ouderling Edward Dube
van de Zeventig

Naar het doel jagen

Het gaat niet zozeer om wat we doormaken, maar om wat we worden.

Als ik in Handelingen en de brieven van Paulus lees, sta ik steeds versteld van Paulus' liefde en dankbaarheid als hij dient, onderwijst en van Jezus Christus getuigt. Hoe kan iemand die zoveel leed ondervond met zoveel liefde en dankbaarheid dienen? Wat

motiveerde Paulus om te dienen? 'Ik [jaag] naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus.'¹

Naar het doel jagen betekent trouw voorwaarts gaan op het 'nauwe en smalle pad dat tot het eeuwige leven

voert'² bij onze Heiland en onze Vader in de hemel. Paulus vond dat zijn leed 'niet [opwoog] tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden'.³ Paulus' brief aan de Filippijzen, die hij in de gevangenis schreef, is een brief van overweldigende vreugde. We kunnen er vooral in deze moeilijke, onzekere tijden moed uit putten. We moeten ons door Paulus laten bezielen: 'Ik beschouw ook alles als schade vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere, om Wie ik dat alles als schade ervaren heb. En ik beschouw het als vuiligheid, opdat ik Christus mag winnen.'⁴

Naast Paulus zelf inspireren en verheffen hedendaagse 'Paulussen' ons ook. Zij dienen, onderwijzen en getuigen met liefde en dankbaarheid ondanks de moeilijkheden die zij en hun dierbaren doormaken. Door een ervaring die ik negen jaar geleden had, heb ik geleerd hoe belangrijk het is om naar het doel te jagen.

Toen ik in 2012 voor het eerst een leidersbijeenkomst rond de algemene conferentie bijwoonde, voelde ik me overweldigd en onbekwaam. Ik hoorde voortdurend een stem in mijn gedachten: 'Je hoort hier niet thuis! Iemand heeft een ernstige fout begaan!' Net toen ik een zitplaats zocht, zag ouderling Jeffrey R. Holland me. Hij kwam naar me toe en zei: 'Edward, fijn om je hier te zien.' En hij tikte me zachtjes op de wang. Ik voelde me net een baby! Zijn liefde en omhelzing waren hartverwarmend en hielpen me om de geest van saamhorigheid, de geest van broederschap, te voelen. De volgende dag zag ik ouderling Holland bij iemand anders hetzelfde doen. Hij tikte toenmalig ouderling Dallin H. Oaks, die langer apostel was dan hij, hartelijk op de wang.

Portugal

Op dat moment voelde ik de liefde van de Heer door deze mannen die we als profeten, zieners en openbaarders steunen. Ouderling Holland hielp me door zijn vriendelijke, ongedwongen daden om mijn ik-gerichtheid en gevoel van onkunde te overwinnen. Hij hielp me om me op het heilige, vreugdevolle werk te richten waartoe ik was geroepen: zielen tot Christus brengen. Hij spoorde me net als Paulus vanouds aan om naar het doel te jagen.

Het is interessant dat Paulus ons oproept om voorwaarts te streven en ons verleden achter ons te laten: onze angsten, onze foutieve focus, onze mislukkingen en ons verdriet. Hij vraagt ons net als onze geliefde profeet, president Russell M. Nelson, om ons ‘een nieuwere en heiligere manier’ eigen te maken.⁵ De belofte van de Heiland is waar: ‘Want wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar wie zijn leven zal verliezen om Mij, die zal het vinden.’⁶

In mijn eerste conferentie-toespraak vertelde ik dat mijn moeder me een levensles leerde toen we op de akker werkten. Ze zei: ‘Kijk nooit achter je. Kijk vooruit naar wat we nog moeten doen.’⁷

Toen mijn moeder aan het einde van haar leven tegen kanker vocht, woonde ze bij Naume en mij in. Op een avond hoorde ik haar in haar slaapkamer snikken. Ze had hevige pijn, ook al had ze slechts twee uur daarvoor haar laatste dagelijkse dosis morfine genomen.

Ik ging haar kamer binnen en snikte met haar. Ik bad hardop dat haar pijn onmiddellijk zou verdwijnen. En toen deed ze hetzelfde als jaren eerder op de akker: ze hield op en leerde me een levensles. Ik zal haar gezicht op dat moment nooit

vergeten. Zwak, bedroefd en vol pijn keek ze met medelijden naar haar verdrietige zoon. Ze glimlachte door haar tranen heen, keek me recht in de ogen en zei: ‘Het is noch aan jou, noch aan iemand anders; het is aan God of deze pijn verdwijnt of niet.’

Ik zat er stilletjes bij. Zij ook. Ik zie het tafereel nog zo voor me. Die avond leerde de Heer me door middel van mijn moeder een les die me altijd zal bijblijven. Toen mijn moeder duidelijk maakte dat ze Gods wil aanvaardde, herinnerde ik me waarom Jezus Christus in de hof van Gethsémané en aan het kruis op Golgotha heeft geleden. Hij heeft gezegd: ‘Zie, Ik heb u mijn evangelie gegeven, en dit is [mijn] evangelie dat Ik u heb gegeven: dat Ik in de wereld ben gekomen om de wil te doen van mijn Vader, want mijn Vader heeft Mij gezonden.’⁸

Dat doet me denken aan de profetische vragen die president Nelson ons de afgelopen algemene conferentie stelde. Hij vroeg: ‘Bent u bereid om God in uw leven te laten zegevieren? Bent u bereid om God de grootste invloed op uw leven te laten hebben? [...] Geeft u zijn stem voorrang [...] boven elke andere ambitie? Bent u *bereid* om uw wil in de zijne op te laten gaan?’⁹ Mijn moeder zou emotioneel maar vastberaden ‘ja’ gezegd hebben, net als andere trouwe leden van de kerk in de hele wereld. President Nelson, bedankt dat u ons met die profetische vragen hebt geïnspireerd en opgebouwd.

Onlangs had ik in Pretoria in Zuid-Afrika een gesprek met een bisschop die zijn vrouw en zijn volwassen dochter op dezelfde dag moest begraven. Ze waren aan corona gestorven. Ik vroeg hoe het met hem ging. Het antwoord van bisschop Teddy

Thabethe versterkte mijn voornemen om de woorden en raad van de profeten, zieners en openbaarders van de Heer in acht te nemen. Bisschop Thabethe antwoordde dat hij hoop en troost put uit de kennis dat de Heiland de pijnen van zijn volk op Zich heeft genomen, opdat Hij zou weten hoe ons te hulp te komen.¹⁰ Met groot geloof getuigde hij: ‘Ik ben dankbaar voor het heilsplan, het plan van geluk.’ Toen vroeg hij: ‘Dat wilde onze profeet ons de afgelopen conferentie toch leren?’

We maken in dit sterfelijke leven allemaal moeilijkheden mee. Maar laten we ons concentreren op het jagen naar het doel, namelijk ‘de prijs van de roeping van God’.¹¹

Ik nodig u allen nederig uit om het nooit op te geven! Wij zijn geroepen om ‘alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt, [af te leggen]. En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt, terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof.’¹²

Het gaat niet zozeer om wat we doormaken, maar om wat we worden. Naar het doel jagen geeft ons vreugde. Ik getuig dat Hij die alles heeft overwonnen ons zal helpen als we op Hem vertrouwen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Filippenzen 3:14.
2. 2 Nephi 31:18.
3. Romeinen 8:18; zie ook 2 Korinthe 1:3–7.
4. Filippenzen 3:8.
5. Russell M. Nelson, ‘Onze bediening’, *Liahona*, mei 2018, 100.
6. Mattheüs 16:25.
7. Zie Edward Dube, ‘Kijk vooruit en geloof’, *Liahona*, november 2013, 15.
8. 3 Nephi 27:13.
9. Russell M. Nelson, ‘Laat God zegevieren’, *Liahona*, november 2020, 94.
10. Zie Alma 7:11–12.
11. Filippenzen 3:14.
12. Hebréeën 12:1–2.

Ouderling José A. Teixeira
van het Presidium der Zeventig

Denk aan de weg terug naar huis

We kunnen het volmaakte voorbeeld van Jezus Christus volgen, en de reis naar ons eeuwige thuis is uitsluitend mogelijk dankzij zijn leringen, zijn leven en zijn zoenoffer.

In 1946 was de jonge onderzoeker Arthur Hasler op stap langs een bergstroom in de buurt van zijn ouderlijk huis. Hij maakte toen iets mee wat tot een belangrijke ontdekking leidde over de manier waarop vissen de weg terug naar hun rivier van oorsprong vinden.

Hij beklom een berg die uit het zicht was van de waterval waar hij als kind dol op was, en toen kwam er ineens een vergeten herinnering bij Hasler op. Hij zei: 'Toen een koel briesje met de geur van mos en akelei om de rotspartij heen kwam, zag ik de details van die waterval met zijn ligging in de bergen plotseling helder voor me.'¹

Die geuren brachten de herinneringen uit zijn kinderjaren tot leven en deden hem aan thuis denken.

Als geuren zulke herinneringen in hem oproepen, dan – zo meende hij – zouden geuren misschien net zulke herinneringen opwekken in zalmen die, na jaren in de oceaan, naar hun geboorterivier terugkeren om kuit te schieten.

Naar aanleiding van deze ervaring toonde Hasler samen met andere

onderzoekers aan dat zalmen de geuren exact onthouden waardoor ze duizenden kilometers zo kunnen navigeren dat ze de weg van de zee terug naar huis vinden.

Ik concludeer hieruit dat een van de belangrijke dingen die we in dit leven kunnen doen, is ons het pad terug naar onze hemelse Vader herinneren en herkennen, en onze reis op dat pad vreugdevol vervolgen.

Ik denk aan vier geheugensteuntjes

Puerto Rico

die onze gevoelens over ons hemelse thuis kunnen doen opleven als we ze consequent gebruiken en toepassen.

Ten eerste: wij kunnen eraan denken dat we kinderen van God zijn

Wij hebben allen een goddelijke oorsprong. Weten dat we kinderen van God zijn en dat Hij wil dat we bij Hem terugkeren, is een van de eerste stappen op onze reis terug naar ons hemelse thuis.

Herinner uzelf aan dat erfgoed. Neem regelmatig de tijd om uw geestelijk immuunsysteem op te peppen door te denken aan de zegeningen die u van de Heer hebt ontvangen. Heb vertrouwen in de wegwijzers die u van Hem gekregen hebt, en kijk niet uitsluitend naar de wereld om uw persoonlijke waarde te meten en de weg te vinden.

Onlangs ging ik op bezoek bij iemand om wie ik geef, nadat ze in het ziekenhuis had gelegen. Ze vertelde me vol emotie dat ze daar in dat ziekenhuisbed slechts één verlangen had: dat iemand 'Ik ben een kind van God' voor haar zong. Alleen die gedachte, zei ze, gaf haar de gemoedrust die ze in die tijd van beproeving nodig had.

Weten wie je bent, verandert hoe je je voelt en wat je doet.

Doordat je begrijpt wie je bent, ben je beter voorbereid om de weg terug naar je hemelse thuis te herkennen en onthouden, en ernaar te verlangen.

Ten tweede: wij kunnen denken aan het fundament dat ons beschermt

Wij worden sterk als we recht-schapen, integer, en trouw aan onze hemelse Vader en Jezus Christus blijven, zelfs wanneer anderen de geboden en de heilsbeginselen volledig veronachtzamen.²

Guatemala

In het Boek van Mormon leerde Helaman zijn zoons dat ze hun fundament op Jezus Christus moesten bouwen, zodat ze de kracht zouden hebben om de verleidingen van de tegenstander te weerstaan. Satans krachtige winden en stormen striemen ons, maar ze hebben geen macht om ons neer te sleuren als wij ons vertrouwen in de veiligste bron stellen, namelijk onze Verlosser.³

Ik weet uit eigen ervaring dat we hulp van Hem zullen ontvangen als we besluiten naar zijn stem te luisteren en Hem te volgen. We ontwikkelen dan een breder perspectief op onze omstandigheden en een dieper begrip van de zin van het leven. We

zullen een geestelijke bezieling onder vinden die ons naar huis leidt.

Ten derde: wij kunnen denken aan het gebed

In deze tijd kunnen we met een enkele klik of via spraakbesturing een antwoord zoeken op vrijwel ieder vraagstuk in de onmetelijke hoeveelheid data die in een uitgebreid, ingewikkeld netwerk van computers is opgeslagen en geordend.

Aan de andere kant hebben we de eenvoudige uitnodiging om voor antwoorden bij de hemel aan te kloppen. 'Bid altijd, en Ik zal mijn Geest op u uitstorten.' En dan belooft de Heer: 'En groot zal uw zegen zijn – ja, groter

dan wanneer u aardse schatten zou verkrijgen.'⁴

Onze hemelse Vader denkt aan ieder van ons en staat klaar om naar onze gebeden te luisteren. Als we eraan denken om te bidden, ontvangen we zijn schragende liefde. En hoe meer we in de naam van Christus tot onze Vader in de hemel bidden, des te meer brengen we de Heiland in ons leven, en des te beter herkennen we het door Hem gewezen pad naar ons hemelse thuis.

Ten vierde: wij kunnen eraan denken om anderen te dienen

Als we ernaar streven Jezus Christus te volgen door anderen hulpvaardig en vriendelijk te bejegenen, verbeteren we deze wereld.

Onze daden kunnen de mensen om ons heen tot zegen zijn, en ook onszelf. Liefdevol dienstbetoon maakt het leven van zowel de gever als de ontvanger zinvoller.

Onderschat niet uw vermogen om anderen door uw dienende daden en uw voorbeeld van dienstbaarheid ten goede te beïnvloeden.

Anderen liefdevol dienen leidt ons langs het pad naar ons hemelse thuis – het pad waarop we als de Heiland worden.

In 1975 moesten Arnaldo en Eugenia Teles Grilo en hun kinderen als gevolg van een burgeroorlog hun huis en alles wat ze door decennia hard werken hadden opgebouwd, achterlaten. In hun vaderland, Portugal, moesten broeder en zuster Teles Grilo weer helemaal opnieuw beginnen. Maar jaren later, nadat ze lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waren geworden, zeiden ze: 'We waren alles kwijtgeraakt wat we hadden, maar dat was goed, want het dwong ons om het

Ouderling Taniela B. Wakolo
van de Zeventig

belang van eeuwige zegeningen te overdenken.⁵

Ze raakten hun aardse huis kwijt, maar vonden de weg terug naar hun hemelse thuis.

Wat u ook moet achterlaten om het pad naar huis te volgen zal eens helemaal geen offer meer lijken.

We kunnen het volmaakte voorbeeld van Jezus Christus volgen, en de reis naar ons eeuwige thuis is uitsluitend mogelijk dankzij zijn leringen, zijn leven en zijn zoenoffer, waaronder zijn dood en glorierijke opstanding.

Ik nodig u uit de vreugde te voelen die ons ten deel valt als we eraan denken dat we kinderen van God zijn en dat Hij de wereld zo heeft liefgehad dat Hij zijn Zoon gezonden heeft om ons de weg te wijzen. Ik nodig u uit om eraan te denken getrouw te zijn, uw leven op de Heiland te richten en uw fundament op Hem te bouwen. Denk op uw reis aan het gebed, en help anderen onderweg.

Geliefde broeders en zusters, op deze paaszondag getuig ik dat Jezus Christus de Verlosser en Heiland van de wereld is. Alleen Hij kan ons naar het feestmaal van een vreugdevol leven voorgaan en ons op onze reis leiden. Mogen we aan ons hemelse thuis denken en Hem daarheen volgen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Arthur Davis Hasler, in Gene E. Likens, 'Arthur Davis Hasler: January 5, 1908–March 23, 2001', in National Academy of Sciences, *Biographical Memoirs*, deel 82 (2003), 174–175.
2. Zie *Book of Mormon Student Manual* (2009), 280–285.
3. Zie Helaman 5:6–12.
4. Leer en Verbonden 19:38.
5. Zie Don L. Searle, 'Discovering Gospel Riches in Portugal', *Ensign*, oktober 1987, 15.
6. Zie Johannes 3:16.

God heeft zijn kinderen lief

Ik noem drie manieren waarop onze hemelse Vader zijn liefde voor ons, zijn kinderen, uit.

Broeders en zusters, ik verheug mij met u in het evangelie van Jezus Christus. Ik breng u de liefde van de veerkrachtige leden in de Filipijnen over, en zeg namens hen *mabuhay!*

Op deze paasmorgen getuig ik van de levende Christus. Hij is uit de dood opgestaan, en zijn liefde voor ons en voor onze Vader in de hemel is zuiver en eeuwig. Ik wil het vandaag hebben over de liefde van onze hemelse Vader en Jezus Christus voor ons allen, die in de verzoening van Jezus Christus tot uiting komt. 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij

Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft' (Johannes 3:16).

Toen een engel de profeet Nephi naar zijn kennis van God vroeg, antwoordde Nephi eenvoudigweg: 'Ik weet dat Hij zijn kinderen liefheeft' (zie 1 Nephi 11:16–17).

Het volgende vers uit het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus beschrijft de volmaakte liefde van de Heiland krachtig: 'En de wereld zal Hem, wegens haar ongerechtigheid, als niets achten; daarom geselen zij Hem, [...] zij slaan Hem, [...] zij bespuwen Hem, en Hij

Verenigde Staten

verdraagt het wegens zijn goedertierenheid en zijn lankmoedigheid jegens de mensenkinderen' (1 Nephi 19:9). De universele liefde van de Heiland is de motiverende kracht achter alles wat Hij doet. We weten dat onze Vader in de hemel diezelfde liefde voor ons heeft, omdat de Heiland nederig heeft gezegd dat Hij en de Vader één zijn (zie Johannes 10:30; 17:20–23).

Hoe kunnen we hun universele liefde beantwoorden en Hen daarvoor danken? De Heiland heeft het met deze eenvoudige, allesomvattende uitnodiging uitgelegd: 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht' (Johannes 14:15).

President Dallin H. Oaks heeft gezegd dat 'Gods universele en volmaakte liefde tot uiting komt in alle zegeningen van zijn evangelieplan, en dat zijn voortreffelijkste zegeningen voorbehouden zijn aan hen die zijn wetten gehoorzamen.'¹

Ik noem drie manieren waarop onze hemelse Vader zijn liefde voor ons, zijn kinderen, uit.

Ten eerste: onze relaties met God en onze gezinsleden zijn een uiting van zijn liefde

Onze waardevolste relaties zijn die met de Vader en de Zoon en met onze gezinsleden, want onze band met hen is eeuwig. Het grote plan van geluk is een prachtige uiting van Gods liefde voor ons. Met onze blik vast op Gods plan gericht, ruimen we in ons binnenste bereidwillig aarde en stenen weg die zelfzuchtige verlangens ondersteunen. We vervangen ze door een fundering om eeuwige relaties op te bouwen. We zouden dit 'geestelijk graafwerk' kunnen noemen. Bij ons geestelijke graafwerk moeten we eerst God zoeken en Hem aanroepen (zie Jeremia 29:12–13).

Nieuw-Zeeland

Als we Hem zoeken en aanroepen, begint het proces. We krijgen dan ruimte om onze eeuwige relaties op te bouwen en te versterken. Onze geestelijke blik wordt daardoor verruimd. We letten meer op wat we kunnen veranderen, in plaats van op angsten voor zaken waar we geen controle over hebben. Bestuderen we het leven en de bediening van onze Heiland, Jezus Christus, dan kunnen we die andere zorgen vanuit een eeuwig perspectief bekijken.

Afleidingen weerhouden ons er soms van om Gods liefde in onze gezinsrelaties en -activiteiten te voelen. Een moeder die vond dat apparaten haar gezinsrelaties verstoorden, bedacht een oplossing. Aan de eettafel en op andere gezinsmomenten zegt ze eenvoudig: 'Telefoons aan de kant; tijd voor het gezin.' Ze zegt dat dit de nieuwe norm voor haar gezin is, en dat hun gezinsband hierdoor hechter wordt. Ze houden nu fijne

gezinsgesprekken met behulp van *Kom dan en volg Mij*.

Ten tweede: Hij uit zijn liefde voor zijn kinderen door profeten te roepen

In de wereld zijn 'woordenstrijd en botsende meningen' alomtegenwoordig (Geschiedenis van Joseph Smith 1:10). Paulus heeft gezegd: 'Er zijn [...] zoveel soorten geluiden in de wereld' (1 Korinthe 14:10). Welke stem klinkt duidelijk en betekenisvol boven het strijdgewoel uit? De stem van Gods profeten, zieners en openbaarders.

Ik weet nog goed dat ik in 2018 na een operatie weer aan het werk ging. Ik bevond mij in de parkeergarage van de hoofdzetel van de kerk. Plots hoorde ik de stem van president Russell M. Nelson: 'Taniela, Taniela!' Ik liep naar hem toe. Hij vroeg hoe het met me ging.

Ik zei: 'Ik ben aan de beterende hand, president Nelson.'

Hij gaf me raad en omhelsde me. Ik voelde dat de profeet 'die ene' persoonlijk diende.

President Nelson heeft veel landen aangedaan. Hij dient niet zomaar duizenden, maar duizenden individuen. Zo laat hij ze Gods liefde voor al zijn kinderen voelen.

De inwoners van de Filipijnen hebben onlangs nog kracht en inspiratie uit president Nelsons woorden geput. Net als de rest van de wereld werden de Filipijnen in 2020 zwaar door de COVID-19-pandemie getroffen, maar ook door een vulkaanuitbarsting, aardbevingen, hevige tyfoons en verwoestende overstromingen.

Maar de woorden van de profeet schenen als een lichtkolom door de donkere wolken van angst, eenzaamheid en wanhoop heen. Hij riep de wereld op om te vasten en te bidden, en gaf de raad om ondanks de pandemie door te gaan. Hij vroeg ons om van ons thuis een heiligdom van geloof te maken. Hij spoorde alle heiligen der laatste dagen aan om al Gods kinderen te respecteren en God in ons leven te laten zegevieren.²

President Nelsons recente video over de kracht van dankbaarheid was al even bezielend. En zijn gebed vond overal in de Filipijnen weerklank.³ In de provincie Leyte werd de video tijdens een interkerkelijk evenement afgespeeld, en een priester preekte erover. De liefde van God die we door de woorden van zijn uitverkoren profeet kunnen voelen, is de Filipijnen, en de rest van de wereld, tot zegen.

Ten derde: kastijding kan een uiting van Gods liefde voor zijn kinderen zijn

Soms uit God zijn liefde door ons te kastijden. Zo herinnert Hij ons eraan dat Hij ons liefheeft en kent. Hij heeft gemoedsrust beloofd aan al wie het

verbondspad moedig bewandelen en bereid zijn bijsturing te aanvaarden.

Als wij zijn kastijding herkennen en accepteren, ondergaan we een soort geestelijke operatie. Niemand vindt operaties leuk. Maar voor iemand die een ingreep nodig heeft en ermee instemt, kan die zijn leven redden. De Heer kastijdt wie Hij liefheeft. Dat lezen we in de Schriften (zie Hebreëën 12:5–11; Helaman 12:3; Leer en Verbonden 1:27; 95:1). Die kastijding, die geestelijke ingreep, brengt de nodige verandering in ons leven tot stand. We zullen beseffen, broeders en zusters, dat die ons binnenste loutert en zuivert.

Joseph Smith, de profeet van de herstelling, werd ook gekastijd. Toen Joseph de 116 bladzijden van het manuscript van het Boek van Mormon was kwijtgeraakt, bestraftte de Heer hem en toonde Hij tegelijk zijn liefde: 'U had de mens niet meer moeten vrezen dan God. [...] U [had] getrouw moeten zijn. [...] Zie, u bent Joseph, en u werd gekozen. [...] Bedenk dat God barmhartig is; daarom, bekeer u' (Leer en Verbonden 3:7–10).

Toen ik in 2016 in Little Rock (Arkansas, VS) op zending was, vroeg ik broeder Cava om een pakketje aan mijn oudere zus in Fiji te bezorgen. Zijn reactie verraste me. 'President Wakolo,' verzuchtte hij, 'uw zus is overleden en is tien dagen geleden begraven.' Ik had zelfmedelijden en was enigszins boos dat mijn familie me niet eens op de hoogte had gebracht.

Toen mijn vrouw de volgende dag enkele zendelingen toesprak, drong deze gedachte tot in mijn ziel door: 'Taniela, al deze ervaringen zijn voor je bestwil en groei. Je spreekt en getuigt van de verzoening van Jezus Christus. Leef er ook naar.' Ik werd eraan herinnerd dat de sterveling die

door God gestraft wordt welzalig is; daarom moeten we de bestraffing van de Almachtige niet verwerpen (zie Job 5:17). Het was een geestelijke ingreep die direct resultaat opleverde.

Net toen ik over die ervaring nadacht, was het mijn beurt om te spreken. Ik vertelde onder meer wat ik net had geleerd. Ten eerste: ik was door de Heilige Geest gekastijd en vond dat geweldig omdat ik de enige was die het hoorde. Ten tweede: vanwege het zoenoffer en de losprijs die de Heiland betaald heeft, noem ik mijn moeilijkheden niet meer beproevingen, maar leerervaringen. En ten derde: wegens zijn volmaakte, zonde-loze leven noem ik mijn tekortkomingen en gebrek aan vaardigheden niet meer zwakheden, maar ontwikkelingskansen. Ik weet nu dat God ons kastijdt omdat Hij ons liefheeft.

Ik besluit met deze samenvatting: onze eeuwige Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, uiten hun liefde door eeuwige relaties met Hen en met onze gezinsleden mogelijk te maken, door hedendaagse profeten te roepen die ons onderwijzen en dienen, en door ons te kastijden zodat we kunnen leren en groeien. 'God zij dank voor de weergaloze gave van zijn goddelijke Zoon',⁴ onze herrezen Heiland, de levende Christus. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Dallin H. Oaks, 'De liefde en de wet', *Liahona*, november 2009, 26.
2. Zie Russell M. Nelson, 'De hemelen openen voor hulp', *Liahona*, mei 2020, 73–74; 'Treed de toekomst vol geloof tegemoet', *Liahona*, november 2020, 73–76; 'Laat God zegevieren', *Liahona*, november 2020, 92–95.
3. Zie 'President Russell M. Nelson on the Healing Power of Gratitude' (video), ChurchofJesusChrist.org.
4. 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', ChurchofJesusChrist.org.

Ouderling Chi Hong (Sam) Wong
van de Zeventig

Zij vermogen niets, wij kunnen niet vallen

Als we op Jezus Christus als fundament bouwen, kunnen wij niet vallen!

Onze geliefde profeet, president Russell M. Nelson, heeft tijdens de afgelopen algemene conferentie gezegd: 'In deze zware tijden waar de apostel Paulus van geprofeteerd heeft, doet Satan niet eens meer moeite om zijn aanvallen op Gods plan te verbergen. Het kwaad wordt aangemoedigd en woekert in overvloed. Daarom kunnen we alleen geestelijk overleven

als we ons vast voornemen om God in ons leven te laten zegevieren, naar zijn stem te luisteren, en onze energie voor de vergadering van Israël in te zetten.'¹

Als we de uitnodiging van de profeet overdenken om naar Gods stem te leren luisteren, is ons hart dan vastbesloten of verstokt? Laten we denken aan de raad in Jakob 6:6: 'Ja, indien u heden zijn stem wilt horen, verstok

dan uw hart niet; want waarom wilt u sterven?' Laten wij vastbesloten zijn om God in ons leven te laten zegevieren.

Maar hoe kunnen wij God laten zegevieren en niet de tegenstander? In Leer en Verbonden 6:34 lezen we: 'Vrees dus niet, kleine kudde; doe het goede; laten aarde en hel tegen u samenspannen, want indien u bent gebouwd op mijn rots, vermogen zij niets.' Dat is een belangrijke belofte. Hoewel aarde en hel tegen ons kunnen samenspannen, kunnen ze niets uitrichten als we ervoor kiezen om God te laten zegevieren door ons leven op zijn rots te bouwen.

Jezus Christus vertelde in zijn leringen aan zijn discipelen over een wijze en een dwaze man, zoals in Mattheüs 7 in het Nieuwe Testament staat. Misschien hebt u het jeugdwerkliedje 'De wijze en de dwaze man' gehoord.² Als u de tijd neemt om de vier strofen te vergelijken, zult u zien dat strofe 1 en 2 erg op strofe 3 en 4 lijken. De wijze en de dwaze man waren allebei een huis aan het bouwen. Beiden wilden hun gezin een veilige en comfortabele woning geven. Ze wilden voor altijd samen gelukkig zijn, net als u en ik. Ze kwamen in dezelfde situatie terecht: 'de regen stroomde neer en de vloed kwam snel op.' We zingen dat zes keer in dit liedje. Het enige verschil is dat de wijze man zijn huis op een rots had gebouwd en het huis bleef staan, terwijl de dwaze man zijn huis op het zand had gebouwd en zijn huis instortte. Het doet er dus echt toe waar ons fundament uit bestaat, en dat heeft een beslissende uitwerking op de uiteindelijke, eeuwige uitkomst.

Ik hoop en bid dat wij allemaal dat vaste fundament zullen vinden en aanhouden bij het vestigen van ons toekomstige leven. We worden

Japan

Rusland

in Helaman 5:12 hieraan herinnerd: 'En nu, mijn zonen, bedenk, bedenk, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon van God, dat jullie je fundament moeten bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm jullie zullen striemen, die geen macht over jullie zullen hebben om jullie neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop jullie zijn gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen.'

Dat is Gods belofte! Als we op Jezus Christus als fundament bouwen, kunnen wij niet vallen! Als we getrouw tot het einde toe volharden, zal God ons helpen om ons leven op zijn rots te bouwen, en zullen de poorten van de hel ons niet overweldigen (zie Leer en Verbonden 10:69). We mogen dan niet in staat zijn om alles wat komen gaat te veranderen, maar we kunnen wél kiezen hoe we ons erop voorbereiden.

Sommigen onder ons denken misschien: het evangelie is goed, dus we moeten er misschien eens per week aandacht aan besteden. Maar eens per week naar de kerk gaan, is niet genoeg om op de rots te bouwen.

Ons hele leven zou om het evangelie van Jezus Christus moeten draaien. Het evangelie is geen deel van ons leven, ons leven is in feite een onderdeel van het evangelie van Jezus Christus. Denk daar maar eens over na. Is dat niet waar? Ons sterfelijke leven is slechts een onderdeel van het hele plan van heil en verhoging.

God is onze hemelse Vader. Hij heeft ons allemaal lief. Hij kent ons potentieel beter dan wij dat zelf kennen. Hij is niet alleen op de hoogte van de details van ons leven. God kent de details van de details van de details van ons leven.

Volg alstublieft de wijze raad van

Chili

onze levende profeet, president Nelson, op. In Leer en Verbonden 21:5–6 staat:

'Want zijn woord zult u aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond, in alle geduld en geloof.

'Want door die dingen te doen, zullen de poorten van de hel u niet overweldigen; ja, en de Here God zal de machten van duisternis voor u uit verjagen, en de hemelen doen schud-den voor uw welzijn en de heerlijkheid van zijn naam.'

Om die reden vermogen zij niets, en kunnen wij niet vallen!

Ik getuig tot u dat Christus weer zal komen, net als Hij de eerste keer is gekomen. Maar dit keer zal het met grote heerlijkheid en majesteit zijn. Ik hoop en bid dat ik klaar zal zijn om Hem te ontvangen, hetzij aan deze kant van de sluier, hetzij aan de andere kant. Bij onze paasviering in deze heerlijke tijd van het jaar hoop ik dat ik door de verzoenende macht van Jezus Christus en de kracht van zijn opstanding (zie Moroni 7:41) in staat zal zijn om naar mijn Schepper toe te gaan en 'dank U' te zeggen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, 'Laat God zegevieren', *Liahona*, november 2020, 95.
2. 'De wijze en de dwaze man', *Kinderliedjes*, p. 132.

Ouderling Michael John U. Teh
van de Zeventig

Onze persoonlijke Heiland

*Door zijn zoenoffer heeft de Heiland de macht om
ons één voor één te reinigen, genezen en versterken.*

Ik ben dankbaar dat ik op deze prachtige paasochtend bij u kan zijn. Als ik aan Pasen denk, herhaal ik in gedachten graag de woorden van de engelen die bij het graf stonden: 'Waarom zoekt u de Levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt.'¹ Ik getuig dat Jezus van Nazareth is herrezen en dat Hij leeft.

Wat denkt u over de Christus?

34 jaar geleden kwamen mijn zendingscollaga en ik in contact met een zeer intellectuele man die artikelen voor een plaatselijke krant in Davao City (Filipijnen) schreef. We vonden het fijn om hem les te geven omdat hij veel vragen stelde en veel respect voor onze geloofsovertuiging had. De opmerkelijkste vraag die hij stelde, was: 'Wat denkt u over de Christus?'² Wij vertelden hem uiteraard enthousiast over onze gevoelens, en gaven ons getuigenis van Jezus Christus. Hij publiceerde later een artikel over dat onderwerp, met prachtige woorden en zinsneden over de Heiland. Ik herinner me dat ik wel onder de indruk was, maar niet echt opgebouwd. Er stond goede informatie in, maar het artikel voelde leeg aan en ontbrak aan geestelijke kracht.

Hem steeds beter leren kennen

'Wat denkt u over de Christus?' Hoe goed ik de Heiland ken, heeft grote invloed op mijn vermogen om Hem te horen, en op de manier waarop ik reageer. Enkele jaren geleden heeft ouderling David A. Bednar in een toespraak de volgende vragen gesteld: 'Kennen we de Heiland alleen van horen zeggen, of leren we Hem steeds beter kennen? Hoe leren we de Heer kennen?'³

Na er in mijn studie over nagedacht te hebben, kwam ik tot het onthutsende besef dat ik wel veel over de Heiland wist maar Hem niet echt kende. Ik nam me toen voor om Hem beter te leren kennen. Ik ben heel dankbaar voor de Schriften en voor het getuigenis van getrouwe mannelijke en vrouwelijke discipelen van Jezus Christus. In de voorbije jaren is mijn studiereis langs vele onontdekte paden gegaan. Ik bid dat de Heilige Geest u een boodschap zal influisteren die veel belangrijker is dan de gebrekkige woorden die ik heb opgeschreven.

Ten eerste moeten we erkennen dat het leren kennen van de Heiland het belangrijkste doel van ons leven is. Niets is belangrijker dan dat.

'En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt.'⁴

'Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.'⁵

'Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben.'⁶

Ten tweede, wanneer we de Heiland steeds beter leren kennen, zullen Schriftteksten en de woorden van de profeten zoveel betekenis voor ons krijgen dat ze onze eigen woorden worden. Het gaat er niet om dat we de woorden, gevoelens en ervaringen van anderen kopiëren, maar dat we zelf, op unieke wijze, de woorden beproeven⁷ en een getuigenis van de Heilige Geest krijgen. De profeet Alma heeft gezegd:

'Denkt u niet dat ik die dingen voor mijzelf weet? Zie, ik getuig tot u te weten dat deze dingen waarover ik heb gesproken, waar zijn. En hoe denkt u dat ik dit zo zeker weet?

'Zie, ik zeg u: ze worden mij bekendgemaakt door de Heilige Geest van God. Zie, ik heb vele dagen gevast en gebeden om deze dingen voor mijzelf te kunnen weten. En nu weet ik inderdaad voor mijzelf dat ze waar zijn, want de Here God heeft ze mij door zijn Heilige Geest geopenbaard; en dat is de geest van openbaring die in mij is.'⁸

Ten derde, door een toenemend begrip dat de verzoening van Jezus Christus op ons persoonlijk van toepassing is, zullen we Hem beter leren kennen. Het is vaak eenvoudiger om in algemene termen over de verzoening na te denken en te spreken dan te herkennen hoe belangrijk die voor ons is. In omvang en diepgang is de verzoening van Jezus Christus eeuwig en allesomvattend, maar haar

gevolgen zijn diep persoonlijk. Door zijn zoenoffer heeft de Heiland de macht om ons één voor één te reinigen, genezen en versterken.

Vanaf het prilste begin al is het enige verlangen en doel van de Heiland de wil van de Vader te doen. De wil van de Vader was dat Hij ertoe zou bijdragen 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen',⁹ door onze 'Voorpraak bij de Vader' te worden.¹⁰ En: 'Hoewel Hij de Zoon was, heeft Hij toch gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij heeft geleden. En toen Hij volmaakt was geworden, is Hij voor allen die Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwige zaligheid geworden.'¹¹

'En Hij zal uitgaan en pijnen en benauwingen en allerlei verzoeken doorstaan. [...]

'En Hij zal de dood op Zich nemen, om de banden van de dood [...] los te maken; en Hij zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, [...] opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naar gelang hun zwakheden. [...]

'De Zoon van God [lijdt] naar het vlees om de zonden van zijn volk op Zich te nemen, om hun overtredingen uit te wissen volgens zijn macht ter bevrijding.'¹²

Ik wil u graag een eenvoudig voorbeeld geven waaruit blijkt hoe moeilijk het soms is om het persoonlijke karakter van de verzoening van de Heiland te aanvaarden.

Jaren geleden heb ik op uitnodiging van mijn priesterschapsleider het hele Boek van Mormon gelezen en de verzen gemarkeerd die betrekking op de verzoening van de Heiland hadden. Hij had me ook gevraagd om een samenvatting van een enkele pagina te maken over wat ik leerde. Ik

Duitsland

dacht: een enkele pagina? Dat wordt makkelijk. Maar tot mijn verbazing merkte ik dat het uitermate moeilijk was, en het lukte me niet.

Ik ben sindsdien tot de conclusie gekomen dat het me niet lukte, omdat ik het ware doel ervan niet begreep en onjuiste veronderstellingen had. Ten eerste ging ik ervan uit dat de samenvatting iedereen moest inspireren. Maar ze was voor mij alleen bedoeld. Het was de bedoeling dat ik mijn gevoelens en emoties over de Heiland en wat Hij voor mij gedaan heeft, zou vastleggen, zodat er, elke keer als ik het las, prachtige, aangrijpende en persoonlijke geestelijke ervaringen naar boven zouden komen.

Ten tweede ging ik ervan uit dat de samenvatting gewichtig en gedetailleerd moest zijn, met mooie woorden en zinsneden. Maar het had niets met mooie woorden te maken. Het was bedoeld als een duidelijke en eenvoudige verklaring van mijn overtuiging. 'Want mijn ziel schept behagen in duidelijkheid;

want aldus werkt de Here God onder de mensenkinderen. Want de Here God geeft licht aan het verstand.'¹³

Ten derde verwachtte ik dat ze perfect zou zijn, de samenvatting van alle samenvattingen – een definitief meesterwerk waaraan niets toe te voegen viel, in plaats van een document in ontwikkeling, waaraan ik een woord of zinsnede kan toevoegen naarmate mijn begrip van de verzoening van Jezus Christus toeneemt.

Getuigenis en aansporing

Als jongeman had ik veel aan mijn gesprekken met de bisschop. In die jonge jaren ging ik van deze woorden van een lievelingslofzang houden:

'k Sta spraak'loos dat Christus zo'n liefde mij schenken kan, verward dat Hij mij zo genadig bedenken kan.

't Ontroert mij ten diepste dat Hij zo voor mijn schulden leed, dat voor mij, een zondaar, Hem 't

President Russell M. Nelson

President van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

*kruis zoveel dulden deed.
O, het is wonderbaar dat Hij zo hield
van mij
dat Hij 's ontzield voor mij!
O, het is wonderbaar, wonderbaar
voor mij!*¹⁴

De profeet Moroni heeft ons aangemoedigd: 'En nu wil ik u aansporen die Jezus – over wie de profeten en de apostelen hebben geschreven – te zoeken.'¹⁵

President Russell M. Nelson heeft beloofd dat 'als [we] *alles* over Jezus Christus [leren] wat [we kunnen], [we] zonde beter op afstand [...] kunnen houden. [Ons] verlangen om de geboden te onderhouden zal sterk worden.'¹⁶

Mogen wij op deze paaszondag, net zoals de Heiland uit zijn rotsgraf kwam, uit onze geestelijke sluimering ontwaken. En mogen wij boven de wolken van twijfel, de klauwen van angst, de bedwelming van trots, en de stilte van zelfgenoegzaamheid uitstijgen. Jezus Christus en onze hemelse Vader leven. Ik getuig van hun volmaakte liefde voor ons. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lukas 24:5–6.
2. Mattheüs 22:42.
3. David A. Bednar, 'Als u Mij gekend had', *Liahona*, november 2016, 103.
4. Johannes 17:3.
5. Johannes 14:6.
6. Johannes 8:12.
7. Zie Alma 32:27.
8. Alma 5:45–46.
9. Mozes 1:39.
10. 1 Johannes 2:1.
11. Hebreëën 5:8–9.
12. Alma 7:11–13.
13. 2 Nephi 31:3.
14. 'k Sta spraak'loos', *Lofzangen*, nr. 129.
15. Ether 12:41.
16. Russell M. Nelson, 'Profeten, leiderschap en goddelijke wetten' (wereldwijde devotionaal voor jongvolwassenen, 8 januari 2017), broadcasts. ChurchOfJesusChrist.org.

Christus is opgestaan – met geloof in Hem kunt u bergen verzetten

Geloof in Jezus Christus is de grootste macht die ons in dit leven ter beschikking staat. Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik ben dankbaar dat ik deze paaszondag tot u mag spreken.¹ Het zoenoffer en de opstanding van Jezus Christus hebben ons leven voorgoed veranderd. Wij hebben Hem lief, en wij aanbid-den Hem en onze hemelse Vader vol dankbaarheid.

De afgelopen zes maanden hebben we met een wereldwijde pandemie ver-deer geworsteld. Ik verwonder mij over

uw veerkracht en geestelijke kracht in een tijd vol ziekte, verlies en isolement. Ik bid voortdurend dat u in dit alles de onophoudelijke liefde van de Heer voor u zult voelen. Als u met een sterker discipelschap op uw beproevingen hebt gereageerd, dan is het afgelopen jaar niet voor niets geweest.

We hebben vanochtend van kerk-leiders uit elk bewoond werelddeel op aarde gehoord. Het is echt zo dat

Puerto Rico

de zegeningen van het evangelie voor *elk* ras, tong en volk zijn. De Kerk van Jezus Christus is een *wereldwijde* kerk. Jezus Christus is onze Leider.

Gelukkig kon zelfs een pandemie de gestage voortgang van zijn waarheid niet vertragen. Het evangelie van Jezus Christus is precies wat deze verwarde, twistzieke en vermoeide wereld nodig heeft.

Ieder kind van God verdient de kans om naar de genezende en verlossende boodschap van Jezus Christus te luisteren, en die aan te nemen. Geen enkele andere boodschap is van groter belang voor ons geluk, nu en voor altijd.² Geen enkele andere boodschap geeft meer hoop. Geen enkele andere boodschap kan de geschillen in onze samenleving oplossen.

Geloof in Jezus Christus is het fundament van alle geloof, en het kanaal waardoor goddelijke macht wordt ontvangen. De apostel Paulus heeft gezegd: 'Zonder geloof is het [...] onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is,

en dat Hij beloont wie Hem zoeken.'³

Al het goede in het leven – elke potentiële zegen van eeuwig belang – begint met geloof. God in ons leven laten zegevieren, begint met het geloof dat Hij bereid is ons te leiden. Ware bekering begint met het geloof dat Jezus Christus de macht heeft om ons te reinigen, genezen en sterken.⁴

'Daarom spoor ik u aan de macht van God niet te verloochenen', heeft de profeet Moroni geschreven, 'want Hij werkt door macht, *volgens het geloof* van de mensenkinderen.'⁵ *Ons* geloof ontsluit Gods macht in *ons* leven.

En toch kan geloof oefenen overstelpend lijken. Misschien vragen we ons soms af of we ooit genoeg geloof kunnen opbrengen om de zegeningen te krijgen die we zo dringend nodig hebben. Maar de Heer heeft ons met de woorden van de profeet Alma uit het Boek van Mormon gerustgesteld.

Alma vraagt ons om eenvoudigweg te *experimenteren* met het woord en 'een *sprankje* geloof [te] oefenen – ja, al kunt u niet meer doen dan verlangen

te geloven.'⁶ De zinsnede 'een sprankje geloof' herinnert me aan de Bijbelse belofte van de Heer: 'Als [we] geloof had[den] als een *mosterdzaad*' zouden we in staat zijn om 'tegen deze berg [te] zeggen: Verplaats u van hier naar daar! En hij zou gaan, en *niets zou voor [ons] onmogelijk zijn*.'⁷

De Heer begrijpt onze sterfelijke zwakheid. We wankelen allemaal wel eens. Maar Hij kent ook ons grote potentieel. Het mosterdzaadje begint klein, maar groeit uit tot een boom die groot genoeg is om vogels op zijn takken te laten nestelen. Het mosterdzaadje stelt een klein maar *groeïend* geloof voor.⁸

De Heer vergt geen *volmaakt* geloof om ons toegang tot zijn *volmaakte* macht te geven. Maar Hij vergt wél van ons dat we geloven.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik roep u op deze paasmorgen op om *nu te beginnen* met het vergroten van uw geloof. Door uw geloof zal Jezus Christus uw vermogen vergroten om bergen te verzetten,⁹ zelfs al lijken uw moeilijkheden zo groot als Mount Everest voor u op te doemen.

Uw bergen kunnen uit eenzaamheid, twijfel, ziekte of andere persoonlijke problemen bestaan. Uw bergen zullen variëren, maar toch is het antwoord op elk probleem om uw geloof te vergroten. Dat gaat niet vanzelf. Luie leerlingen en lakse discipelen zullen het altijd moeilijk vinden om zelfs maar een sprankje geloof op te brengen.

Iets goed doen, vergt inzet. Een waar discipel van Jezus Christus worden, is daar geen uitzondering op. Uw geloof vergroten en op Hem vertrouwen, kost moeite. Ik wil vijf suggesties doen om u te helpen met het ontwikkelen van dat geloof en vertrouwen.

Ten eerste, **studeer**. Word een ijverige leerling. Verdiep u in de

Schriften om de zending en bediening van Christus beter te begrijpen. Leer de leerstellingen van Christus kennen om te begrijpen wat die voor u kunnen betekenen. Laat de waarheid tot u doordringen dat de verzoening van Jezus Christus op *u* van toepassing is. Hij heeft *uw* ellende, *uw* vergissingen, *uw* zwakheid, en *uw* zonden op Zich genomen. Hij heeft de losprijs betaald, en u de macht geschonken om *elke* berg die u ooit tegenkomt te verzetten. U verkrijgt die macht met uw geloof, uw vertrouwen en uw bereidheid om Hem te volgen.

Bergen verzetten, kan een wonder vergen. Kom meer over wonderen te weten. Wonderen zijn afhankelijk van uw geloof in de Heer. Dat geloof moet berusten op een vertrouwen in zijn wil en timing – hoe en wanneer Hij u met de gewenste wonderbaarlijke hulp zal zegenen. Alleen *uw* ongelooft zal God ervan weerhouden u te zegenen met de wonderen die nodig zijn om de bergen in *uw* leven te verzetten.¹⁰

Hoe meer u over de Heiland te weten komt, hoe makkelijker het wordt om op zijn barmhartigheid,

oneindige liefde, versterking, genezing en verlossende macht te vertrouwen. De Heiland is het dichtste bij u als u vol *geloof* een berg beklimt.

Ten tweede, besluit om in Jezus Christus te **gelooven**. Als u twijfels hebt over God de Vader en zijn geliefde Zoon, of de waarheid van de herstelling en Joseph Smiths goddelijke roeping als profeet, *kies* er dan voor om te geloven¹¹ en trouw te blijven. Leg uw vragen aan de Heer voor, en raadpleeg andere betrouwbare bronnen. Studeer met het verlangen om te *gelooven*, in plaats van te hopen dat u een fout in het leven van de profeet of een discrepantie in de Schriften kunt ontdekken. Houd op uw twijfels te vergroten door ze met andere twijfelaars te bespreken. Laat u door de Heer op een geestelijke ontdekkingsreis leiden.

Ten derde, ga in geloof **te werk**. Wat zou u doen als u *meer* geloof had? Denk daar eens over na. Schrijf het op. Ontvang dan *meer* geloof door iets te doen dat *meer* geloof vergt.

Ten vierde, **neem waardig deel aan gewijde verordeningen**.

Verordeningen ontsluiten Gods macht voor u.¹²

En ten vijfde, **vraag** uw hemelse Vader in de naam van Jezus Christus om hulp.

Geloof vergt inzet. Openbaring ontvangen, vergt inzet. Maar 'ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en wie klopt, voor hem zal er open gedaan worden.'¹³ God weet waar uw geloof door zal groeien. Vraag erom, en vraag het dan nog eens.

Een ongelovige zou kunnen zeggen dat geloof voor de zwakken is. Maar in die stelling wordt geen rekening gehouden met de *macht* van het geloof. Zouden de apostelen van de Heiland na zijn dood met gevaar voor eigen leven zijn doorgedaan met hun onderwijs in zijn leer als ze aan Hem hadden getwijfeld?¹⁴ Zouden Joseph en Hyrum Smith de herstelling van de kerk van de Heer met hun martelaarsdood hebben verdedigd als ze niet een vast getuigenis hadden gehad dat het waar was? Zouden bijna tweeduizend heiligen langs de pioniersroute zijn gestorven¹⁵ als ze geen geloof hadden gehad dat het evangelie van Jezus Christus hersteld was? Ja, geloof is echt de macht die

Brazilië

Filipijnen

Engeland

het *mogelijk maakt* om het onmogelijke te bereiken.

Bagatelliseer het geloof dat u al hebt niet. Het vergt geloof om lid van de kerk te worden en trouw te blijven. Het vergt geloof om profeten te volgen in plaats van geleerden of populaire meningen. Het vergt geloof om tijdens een pandemie op zending te gaan. Het vergt geloof om een kuis leven te leiden als de wereld roept dat Gods wet van kuisheid achterhaald is. Het vergt geloof om kinderen in een seculiere wereld het evangelie te leren. Het vergt geloof om voor het leven van een dierbare te pleiten, maar nog meer geloof om een teleurstellend antwoord te aanvaarden.

Twee jaar geleden deden mijn vrouw en ik Samoa, Tonga, Fiji en Tahiti aan. Al die eilanden werden al dagenlang door hevige regens geteisterd. De leden hadden gebeden en gevast dat hun bijeenkomsten buiten niet door de regen verhinderd zouden worden.

In Samoa, Fiji en Tahiti hield de regen *net* op toen de bijeenkomsten begonnen. Maar in Tonga hield de regen *niet* op. En toch kwamen dertienduizend trouwe heiligen uren eerder om een zitplaats te krijgen. Zij wachtten geduldig in de stromende regen, en werden daarna tijdens een twee uur lange bijeenkomst nog natter.

We zagen krachtig geloof aan het werk onder al die eilandbewoners – genoeg geloof om de regen op te laten houden, en geloof om vol te houden toen de regen niet ophield.

We kunnen de bergen in ons leven niet altijd zo verplaatsen als we dat

zouden willen, of op het moment dat we het willen. Maar ons geloof zal ons *altijd* voortstuwen. Geloof geeft ons *altijd* meer toegang tot goddelijke macht.

Weet dat als alles in de wereld, en iedereen op wie u vertrouwt, u in de steek laat, Jezus Christus en zijn kerk u *nooit* in de steek zullen laten. De Heer sluimert noch slaapt.¹⁶ Hij is 'dezelfde [...] gisteren, heden en [...] morgen.'¹⁷ Hij zal zijn verbonden niet verzaken,¹⁸ noch zijn beloften of zijn liefde voor zijn volk. Hij verricht vandaag wonderen, en Hij zal morgen wonderen verrichten.¹⁹

Geloof in Jezus Christus is de *grootste macht* die ons in dit leven ter beschikking staat. Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.²⁰

Met uw *toenemende* geloof in Hem zult u bergen verzetten – niet de stenen bergen die de aarde verfraaien, maar de bergen van ellende in uw leven. Uw *bloeiende* geloof zal u helpen om van moeilijkheden gelegenheden tot groei en mogelijkheden te maken.

Op deze paaszondag spreek ik nogmaals vol liefde en dankbaarheid mijn getuigenis uit dat Christus werkelijk is opgestaan. Hij is opgestaan om zijn kerk te leiden. Hij is opgestaan om het leven van al Gods kinderen tot zegen te zijn, waar zij ook wonen. Met geloof in Hem kunnen wij de bergen in ons leven verzetten. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. In sommige delen van de wereld begroeten de mensen elkaar op

paasachtend op unieke, bijzondere wijze. Degene die de ander groet, zegt in zijn taal: 'Christus is opgestaan!' De ander antwoordt dan: 'Inderdaad! Hij is opgestaan!' Russische sprekers wisselen bijvoorbeeld begroetingen uit die beginnen met 'Христос воскрес' (Christus is opgewekt [opgestaan!]), wat beantwoord wordt met 'Воистину! воскрес!' (Inderdaad! Hij is opgestaan!).

2. Zie Mosiah 2:41.
3. Hebreeën 11:6. In *Lectures on Faith* staat dat geloof 'het eerste grote leidende beginsel is dat macht, heerschappij en gezag over alle dingen heeft.' (*Lectures on Faith* [1985], 5.)
4. Zie Mattheüs 11:28–30; Alma 7:12–13; Ether 12:27.
5. Moroni 10:7; cursivering toegevoegd.
6. Alma 32:27; cursivering toegevoegd.
7. Mattheüs 17:20; cursivering toegevoegd; zie ook Helaman 12:9, 13.
8. Zie Leer en Verbonden 78:17–18. De beloning voor het afleggen van de natuurlijke mens is 'een heilige [te worden] door de verzoening van Christus, de Heer' (Mosiah 3:19).
9. Zie 1 Nephi 7:12.
10. Zie Mormon 9:19–21; Ether 12:30.
11. Zie 2 Nephi 33:10–11.
12. Zie Leer en Verbonden 84:20.
13. Mattheüs 7:8.
14. Zou Abinadi zonder de macht van het geloof de vuurdood hebben ondergaan toen hij weigerde datgene te verloochenen waarvan hij wist dat het waar was? (Zie Mosiah 17:7–20.) Zou Ether zich zonder die macht in een grot verborgen hebben (zie Ether 13:13–14) en zou Moroni jaren van eenzaamheid hebben verduurd (zie Moroni 1:1–3) als hun leven zoveel comfortabeler had kunnen zijn als ze dat waar ze in geloofden hadden afgezworen?
15. Zie Melvin L. Bashore, H. Dennis Tolley en het BYU Pioneer Mortality Team, 'Mortality on the Mormon Trail, 1847–1868', *BYU Studies*, deel 53, nr. 4 (2014), 115.
16. Zie Psalmen 121:4.
17. Mormon 9:9.
18. Zie Jesaja 54:10; 3 Nephi 22:10.
19. Zie Mormon 9:10–11, 15.
20. Zie Markus 9:23.

President Dallin H. Oaks
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De goddelijk geïnspireerde Amerikaanse grondwet verdedigen

Ons geloof in goddelijke inspiratie geeft heiligen der laatste dagen een unieke verantwoordelijkheid om de grondwet van de Verenigde Staten en de beginselen van een constitutionele regeringsvorm te verdedigen.

In deze moeilijke tijden heb ik het gevoel dat ik iets moet zeggen over de geïnspireerde grondwet van de Verenigde Staten. Die grondwet is van bijzonder belang voor onze leden in de Verenigde Staten, maar heeft ook als voorbeeld voor grondwetten in veel andere landen gefungeerd.

I.

Een grondwet is het fundament van het landsbestuur. Zij geeft de structuur van, en de beperkingen aan de uitoefening van de bevoegdheden van de overheid aan. De Amerikaanse grondwet is de oudste geschreven grondwet die nog steeds van kracht is. Hoewel deze grondwet aanvankelijk alleen door een klein aantal kolonies werd overgenomen, werd zij al snel een voorbeeld voor de rest van de wereld. Inmiddels hebben alle landen – op drie na – een geschreven grondwet.¹

In deze toespraak spreek ik niet namens een politieke partij of andere

groepering. Ik ben voorspraak van de Amerikaanse grondwet, die ik ruim zestig jaar lang heb bestudeerd. Ik spreek uit de ervaring die ik als referendaris van de hoofdrechter aan het hooggerechtshof van de Verenigde Staten heb opgedaan. Ik spreek uit vijftien jaar ervaring als rechtsdocent, en drieënhalve jaar als rechter aan het hooggerechtshof van de staat Utah. Belangrijker nog, ik spreek uit 37 jaar ervaring als apostel van Jezus Christus, die de verantwoordelijkheid draagt om de betekenis van de goddelijk geïnspireerde Amerikaanse grondwet voor het werk van zijn herstellende kerk te bestuderen.

De Amerikaanse grondwet is uniek omdat God heeft geopenbaard dat Hij die 'gevestigd' heeft 'omwille van de rechten en bescherming van alle vlees' (Leer en Verbonden 101:77; zie ook vers 80). Daarom vind ik dat deze grondwet met name De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen over de hele wereld

aangaat. Beslissen of en hoe de beginselen erin op andere naties in de wereld toegepast zouden moeten worden, is aan hen.

Waarom heeft God de Amerikaanse grondwet ingesteld? We vinden het antwoord in de leer van de morele keuzevrijheid. In het eerste decennium van de herstellende kerk woonden er kerkleden bij de westelijke grens van de Verenigde Staten. Zij werden daar door zowel individuele burgers als de plaatselijke overheid vervolgd. Dit kwam ten dele door hun weerstand tegen de slavernij die destijds helaas in de Verenigde Staten bestond. In die betreurenswaardige omstandigheden openbaarde God bij monde van de profeet Joseph Smith eeuwige waarheid over zijn leer.

God heeft zijn kinderen morele keuzevrijheid gegeven: het vermogen om te kiezen en te handelen. De beste voorwaarde voor het uitoefenen van die keuzevrijheid is de uiterste persoonlijke vrijheid om volgens eigen keuzes besluiten te nemen en te handelen. Dan, wordt in de openbaring uitgelegd, zal 'eenieder op de dag van het oordeel rekenschap verschuldigd [...] zijn van zijn eigen zonden' (Leer en Verbonden 101:78). 'Daarom', openbaarde de Heer, 'is het niet juist dat enig mens ander-mans slaaf is' (Leer en Verbonden 101:79). Dit betekent vanzelfsprekend dat slavernij verkeerd is. En volgens datzelfde beginsel is het ook verkeerd als burgers geen zeggenschap hebben in de verkiezing van hun landsbestuurders of het opstellen van landswetten.

II.

Onze overtuiging dat de Amerikaanse grondwet door God is geïnspireerd, houdt niet in dat elk woord

en elke zinsnede letterlijk gedicteerd is, bijvoorbeeld de bepalingen waarin het aantal vertegenwoordigers voor elke staat, of hun minimumleeftijd, zijn vastgelegd.² De grondwet was geen 'volledig uitgewerkt document' volgens president J. Reuben Clark. 'Integendeel,' legde hij uit, 'wij geloven dat zij moet groeien en zich moet ontwikkelen om in de behoeften van een voortschrijdende wereld te voorzien.'³ Twee geïnspireerde *amendementen*, bijvoorbeeld, schaften de slavernij af en gaven vrouwen stemrecht. We zien dezelfde inspiratie echter niet in elke uitspraak waarin het hooggerechtshof de grondwet interpreteert.

Ik geloof dat de grondwet van de Verenigde Staten ten minste vijf goddelijk geïnspireerde beginselen omvat.⁴

Als eerste het beginsel dat het volk de bron van de overheidsmacht is. In een tijd waarin men algemeen aannam dat soevereine macht ontleend werd aan het goddelijke recht op koningschap, of aan militaire macht, was het revolutionair om die macht aan het volk toe te kennen. Filosofen hadden ervoor gepleit, maar de grondwet van de Verenigde Staten was de eerste waarin dit werd toegepast. Soevereine macht voor het volk houdt *niet* in dat benden of andere groeperingen in mogen grijpen, of dat ze de overheid tot bepaalde handelingen mogen dwingen. Met de grondwet werd een constitutionele democratische republiek gevestigd, waarin het volk door middel van hun gekozen vertegenwoordigers de macht uitoefende.

Een tweede geïnspireerd beginsel is de scheiding van de gedelegeerde macht tussen de natie en de aan haar ondergeschikte staten. In ons federale systeem is dit weergaloze

Verenigde Staten

beginsel soms gewijzigd met geïnspireerde amendementen, zoals de hiervoor genoemde amendementen om slavernij af te schaffen en vrouwen stemrecht te geven. Het is van belang dat de grondwet van de Verenigde Staten de nationale overheid beperkt tot de uitoefening van bevoegdheden die uitdrukkelijk of impliciet verleend zijn, en dat het alle andere overheidsbevoegdheden voorbehoudt 'aan de respectievelijke staten of aan het volk'.⁵

Een ander geïnspireerd beginsel is de machtscheiding. Meer dan een eeuw vóór onze conventie over de grondwet in 1787 verrichtte het Engelse parlement baanbrekend werk door de koning bepaalde bevoegdheden af te nemen, en de wetgevende en uitvoerende machten te scheiden. Men werd tijdens de Amerikaanse conventie geïnspireerd om *onafhankelijke* uitvoerende, wetgevende en rechterlijke machten te benoemen, zodat deze drie machten elkaar in evenwicht zouden houden.

Een vierde geïnspireerd beginsel vinden we in de cluster essentiële garanties van individuele rechten en specifieke beperkingen van overheidsmacht in de grondwettelijke verklaring van burgerrechten, die slechts drie jaar na het van kracht worden van de grondwet door een amendement werd aangenomen. Zo'n grondwettelijke

verklaring was niet nieuw. In dit geval lag de inspiratie in de praktische toepassing van de beginselen waarin men in Engeland zulk baanbrekend werk had verricht, allereerst met de Magna Carta. De auteurs van de grondwet waren daarvan op de hoogte, omdat enkele koloniale handvesten dergelijke garanties bevatten.

Zonder die verklaring had Amerika niet het gastland voor de herstelling van het evangelie kunnen zijn, die slechts zo'n dertig jaar later begon. Het oorspronkelijk verbod op een godsdienstige vereiste voor het bekleden van een openbaar ambt was al door God geïnspireerd,⁶ maar de toevoeging van godsdienstvrijheid en het verbieden van een staatskerk of voorkeursgodsdienst in het eerste amendement waren van essentieel belang. We herkennen ook goddelijke inspiratie in de vrijheid van meningsuiting en persvrijheid in het eerste amendement, en in de vormen van persoonsbescherming in andere amendementen, zoals die op het gebied van strafvervolgning.

Ten vijfde en ten laatste herken ik goddelijke inspiratie in het essentiële doel van de hele grondwet. Wij behoren aan de hand van de *wet* bestuurd te worden, niet door *personen*; en wij zijn *de grondwet* en de daarin vervatte beginselen trouw, en niet de een of andere *ambtsdrager*. Op die manier zijn alle mensen voor de wet gelijk. Deze beginselen verhinderen de autocratische ambities die in diverse landen de democratie aangetast hebben. Ze betekenen ook dat geen van de drie staatsmachten de andere twee kan domineren, of de andere ervan kan weerhouden om hun juiste constitutionele functie om elkaar in evenwicht te houden uit te oefenen.

III.

Ondanks de goddelijke inspiratie voor de beginselen in de Amerikaanse grondwet is de oorspronkelijke bedoeling niet altijd uitgevoerd omdat sterfelijke wezens niet volmaakt zijn. Belangrijke onderwerpen waar wetgevers zich mee bezighouden, zoals wetten over gezinsrelaties, heeft de federale overheid de staten uit handen genomen. De vrijheid van meningsuiting die in het eerste amendement wordt gegarandeerd, is soms in het gedrang gekomen doordat onpopulaire uitingen werden onderdrukt. Het principe van de machtscheiding heeft altijd onder druk gestaan door de getijwisselingen die ontstaan als de ene overheidsmacht de bevoegdheden van een andere macht uitoefent of onderdrukt.

Er zijn ook andere gevaren die de geïnspireerde beginselen van de Amerikaanse grondwet ondermijnen. Er wordt aan het aanzien van de grondwet afgedaan als men actuele maatschappelijke trends naar voren schuift als de reden voor de totstandkoming ervan, in plaats van vrijheid en zelfbestuur. Het gezag van de grondwet wordt gebagatelliseerd als kandidaten of ambtsdragers haar beginselen negeren. De waardigheid en uitwerking van de grondwet wordt verzwakt door hen die haar als loyaliteitstoets of politieke slagzin gebruiken, in plaats van haar verheven status als bron van volmacht en inperking van overheidsgezag te erkennen.

IV.

Ons geloof in goddelijke inspiratie geeft heiligen der laatste dagen een unieke verantwoordelijkheid om de grondwet van de Verenigde Staten en de beginselen van een constitutionele regeringsvorm te verdedigen, waar

we ook wonen. We moeten op de Heer vertrouwen en positief over de toekomst van deze natie zijn.

Wat moeten trouwe heiligen der laatste dagen nog meer doen? We moeten bidden dat de Heer alle naties en hun leiders zal leiden en zegenen. Dat maakt deel uit van ons geloofsartikel. Uiteraard weerhoudt onderworpenheid aan presidenten of regeerders⁷ ons er niet van oppositie tegen bepaalde wetten of beleidspunten te voeren. Maar het betekent wél dat we onze invloed fatsoenlijk en vreedzaam uit moeten oefenen, binnen het kader van onze grondwet en de toepasselijke wetten. En in betwiste kwesties moeten we naar matiging en eensgezindheid streven.

Hooghouden van de geïnspireerde grondwet houdt nog meer plichten in.

We moeten de geïnspireerde *beginselen* van de grondwet leren en de toepassing ervan bepleiten. We moeten wijze, goede mensen uitzoeken die deze beginselen in hun openbare optreden zullen steunen.⁸ We moeten goed geïnformeerde burgers zijn die onze invloed in burgeraangelegenheden laten gelden.

In de Verenigde Staten en andere democratieën wordt politieke invloed uitgeoefend door zich beschikbaar te stellen voor een ambt (wat wij aanmoedigen), te stemmen, financiële steun te geven, lid te worden van politieke partijen en daar actief in te zijn, en uw mening aan functionarissen, partijen en kandidaten te kennen te geven. Om goed te functioneren, heeft een democratie dit allemaal nodig, maar niet elke plichtsgetrouwe

Guatemala

Nieuw-Zeeland

burger hoeft ál die dingen te doen.

Er zijn veel politieke kwesties, en geen enkele partij, platform of kandidaat kan aan al onze persoonlijke voorkeuren voldoen. Daarom moet iedere burger besluiten welke kwesties op een bepaald moment het belangrijkste voor hem zijn. Vervolgens moet het lid naar inspiratie streven bij het uitoefenen van zijn invloed op grond van zijn persoonlijke prioriteiten. Dat is geen makkelijke procedure. En het kan vergen dat men soms zelfs tussen de verkiezingen door wisselt van de ene partij of de ene kandidaat naar een andere.

Soms vergt het van kiezers dat ze kandidaten of politieke partijen of platforms steunen die ook standpunten hebben die ze niet kunnen goedkeuren.⁹ Dat is een van de redenen waarom we onze leden leren dat ze elkaar niet om politieke kwesties moeten veroordelen. We zouden nooit moeten stellen dat een trouwe heilige der laatste dagen niet tot een bepaalde partij mag behoren of op een bepaalde kandidaat mag stemmen. We onderwijzen in de juiste beginselen en laten onze leden vrij om te kiezen wat hun prioriteiten zijn, en hoe ze die

beginselen toepassen op de kwesties waar we van tijd tot tijd mee geconfronteerd worden. We staan er ook op, en vragen onze plaatselijke leiders erop te staan, dat politieke keuzes en partijen niet besproken of gepromoot mogen worden in lessen en andere kerkbijeenkomsten.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zal uiteraard haar recht uitoefenen om haar goedkeuring of haar afkeuring te hechten aan bepaalde wetsvoorstellen waarvan wij vinden dat ze indruisen tegen de vrije uitoefening van godsdienst of de essentiële belangen van kerkorganisaties.

Ik getuig van de goddelijk geïnspireerde grondwet van de Verenigde Staten, en bid dat wij de geweldige beginselen erin altijd zullen steunen en verdedigen, omdat we weten dat God haar heeft geïnspireerd. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Mark Tushnet, 'Constitution', in Michel Rosenfeld en András Sajó, red., *The Oxford Handbook of Comparative Constitutional Law* (2012), 222. De drie landen met een ongeschreven, gecodificeerde grondwet zijn het Verenigd Koninkrijk, Nieuw-Zeeland en Israël. Elk van deze landen heeft een sterke grondwettelijke traditie,

hoewel de bestuurlijke bepalingen niet in één enkel document zijn vastgelegd.

2. Zie Grondwet van de Verenigde Staten, artikel 1, sectie 2.
3. J. Reuben Clark jr., 'Constitutional Government: Our Birthright Threatened', *Vital Speeches of the Day*, 1 januari 1939, 177, aangehaald door Martin B. Hickman in 'J. Reuben Clark, Jr.: The Constitution and the Great Fundamentals', in Ray C. Hillam, red., *By the Hands of Wise Men: Essays on the U.S. Constitution* (1979), 53. Brigham Young had een soortgelijk standpunt wat de grondwet betreft, en meende dat die zich verder moest ontwikkelen. Hij onderwees dat de grondleggers 'het fundament legden, en dat het aan de generaties na hen was om de bovenbouw op te richten'. (*Discourses of Brigham Young*, geselecteerd door John A. Widtsoe [1954], 359.)
4. Deze vijf zijn soortgelijk maar niet identiek aan de beginselen die J. Reuben Clark jr. beschreven heeft in *Stand Fast by Our Constitution* (1973), 7; Ezra Taft Benson, 'Our Divine Constitution', *Ensign*, november 1987, 4-7; en Ezra Taft Benson in 'The Constitution—A Glorious Standard', *Ensign*, september 1987, 6-11. Zie in het algemeen Noel B. Reynolds, 'The Doctrine of an Inspired Constitution', in *By the Hands of Wise Men*, 1-28.
5. Grondwet van de Verenigde Staten, amendement 10.
6. Grondwet van de Verenigde Staten, artikel 6.
7. Zie Geloofsartikelen 1:12.
8. Zie Leer en Verbonden 98:10.
9. Zie David B. Magleby, 'The Necessity of Political Parties and the Importance of Compromise', *BYU Studies*, deel 54, nr. 4 (2015), 7-23.

Ouderling Ronald A. Rasband
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'Zie! Ik ben een God van wonderen'

Krachten, tekenen en wonderen doen zich ook nu overvloedig onder volgelingen van Jezus Christus voor, in uw en in mijn leven.

Geliefde broeders en zusters, het is een voorrecht om vandaag voor u te staan. Ik getuig met wie in deze conferentie al gesproken hebben dat Jezus Christus leeft. Hij leidt zijn kerk. Hij spreekt tot zijn profeet, president Russell M. Nelson, en Hij heeft alle kinderen van onze hemelse Vader lief.

Op deze paaszondag gedenken we de opstanding van Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser,¹ Sterke God, Vredevorst.² Zijn verzoening, met zijn opstanding na drie dagen in een geleende graftombe als climax,

geldt als het grootste wonder in de geschiedenis van de mensheid. 'Want zie,' verklaarde Hij, 'Ik ben God; en Ik ben een God van wonderen.'³

'Zijn wonderen opgehouden omdat Christus ten hemel is gevaren en Zich aan de rechterhand van God heeft gezet',⁴ vraagt de profeet Mormon in het Boek van Mormon. Hij antwoordt: 'Neen; evenmin zijn engelen opgehouden de mensenkinderen te dienen.'⁵

Na de kruisiging verscheen er een engel van de Heer aan Maria en enkele andere vrouwen die naar het

graf waren gegaan om het lichaam van Jezus te zalven. De engel zei:

'Waarom zoekt u de Levende bij de doden?'⁶

'Hij is hier niet, want Hij is opgewekt.'⁷

De profeet Abinadi uit het Boek van Mormon verkondigde aangaande dat wonder:

'Indien Christus niet uit de doden was opgestaan, [...] dan had er geen opstanding kunnen zijn.

'Maar er is wél een opstanding, daarom heeft het graf geen overwinning en is de prikkel van de dood in Christus verzwolgen.'⁸

De wonderbaarlijke daden van Jezus Christus deden de eerste discipelen uitroepen: 'Wie is Deze toch, dat Hij ook de winden en het water bevel geeft en ze Hem gehoorzaam zijn?'⁹

Toen de apostelen van weleer Jezus Christus volgden en Hem het evangelie hoorden prediken, waren ze getuige van vele wonderen. Zij zagen het gebeuren: 'Blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd.'¹⁰

Krachten, tekenen en wonderen doen zich ook nu overvloedig onder volgelingen van Jezus Christus voor, in uw en in mijn leven. Wonderen zijn buitengewone gebeurtenissen die door de eindeloze macht van God worden teweeggebracht. Ze bevestigen 'dat Hij dezelfde is gisteren, heden en voor eeuwig'.¹¹ Jezus Christus, die de zeeën schiep, kan ze tot bedaren brengen. Hij die de blinde liet zien, kan onze blik hemelwaarts richten. Hij die de melaatsen reinigde, kan onze gebrokenheid helen. Hij die de verlamde man genas, kan ons doen opstaan met de oproep 'Kom dan en volg Mij'.¹²

Madagaskar

Guatemala

Velen van u hebben wonderen gezien, meer dan u beseft. Ze lijken misschien onbeduidend, vergeleken met de doden die Jezus tot leven wekte. Maar de omvang bepaalt niet het wonder, alleen dat het van God komt. Sommigen menen dat wonderen op louter toeval of puur geluk berusten. Maar de profeet Nephi veroordeelde wie 'de macht en de wonderen van God [geringschatten] en zichzelf hun eigen wijsheid en hun eigen geleerdheid [prediken] om gewin'.¹³

Wonderen worden met goddelijke macht verricht door Hem die 'machtig om te redden' is.¹⁴ Wonderen zijn een uitvloeisel van Gods eeuwige plan. Wonderen zijn een reddingslijn van de hemel naar de aarde.

Afgelopen najaar waren mijn vrouw en ik onderweg naar Goshen (Utah, VS) voor een face-to-face-gesprek dat wereldwijd zou worden uitgezonden naar meer dan 600.000 mensen in 16 verschillende talen.¹⁵ Het programma zou gaan over de gebeurtenissen rondom de herstelling van het evangelie van Jezus Christus. Jongvolwassenen vanuit de hele wereld hadden daarvoor vragen ingestuurd. Mijn vrouw en ik hadden de vragen doorgenomen. Ze boden ons de gelegenheid om van de profeet Joseph Smith te getuigen, van de macht van openbaring in ons leven, de voortschrijdende herstelling van het evangelie van Jezus Christus, en de leringen en geboden die we koesteren. Velen die vandaag luisteren,

waren bij die wonderbaarlijke gebeurtenis betrokken.

De uitzending zou oorspronkelijk in het heilige bos in de staat New York worden opgenomen, waar Joseph Smith van getuigde: '[Ik] zag twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'¹⁶ Dat, broeders en zusters, was een wonder.

Door de wereldwijde pandemie moesten we de uitzending verplaatsen naar Goshen. Daar heeft De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen een deel van het oude Jeruzalem als filmlocatie nagebouwd. Mijn vrouw en ik waren die zondagavond nog maar enkele kilometers van Goshen verwijderd, toen we dikke rook uit de richting van onze bestemming zagen komen. Er waren hevige bosbranden in het gebied, en we maakten ons zorgen over de uitzending. En ja hoor, om twintig voor zes, onze uitzendtijd, viel de stroom in het hele complex uit. Geen stroom! Geen uitzending. Er was één generator die volgens sommigen misschien stroom kon leveren, maar het was geenszins zeker of de geavanceerde

apparatuur daar voldoende aan had.

Alle deelnemers aan het programma – de presentatoren, musici, technici en zelfs twintig jongvolwassenen uit onze eigen familiekring – hadden veel tijd in het evenement gestoken. Ik onttrok me even aan het tafereel van tranen en verwarring, en smeekte de Heer om een wonder. 'Hemelse Vader,' bad ik, 'ik vraag zelden om een wonder, maar vraag er nu wél een. Deze bijeenkomst moet echt plaatsvinden voor al onze jongvolwassenen over de hele wereld. We hebben stroom nodig om door te gaan, indien het uw wil is.'

Zeven minuten over zes ging de stroom plots weer aan, net zo snel als die was uitgevallen. Alles werkte weer – van de muziek en microfoons tot de video's en alle zendapparatuur. We konden probleemloos verder. We hadden een wonder meegemaakt.

Onderweg naar huis later die avond kregen we het volgende berichtje van president Nelson en zijn vrouw: 'Ron, weet dat we, zodra we hoorden dat de stroom was uitgevallen, om een wonder hebben gebeden.'

In hedendaagse Schriftuur staat: 'Want Ik, de Heer, heb mijn hand uitgestrekt om de machten van de hemel aan te wenden; u kunt het nu

Wonderen zijn soms een antwoord op gebed, zoals het wonder dat we aanschouwden bij een wereldwijd face-to-face-gesprek in Goshen (Utah, VS).

niet zien, maar nog een korte tijd en u zult het wél zien, en weten dat Ik ben en dat Ik zal komen en met mijn volk regeren.¹⁷

En dat is precies wat er gebeurde. De Heer strekte zijn hand uit en de stroom ging aan.

Wonderen vinden plaats door de macht van geloof, zoals president Nelson zo krachtig onderstreepte in de vorige bijeenkomst. De profeet Moroni drukte de mensen op het hart: 'Indien er geen geloof onder de mensenkinderen is, kan God geen wonder onder hen verrichten; daarom toonde Hij Zich pas na hun geloof.'

Hij zei verder:

'Zie, het was het geloof van Alma en Amulek dat de gevangenis ter aarde deed vallen.

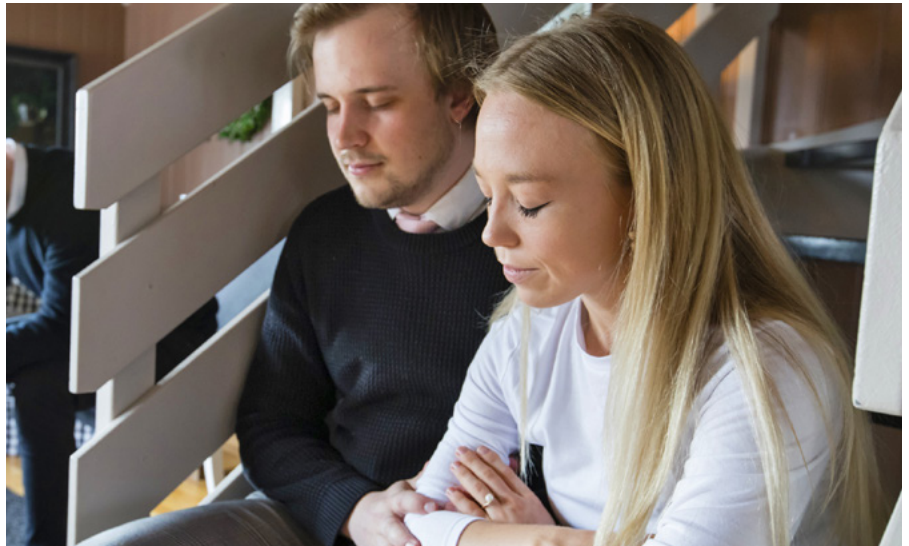
'Zie, het was het geloof van Nephi en Lehi dat de verandering van de Lamanieten teweegbracht, zodat zij met vuur en met de Heilige Geest werden gedoopt.

'Zie, het was het geloof van Ammon en zijn broeders dat zulk een groot wonder onder de Lamanieten teweegbracht. [...]

'En niemand heeft ooit wonderen verricht dan na zijn geloof; zo hebben zij dan eerst in de Zoon van God geloofd.¹⁸

Aan die reeks Schriftteksten zou ik kunnen toevoegen: 'Het was het geloof van oprechte jongvolwassen deelnemers, mediaprofessionals, kerkleiders en kerkleden, een apostel en een profeet van God die zulk een groot wonder verlangden, dat de stroom op een afgelegene filmset in Goshen weer aanging.'

Wonderen kunnen gebeuren in antwoord op gebed. Ze zijn dan niet altijd waar we om vragen of wat we verwachten. Maar als we op de Heer vertrouwen, zal Hij er zijn – met een

Noorwegen

passend wonder op het moment dat we het nodig hebben.

De Heer verricht wonderen om ons te herinneren aan zijn macht, zijn liefde voor ons, zijn uitgestrekte hand vanuit de hemelen naar dit stervelingenoord, en zijn verlangen om ons te leren waar het echt om gaat. 'Wie geloof in Mij heeft om genezen te worden, en niet tot de dood is bestemd, zal genezen', zei Hij tegen de heiligen in 1831, en die belofte geldt nog steeds.¹⁹ Er zijn wetten in de hemelen afgekondigd, waar we altijd aan onderworpen zijn.

Soms hopen we op een wonder dat een dierbare geneest, een onrechtvaardige daad teruggedraait, of het hart van een verbitterde of ontgoochelde ziel verzacht. Vanuit ons aardse perspectief willen we dat de Heer ingrijpt en herstelt wat gebroken is. Door geloof zal het wonder er komen, maar niet altijd op het tijdstip of met de oplossing die wij verlangen. Betekent dit dat we niet getrouw zijn of zijn tussenkomst niet verdienen? Geenszins. De Heer houdt van ons. Hij heeft zijn leven voor ons gegeven. En zijn verzoening verlost ons nog steeds van lasten en zonde, als we ons bekeren en tot Hem naderen.

De Heer maakt ons duidelijk: 'Uw wegen zijn niet Mijn wegen.'²⁰ Hij zegt uitnodigend: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast

zijn, en Ik zal u rust geven.'²¹ Rust met betrekking tot zorgen, teleurstelling, angst, ongehoorzaamheid, bezorgdheid om dierbaren, om uiteengespatte dromen. Gemoedsrust in verwarrende of verdrietige tijden is een wonder. Denk aan de woorden van de Heer: 'Heb Ik u daarover geen vrede in uw gemoed geschonken? Welk groter getuigenis kunt u hebben dan van God?'²² Het wonder is dat Jezus Christus, de grote Jehova, de Zoon van de Allerhoogste, ons gemoedsrust schenkt.

Zoals Hij aan Maria in de tuin verscheen en haar naam riep, roept Hij ons toe om ons geloof te oefenen. Maria wilde Hem graag dienen en voor Hem zorgen. Zijn opstanding was niet wat ze verwachtte, maar was wél volgens het grote plan van geluk.

'Kom dan van het kruis af',²³ riep de menigte ongelovigen Hem honend toe op Golgotha. Hij had een dergelijk wonder kunnen verrichten. Maar Hij kende het einde vanaf het begin, en wilde zijn Vaders plan trouw blijven. Daar schuilt een groot voorbeeld in voor ons.

In tijden van beproeving zegt Hij tegen ons: 'Zie de wonden waar mijn zij werd doorstoken, en ook de tekenen van de nagels in mijn handen en voeten; wees getrouw, onderhoud mijn geboden en u zult het koninkrijk van de hemel beërven.'²⁴ Dat,

Ouderling Timothy J. Dyches
van de Zeventig

broeders en zusters, is het wonder dat ons allen is beloofd.

Op deze paaszondag vieren we het wonder van de opstanding van onze Heer. Als apostel van Jezus Christus bid ik nederig dat u de macht van de Verlosser zult voelen, dat uw smeebeden aan onze hemelse Vader verhoord zullen worden met de liefde en toewijding die Jezus Christus zijn hele bediening aan de dag heeft gelegd. Ik bid dat u standvastig en trouw zult blijven in alles wat er komen gaat. En ik zegen u dat wonderen uw deel zullen zijn, zoals wij die in Goshen meemaakten – zo de Heer dat wil. Kijk uit naar deze zegeningen vanuit de hemel terwijl u ‘die Jezus – over wie de profeten en de apostelen hebben geschreven – [zoekt], opdat de genade van God de Vader, en ook van de Heer Jezus Christus, en van de Heilige Geest, die van Hen getuigt, in u zal zijn en voor eeuwig in u zal verblijven.²⁵ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Job 19:25.
2. Zie Jesaja 9:5.
3. 2 Nephi 27:23.
4. Moroni 7:27.
5. Moroni 7:29.
6. Lukas 24:5.
7. Mattheüs 28:6.
8. Mosiah 16:7–8.
9. Lukas 8:25.
10. Mattheüs 11:5.
11. Moroni 10:19.
12. Lukas 18:22.
13. 2 Nephi 26:20.
14. Leer en Verbonden 133:47.
15. Volgens Michael Madsen, 11 januari 2021.
16. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
17. Leer en Verbonden 84:119.
18. Ether 12:12–15, 18.
19. Leer en Verbonden 42:48.
20. Jesaja 55:8.
21. Mattheüs 11:28.
22. Leer en Verbonden 6:23.
23. Mattheüs 27:40.
24. Leer en Verbonden 6:37.
25. Ether 12:41.

Licht hecht zich aan licht

Naarmate we ons geloof in Christus verder versterken, ontvangen we steeds meer licht, totdat het alle duisternis heeft verjaagd.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik verheug mij samen met u op deze zegenrijke paaszondag, terwijl wij het heerlijke licht overdenken dat over de aarde is gekomen door de opstanding van onze Heer en Heiland, Jezus Christus.

Tijdens zijn bediening op aarde heeft Jezus gezegd: ‘Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist

niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben.’¹ De Geest van Christus is ‘in alle dingen [en geeft leven] aan alle dingen’.² Hij overwint de duisternis die anders om ons heen zou zijn.

Op zoek naar avontuur vergezelden mijn twee zonen en ik jaren geleden een groep jongemannen naar de Moaning Cavern [kreunende grot],

Argentinië

Nigeria

genoemd naar een geluid dat ooit uit de ingang klonk. De grot heeft een zogenaamde schoorsteenschacht die naar een verticale kamer op 55 meter diepte leidt, de grootste grotkamer in Californië.

Er zijn slechts twee manieren naar beneden: de veilige wenteltrap nemen, of abseilen naar de bodem van de grot; mijn zonen en ik kozen het abseilen. Mijn oudste zoon ging eerst, maar mijn jongste zoon en ik gingen bewust als laatste, zodat wij samen konden afdalen.

Nadat onze gidsen instructies hadden gegeven en ons hadden vastgemaakt aan een sterk touw met een tuig en zekeringsuitrusting, schuifelde we naar achteren tot aan de rand. We verzamelden moed, want dit was onze laatste kans om terug te gaan en om nog wat zonlicht te zien vanuit de ingang van de grot.

Met de volgende stap naar achteren stortten we ons in een gapende diepte die zo immens groot was dat het Vrijheidsbeeld erin zou passen. We bungelden daar in rondjes terwijl onze ogen wendden aan het relatieve duister. Toen we verder afdaalden, verlichtte de gloed van elektrische lampen een prachtige muur van glinsterende stalagmieten en stalactieten.

Zonder enige waarschuwing vielen plotseling alle lichten uit. Bungelend in de diepte werden we overspoeld

door totale duisternis, zodat we onze handen aan het touw niet eens konden zien. Direct hoorde ik een stem roepen: 'Pap, pap, ben je daar?'

'Ik ben er, jongen; ik ben hier', antwoordde ik.

De bedoeling van de onverwachte lichtuitval was om aan te tonen hoe dicht de duisternis van de grot was zonder elektriciteit. Dat was gelukt; we 'voelden' de duisternis. Toen de lichten weer aangingen, verdween het duister meteen, zoals het duister altijd plaats maakt voor zelfs het kleinste licht. Mijn zonen en ik koesteren een herinnering aan een voorheen onbekende duisternis, een grotere waardering voor onvergetelijk licht, en de zekerheid dat we nooit alleen zijn in het duister.

Onze afdaling in die grot is in zekere zin een afspiegeling van onze reis door het sterfelijk leven. Wij verlieten het heerlijke licht van de hemel en daalden door een sluier van vergetelheid af naar een verduisterde wereld. Onze hemelse Vader liet ons niet in het duister achter, maar beloofde licht tijdens onze reis door zijn geliefde Zoon, Jezus Christus.

We weten dat zonlicht essentieel is voor al het leven op aarde. Net zo essentieel voor ons geestelijk leven is het licht dat onze Heiland uitstraalt. Uit volmaakte liefde schenkt God het licht van Christus aan ieder persoon 'die in

de wereld komt',³ zodat zij 'goed van kwaad [...] kunnen onderscheiden'⁴ en aangespoord worden 'om voortdurend goed te doen'.⁵ Dat licht, dat zich manifesteert door wat we ons geweten noemen, nodigt ons uit om steeds betere mensen te worden, om de beste versie van onszelf te zijn.

Naarmate we ons geloof in Christus verder versterken, ontvangen we steeds meer licht, totdat alle duisternis om ons heen wordt verjaagd. 'Hetgeen van God is, is licht; en wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe.'⁶

Het licht van Christus bereidt ons voor om de bedienende invloed van de Heilige Geest te ontvangen, wat 'de overtuigingskracht van God [...] van de waarheid van het evangelie'⁷ is. Het derde lid van de Godheid, de Heilige Geest, 'is een Persoon van Geest'.⁸ De belangrijkste bron van licht die uw hemelse Vader u in dit leven geeft, is afkomstig van de Heilige Geest, wiens invloed 'uw verstand zal verlichten [en] uw ziel met vreugde zal vervullen'.⁹

In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt u met hersteld priesterschapsgedoopt door onderdompeling tot vergeving van zonden. Daarna worden er handen op uw hoofd gelegd en wordt de wonderbaarlijke,

Nieuw-Zeeland

‘onuitsprekelijke gave’¹⁰ van de Heilige Geest aan u verleend.

Wanneer vanaf dat moment uw verlangens en handelingen gericht zijn op het verbondspad, zal de Heilige Geest als een licht voor u de waarheid openbaren en ervan getuigen,¹¹ u voor gevaar waarschuwen, troosten¹² en reinigen,¹³ en uw ziel met vrede vullen.¹⁴

Omdat ‘licht [zich hecht] aan licht’,¹⁵ zal het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest u ertoe aanzetten om keuzes te maken die u in het licht houden; aan de andere kant zullen keuzes zonder de invloed van de Heilige Geest u de schaduw en duisternis in leiden. Ouderling Robert D. Hales heeft gezegd: ‘Waar licht is, wordt duisternis overwonnen en moet zij weggaan. [...] Wanneer het geestelijk licht van de Heilige Geest er is, gaat de duisternis van Satan weg.’¹⁶

Mag ik voorstellen dat dit wellicht het tijdstip is om u af te vragen: heb ik

dat licht in mijn leven? Zo nee, wanneer had ik het voor het laatst?

Zoals zonlicht de aarde dagelijks overspoelt om het leven te vernieuwen en in stand te houden, zo kunt u het licht in u elke dag versterken wanneer u ervoor kiest om Jezus Christus te volgen.

Er komt een druppeltje zonlicht bij wanneer u God in gebed opzoekt; de Schriften bestudeert om Hem te horen;¹⁷ handelt naar de leiding en openbaring van levende profeten; en de geboden onderhoudt om te ‘wandelen naar alle verordeningen van de Heer’.¹⁸

U nodigt geestelijk zonlicht in uw ziel en vrede in uw leven uit wanneer u zich bekeert. Wanneer u elke week aan het avondmaal deelneemt om de naam van de Heiland op u te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden, zal zijn licht in u schijnen.

De zon schijnt in uw ziel wanneer u het evangelie deelt en uw

getuigenis geeft. Wanneer u elkaar dient zoals de Heiland diende, voelt u zijn warmte in uw hart. Het licht van onze hemelse Vader bevindt zich altijd in zijn heilige tempel en in een ieder die zich in het huis des Heren begeeft. Zijn licht in u wordt vergroot door uw daden van vriendelijkheid, geduld, vergeving en naastenliefde, en is te zien op uw gelukkige gezicht. Aan de andere kant lopen we in de schaduw wanneer we te snel boos worden en te traag vergeven. ‘Wanneer u zich richt op de zonneschijn, valt de schaduw vanzelf achter u.’¹⁹

Als u ernaar leeft om het gezelschap van de Heilige Geest waardig te zijn, zult u waarlijk ‘uw geestelijk vermogen om openbaring te ontvangen [...] vergroten’.²⁰

Het leven biedt uitdagingen en tegenslagen, en we komen allemaal voor donkere dagen en stormen te staan. Als we desondanks ‘God in ons leven [...] laten zegevieren’,²¹ zal het licht van de Heilige Geest onthullen dat er een doel en betekenis te vinden is in onze beproevingen, dat die ons uiteindelijk veranderen in betere, completere mensen met een sterker geloof en stralende hoop in Christus, in de wetenschap dat God op de donkere dagen de hele tijd bij ons was. President Russell M. Nelson heeft gezegd: ‘Met de toenemende duisternis in deze moeilijke tijd straalt het licht van Jezus Christus steeds helderder.’²²

Sommige perioden in ons leven voeren ons naar onverwachte en ongewenste plaatsen. Als zonde u daarheen heeft geleid, doe het gordijn van duisternis dan open en ga direct naar uw hemelse Vader met een gebroken hart en een verslagen geest, en bekeer u. Hij zal uw oprechte gebed horen. ‘Nader [vandaag

moedig] tot [Hem] en [Hij] zal tot u naderen.²³ U bent nooit buiten het bereik van de genezende kracht van de verzoening van Jezus Christus.

Ik heb goede ouders en getrouwe voorouders die het licht van Jezus Christus en zijn evangelie aannamen, en dit zegende hen en de daaropvolgende generaties met geestelijke veerkracht. Mijn vader had het vaak over zijn vader, Milo T. Dyches, en vertelde hoe zijn geloof in God voor hem dag en nacht een licht was. Opa was boswachter en reed vaak alleen in de bergen. Hij vertrouwde zijn leven zonder meer aan Gods leiding en zorg toe.

Op een dag was opa laat in de herfst alleen in de bergen. De winter liet zich al zien toen hij een van zijn lievelingspaarden, oude Prince, opzadelde en naar een houtzagerij reed om boomstammen af te meten die hij tot planken wilde laten verzagen.

Tegen zonsondergang was hij klaar met zijn werk en klom hij weer in het zadel. De temperatuur was gekelderd en er raasde een hevige sneeuwstorm

over de berg. Zonder licht en een zichtbaar pad draaide hij Prince een kant op waarvan hij dacht dat deze naar de boswachterspost zou leiden.

Na een aantal kilometers in het donker afgelegd te hebben, vertraagde Prince zijn tempo en hield stil. Opa maande Prince meermaals aan om door te gaan, maar het paard wilde niet. Door de dichte sneeuwval om hem heen besepte opa dat hij Gods hulp nodig had. Zoals hij zijn hele leven al had gedaan, vroeg hij nederig 'in geloof [...] en [twijfelde] daarbij niet'.²⁴ Een stille, zachte stem antwoordde: 'Milo, laat de teugels vieren.' Opa gehoorzaamde en toen hij de teugels vierde, draaide Prince zich om en sjokte een andere kant op. Uren later stopte Prince weer en liet hij zijn hoofd zakken. Door de sneeuwval heen zag opa dat ze veilig waren aangekomen bij de ingang van de boswachterspost.

De volgende ochtend liep opa de sporen van Prince in de sneeuw na. Zijn adem stakte toen hij zag waar hij de teugels had laten vieren: precies aan de afgrond van een diep ravijn, waarbij één stap naar voren een zekere dood zou hebben betekend voor zowel paard als ruiter.

Door die ervaring en vele andere gaf opa deze raad: 'De allerbeste metgezel die je ooit zult hebben, is je hemelse Vader.' Wanneer mijn vader opa's verhaal vertelde, haalde hij de Schriften aan:

'Vertrouw op de Heere met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet. Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken.'²⁵

Ik getuig dat Jezus Christus het eeuwig Licht is dat nog steeds 'schijnt in de duisternis'.²⁶ Geen enkele duisternis kan dat Licht ooit onderdrukken, doven, overheersen of

verslaan. Onze hemelse Vader biedt u dat Licht vrijelijk aan. U bent nooit alleen. Hij hoort en verhoort elk gebed. Hij heeft 'u uit de duisternis geroepen [...] tot Zijn wonderbaar licht'.²⁷ Als u vraagt: 'Vader, Vader, bent U daar?', zal Hij altijd antwoorden: 'Ik ben er, mijn kind, Ik ben hier.'

Ik getuig dat Jezus Christus het plan van onze hemelse Vader als onze Heiland en Verlosser heeft volbracht;²⁸ Hij is ons Licht, ons Leven en onze Weg. Zijn licht zal nimmer vervagen,²⁹ zijn heerlijkheid zal nimmer verdwijnen, zijn liefde voor u is eindeloos – gisteren, vandaag en voor eeuwig. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 8:12.
2. Leer en Verbonden 88:13.
3. Leer en Verbonden 93:2.
4. Moroni 7:16.
5. Moroni 7:13.
6. Leer en Verbonden 50:24.
7. Wilford Woodruff, in *History of the Church*, deel 4, 555.
8. Leer en Verbonden 130:22.
9. Leer en Verbonden 11:13.
10. Leer en Verbonden 121:26.
11. Zie Johannes 16:13; Jakob 4:13; Moroni 10:5.
12. Zie Johannes 14:16; Moroni 8:26.
13. Zie 2 Nephi 31:17.
14. Zie Leer en Verbonden 36:2.
15. Leer en Verbonden 88:40.
16. Robert D. Hales, 'Uit de duisternis in zijn prachtige licht', *Liahona*, mei 2002, 78.
17. Zie Russell M. Nelson, 'Hoor Hem', *Liahona*, mei 2020, 89.
18. Leer en Verbonden 136:4.
19. Onbekende auteur.
20. Russell M. Nelson, 'Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf', *Liahona*, mei 2018, 96.
21. Russell M. Nelson, 'Laat God zegevieren', *Liahona*, november 2020, 95.
22. Russell M. Nelson, 'Hoor Hem', 88.
23. Leer en Verbonden 88:63.
24. Jakobus 1:6.
25. Spreuken 3:5–6.
26. Johannes 1:5.
27. 1 Petrus 2:9.
28. Zie Leer en Verbonden 93:9.
29. Zie 2 Nephi 10:14.

Portugal

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het waarom van het verbondspad

Het verbondspad is uniek en van eeuwig belang.

President Russell M. Nelson heeft zijn hele bediening Gods verbonden met zijn kinderen bestudeerd, en erin onderwezen. Hij is zelf een lichtend voorbeeld van iemand die het verbondspad volgt. In zijn eerste verklaring als president van de kerk zei president Nelson:

‘Uw toewijding aan het volgen van de Heiland, door verbonden met Hem te sluiten en u daaraan te houden, zal de deur opendoen naar elk geestelijk voorrecht en elke zegen die mannen, vrouwen, en kinderen overal ter beschikking staan.

[...] De verordeningen van de tempel en de verbonden die u sluit, zijn de sleutel tot het versterken van uw leven, uw huwelijk en gezin, en uw vermogen om de aanvallen van de tegenstander te weerstaan. Uw aanbidding in de tempel en uw werk in de tempel voor uw voorouders zullen u zegenen met meer individuele openbaring en gemoedsrust en zullen uw voornemen versterken om op het verbondspad te blijven.’¹

Wat is het verbondspad? Het is het enige pad dat naar Gods celestiale koninkrijk voert. We begeven ons

door de poort van de doop op dat pad en streven vervolgens ‘standvastig in Christus voorwaarts [...], met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen [de twee grote geboden] tot het einde’.² In de loop van onze reis over het verbondspad (dat zich, tussen twee haakjes, tot voorbij het sterfelijk leven uitstrekt) ontvangen we alle verordeningen en verbonden met betrekking tot het heil en de verhoging.

Het overkoepelende verbond dat wij gesloten hebben, is Gods wil te doen ‘en gehoorzaam [te] zijn aan zijn geboden in alle dingen die Hij ons zal gebieden’.³ Dag in dag uit de beginnende en geboden van het evangelie van Jezus Christus volgen, is de levenskoers die ons het gelukkigst maakt en het meest voldoening schenkt. Daarmee alleen al voorkomen we veel problemen en smarten. Laat ik een vergelijking met sport trekken. In de tennissport bestaat er zoiets als ‘unforced errors’. Dat is bijvoorbeeld een speelbare bal in het net slaan, of bij het serveren een dubbele fout slaan. Unforced errors oftewel ongedwongen fouten worden als een blunder van de speler zelf beschouwd, in plaats van het gevolg van de vaardigheid van de tegenstander.

Al te vaak veroorzaken we onze problemen of moeilijkheden zelf, door slechte keuzes te maken. We zouden ze het resultaat van ‘ongedwongen fouten’ kunnen noemen. Als we ijverig het verbondspad volgen, mijden we op heel natuurlijke wijze heel wat ‘ongedwongen fouten’. We mijden verschillende vormen van verslaving. We trappen niet in de val van leugens en oneerlijk gedrag. We stappen niet in de afgrond van onzedelijkheid en ontrouw. We omzeilen mensen en dingen die, al

Guatemala

zijn ze populair, ons lichamelijke en geestelijke welzijn in gevaar zouden brengen. We mijden keuzes waarmee we anderen zouden schaden of benadelen, en in plaats daarvan kweken we gewoonten als zelfdiscipline en dienstbaarheid.⁴

Ouderling J. Golden Kimball zou eens hebben gezegd: 'Ik mag dan niet [altijd] het smalle, rechte pad bewandeld hebben, maar ik [probeer] het zo vaak mogelijk te kruisen.'⁵ Op een serieuzer moment zou broeder Kimball het er vast mee eens zijn geweest dat op dat pad blijven, en het niet alleen kruisen, ons de grootste hoop biedt op het uit de weg gaan van *vermijdbare* ellende aan de ene kant, en met succes omgaan met de *onvermijdelijke* smarten van het leven aan de andere kant.

Sommigen zullen misschien zeggen: 'Ik kan zonder de doop het goede kiezen; ik heb geen verbonden nodig om eerzaam te zijn en succes te hebben.' En het is waar dat er veel mensen zijn die zich misschien niet zelf op het verbondspad bevinden, maar wier gedrag wel de keuzes en bijdragen van mensen op dat pad weerspiegelt. Je zou kunnen zeggen dat zij de zegeningen oogsten van het volgen van een 'verbonds-overeenstemmend' pad. Wat is dan het verschil met het verbondspad?

In feite is het verschil uniek, en van eeuwig belang. Het omvat de aard van onze gehoorzaamheid, de aard van Gods toewijding aan ons, de goddelijke hulp die we krijgen, de zegeningen die we ontvangen door als verbondsvolk bijeen te komen, en – het allerbelangrijkste – ons eeuwige erfgoed.

Toegewijde gehoorzaamheid

Allereerst de aard van onze gehoorzaamheid aan God. We doen

meer dan alleen goede voornemens hebben, we nemen ons plechtig voor om te leven naar ieder woord dat uit de mond van God uitgaat. Hierin volgen wij het voorbeeld van Jezus Christus, die, door Zich te hebben laten dopen, 'de mensenkinderen [toont] dat Hij Zich naar het vlees veroortmoedigt voor de Vader, en getuigt tot de Vader dat Hij Hem gehoorzaam wil zijn in het onderhouden van zijn geboden.'⁶

Met verbonden richten wij ons op veel meer dan alleen vergissingen vermijden, of verstandige beslissingen nemen. We hebben het gevoel dat we God rekenschap verschuldigd zijn voor onze keuzes en levenswijze. We nemen de naam van Christus op ons. We richten ons op Christus – op moedig zijn in ons getuigenis van Jezus, en het ontwikkelen van Christus' karakter.

Met verbonden wortelt gehoorzaamheid aan evangeliebeginselen zich diep in onze ziel. Ik ken een echtpaar van wie de vrouw niet actief in de kerk was toen ze trouwden, en de man was geen lid van de kerk. Laat ik ze in plaats van hun echte namen te gebruiken maar Mary en John noemen. Toen er kinderen in beeld kwamen, voelde Mary een sterke aan drang om ze, zoals het in de Schriften wordt genoemd, 'in de onderwijzing en de terechtwijzing van de Heere' op te voeden.⁷ John ondersteunde dat. Mary getroostte zich enkele belangrijke offers om thuis te blijven zodat zij ze geregeld het evangelie kon bijbrengen. Ze zorgde ervoor dat het gezin ten volle baat bij bezoek aan en activiteit in de kerk zou hebben. Mary en John werden voorbeeldige ouders, en hun kinderen (allen energieke jongens) groeiden op met geloof in, en toewijding aan, evangeliebeginselen en -normen.

Johns ouders, de grootouders van de jongens, waren blij met de heilzame levens en prestaties van hun kleinzons. Maar vanwege hun weerstand tegen de kerk wilden ze dat succes uitsluitend aan de ouderschapsvaardigheden van John en Mary toeschrijven. Hoewel John geen lid van de kerk was, liet hij die inschatting niet over zijn kant gaan. Hij hield vol dat ze de vruchten van de evangelielingen zagen – zowel wat zijn zoons in de kerk meemaakten, als wat er thuis gebeurde.

John zelf werd beïnvloed door de Geest, door de liefde en het voorbeeld van zijn vrouw, en de aansporingen van zijn zoons. Na verloop van tijd liet hij zich dopen, tot vreugde van de wijkleden en zijn vrienden.

Hoewel het leven voor hen en hun zoons niet zonder moeilijkheden is geweest, bevestigen Mary en John van harte dat het evangelieverbond ten grondslag ligt aan de zegeningen die ze krijgen. Ze hebben gezien dat de woorden van de Heer tot Jeremia zowel in het leven van hun kinderen als in hun eigen leven in vervulling gingen: 'Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.'⁸

Met God verbonden

Een ander uniek aspect van het verbondspad is onze band met de Godheid. De verbonden die God zijn kinderen aanbiedt, doen meer dan ons alleen leiden. Ze binden ons aan Hem. En met Hem kunnen wij alles overwinnen.⁹

In een artikel van een slecht geïnformeerde journalist las ik dat wij dopen voor de doden doen door microfilms in water onder te dompelen. Alle namen op de microfilms

worden dan als gedoopt beschouwd. Die benadering zou efficiënt zijn, maar houdt geen rekening met de oneindige waarde van elke ziel, of met het essentiële belang van een persoonlijk verbond met God.

Jezus heeft gezegd: 'Ga in door de nauwe poort; want nauw is de poort en smal is de weg die tot het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden.'¹⁰ Figuurlijk gesproken, is de poort zo nauw dat er maar één persoon tegelijk door kan. Ieder verbindt zich persoonlijk om God te volgen, en God sluit daarop een persoonlijk verbond met ieder, op naam, waar we in tijd en eeuwigheid onvoorwaardelijk op kunnen vertrouwen. Met de verordeningen en verbonden is 'de macht der goddelijkheid [...] kenbaar' in ons leven.¹¹

Goddelijke hulp

Dit brengt ons bij een beschouwing van een derde bijzondere zegening van het verbondspad. God geeft een vrijwel onbevattelijke gave aan hen die verbonden sluiten, om ze te helpen zich eraan te houden: de gave van de Heilige Geest. Die gave is het recht op het voortdurende gezelschap, de bescherming en leiding van de Heilige Geest.¹² De Heilige Geest, die ook wel de Trooster genoemd wordt, 'vervult met hoop en volmaakte liefde'.¹³ Hij 'weet alle dingen en geeft getuigenis van de Vader en van de Zoon',¹⁴ en wij verplichten ons om hun getuigen te zijn.¹⁵

Op het verbondspad vinden we ook de essentiële zegeningen van vergeving en reiniging van zonde. Die hulp kunnen we alleen door goddelijke genade, via de Heilige Geest, krijgen. 'Welnu, dit is het gebod', zegt de Heer, 'bekeer u, alle einden der aarde, en kom tot Mij en laat u

dopen in mijn naam, zodat u door het ontvangen van de Heilige Geest kunt worden geheiligd, zodat u ten laatsten dage vlekkeloos voor mijn aangezicht kunt staan.'¹⁶

Vergader met het verbondsvolk

Ten vierde, wie het verbondspad volgen, doen buitengewone zegeningen op in verscheidene door God ingestelde bijeenkomsten. Her en der in de Schriften staan profetieën over een letterlijke vergadering van de vaders verstrooide stammen van Israël naar hun erflanden.¹⁷ De vervulling van die profetieën en beloften is nu gaande in de vorm van de vergadering van het verbondsvolk in de kerk, het koninkrijk van God op aarde. President Nelson legt uit: 'Als we het over de *vergadering* hebben, hebben we het over deze fundamentele waarheid: ieder kind van onze hemelse Vader [...] verdient het om de boodschap van het herstelde evangelie te horen.'¹⁸

De Heer gebiedt leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen: 'Sta op en laat uw licht schijnen, opdat het een standaard voor de natiën zal zijn; en opdat de vergadering in het land Zion, en in zijn ringen, een bescherming zal zijn en een toevlucht voor de storm en voor de verbolgenheid, wanneer die onversneden wordt uitgestort op de gehele aarde.'¹⁹

Er is op de dag des Heren in het huis van gebed ook een wekelijkse vergadering van het verbondsvolk 'opdat [wij onszelf] beter onbesmet van de wereld zul[le]n kunnen bewaren'.²⁰ Het is een bijeenkomst om van het avondmaalsbrood en -water te nemen ter gedachtenis van de verzoening van Jezus Christus, en een tijd om 'te vasten en te bidden en met elkaar te spreken over het welzijn

van [onze] ziel'.²¹ Als tiener was ik het enige lid van de kerk in mijn klas op de middelbare school. Ik vond het fijn dat ik op school veel goede vrienden had, maar ik merkte dat ik me elke week toch sterk op de sabbatsbijeenkomst verliet om mijn geestelijke en zelfs mijn lichamelijke batterijen weer op te laden. In de huidige pandemie voelen we des te meer hoe het is om deze regelmatige verbondsbijeenkomst niet te kunnen houden. En we kijken halsreikend uit naar de tijd dat we weer zoals voorheen bijeen kunnen komen.

Ten slotte vergadert het verbondsvolk in de tempel, het huis des Heren, om verordeningen, zegeningen en individuele openbaring te ontvangen die alleen daar beschikbaar zijn. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Wat was het doel van het vergaderen van [...] Gods volk in enig tijdperk van de wereld? [...] Het belangrijkste doel was een huis voor de Heer te bouwen waar Hij de verordeningen van zijn huis en de heerlijkheden van zijn koninkrijk aan zijn volk kon openbaren en de mensen de weg naar het eeuwig heil kon wijzen. Want er zijn bepaalde verordeningen en beginselen die verricht moeten worden in een gebouw dat voor dat doel is gebouwd.'²²

Beërf de verbondsbeloften

Uiteindelijk beërven we de zegeningen van Abraham, Izak en Jakob, de ultieme zegeningen van het heil en de verhoging die alleen God ons kan geven, alleen als we het verbondspad volgen.²³

Vaak slaan Schriftuurlijke verwijzingen naar het verbondsvolk op de letterlijke nakomelingen van Abraham oftewel het 'huis van Israël'. Maar het verbondsvolk omvat ook allen die het

India

evangelie van Jezus Christus omarmen.²⁴ Paulus heeft uitgelegd:

‘Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed. [...]’

‘En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen.’²⁵

Wie hun verbonden trouw zijn, zullen ‘tevoorschijn [...] komen in de opstanding van de rechtvaardigen’.²⁶ Zij zijn ‘tot volmaking gekomen door Jezus, de Middelaar van het nieuwe verbond. [...] Dezen zijn het van wie het lichaam celestiaal is, van wie de heerlijkheid die van de zon is, ja, de heerlijkheid van God, de hoogste van allen.’²⁷ ‘Daarom, alle dingen zijn van hen, hetzij leven of dood, of tegenwoordige dingen, of toekomstige dingen, ze zijn alle van hen, en zij zijn van Christus, en Christus is van God.’²⁸

Laten wij gehoor geven aan de oproep van de profeet om op het verbondspad te blijven. Nephi zag ons en onze tijd, en schreef: ‘En het geschiedde dat ik, Nephi, de macht van het Lam van God zag, dat die neerdaalde op de heiligen van de kerk van het Lam en op het verbondsvolk van de Heer dat op het gehele aardoppervlak was verspreid; en zij waren gewapend met gerechtigheid en met de macht van God in grote heerlijkheid.’²⁹

Net zoals Nephi ‘verheugt mijn ziel zich in de verbonden van de Heer.’³⁰ Op deze paaszondag getuig ik van Jezus Christus, wiens opstanding onze hoop is, en de verzekering van alles wat ons beloofd is voor het tot het einde toe volgen van het verbondspad. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, ‘Nu we samen verdergaan’, *Liahona*, april 2018, 7.
2. 2 Nephi 31:20. Het verbondspad is al in de begintijd met Adam en Eva ingesteld (zie Mozes 6:50–68).
3. Mosiah 5:5. Zoals Alma de oude het heeft uitgedrukt: ‘Als dat het verlangen van uw hart is, wat hebt u er dan op tegen in de naam van de Heer te worden gedoopt, als getuigenis voor Hem dat u een verbond met Hem hebt aangegaan dat u Hem zult dienen en zijn geboden onderhouden, zodat Hij zijn Geest overvloediger over u zal kunnen uitstorten?’ (Mosiah 18:10.)
4. Zie voor een voorbeeld uit de Schriften Alma 1:29–32.
5. In Eric A. Eliason, *The J. Golden Kimball Stories* (2007), 78.
6. Zie 2 Nephi 31:6–7.
7. Efeze 6:4; zie ook Enos 1:1.
8. Jeremia 31:33.
9. Zie Johannes 16:33.
10. 3 Nephi 27:33; zie ook Mattheüs 7:14.
11. Zie Leer en Verbonden 84:20.
12. Zie Gids bij de Schriften, ‘Heilige Geest’.
13. Moroni 8:26.
14. Leer en Verbonden 42:17.
15. Zie Mosiah 18:9.
16. 3 Nephi 27:20; zie ook 2 Nephi 31:17.
17. Zie bijvoorbeeld Jesaja 5:26–29 (2 Nephi 15:26–28); Jesaja 54:7; Jeremia 16:14–16; 2 Nephi 29:14; 3 Nephi 29:1; Geloofsartikelen 1:10. De komst van het

Boek van Mormon zou een teken zijn dat de Heer een begin had gemaakt aan de vervulling van zijn verbond met het huis van Israël, inclusief ‘hun terugkeer naar hun erflanden’ (3 Nephi 29:1; zie ook 3 Nephi 21:1–7). Het Boek van Mormon is bovendien het middel om die vergadering te bewerkstelligen (zie 3 Nephi 16:4–8).

18. Russell M. Nelson, ‘Hoop van Israël’ (wereldwijde devotionaal voor jongeren, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; zie ook Russell M. Nelson, ‘Verbonden’, *Liahona*, november 2011, 86–89.
19. Leer en Verbonden 115:5–6.
20. Leer en Verbonden 59:9.
21. Moroni 6:5.
22. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 448.
23. Zie Gids bij de Schriften, ‘Abraham, verbond van’; Abraham 2:11.
24. Het Boek van Mormon is aan de andere volken gestuurd ‘opdat [zij] zich zullen bekeren en tot Mij komen en zich in mijn naam laten dopen en de ware punten van mijn leer kennen, opdat zij onder mijn volk zullen worden gerekend, o huis van Israël’ (3 Nephi 21:6).
25. Galaten 3:27, 29; zie ook Abraham 2:10. Tegelijkertijd kunnen zelfs zij die letterlijke nakomelingen of het zaad van Abraham zijn hun erfgoed als onderdeel van het uitverkoren volk van de Heer verspelen als zij Jezus Christus niet aanvaarden. ‘Want het zal geschieden, zegt de Vader, dat Ik te dien dage eenieder die zich niet wil bekeren en tot mijn geliefde Zoon komen, zal afsnijden uit het midden van mijn volk, o huis van Israël’ (3 Nephi 21:20; zie ook 2 Nephi 30:2).
26. Leer en Verbonden 76:65.
27. Leer en Verbonden 76:69–70.
28. Leer en Verbonden 76:59.
29. 1 Nephi 14:14.
30. 2 Nephi 11:5.

Ouderling William R. Walker
van de Zeventig

Het licht van waarheid aan de hemelboog

*Ik getuig dat het evangelielicht van waarheid
en liefde aan de hemelboog helder over de hele
aarde straalt.*

De prachtige lofzang 'Luister, o volk'ren' geeft onmiskenbaar het enthousiasme en de vreugde weer van het verspreiden van de volheid van het evangelie over de hele wereld. In deze lofzang zingen we:

*Luister, o volk'ren! Hoor naar uw
Heer,
die weer gedenkt 't verbond van
weleer!
Heilige eng'len hebben 't gemeld:
waarheid is weer hersteld.¹*

Louis F. Mönch, de schrijver van deze juichende tekst, was een Duitse bekeerling die de geïnspireerde woorden voor de lofzang schreef terwijl hij in Zwitserland op voltijdzending was.² De vreugde die voortkomt uit het zien van de mondiale invloed van de herstelling wordt duidelijk uitgesproken in de volgende woorden van de lofzang:

*Zoekende volk'ren hebben geweend,
biddend dat licht zou worden
verleend.
Nu is de donk're nacht opgeklaard:
waarheid is weer op aard'.³*

Dankzij de herstelling, die iets meer dan tweehonderd jaar geleden begon en nog altijd doorgaat, schijnt het evangelielicht van waarheid en liefde aan de hemelboog⁴ nu helder over de hele aarde. De profeet Joseph ondervond in 1820 dat God 'aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt'.⁵

Kort na de oprichting van de kerk in deze laatste bedeling sprak de Heer tot Joseph Smith en toonde zijn onbegrensde liefde voor ons toen Hij zei:

'Welnu, omdat Ik, de Heer, de rampspoed kende die de bewoners van de aarde zou overkomen, heb Ik mij gericht tot mijn dienstknecht Joseph Smith jr. en heb tot hem gesproken vanuit de hemel en hem geboden gegeven; [...]

'opdat mijn eeuwigdurend verbond kon worden gevestigd;

Opdat de volheid van mijn evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou worden verkondigd aan de einden der wereld'.⁶

Kort nadat deze openbaring was ontvangen, werd er een begin gemaakt met het roepen en uitzenden van zendelingen naar veel landen over de hele wereld. Precies zoals de

profeet Nephi voorzag, werd er een begin gemaakt met de prediking van de boodschap van het herstelde evangelie 'onder alle natiën, geslachten, talen en volken'.⁷

'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is in 1830 in een kleine blokhut in de Amerikaanse staat New York opgericht.

'De kerk had er 117 jaar voor nodig, tot 1947, om van de aanvankelijke zes leden naar één miljoen leden te groeien. De kerk onderscheidde zich vanaf het begin door zendelingen uit te sturen, eerst naar de indiaanse grondgebieden, daarna naar Canada en, in 1837, vanuit Noord-Amerika naar Groot-Brittannië. Kort daarna waren er zendelingen aan het werk op het Europese continent en zelfs zo ver als India en eilanden in de Stille Zuidzee.

'Het ledental van twee miljoen werd maar zestien jaar later, in 1963, bereikt en de drie miljoen leden acht jaar daarna'.⁸

President Russell M. Nelson vestigde onlangs de aandacht op de snelle groei van de kerk: 'Het werk van de Heer in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gaat in deze tijd in een versneld tempo voorwaarts. De kerk gaat een ongekende, weergaloze toekomst tegemoet'.⁹

De herstelling van de volheid van het evangelie van Jezus Christus, de oprichting van de levende kerk van de Heer, en haar opmerkelijke groei sinds die tijd hebben de zegeningen van het priesterschap over de hele wereld beschikbaar gemaakt. Heilige verordeningen en verbonden die ons aan God binden en ons op het verbondspad zetten, tonen duidelijk 'de macht der goddelijkheid'.¹⁰ Wanneer we deelnemen aan deze heilige verordeningen voor de levenden en de doden, vergaderen we Israël aan beide zijden van

Noorwegen

Madagaskar

de sluier en bereiden de aarde voor op de wederkomst van de Heiland.

In april 1973 reisden mijn ouders en ik van Argentinië naar de tempel om ons te laten verzegelen. Aangezien er in die tijd in heel Zuid-Amerika nog geen tempels waren, vlogen we 9.700 kilometer heen en terug naar Utah om ons in de Salt Laketempel te laten verzegelen. Hoewel ik toen nog maar 2 jaar was en me vanzelfsprekend niet alles van die bijzondere reis herinner, zijn er drie zeer duidelijke beelden in mijn geheugen gegrift, die me altijd zijn bijgebleven.

Het eerste beeld is dat ik een stoel dicht bij het raam kreeg en ik de witte wolken onder ons kon zien.

Ik weet nog dat ik die prachtige, heldere wolken op gigantische watembollen vond lijken.

Een ander beeld dat in mijn gedachten is gebleven, is dat van een paar grappig uitzienende figuren in een pretpark in de buurt van Los Angeles. Die figuren zijn moeilijk te vergeten.

Maar nog belangrijker is dit schitterende en onvergetelijke beeld:

Ik kan me duidelijk herinneren dat ik in een gewijde kamer in de Salt

Laketempel was waar verzegelingen van echtparen en gezinnen voor tijd en alle eeuwigheid verricht worden. Ik herinner mij het prachtige altaar van de tempel en kan me het heldere zonlicht dat door het raam scheen nog voor de geest halen. Ik voelde toen, en voel nog, de warmte, veiligheid en troost van het evangelielicht van waarheid en liefde.

Vergelijkbare gevoelens werden in mijn hart bevestigd toen ik twintig jaar later de tempel betrad om opnieuw verzegeld te worden, dit keer aan mijn verloofde voor tijd en alle eeuwigheid. Maar bij deze gelegenheid hoefden we geen duizenden kilometers te reizen, want de Buenos Airestempel (Argentinië) was intussen gebouwd en ingewijd, en het was maar een korte rit vanaf ons huis.

Tweeëntwintig jaar na onze bruiloft en verzegeling viel ons de zegen ten deel om nog eens naar dezelfde tempel terug te mogen keren. Dit keer samen met onze prachtige dochter om als gezin voor tijd en alle eeuwigheid te worden verzegeld.

Wanneer ik terugblik op deze zeer heilige momenten uit mijn leven, welt er een diepe, blijvende vreugde in me op. Ik voelde, en voel nog, de liefde van een meelevende Vader in de hemel die onze individuele behoeften en verlangens kent.

De Heer Jehova heeft over de vergadering van Israël in de laatste dagen gezegd: 'Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.'¹¹ Ik ben eeuwig dankbaar dat de wet van de Heer van jongs af aan diep in mijn hart gegrift is door de heilige verordeningen in zijn heilige huis. Wat is het essentieel om te weten dat Hij onze God is, dat wij zijn volk zijn en dat we, ongeacht de omstandigheden, als we trouw zijn en de verbonden naleven die we hebben gesloten, 'eeuwig in de armen van zijn liefde gesloten' kunnen worden.¹²

Gedurende de vrouwenbijeenkomst van de algemene oktoberconferentie 2019 zei president Nelson: 'Al onze inspanningen om elkaar te dienen, het

Zuid-Afrika

evangelie te verkondigen, de heiligen te vervolmaken en de doden te verlossen, leiden naar de heilige tempel.¹³

Tijdens diezelfde conferentie onderwees president Nelson: 'Natuurlijk is het kroonjuweel van de herstelling de heilige tempel. De heilige verordeningen en verbonden daar zijn onmisbaar om een volk zo voor te bereiden dat het de Heiland bij zijn wederkomst kan verwelkomen.'¹⁴

De voortgaande herstelling wordt gekenmerkt door de versnelde bouw en inwijding van tempels. Terwijl we ons aan beide zijden van de sluier vergaderen en offers brengen om te dienen en de tempel centraal te stellen in ons leven, is de Heer ons waarlijk aan het opbouwen; Hij is zijn verbondsvolk aan het opbouwen.

*O, hoe heerlijk schijnt van God
omhoog
't licht der waarheid aan de
hemelboog.*

*Helder als zonlicht straalt deze gloed
heel 't mensdom tegemoet.¹⁵*

Ik getuig dat het evangelielicht van waarheid en liefde aan de hemelboog

helder over de hele aarde straalt. Dit 'wonderbare werk en een wonder', voorzeggd door de profeet Jesaja¹⁶ en gezien door Nephi,¹⁷ vindt zelfs in deze moeilijke tijden in een versneld tempo plaats. Zoals Joseph Smith profetisch heeft verklaard: 'Het waarheidsvaandel is opgericht; geen onheilige hand kan de vooruitgang van dit werk stuiten [...] totdat Gods oogmerken zijn bereikt en de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht.'¹⁸

Broeders en zusters, mogen wij vandaag gewillig besluiten om actief te luisteren naar die stem uit de hemel, namelijk de stem van onze Heiland. Mogen wij verbonden met God sluiten en naleven, die ons zeker zullen leiden op het pad dat naar zijn tegenwoordigheid terugleidt. En mogen we ons verheugen in de zegeningen van het glorieuze licht en de waarheid van zijn evangelie. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 'Luister, o volk'ren', *Lofzangen*, nr. 173.
2. Zie Karen Lynn Davidson, *Our Latter-Day Hymns: The Stories and the Messages* (1988), 268–269, 413.
3. Zie 'Luister, o volk'ren', *Lofzangen*, nr. 173.
4. Zie 'Luister, o volk'ren', *Lofzangen*, nr. 173.

Japan

5. Jakobus 1:5.
6. Leer en Verbonden 1:17, 22–23.
7. 2 Nephi 30:8.
8. 'Growth of the Church', newsroom. ChurchofJesusChrist.org.
9. Russell M. Nelson, 'De toekomst van de kerk: de wereld op de wederkomst van de Heiland voorbereiden', *Liahona*, april 2020, 7.
10. Leer en Verbonden 84:20.
11. Jeremia 31:33.
12. 2 Nephi 1:15.
13. Russell M. Nelson, 'Geestelijke schatten', *Liahona*, november 2019, 79.
14. Russell M. Nelson, 'Slotwoord', *Liahona*, november 2019, 120.
15. Zie 'Luister, o volk'ren', *Lofzangen*, nr. 173.
16. Jesaja 29:14.
17. Zie 2 Nephi 25:17.
18. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 153.

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

'De beginselen van mijn evangelie'

(Leer en Verbonden 42:12)

Evangeliebeginselen zijn op leerstellingen gebaseerde richtsnoeren voor de rechtschappen uitoefening van morele keuzevrijheid.

In de algemene oktoberconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen van 1849 werd ouderling John Taylor van het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen om Frankrijk voor de prediking van het evangelie van Jezus Christus te openen. Hij was toen onder meer redacteur van het eerste officiële kerktijdschrift in dat land. Ouderling Taylor schreef en publiceerde in 1851 een artikel als antwoord op vaak gestelde vragen over de kerk. Aan het eind van die verhandeling haalde ouderling Taylor het volgende voorval aan:

'Een paar jaar geleden vroeg iemand in mijn gezelschap, een parlamentslid, aan Joseph Smith hoe het hem lukte om zoveel mensen te besturen en een volmaakte orde te bewaren; waarbij hij opmerkte dat het voor hen onmogelijk was om dat elders voor elkaar te krijgen. Meneer Smith antwoordde dat het eigenlijk heel makkelijk was. "Hoe dan?" reageerde de man. "Voor ons is het heel moeilijk." Meneer Smith antwoordde: "Ik leer hun de juiste beginselen en zij besturen zichzelf."¹

Ik bid dat de Heilige Geest ons allen zal onderrichten en opbouwen terwijl ik de belangrijke rol van beginselen in het herstelde evangelie van Jezus Christus beklemtoon.

Beginselen

De Heer openbaarde aan de profeet Joseph Smith: 'De ouderlingen, priesters en leraren van deze kerk zullen in de beginselen van mijn evangelie onderwijzen, die in de Bijbel staan, en in het Boek van Mormon, dat de volheid van het evangelie bevat.'² Hij verklaarde ook dat de heiligen der laatste dagen 'volmaakter [moeten] worden onderricht in de theorie, in de beginselen, in de leer, in de wet van het evangelie, in alle dingen die met het koninkrijk van God te maken hebben, die nuttig voor u zijn om te begrijpen'.³

Bondig geformuleerd: evangeliebeginselen zijn op leerstellingen gebaseerde richtsnoeren voor de rechtschappen uitoefening van morele keuzevrijheid. Beginselen vloeien voort uit bredere evangeliewaarheden. Ze voorzien ons van aanwijzingen en

normen voor onze voortgang op het verbondspad.

Zo duiden de eerste drie geloofsartikelen fundamentele aspecten van de leer van het herstelde evangelie van Jezus Christus aan: het wezen van de Godheid in het eerste geloofsartikel, de gevolgen van de val van Adam en Eva in het tweede geloofsartikel, en de zegeningen van de verzoening van Jezus Christus in het derde geloofsartikel.⁴ Het vierde geloofsartikel noemt vervolgens de eerste beginselen – de richtsnoeren van geloof in Jezus Christus oefenen en bekering – en de eerste priesterschapsverordeningen die de verzoening van Jezus Christus werkzaam voor ons maken.⁵

Het woord van wijsheid is ook een voorbeeld van een beginsel als richtsnoer. Let op deze inleidende verzen in afdeling 89 van de Leer en Verbonden:

'Gegeven als een beginsel met een belofte, aangepast aan de capaciteit van de zwakken en de zwaksten van alle heiligen die heiligen worden genoemd of kunnen worden genoemd.

'Zie, voorwaar, aldus zegt u de Heer: Ten gevolge van de listen en lagen die in de laatste dagen in het hart van samenspannende mensen bestaan en zullen bestaan, heb Ik u gewaarschuwd en waarschuw Ik u van tevoren, door u dit woord van wijsheid door openbaring te geven.'⁶

De geïnspireerde aanwijzingen na deze inleiding vormen bestendige richtsnoeren voor ons lichamelijke en geestelijke welzijn. Ze getuigen ook van specifieke zegeningen als we het beginsel in acht nemen.

Door kennis, begrip en naleving van evangeliebeginselen versterken we ons geloof in de Heiland. We verdiepen dan onze toewijding aan Hem, en

Rusland

Filipijnen

maken aanspraak op talloze zegeningen en gaven van de Geest. Beginselen van rechtschapenheid helpen ons ook om verder te kijken dan onze eigen voorkeuren en egocentrische verlangens. Ze bieden ons het waardevolle perspectief van eeuwige waarheid in de verschillende omstandigheden, moeilijkheden, beslissingen en wederwaardigheden van ons aards bestaan.

Hedendaagse voorbeelden van onderricht in juiste beginselen

Het citaat van de profeet Joseph Smith over onderwijzen in de juiste beginselen wordt heel vaak aangehaald. Dit geïnspireerde patroon van onderricht zien we ook duidelijk in de verklaringen van de huidige bevoegde dienstknechten van de Heer.

Het beginsel van niet afleiden

President Dallin H. Oaks sprak in 1998 in de algemene conferentie over de taken van Aäronisch-priesterschapsdragers inzake de voorbereiding en bediening van het avondmaal. Hij zette daarbij *het beginsel van niet afleiden* uiteen: een drager van het Aäronisch priesterschap moet ervoor

zorgen dat niets in zijn kleding, uiterlijk of gedrag een lid van de kerk afleidt van zijn of haar aanbidding of hernieuwing van verbonden. President Oaks beklemtoonde ook de gerelateerde beginselen van ordelijkheid, reinheid, eerbied en waardigheid.

Opmerkelijk genoeg hield president Oaks de jongemannen geen lange lijst voor met dingen die ze wel en niet moesten doen. Nee, hij legde het beginsel uit met de verwachting dat de jongemannen en hun ouders en leerkrachten het richtsnoer naar eigen oordeel en inspiratie konden en zouden volgen.

Hij zei: 'Ik ga geen gedetailleerde regels opsommen. De omstandigheden in de wijken en gemeenten in onze wereldwijde kerk zijn namelijk niet allemaal gelijk. Een bepaalde regel kan in het ene geval onmisbaar lijken en in een ander geval ongepast zijn. Ik stel dan ook een beginsel op basis van de leer voor. Als iedereen dit beginsel begrijpt en toepast, zijn regels niet echt nodig. Soms zijn in unieke gevallen wel regels of nadere adviezen nodig. Plaatselijke leiders

voorzien daar dan in overeenkomstig de leer en bijbehorende beginselen.'⁷

Het beginsel van de sabbat als een teken

President Russell M. Nelson vertelde ons in de algemene aprilconferentie van 2015 dat 'de sabbat een verlustiging is'.⁸ Hij legde ook uit hoe hij zelf een basisbeginsel over sabbatheiliging was gaan begrijpen:

'Hoe *heiligen* we de sabbatdag? In mijn veel jongere jaren bestudeerde ik het werk van anderen die lijsten hadden gemaakt van dingen om wel of *niet* op de sabbat te doen. Pas veel later leerde ik uit de Schriften dat mijn gedrag en houding op de sabbat een *teken* was, iets tussen mij en mijn hemelse Vader. Toen ik dat eenmaal begreep, hoefde ik niet meer bij te houden wat ik wel of niet mocht doen. Als ik moest besluiten of een bezigheid gepast was voor de sabbat, vroeg ik mezelf gewoon af: "*Wat voor teken wil ik God geven?*" Die vraag

maakte mijn keuzen voor de sabbat volkomen duidelijk.”⁹

President Nelsons eenvoudige maar indringende vraag onderstreept een haarzuiver beginsel met betrekking tot de vraag wat de sabbat heiligen inhoudt en hoe we dat behoren te doen. Zijn vraag vormt een richtsnoer en norm die ons allen in onze uiteenlopende omstandigheden tot zegen kunnen zijn.

Het beginsel van bereidheid om God te laten zegevieren

President Nelson beschreef in de afgelopen algemene conferentie hoe opgetogen hij was door een nieuw inzicht in de betekenis van het woord *Israël*. Hij vertelde hoe diep hij getroffen was toen hij erachter kwam dat ‘de naam *Israël* slaat op iemand die *bereid is* om God in zijn of haar leven te laten zegevieren’.¹⁰ President Nelson zette vervolgens belangrijke implicaties van dat inzicht uiteen.

Zijn boodschap over *bereidheid om God te laten zegevieren* is een geweldig voorbeeld van onderwijzen in de juiste beginselen zodat wij onszelf kunnen besturen. President Nelson deed hier wat hij in zijn boodschap over de sabbat een verlustiging maken ook had gedaan: hij stelde op beginselen gebaseerde vragen als richtsnoer en norm voor ieder van ons.

‘Bent *u* bereid om God in uw leven te laten zegevieren? Bent *u* bereid om God de grootste invloed op uw leven te laten hebben?’

Hij zei verder:

‘Denk u eens in wat u aan een dergelijke bereidheid kunt hebben. Als u ongehuwd bent, en op zoek bent naar een eeuwige metgezel, kan uw verlangen om “bij Israël te horen” u helpen bij uw beslissing met wie u uitgaat, en hoe.

‘Als u een huwelijkspartner hebt die zijn of haar verbonden niet nakomt, zal uw bereidheid om God in uw leven te laten zegevieren ervoor zorgen dat uw verbonden met God intact blijven. De Heiland zal uw gebroken hart genezen. De hemelen zullen zegen over u uitgieten als u probeert te ontdekken hoe u verder moet. U hoeft niet in onwetendheid uw weg te zoeken.

‘Als u oprechte vragen over het evangelie of de kerk hebt, als u ervoor kiest om God te laten zegevieren, dan zult u tot kennis en begrip van de absolute, eeuwige waarheden worden gebracht, die u zullen leiden en u vaste voet op het verbondspad zullen geven.

‘Als u met verleiding wordt geconfronteerd – zelfs als die komt wanneer u moe bent, of u zich eenzaam of verkeerd begrepen voelt – denk u dan eens in hoeveel moed u kunt opdoen als u ervoor kiest om God in uw leven te laten zegevieren, en u Hem vraagt om u te sterken.

‘Als het uw grootste verlangen is om God te laten zegevieren, en deel van Israël uit te maken, dan worden

heel veel beslissingen makkelijker. Heel veel kwesties zijn dan geen punt meer! U weet hoe u uzelf het beste kunt verzorgen. U weet wat u moet kijken en lezen, waar u uw tijd aan moet besteden, en met wie u moet omgaan. U weet wat u wilt bereiken. U weet wat voor mens u werkelijk wilt worden.’¹¹

Bedenk hoeveel cruciale keuzen en levenservaringen samenhangen met het beginsel van *bereidheid om God te laten zegevieren*: daten en trouwen, evangelievragen en -zorgen, verleidingen, persoonlijke verzorging, wat we kijken en lezen, waar we tijd aan besteden, met wie we omgaan, en nog heel veel meer. President Nelsons geïnspireerde vragen onderstrepen een eenvoudig beginsel dat richting geeft aan elk aspect van ons leven, en waardoor we onszelf kunnen besturen.

Een zeer klein roer

Toen Joseph Smith in de gevangenis te Liberty was opgesloten, schreef hij brieven met instructies aan de leden en leiders van de kerk. Hij drukte ze onder meer op het hart dat ‘een zeer groot schip ten tijde van een

Mexico

Rusland

storm ten zeerste gebaat is bij een zeer klein roer, waardoor het handelbaar blijft in de wind en de golven'.¹²

Een 'roer' is een stuurrad of -hendel met de bijbehorende apparatuur om een schip of boot mee te besturen. En 'handelbaar in de wind en de golven' betekent een schip zo manoeuvreren dat het tijdens een storm overeind blijft en niet kapseist.

Evangeliebeginselen zijn voor u en mij wat een roer is voor een schip. Juiste beginselen helpen ons koers te houden en standvastig, onwrikbaar en onveranderlijk voort te gaan. Ze houden ons overeind in de heersende stormen van duisternis en verwarring.

We zijn in deze algemene conferentie rijkelijk gezegend met eeuwige beginselen uit de mond van de bevoegde dienstknechten van de Heer. Nu is het onze taak om onszelf te besturen overeenkomstig de waarheden waarvan zij getuigd hebben.¹³

Getuigenis

President Benson heeft gezegd: 'De volgende zes maanden zou het conferentieverslag in de [*Liahona*] naast uw standaardwerken moeten liggen en geregeld geraadpleegd moeten worden'.¹⁴

Met alle energie van mijn ziel spoor ik ons allemaal aan om beginselen van rechtschapenheid te leren, na te leven en lief te hebben. Alleen evangeliewaarheden stellen ons in staat 'blijmoedig alle dingen [te] doen die binnen ons vermogen liggen' om op het verbondspad voorwaarts te gaan en 'het heil van God te zien, en in afwachting van de openbaring van zijn arm'.¹⁵

Ik weet dat de leer en beginselen van het evangelie van Jezus Christus ons betrouwbaar de juiste weg wijzen, en tot bestendige vreugde op aarde en in de eeuwigheid voeren. En ik getuig op deze heerlijke paaszon-dag met blijdschap dat onze levende Heiland de bron is waaruit deze waarheden vloeien. Daarvan getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie John Taylor, in *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 306.
2. Leer en Verbonden 42:12.
3. Leer en Verbonden 88:78.
4. Zie Geloofsartikelen 1:1–3.
5. Zie Geloofsartikelen 1:4.
6. Leer en Verbonden 89:3–4.
7. Zie Dallin H. Oaks, 'De Aäronische priesterschap en het avondmaal', *De Ster*, januari 1999, 45–46.
8. Zie Russell M. Nelson, 'De sabbat is een verlustiging', *Liahona*, mei 2015, 129–132.
9. Russell M. Nelson, 'De sabbat is een

verlustiging', 130; cursivering toegevoegd.

10. Russell M. Nelson, 'Laat God zegevieran', *Liahona*, november 2020, 92.

11. Russell M. Nelson, 'Laat God zegevieran', 94.

12. Leer en Verbonden 123:16.

13. President Harold B. Lee (1899–1973) drong er bij de leden op aan de conferentietoespraken 'in het komende halfjaar tot leidraad in hun dagelijks leven te nemen'. Hij legde uit: 'Dit zijn de belangrijke zaken die de Heer goed acht om in deze tijd aan zijn volk te openbaren.' (Conference Report, april 1946, 68.)

Ook president Spencer W. Kimball (1895–1985) beklemtoonde het belang van de conferentietoespraken. Hij zei: 'Er is naast de standaardwerken geen tekst of boek die zo'n belangrijke plaats in uw thuisbibliotheek behoort in te nemen als de conferentietoespraken – niet omdat ze zo goed zijn geformuleerd of zo uitzonderlijk goed zijn voorgedragen, maar vanwege de beginselen die de weg naar het eeuwige leven verduidelijken.' (*In the World but Not of It*, Brigham Young University Speeches of the Year [14 mei 1968], 3.)

President Thomas S. Monson (1927–2018) onderstreepte het belang van het bestuderen van de conferentietoespraken eveneens. Hij zei: 'Mogen wij ons nog lang herinneren wat we tijdens deze algemene conferentie hebben gehoord. Alle boodschappen die we hebben gehoord, worden in de *Ensign* en de *Liahona* van volgende maand gepubliceerd. Ik spoor u aan om ze te bestuderen en de leringen te overpeinzen.' ('Tot we elkaar weerzien', *Liahona*, november 2008, 106.)

14. Ezra Taft Benson, 'Come unto Christ, and Be Perfected in Him', *Ensign*, mei 1988, 84.

15. Leer en Verbonden 123:17.

President Russell M. Nelson

President van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

COVID-19 en tempels

Houd uw tempelverbonden en -zegeningen vooral in uw gedachten en koester ze in uw hart. Blijf trouw aan de verbonden die u hebt gesloten.

Geliefde broeders en zusters, het was weer een geestelijk feest. Ik ben erg dankbaar voor alle gebeden, toespraken en muziek van deze conferentie. Bedankt voor uw deelname, waar u ook bent.

Begin vorig jaar hebben we vanwege de COVID-19-pandemie en ons verlangen om goede wereldburgers te zijn de moeilijke beslissing genomen om tijdelijk alle tempels te sluiten. In de daaropvolgende maanden voelden we ons geïnspireerd om volgens een heel voorzichtig patroon geleidelijk aan tempels te heropenen. Tempels worden nu in vier fasen geopend. We houden ons daarbij strikt aan het plaatselijke overheidsbeleid en de veiligheidsmaatregelen.

In tempels in fase 1 kunnen echtparen die ervoor in aanmerking komen en eerder al zelf begiftigd zijn, als man en vrouw aan elkaar verzegeld worden.

In tempels in fase 2 worden alle verordeningen voor de levenden vericht: de eigen begiftiging, de verzegeling van man en vrouw, en van kinderen aan ouders. Onlangs hebben we de mogelijkheden van fase 2 uitgebreid, zodat onze jongeren, nieuwe leden en anderen met een aanbeveling voor beperkte toegang aan plaatsvervangende dopen voor hun

voorouders kunnen deelnemen.

In tempels in fase 3 mogen leden die een afspraak gemaakt hebben niet alleen aan verordeningen voor de levenden deelnemen, maar ook aan alle plaatsvervangende verordeningen voor overleden voorouders.

In fase 4 wordt al het gebruikelijke tempelwerk hervat.

Wij zijn dankbaar voor uw geduld en toegewijde inzet in deze moeilijke periode vol verandering. Ik bid dat uw verlangen om naar de tempel te gaan en daar te dienen sterker dan ooit in uw hart brandt.

U vraagt zich misschien af wanneer u weer naar de tempel kunt gaan. Het antwoord is: uw tempel gaat weer open zodra het overheidsbeleid dat toestaat. Als de toestand met COVID-19 in uw gebied veilig genoeg is, gaat uw tempel weer open. Wij moedigen u aan om te doen wat u kunt zodat het aantal coronapatiënten in uw gebied daalt en uw mogelijkheden voor tempelbezoek toenemen.

Houd uw tempelverbonden en -zegeningen intussen vooral in uw gedachten en koester ze in uw hart. Blijf trouw aan de verbonden die u hebt gesloten.

Wij bouwen nu aan de toekomst! Er zijn momenteel 41 tempels in

aanbouw of renovatie. Vorig jaar is, ondanks de pandemie, voor 21 tempels de eerste spade gestoken!

We willen het huis des Heren nog dichterbij onze leden brengen, zodat ze het heilige voorrecht hebben om de tempel zo vaak mogelijk te bezoeken.

Nu ik onze plannen aankondig om nog twintig tempels te bouwen, denk ik aan de pioniers en prijs hen – de pioniers in het verleden en in het heden. Hun leven van toewijding heeft bijgedragen aan dit historische moment. Er zal op de volgende locaties een nieuwe tempel worden gebouwd: Oslo (Noorwegen), Brussel (België), Wenen (Oostenrijk), Kumasi (Ghana), Beira (Mozambique), Kaapstad (Zuid-Afrika), Singapore (Republiek Singapore), Belo Horizonte (Brazilië), Cali (Colombia), Querétaro (Mexico), Torreón (Mexico), Helena (Montana, VS), Casper (Wyoming, VS), Grand Junction (Colorado, VS), Farmington (New Mexico, VS), Burley (Idaho, VS), Eugene (Oregon, VS), Elko (Nevada, VS), Yorba Linda (Californië, VS) en Smithfield (Utah, VS).

Tempelwerk is een uniek en onmisbaar deel van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus in zijn volheid. De verordeningen van de tempel brengen ons macht en kracht die op geen andere manier verkrijgbaar zijn. We danken God voor die zegeningen.

Aan het eind van deze conferentie uiten wij opnieuw onze liefde voor u. We bidden dat God zijn zegeningen op ieder van u zal uitstorten en over u zal waken. Samen zijn wij in zijn heilige dienst. Laten we allen met moed in het heerlijke werk van de Heer voortgaan! Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Statistisch rapport 2020

Ter informatie van de kerkleden heeft het Eerste Presidium het volgende statistisch rapport over de groei en de status van de kerk per vrijdag 31 december 2020 uitgegeven.

KERKUNITS

Ringen	3.463
Zendingsgebieden	405
Districten	537
Wijken en gemeenten	31.136

KERKLIDMAATSCHAP

Totaal aantal leden	16.663.663
Nieuw ingeschreven kinderen	65.440
Bekeerlingen	125.930

ZENDELINGEN

Aantal voltijdzendingen	51.819
Servicezendingen	30.527

TEMPELS

In 2020 ingewijde tempels: Durbantempel (Zuid-Afrika)	1
Tempels in 2020 opnieuw ingewijd	0
Tempels in bedrijf aan het eind van het jaar	168

Links: lichtkoepels in het Conferentiecentrum in Salt Lake City (Utah, VS).

Ouderling Paul V. Johnson

Presidium der Zeventig

Een van de waardevolle lessen die ouderling Paul V. Johnson heeft geleerd in de jaren dat hij in het kerkelijk onderwijs werkte, is dat de Heer zich aan zijn beloften houdt voor hen die hun verbonden nakomen – ongeacht wat er op hun levenspad komt.

‘Hoewel we in bepaalde aspecten van het leven met onzekerheid te maken hebben, hebben we beloften die zeker zijn’, zei hij onlangs. ‘We kunnen niet toestaan dat onzekere vooruitzichten ons van de beloften van de Heer afhouden.’¹

Nu hebben Gods kinderen te maken met een wereldwijde pandemie, maatschappelijke polarisatie en een overdaad aan sociale media. Maar als we onze verbonden nakomen, zei ouderling Johnson, zal de Heer ons raad, macht en troost geven.

Ouderling Johnson is op 3 april 2021 gesteund om met ingang van 1 augustus 2021 zitting te nemen in het Presidium der Zeventig. Ouderling Johnson was van 2008–2015 de zestiende commissaris van de kerkelijke onderwijsinstellingen, een functie die hij vanaf 2019 opnieuw bekleedde.

Paul Vere Johnson is op 24 juni 1954 in Gainesville (Florida, VS) uit Vere en Winefred Johnson geboren. Hij groeide op in Logan (Utah, VS) en vervulde een zending in het zendingsgebied Oslo. Na zijn zending trad hij in 1976 in de Logantempel in het huwelijk met Leslie Jill Washburn. Ze hebben 9 kinderen en 40 kleinkinderen.

Ouderling Johnson behaalde in 1978 een bachelorsdiploma in dier- en plantkunde aan de Brigham Young University. In 1982 behaalde hij daar ook een mastersdiploma in onderwijskunde en in 1989 een doctorstitel in didactische technologie aan de Utah State University.

Hij gaf twaalf jaar lang les in het seminarie in Arizona en Utah, voordat hij voor de kerkelijke onderwijsinstellingen verschillende functies in leerplanontwikkeling en bestuurszaken in Salt Lake City (Utah, VS) vervulde.

Op 2 april 2005 werd hem steun verleend als lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Ouderling Johnson is ook werkzaam geweest als gebiedszeventiger, raadgever in een ringpresidium, hogeraadslid, bisschop en jongemannenpresident van de wijk. ■

NOOT

1. Zie Paul V. Johnson, ‘Forward with Hope and Faith’ (toespraak op afstudeerdag, Brigham Young University–Hawaii, 11 december 2020), speeches.byuh.edu.

Ouderling S. Mark Palmer

Presidium der Zeventig

Ouderling S. Mark Palmer zal eeuwig dankbaar zijn voor de vreugde en hoop die tempelwerk en -verordeningen brengen. Een roeping om wekelijks met zijn vrouw, Jacqueline, in een van de drukste perioden van hun leven in de Dallastempel (Texas) te dienen, bracht hem ertoe zijn prioriteiten te heroverwegen. Door zijn dienst in de tempel leerde hij offers te brengen, te plannen en evenwicht aan te brengen. Ook hielp het om zijn verbonden te gedenken en een betere echtgenoot en vader te worden. Ook herinnerde zijn dienst in de tempel hem aan het eeuwige karakter van het gezin en aan een vreugdevolle hereniging met overleden dierbaren, onder wie een zusje dat op éénjarige leeftijd was overleden.

Door dienst te doen in de tempel werd ouderling Palmer ook geestelijk voorbereid op toekomstige priesterschapsoepingen, onder meer als lid van het Presidium der Zeventig. Ouderling Palmer, die op 3 april 2021 is gesteund, begint op 1 augustus 2021 met zijn nieuwe taken.

Stanley Mark Palmer is op 11 februari 1956 in Te Puke, Bay of Plenty (Nieuw-Zeeland) in het gezin van Kenneth en Jill Palmer geboren. Ze werden lid van de kerk toen hij nog jong was.

Na zijn voltijdzending in het zendingsgebied Wellington (Nieuw-Zeeland) behaalde hij in 1979 een bachelorsdiploma in handelswetenschappen aan de University of Auckland, en in 1982 een master in bedrijfskunde aan de Brigham Young University. In zijn studie jaren in Provo (Utah) leerde hij op een blind date Jacqueline Wood, een teruggekeerde zendeling, kennen. Zij traden in 1981 in de Salt Laketempel in het huwelijk. Ze hebben zes kinderen en zestien kleinkinderen.

Ouderling Palmer is president van SMP Ventures, een projectontwikkelingsbedrijf dat hij in Austin (Texas, VS) heeft opgericht. Hij was eerder bisschop, ringpresident, president van het zendingsgebied Spokane (Washington, VS, 2009–2012), interim-president van het zendingsgebied Sydney-Zuid (Australië, 2014), en gebiedszeventiger.

Hij is op 2 april 2016 als algemeen zeventiger gesteund en is momenteel president van het gebied Afrika-Zuid. ■

Ouderling Sean Douglas

Algemeen zeventiger

Als jonge zendeling in het zendingsgebied Concepción (Chili) begon Sean Douglas zijn zendingswerk op het plateland. Zijn 'geweldige eerste Chileense collega en trainer sprak Spaans met de snelheid van het licht.' Na drie maanden in het Zuid-Amerikaanse land had ouderling Douglas nog steeds moeite met het Spaans.

Ontmoediging en heimwee overmanden hem, vertwijfeld ging hij op zijn knieën. 'Ik doe niets goeds', bad hij. 'Ik heb totaal geen invloed op wie dan ook.'

Hij voelde een priemende vraag uit de hemel in zijn hart opkomen: 'Ben je hier voor Mij, of ben je hier voor jezelf?'

Op dat moment sprak hij met God af om zichzelf te vergeten en door te gaan. 'Die avond droomde ik in het Spaans', zegt hij.

De volgende dag was alles makkelijker. 'Ik kon mij een beetje beter verstaanbaar maken. 'Ik begreep ook wat meer', zegt hij. 'Mijn zending heeft mijn getuigenis van gebedsverhoring in een stroomversnelling gebracht, want als je doet wat de Heer gebiedt, zal Hij altijd een weg voor je banen.'

Die wijsheid heb ik de rest van mijn leven ter harte genomen.

Sean Douglas is op 1 mei 1964 in Salt Lake City geboren in het gezin van Gordon en Carolyn Owen. Hij groeide op de oostelijke flank van de Salt Lake Valley op en trouwde in juni 1985 in de Salt Laketempel met Patricia Ann Dickson, zijn liefje van de middelbare school. Ze hebben vier kinderen.

Ouderling Douglas studeerde aan de University of Utah af in accounting, en ging als auditor werken, waarna hij dertig jaar voor de Huntsman Corporation werkte, waarvan hij uiteindelijk de leidinggevend vicepresident en financieel directeur werd.

Zijn geloof en vertrouwen in de Heer, die tijdens zijn jeugd en zending versterkt waren, leidden hem via carrièrestappen naar Engeland, waar hij als jonge bisschop diende, en naar Houston (Texas, VS). Hij is van 2012–2015 president van het zendingsgebied Lima in Peru geweest. Ouderling Douglas was vóór deze nieuwe roeping gebiedszeventiger. ■

Ouderling Michael A. Dunn

Algemeen zeventiger

De ouders van Michael A. Dunn scheidden toen hij nog klein was, maar zijn moeder bracht hem groot geloof en goede waarden bij. Nadat hij een anglicaanse privéschool in Salt Lake City (Utah, VS) had doorlopen, vervolgde hij zijn opleiding aan een openbare middelbare school, waar hij leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ontmoette.

Toen zijn nieuwe vrienden en hun ouders hem met open armen verwelkomden, wilde Michael meer over de kerk weten. Uiteindelijk besloot hij met de zendingen te spreken. 'Hun leringen over de Godheid en het eerste visioen van Joseph Smith kwamen heel diep bij mij binnen', zegt hij.

Hij bad en wist dat het evangelie waar was. Hij liet zich in het laatste jaar van de middelbare school dopen. Sindsdien is ouderling Dunn 'gehoed door een reeks geweldige leiders'.

Hij erkent ook de voorzienigheid van onze hemelse Vader en onze Heiland in zijn leven. 'Ik ben een gelover', zegt ouderling Dunn. 'Ik vind het een grote zegen dat ik een getuige van Jezus Christus ben en zijn leven, zijn goedheid en zijn herstellende evangelie kan bekendmaken.'

Michael Austin Dunn is op 5 maart 1958 in Tucson (Arizona, VS) uit Patricia en James R. Dunn geboren. Hij is in Salt Lake City opgegroeid. Na zijn voltijdzending in het zendingsgebied Honolulu (Hawaiï, VS) is hij in 1980 in de Salt Laketempel met Linda Virginia Poulson getrouwd. Ze hebben drie kinderen.

Ouderling Dunn heeft in 1981 een bachelorsdiploma in massacommunicatie gehaald en in 2008 een mastersdiploma, beide aan de University of Utah. Hij was algemeen manager van KUED (PBS UTAH), president van Dunn Communications Inc., en tot voor kort leidinggevend directeur van BYUtv en BYU Radio.

Ouderling Dunn, die ten tijde van zijn roeping gebiedszeventiger was, is bisschop, raadgever in een bisschop, ringpresident, jongemannenpresident van een wijk, hogeraadslid en, van 2014–2017, president van het zendingsgebied Johannesburg (Zuid-Afrika) geweest. ■

Ouderling Clark G. Gilbert

Algemeen zeventiger

Velen kennen ouderling Clark G. Gilbert als president van BYU–Pathway Worldwide en als oud-president van Brigham Young University–Idaho. Velen kennen hem ook vanwege de innovatieve ontwikkeling van onlineprogramma's voor hoger onderwijs in beide instellingen.

Ouderling Gilbert noemt zinvol kerkwerk – hulp aan kansarme jongeren in de binnenstad van Boston (Massachusetts, VS) – als zijn belangrijkste drijfveer om die onderwijsmogelijkheden aan een groter publiek beschikbaar te stellen. Die kans kreeg hij toen hij bezig was met zijn studie en de zorg voor zijn nog jonge gezin.

‘Die jongemannen hadden niet altijd veel steun. Ze kwamen in ons leven en we gingen van ze houden’, zegt hij. ‘Ik leerde naar de Heer luisteren en wist dat Hij in hun leven was. Ik hoorde Hem tegen mij zeggen wat ik voor hen kon doen.’

Ouderling Gilbert zegt dat de Heer hem leerde wat de behoeften van anderen waren. ‘Hij bereidde me niet alleen op een opleiding voor, maar Hij liet me zien wat Hij op een diep, persoonlijk niveau in het leven van mensen kon doen.’

Clark Gordon Gilbert is op 18 juni 1970 in Oakland (Californië, VS) uit Paul en Susan Gilbert geboren. Hij is in Phoenix (Arizona, VS) opgegroeid. Na zijn zending in het zendingsgebied Kobe (Japan) trouwde hij in 1994 in de Salt Laketempel met Christine Calder. Ze hebben acht kinderen.

Ouderling Gilbert behaalde in 1994 aan de Brigham Young University een bachelorsdiploma in internationale betrekkingen, in 1995 aan de Stanford University een mastersdiploma in Aziatische studies, en in 2001 promoveerde hij aan de Harvard University in bedrijfskunde. Hij is assistent-hoogleraar aan de Harvard Business School, adjunct-vicepresident academische zaken aan BYU–Idaho, en president en CEO van *Deseret News* en Deseret Digital Media geweest.

Ten tijde van zijn roeping was ouderling Gilbert gebiedszeventiger. Hij heeft ook de functies van quorum-president ouderlingen, raadgever in een jongemannenpresidium van de ring, ringpresident en bisschop vervuld. ■

Ouderling Patricio M. Giuffra

Algemeen zeventiger

Ouderling Patricio M. Giuffra was vier jaar toen zijn vader aan kanker overleed. In zijn kinderjaren vroeg hij zich af waarom het leven zo oneerlijk was.

Mijn vader was een goede echtgenoot, vader en kostwinner, dacht ouderling Giuffra toentertijd. Waarom stierf hij?

Tien jaar later, toen Patricio en zijn moeder de voltijdzendingen ontmoetten en het evangelie omarmden, werden zijn vragen beantwoord.

Het heilsplan gaf hem hoop, omdat hij de dood van zijn vader beter begreep. ‘Mijn vader heeft voor ons de weg naar de kerk gebaand’, zegt hij.

Vanaf zijn doop, is ouderling Giuffra aan het evangelie van Jezus Christus verankerd. ‘De kerk is mijn leven’, zegt hij. ‘Ik heb het gevoel dat ik altijd al lid van de kerk ben geweest.’

In 1989 was er dat bijzondere moment dat ouderling Giuffra in de Ogdentempel (Utah, VS) aan zijn ouders en overleden broers en zussen werd verzegeld. Na de verordening fluisterde zijn moeder: ‘Ik voelde dat je vader aanwezig was.’

Patricio Mauricio Giuffra Vargas is op 6 april 1962 in Valparaíso (Chili) uit Lazaro Dante Giuffra Rizzo en Olga Rosa Vargas Canales geboren. Hij groeide op in Valparaíso en trouwde in 1992 in de Santiagotempel met Maria Eugenia Gonzalez Olmos. Ze hebben vier kinderen.

Ouderling Giuffra behaalde in 1990 een bachelorsdiploma in marketing en vertalen/tolken aan de Brigham Young University, en in 1994 een mastersdiploma bedrijfskunde aan dezelfde universiteit.

Hij was werkzaam als inkoopmanager bij Woodgrain Millwork (1994–1996), verkoopmanager en manager bedrijfsvoering bij Alvenius Chilena (1996–1998), en algemeen manager bij Carbotech Chili (1998–1999) en Arcotex SA (2000 tot heden).

Ouderling Giuffra is in het zendingsgebied Osorno (Chili) op zending geweest. Ook was hij ringsecretaris, jongemannenpresident van de ring, bisschop en ringpresident. Vóór zijn roeping als algemeen zeventiger was hij gebiedszeventiger in Zuid-Amerika. ■

Ouderling Alfred Kyungu

Algemeen zeventiger

In 1991 was Alfred Kyungu een 24-jarige student aan de Universiteit van Lubumbashi in de Democratische Republiek Congo die bij zijn oom, Polydor Ngoy, inwoonde. Op een goede dag zei zijn oom dat hij een afspraak met zendingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen had gemaakt.

‘Mis deze unieke kans niet’, had zijn oom gezegd.

Voor hij het wist, spraken zijn oom en hij geregeld met een zendingsechtpaar uit Utah. Aanvankelijk voelde Alfred er weinig voor om zich bij een nieuwe, buitenlandse godsdienst aan te sluiten. Toch lieten Alfred en zijn oom zich, na een half jaar van zendingslessen, en na antwoord op veel vragen te hebben gekregen, op 21 september 1991 dopen.

In sommige opzichten was lid van de kerk worden geen gemakkelijke overstap. Veel mensen in de gemeenschap stonden achterdochtig tegenover de kerk en vroegen zich af of heiligen der laatste dagen wel echte christenen waren. Gelukkig waren de leden van hun kleine gemeente vriendelijk en gastvrij. Ouderling Kyungu en zijn oom putten kracht uit ‘worden onderwezen in de beginselen die Jezus Christus predikte’.

Ouderling Kyungu trouwde in 1998 met Lucie Kabulo Malale. Ze hebben zich in 2004 in de Johannesburgtempel (Zuid-Afrika) laten verzegelen. Zij zijn de ouders van twee dochters en een zoon.

Alfred Kyungu Kibamba is op 31 oktober 1966 in Kamina (Democratische Republiek Congo) uit Domitien Kyungu Nkimba en Celestine Ngoy Mbuyu geboren.

Ouderling Kyungu behaalde aan de universiteit van Lubumbashi zowel een bachelors- als een mastersdiploma in sociale wetenschappen en internationale betrekkingen. Hij was in verschillende overheidsfuncties werkzaam voor de Democratische Republiek Congo, en voor de kerk als coördinator van het seminarie en instituut, en als manager familiegeschiedenis.

Ten tijde van zijn roeping was hij gebiedszeventiger. Hij is ook instituutleerkracht geweest, en zondagsschoolleerkracht, raadgever in de bisschop, hogeraadslid, raadgever in een ringpresidium, en van 2016–2019 president van het zendingsgebied Mbuji-Mayi (Democratische Republiek Congo). ■

Ouderling Alvin F. Meredith III

Algemeen zeventiger

In Alvin F. Merediths laatste jaar aan de middelbare school in Tennessee (VS) werd hij door een groep christelijke schoolsporters tot sportman van zijn school uitgeroepen.

Kort daarna liet zijn coach hem weten dat de leidinggevenden van de groep op staatsniveau hem hadden gediskwalificeerd, omdat ze De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet als christelijk geloof erkenden.

Zijn coach, ‘zelf een voorbeeldig christen’, vroeg de organisatie om iemand naar de school te sturen om met de jonge sporter te spreken. De vertegenwoordiger van de organisatie kwam met tien leerstellingen naar de middelbare school, die volgens hem rechtvaardigden dat de sporter was gediskwalificeerd. Toen ouderling Meredith een Bijbel in de tas van de man zag, vroeg hij of ze samen enkele verzen konden doornemen.

‘We keken naar elk van die tien punten en gingen naar Kronieken en Jakobus en het boek Openbaring en Korinthe’, zegt ouderling Meredith. ‘Mijn geloof werd op de proef gesteld, en door het vuur van die proef werd het gelouterd en heeft het sindsdien nooit meer gewankeld.’

Alvin Frazier ‘Trip’ Meredith III is op 22 juli 1970 in Chattanooga (Tennessee, VS) uit Alvin en Mary Meredith geboren. Hij is in 1998 in de Salt Laketempel met Jennifer Denise Edgin getrouwd. Ze hebben zes kinderen.

Ouderling Meredith behaalde in 1994 zijn bachelorsdiploma in psychologie aan de Brigham Young University en in 2001 zijn mastersdiploma bedrijfskunde aan de University of Chicago. Hij heeft voor GE Capital, Boston Consulting Group en Asurion gewerkt.

Als jonge man vervulde ouderling Meredith een zending in het zendingsgebied Salt Lake City (Utah, VS). Toen hij als algemeen zeventiger geroepen werd, was hij president van het zendingsgebied Salt Lake City Zuid. Hij is ook gebiedszeventiger, ringpresident, raadgever in een zendingspresidium, bisschop en zondagsschoolleerkracht geweest. ■

Ouderling Carlos G. Revillo jr.

Algemeen zeventiger

Van kinds af aan wilde ouderling Carlos G. Revillo jr. heel graag een zending vervullen. Maar op de universiteit besloot hij zijn zending een jaar uit te stellen om een vijfjarige opleiding chemische technologie af te maken en voor het nationale diploma op te gaan. Hij slaagde met vlag en wimpel en kreeg diverse goede aanbiedingen van multinationals.

In die periode moest ik mij afvragen: 'Wil ik echt op zending? En geloof ik echt dat Joseph Smith een waar profeet was en dat het Boek van Mormon waar is?' zegt ouderling Revillo. 'Ik moest bidden en echt kijken wat ik geloofde.'

Later hoorde hij dat zijn moeder voor hem had gebeden en gevestigd. Ouderling Revillo zei dat de Geest in zijn hart kwam.

'Mijn getuigenis kwam volledig tot ontplooiing toen ik op zending ging', zegt hij. 'Alle zegeningen die ik nu heb, schrijf ik toe aan die cruciale beslissing.'

Carlos Garcia Revillo jr. is op 8 november 1965 in General Santos City (Filipijnen) uit Carlos G. Revillo sr. en Amparo Revillo geboren. Hij groeide op in General Santos, ging op voltijdzending in het zendingsgebied Bacolod (Filipijnen) en trouwde in 1989 met Marites Enriquez Fernando Revillo in de Manillatempel (Filipijnen). Ze hebben vier kinderen.

Ouderling Revillo behaalde in 1986 een bachelorsdiploma in chemische technologie aan de Universiteit Santo Tomas in Manilla. Hij heeft 22 jaar in verschillende managementfuncties gewerkt voor Procter & Gamble in de Filipijnen, in de regio Azië-Oceanië en op de hoofdzetel van het bedrijf in de Verenigde Staten. Hij is ook werkzaam geweest als hoofd kwaliteit, voedselveiligheid en regelgeving in Azië voor Kellogg Company.

Ouderling Revillo, die ten tijde van zijn roeping manager welzijns- en zelfredzaamheidsdiensten van de kerk in de Filipijnen was, is bisschop, ringpresident, seminariëleerkracht, hogeraadslid en van 2013–2016 president van het zendingsgebied Quezon City (Filipijnen) geweest. ■

Ouderling Vaiangina Sikahema

Algemeen zeventiger

Vanaf het moment dat Vaiangina (Vai) Sikahema de aandacht van studentenwerwers trok als sterfootballsplayer aan de middelbare school in Arizona (VS), heeft hij in de publieke belangstelling gestaan.

Aan de Brigham Young University was hij de uitblinker in de ploeg die de Cougars in 1984 het nationale kampioenschap bracht. Hij speelde als prof voor verschillende ploegen in de National Football League en werd tot twee keer uitgeroepen tot beste speler van de Pro Bowl, voordat hij aan een succesvolle carrière als nieuwspresentator begon.

Maar 'footballsplayer' of 'tv-presentator' was niet wie de geniale 58-jarige was.

'Ik heb nooit vertrouwd op mijn bekendheid als beroepssporter of tv-presentator, want zo zie ik mezelf niet', zegt ouderling Sikahema, die op 3 april 2021 als algemeen zeventiger is gesteund. 'Ik zie mezelf in de eerste plaats als een zoon van God en heilige der laatste dagen.'

Hij is ook echtgenoot, vader en priesterschapsdrager – alle eeuwige identiteiten.

Ouderling Sikahema is op 29 augustus 1962 in Nuku'alofa (Tonga) geboren uit Sione en Ruby Sikahema. Hij groeide op in een gezin dat familie en geloof hoog in het vaandel had. Zijn voorouders behoorden tot de eersten die in Tonga lid van de kerk werden.

Toen hij in Mesa (Arizona) opgroeide, zette hij zijn voorbereidingen opzij om profbokser te worden, maar hij kwam er al snel achter dat hij talent voor football had. Toen hij een studiebeurs kreeg aangeboden om football aan de BYU te spelen, was hij niet van plan om op zending te gaan.

'Maar ik trok op met jonge mannen die toegewijd aan het evangelie waren, en ik wilde zoals zij worden', zegt ouderling Sikahema.

In 1982 hing hij zijn kicks aan de wilgen om in het zendingsgebied Rapid City (South Dakota, VS) een zending te vervullen. Toen hij na zijn zending naar de BYU terugkeerde, ontmoette hij de Hawaïaanse Keala Heder. Ze trouwden in 1984 in de Mesatempel (Arizona, VS). De Sikahema's hebben vier kinderen.

Voordat hij algemeen autoriteit werd, was ouderling Sikahema jongemannenpresident van de wijk, bisschop, regionaal bestuurder public affairs, raadgever in een zendingspresidium, ringpresident en gebiedszeventiger. ■

Camille N. Johnson

Algemeen jeugdwerkpresidente

Camille N. Johnson heeft in de ruim dertig jaar dat zij advocaat was, woorden bestudeerd, geformuleerd en uitgesproken om de problemen van mensen te helpen oplossen. En ze heeft altijd grote vrede uit de woorden van de Schriften geput. Ze rekent veel mensen uit de Schriften tot haar dierbaarste vrienden.

Maar toen zij en haar man naar Zuid-Amerika verhuisden om van 2016–2019 het zendingsgebied Arequipa in Peru te leiden, verlangde ze naar woorden. Ze kende geen woord Spaans en bad dat ze zo spoedig mogelijk met de zendelingen en mensen zou kunnen communiceren, zodat ze haar liefde voor hen en haar getuigenis van het Boek van Mormon konden voelen.

‘Ik vertrouwde op de Heer en verliet mij op de Geest om mijn liefde en getuigenis over te brengen als woorden mij ontbraken. Daardoor leerde ik een mooie en aangrijpende les om niet op mijn eigen inzicht te steunen [zie Spreuken 3:5] maar het volledig aan mijn Heiland over te geven.’

Onderweg heeft ze een eenvoudige waarheid van het evangelie opnieuw geleerd: ‘Het gaat om de Heiland liefhebben, liefhebben zoals de Heiland, en de liefde en verzoening van Jezus Christus in ons leven laten werken.’

Zuster Johnson werd met liefde voor de 552 zendelingen in het zendingsgebied gezegend en nu voelt ze dat haar hart zich openstelt voor de één miljoen kinderen voor wie ze rentmeesterschap heeft.

‘Ik vind het geweldig om veel van de kinderen te leren, die een weerspiegeling zijn van de reine liefde van Jezus Christus’, zegt ze.

Camille Neddo Johnson is op 12 september 1963 in Pocatello (Idaho, VS) geboren uit Hal en Dorothy Neddo. In 1987 is ze in de Salt Laketempel met Douglas R. Johnson getrouwd. Ze hebben drie kinderen. Ze studeerde in 1985 in het Engels af aan de University of Utah en in 1989 aan de S. J. Quinney College of Law in de University of Utah.

Zuster Johnson is jongevrouwenpresidente van de wijk geweest, heeft functies vervuld in ZHV- en jeugdwerk-presidiums en is leerkracht evangelieleer geweest. ■

Susan H. Porter

Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Toen zuster Susan Porter in december 2016 haar man, ouderling Bruce D. Porter, algemeen zeventiger, aan een longontsteking had verloren, was ze thuis in Bountiful (Utah, VS) plotseling helemaal op zichzelf aangewezen.

In de twee jaar vóór zijn overlijden hadden ze samen gereisd en gediend toen haar man president van het gebied Europa-Oost was.

Als prille weduwe bad ze om leiding. Op een dag zag ze een schilderij van de Heiland die bij de bron van Jakob met de Samaritaanse vrouw sprak (zie Johannes 4:6–26). Ze voelde de ingeving van de Geest om evenzo ‘aan de voeten van de Heiland te gaan zitten en te leren, dan zal Hij je onderwijzen’.

Zuster Porter deed haar best om dichter tot de Heiland te komen, en de Heilige Geest troostte haar en leidde haar voorwaarts.

‘Ik weet dat ik gedragen ben’, zegt ze. ‘Ik had kracht en gemoedsrust die mijn eigen kracht te boven ging.’

Nu de jeugdwerkkinderen over de hele wereld met tegenspoed te maken krijgen, wil zuster Porter dat ze weten dat God van hen houdt.

‘Als Jezus nu bij hen was, zou Hij ze één voor één zegenen en voor hen bidden, net zoals Hij lang geleden voor de Nephitische kinderen heeft gedaan [zie 3 Nephi 17:21]. Ik hoop dat ieder kind om zijn hulp bidt en vraagt om zijn liefdevolle hand in hun eigen leven te zien.’

Susan Holland Porter is op 31 juli 1955 in Ponca City (Oklahoma, VS) uit Hans en Charlene Holland geboren. Zij heeft aan de Brigham Young University een bachelors-diploma in scheikunde gehaald. Ze is analiste en wiskundeleerkracht geweest.

Ze trouwde in 1977 met ouderling Porter in de Washington D.C.-tempel. Ze hebben vier kinderen.

Zuster Porter zit sinds 2017 in de algemene adviesraad van de zustershulpvereniging. Tot haar eerdere roepingen behoren raadgeefster in een ZHV-presidium van de ring, ZHV- en jongevrouwenpresidente van de wijk, leerkracht Evangelieleer en jeugdwerkdirigente. ■

Amy A. Wright

Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Vijf jaar geleden werd bij zuster Amy A. Wright eierstokkanker stadium 4 vastgesteld. De enige manier waarop haar familie de agressieve behandelingen van haar ziekte is doorgekomen, zegt ze, was door zich te richten op de Heiland Jezus Christus.

‘Toen alles alleen nog maar om mij draaide, werd de wereld echt donker’, herinnert ze zich. ‘Maar als ik mij naar buiten richtte, als ik ernaar streefde anderen te dienen en de weg te gaan die Christus ging, was er licht en vreugde, zelfs tijdens de ergste pijn en het zwaarste lijden.’

Zuster Wright beschrijft haar gevecht met kanker als een ‘louterende en polijstende ervaring’ – een die ‘op unieke wijze op maat gemaakt’ was om haar de Heiland op een diep persoonlijke manier te helpen leren kennen. De ervaring leerde haar ook dat je meer kracht krijgt als je meer oog en begrip wilt hebt voor de problemen van anderen.

‘We dienen allemaal op verschillende momenten in ons leven in verschillende delen van de wijngaard van de Heer. Maar het is dezelfde wijngaard met dezelfde Meester’, zegt ze.

‘Onze hoop is ook dezelfde, die is het eeuwige leven en de verhoging. Dat is wat we willen voor al die dierbare, kleine kinderen, dat de Heiland met hen meereist en dat ze met Hem thuis zullen aankomen.’

Amy Eileen Anderson Wright is op 6 januari 1972 in Salt Lake City (Utah, VS) geboren uit Robert en Joy Anderson. Ze trouwde in 1994 in de Salt Laketempel met James McConkie Wright. Ze hebben drie kinderen.

Zuster Wright behaalde in 1998 een bachelorsdiploma in menselijke ontwikkeling en gezinswetenschappen aan de University of Utah. Ze is als leesjuf en officemanager werkzaam geweest en was vrijwilliger bij de Parent Teacher Association. Onlangs heeft ze als assistente marketing en reclame voor een tandartsenpraktijk gewerkt.

Zuster Wright zit sinds 2018 in de algemene adviesraad voor jongevrouwen. Eerdere roepingen zijn: jeugdwerkpresidente van ring en wijk, raadgeefster in het jeugdwerkpresidium van de wijk, leerkracht evangelieleer en welpenleidster. ■

Bouw van tempels blijft doorgaan

In zijn slotwoord tijdens de algemene aprilconferentie maakte president Russell M. Nelson de plannen bekend om wereldwijd twintig nieuwe tempels te bouwen (zie pagina 127). De laatste keer dat president Nelson zoveel nieuwe tempels tegelijk bekendmaakte was op 7 oktober 2018, toen hij twaalf tempels aankondigde.

President Gordon B. Hinckley had in de algemene aprilconferentie van 1998 de plannen voor de bouw van maar liefst 32 nieuwe tempels aangekondigd, maar noemde toen geen locaties.

Sinds hij in 2018 president van de kerk werd, heeft president Nelson de bouw van 69 nieuwe tempels aangekondigd. Hij kondigde dat jaar 19 tempels aan, 16 in 2019 en 14 in 2020. Er zijn momenteel 43 tempels in aanbouw of in renovatie, en ondanks de pandemie is er in 2020 voor 21 nieuwe tempels de eerste spade gestoken. De kerk heeft nu 251 tempels, hetzij aangekondigd, in aanbouw of in bedrijf.

President Nelson maakte niet alleen twintig nieuwe tempels bekend, maar legde ook de vier fases uit die met het afnemen van de pandemie voor de heropening van tempels gelden. ■

De renovatie van de Salt Laketempel gaat verder. Onderdelen daarvan zijn een seismisch beschermingssysteem, mechanische en elektrische vernieuwingen, en bouwkundige aanpassingen om meer diensten mogelijk te maken. Een andere tempel uit de pionierstijd, de Mantitempel, ondergaat een soortgelijke renovatie.

Nieuwe gebiedszeventigers steun verleend

De nieuwe gebiedszeventigers zijn in een bijeenkomst voor leiders in het kader van de algemene conferentie individueel gesteund, en hun is als groep in de zaterdagmiddagbijeenkomst van de algemene conferentie steun verleend. Het gaat om de volgende zeventigers:

Derde quorum

Gebieden Afrika-Midden, Afrika-Zuid en Afrika-West

Samuel Annan-Simons
Patrick Appianti-Sarpong
Frederick M. Kamya
Gaëtan Kelounou
Enefiok Ntem
Charles O. Oide

Vierde quorum

Gebieden Azië en Azië-Noord

Ross A. Chiles
John Gutty
Yuichi Imai
Dong Hwan Jeong

Vijfde quorum

Gebied Brazilië

Marcelo Andrezzo
Moroni Costa
Odair José Castro de Lira
Alexandre Ret

Zesde quorum

Gebieden Caraïben, Midden-Amerika en Mexico

Gregorio E. Casillas
Ranulfo Cervantes
Félix Conde
Tomás Familia
Bruce H. Ixcot
Paul H. Jean Baptiste
Julio E. Lee
R. Darío Lorenzana

Héctor Méndez
Russell A. Robinson
Raul Tapia
Carlos Torres
Bruno E. Vásquez

Zevende quorum

Gebieden Europa, Europa-Oost en Midden-Oosten/Afrika-Noord

Erik Bernskov
Oleksi H. Chakalenko
Franck A. Poznanski

Achtste quorum

Gebieden Oceanië en Filipijnen

Eduardo M. Argana
Benjamin Cinco
Ernesto A. Deyro jr.
Bartolome Madriaga

Damon Page
Frédéric T. Riemer
Robert H. Simpson
Martiniano S. Soquila jr.

Negende quorum

Gebieden Zuid-Amerika-Noordwest Zuid-Amerika-Zuid

Juan P. Casco
Leandro J. Curaba
Enrique M. Loo
Hernán D. Lucero
Ricardo J. Nieves
Lorenzo E. Norambuena
Juan L. Orquera
Roberto C. Pacheco
Leonardo S. Rojas
Victor H. Suazo

Tiende quorum

*Noord-Amerika-Midden,
Noord-Amerika-Noordoost en
Noord-Amerika-Noordwest*

Daniel P. Amato
Rodney A. Ames
Fernando R. Castro
Corbin E. Coombs
Michael D. Groll
David S. Kinard
Quinn S. Millington
T. Michael Price
Richard G. Youngblood

Elfde quorum

*Gebieden Noord-
Amerika-Zuidwest en
Noord-Amerika-West*

Jonathan G. Cannon
David C. Clark
Jorge A. Contreras
B. Corey Cuvelier
Tommy D. Haws
Levi W. Heath
Brian J. Holmes
Hal C. Hunsaker
Douglas P. Maxfield
Steven C. Merrell
Siegfried A. Naumann
Douglas A. Rozsa
Lee M. Shumway
M. Travis Wolsey

Twaalfde quorum

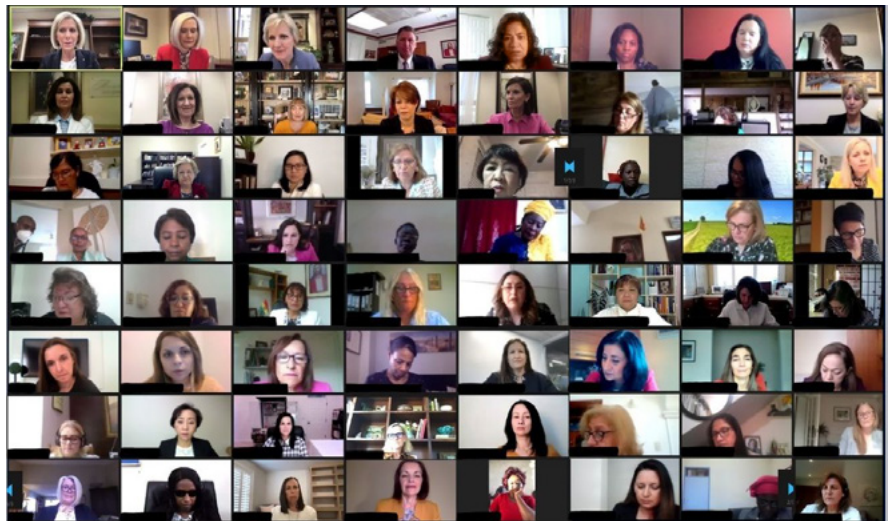
Gebied Utah

Steven C. Barlow
Mark E. Bonham
K. Bruce Boucher
Thomas K. Checketts
J. Kimo Esplin
Vance K. Smith

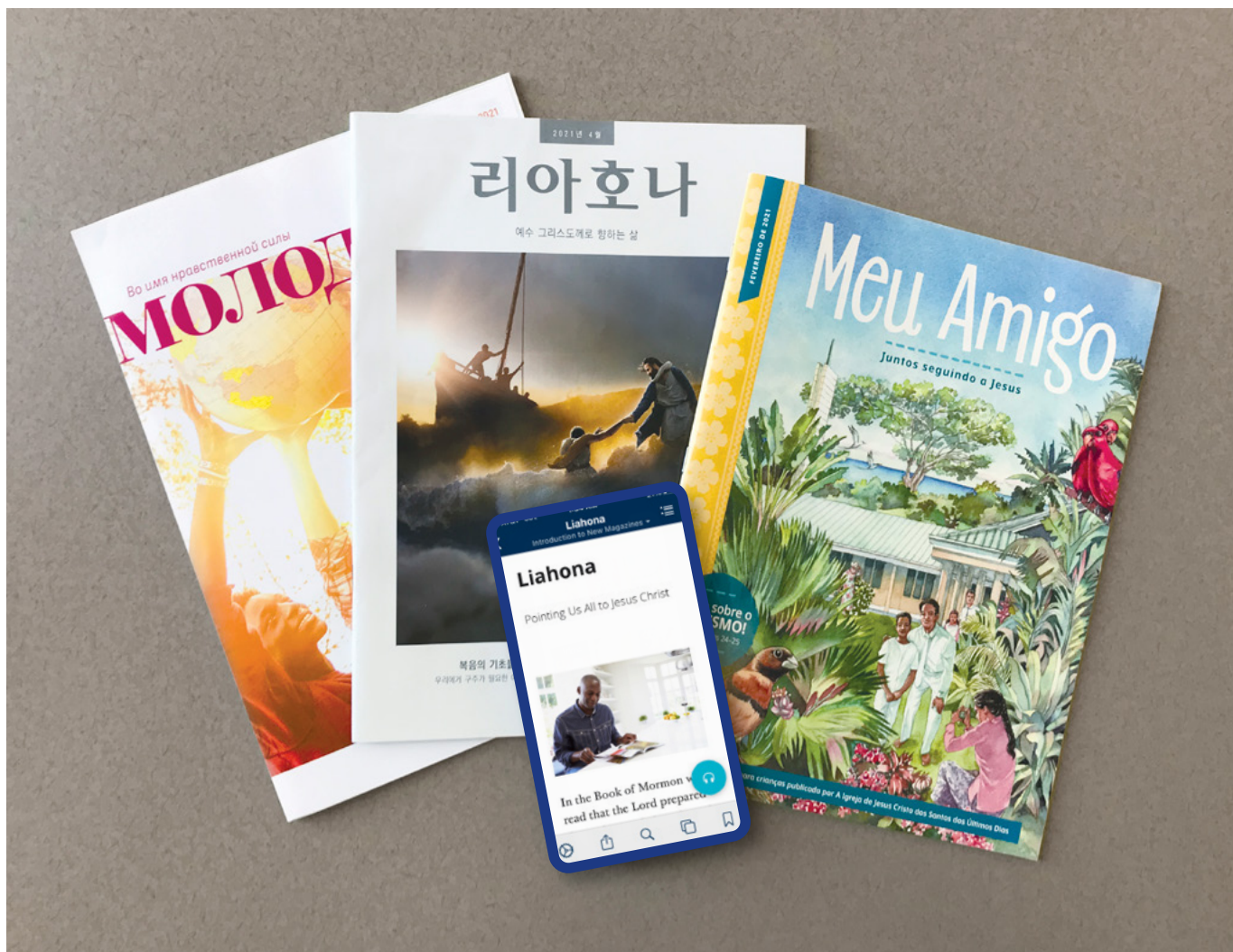
Nieuwe functie: organisatieadviseuse in een gebied

Het Eerste Presidium heeft onlangs een nieuwe functie goedgekeurd, namelijk organisatieadviseuse in een gebied. De vrouwen die deze functie vervullen, adviseren leidinggevend in de zustershulpvereniging, de jongevrouwen en het jeugdwerk in het gebied waar ze wonen. Het gaat om instructie en begeleiding van leidsters die in een gebied buiten de Verenigde Staten en Canada wonen.

De noodzaak van gebiedsadviseuses wordt bepaald door het Quorum der Twaalf Apostelen, het Presidium der Zeventig en het desbetreffende gebiedspresidium. In het gebied waarvoor zij worden geroepen, nemen deze vrijwillige adviseuses ook deel aan de raden die in het gebied worden gehouden, zodat ze met de mannen en vrouwen in hun gebied kunnen samenwerken. Ze vervullen de functie drie tot vijf jaar en doen hun werkzaamheden op aanwijzing van het gebiedspresidium. ■

Algemene presidiums hebben onlangs online vergaderd met vijftig zusters die geroepen zijn als organisatieadviseuse in gebieden buiten de VS en Canada.

Tijdschriften voorzien in wereldwijde behoeften

De drie kerktijdschriften, die sinds januari 2021 wereldwijd maandelijks verschijnen, bevatten volgens ouderling Quentin L. Cook van de Quorum der Twaalf Apostelen boodschappen die ‘relevant en actueel’ zijn. De nieuwe tijdschriften voor kinderen, jongeren en volwassenen ‘hebben geestelijke en leerstellige kracht’, zegt hij. De artikelen ondersteunen het leerplan *Kom dan en volg Mij* en andere belangrijke zaken.

‘De kerktijdschriften zijn een waardevolle informatiebron om meer over het evangelie van Jezus Christus te weten te komen en ons thuis in zijn kerk te voelen’, zegt het Eerste Presidium in een brief waarin het de nieuwe tijdschriften aankondigde. ‘Het is onze wens dat de leden zich op de tijdschriften zullen abonneren en hun geloofsbevorderende invloed in hun huis en hart verwelkomen.’

De *Liahona* voor volwassenen; *Voor de kracht van de jeugd* voor tieners; en de *Vriend* voor kinderen, maken het nu mogelijk dat:

- Gezinnen in ongeveer 150 landen zich op de tijdschriften voor kinderen en jongeren kunnen abonneren.
- Tijdschriften vaker in sommige gebieden en talen beschikbaar zijn.
- Leden dezelfde verenigende boodschappen via de wereldwijde tijdschriften ontvangen.
- Tijdschriftartikelen steeds meer digitaal en gedrukt beschikbaar zijn.

Plaatselijke leiders wordt aangeraden nieuwe leden eenmalig een jaarabonnement op het tijdschrift dat bij hun leeftijd past te geven, en een abonnement op de *Vriend* of *Voor de kracht van de jeugd* aan kinderen en jongeren die geen kerkgaande ouders hebben.¹ ■

NOOT

1. Zie Algemeen handboek: dienen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, 38.8.8, ChurchofJesusChrist.org.

Humanitaire hulp brengt verlichting

De kerk blijft wereldwijd mensen in nood helpen en humanitaire hulp in tijden van crisis bieden.

Met de grootste humanitaire hulpactie in de kerkgeschiedenis heeft Latter-day Saint Charities (de humanitaire tak van de kerk) veel mensen tijdens de COVID-19-pandemie geholpen met geld en goederen voor de preventie en behandeling van de ziekte. Ook zijn er producten en training aan zorgverleners geleverd, met inbegrip van adviezen waarmee lichamelijke, mentale en emotionele steun kon worden geboden.

De conservenfabrieken en voedselverwerkingsbedrijven van de kerk hebben zich aangepast aan de toegenomen behoeften, zodat producten en goederen zo nodig beschikbaar zijn voor hulpverlenende kerkleiders, maatschappelijke organisaties, schoolvoedingsprogramma's, voedselbanken en andere organisaties die met de kerk samenwerken, waaronder overheden, internationale niet-gouvernementele organisaties en andere humanitaire groepen. Wij hebben tot op heden meer dan 1.050 COVID-19-hulpprojecten in 152 landen gesteund.

Sinds de vorige algemene oktoberconferentie hebben Latter-day Saint Charities en regionale en plaatselijke leiders van de kerk:

- Via het Helpende Handenprogramma vrijwilligers en hulpacties georganiseerd, nadat drie orkanen de Amerikaanse Golfkust van het zuidoosten van Texas tot aan de kust van Florida hadden getroffen.
- Met partners samengewerkt en met plaatselijke kerkleiders hulp gecoördineerd en geboden nadat de Filipijnen door meerdere tyfoons waren getroffen. Daarbij zijn veertig kerkgebouwen als opvangcentra gebruikt.
- Hulp geboden aan de slachtoffers van bosbranden in 23 ringen verdeeld over Californië, Idaho, Oregon en Washington (VS).
- Met een partnerorganisatie 180 ton voedsel geleverd aan behoeftige mensen in Wyoming, Maryland, Michigan, Nebraska, South Carolina, Colorado, Massachusetts en North Carolina (VS).
- 1 miljoen dollar aan het Leger des Heils geschonken om de distributie van voedsel op meer dan 150 locaties in de Verenigde Staten te ondersteunen.
- Voedsel aan tweehonderd plaatselijke voedselbanken in New York (VS) gedoneerd.
- In samenwerking met overheids- en gemeenschapsleiders 17 ton kleding en 77 ton voedsel naar Honduras verscheept, om hulp te bieden aan overlevenden van twee orkanen.
- Met de financiering van programma's geholpen, waarmee dertig miljoen maaltijden voor scholen in negen Afrikaanse landen mogelijk werden gemaakt.
- 200 bloedinzamelingsacties in veertien staten in het kerkgebied Noord-Amerika-Midden georganiseerd.
- Ruim tweehonderdduizend dollar geschonken aan beschermende uitrusting voor medische hulpverleners en mondkapjes voor schoolkinderen in Botswana. Elf plaatselijke kerkgemeenten naaiden daarvoor samen achtduizend mondkapjes om dat mede mogelijk te maken.
- Een wereldwijde schenking van twintig miljoen dollar toegezegd aan de COVID-19-respons van het United Nations International Children's Emergency Fund (UNICEF), zodat in 196 landen vaccins kunnen worden geleverd.
- 358 ton voedsel, 17.000 verpakkingen water, matrassen en andere benodigdheden geleverd voor mensen in Texas en Oklahoma die na zware winterstormen hulp nodig hadden. ■

Vluchtelingen in Rome (Italië) doen mee aan een kookles mogelijk gemaakt door een samenwerkingsverband tussen LDS Charities en de katholieke kerk.

Nieuwe diploma-eisen seminarie

Ter bevordering van de thuisstudie en dagelijkse Schriftstudie, zijn de eisen voor de diploma-uitreiking seminarie herzien. Vanaf nu zullen de cursisten tijdens hun vierjarige cursus niet meer aangeven of ze de Schriften hebben gelezen (Oude Testament, Nieuwe Testament, Boek van Mormon, Leer en Verbonden, en Parel van grote waarde); in plaats daarvan rapporteren ze of ze ten minste 75 procent van de tijd dagelijks in de Schriften lezen.

Dat verlegt de focus van het afvinken van een vakje naar een deugdzame gewoonte van discipelschap, waar de cursisten hun verdere leven veel aan zullen hebben. Daardoor kan het seminarie, dat eerder al naar een lees-schema van twaalf maanden ging, in lijn met *Kom dan en volg Mij*, met

andere kerkorganisaties steun geven aan de thuisgerichte en kerkgesteunde evangeliestudie.¹

Extra eisen voor de diploma-uitreiking in het seminarie zijn 75 procent van de lessen bijwonen en slagen voor de leertoets met een score van 75 procent of hoger. De certificaten van voltooiing, die in sommige gebieden meer geaccepteerd worden, hebben de eerder gebruikte prestatiecertificaten vervangen. ■

NOOT

1. Zie president Russell M. Nelson, 'Openingswoord', *Liahona*, november 2018, 7–8.

Virtuele evenementen bevorderen eensgezindheid

Virtuele evenementen bieden de kerkleden de gelegenheid om zich eensgezind in het evangelie te voelen.

Vriend tot vriend

In opdracht van het algemeen jeugdwerkpresidium werd dit evenement voor kinderen, ouders en leidinggevenden gehouden. De presentatie was in handen van een jongen en een meisje. Andere kinderen brachten op verschillende plaatsen in de wereld in hun eigen taal verslag uit. De presentatie omvatte videoverhalen over Jezus Christus, een boodschap voor kinderen van president Russell M. Nelson, een gesprek over doopverbonden met ouderling Ulisses Soares van het Quorum der Twaalf Apostelen, en een bespreking met het algemeen jeugdwerkpresidium. Ook werd er les gegeven in tekenen, handenarbeid en zingen. Het evenement is in verschillende andere talen, waaronder Nederlands, te bekijken. Het zal ook in kortere segmenten beschikbaar zijn voor evangeliestudie thuis.

Viering jongevrouwen

Het algemeen jongevrouwenpresidium heeft een virtueel evenement georganiseerd ter ere van het 150-jarig bestaan van de jongevrouwenorganisatie. De viering is in elf talen uitgezonden. President Nelson bracht een van tevoren opgenomen boodschap, en de jongevrouwenleiders beantwoordden vragen in het Engels, Spaans en Portugees. Twee jongevrouwen, een in Noorwegen en een in Thailand, spraken de gebeden uit. In 2020 zijn de jongevrouwen over de hele wereld aangemoedigd om 150 daden van dienstbetoon te doen.

Van boven naar beneden: recente evenementen waren een vriend-tot-vrienduitzending voor jeugdwerkkinderen, een viering van het 150-jarig bestaan van de jongevrouwenorganisatie, en toespraken door Jeffrey R. Holland en Patricia Holland op RootsTech Connect.

RootsTech Connect

Ruim één miljoen kijkers met een voorliefde voor familiegeschiedenis hebben in februari 2021 het RootsTech-evenement virtueel gevolgd. Het was het grootste aantal deelnemers aan een evenement dat tot de grootste familiehistorische festiviteit ter wereld is uitgegroeid. RootsTech heeft de ontwikkeling van een virtuele informatiebibliotheek mogelijk gemaakt, die het hele jaar beschikbaar zal zijn. Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen en zijn vrouw, Patricia, waren de sprekers op Family Discovery Day, een jaarlijks onderdeel van het evenement.

Muziekfestival voor jongeren

Voor het wereldwijde muziekfestival van maart stonden muzikale talenten en getuigenissen op het programma. Jongeren uit Nieuw-Zeeland, Brazilië, de Dominicaanse Republiek, Duitsland, Zuid-Afrika en de Filipijnen waren de gastheren en -vrouwen van het programma, dat gebaseerd was op het jongerenthema van de kerk

Van boven naar beneden: jongeren brachten hun muzikale talenten naar voren tijdens een wereldwijd muziekfestival, en kerkleden stuurden kerstmuziek in voor een serie concertvideo's.

in 2021, 'Een groot werk' (zie Leer en Verbonden 64:33–34). Behalve de muziek en Christus-gerichte boodschappen van leeftijdgenoten, kregen de jongeren ook een boodschap te horen van president Nelson; president Bonnie H. Cordon, algemeen jongevrouwenpresidente; en president Steven J. Lund, algemeen jongemannenpresident.

Voorzieningen voor vrouwen

Presidente Jean B. Bingham, algemeen presidente van de zusterhulpvereniging, was de keynotespreester op het vijfde jaarlijkse symposium International Women-in-Diplomacy Day [internationale dag voor vrouwen in de diplomatie]. Dit virtuele evenement was georganiseerd door de honorair

consul-generaal van de republiek Senegal en werd vanuit Los Angeles (Californië, VS) uitgezonden. Zuster Bingham vertelde de deelnemende internationale bedrijfsleiders en diplomaten dat onderwijs de sleutel tot succes voor vrouwen en meisjes over de hele wereld is. Ze vertelde over vrouwen die veel aan het alfabetiseringsinitiatief van de kerk hebben gehad.

Kerstconcerten

Kerkleden en vrienden uit andere geloofsrichtingen wereldwijd hebben kerstvideo's ingediend die in het kader van de jaarlijkse kerstcampagne Verlicht de wereld tot concerten werden gemonteerd, waarna ze rond de kerst op ChurchofJesusChrist.org zijn uitgezonden. ■

Kom dan en volg Mij

De leringen van hedendaagse profeten en andere algemene leiders en leidsters van de kerk verschaffen geïnspireerde aanwijzingen voor onze deelname aan het werk van de Heer. Het quorumpresidium en het ZHV-presidium kiezen voor de tweede en vierde zondag van elke maand op basis van de behoeften van de leden en op aanwijzing van de Geest een relevante conferentietoespraak uit om te bespreken. De bisschop of ringpresident kan bij gelegenheid ook een toespraak voorstellen. Leidinggevend en dienen in het algemeen de nadruk op toespraken van de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen te leggen. Maar elke toespraak uit de meest recente conferentie mag besproken worden.

Leidinggevenden en leerkrachten moedigen de leden aan om de uitgekozen toespraak vóór de bijeenkomst te lezen.

Zie voor meer informatie over bijeenkomsten in het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging Algemeen handboek: dienen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, 8.2.1.2, 9.2.1.2, ChurchofJesusChrist.org.

Puerto Rico

Een les plannen

De volgende vragen kunnen leerkrachten bij het plannen van een les over een conferentietoespraak tot nut zijn.

1. Wat wil de spreker ons laten inzien? Welke evangeliebeginselen brengt hij of zij onder de aandacht? Wat kan ons quorum of onze ZHV met deze beginselen?
2. Met welke Schriftteksten zet de spreker zijn of haar boodschap kracht bij? Zijn er nog andere Schriftteksten die ons begrip ten goede zouden komen? (Kijk bijvoorbeeld bij de eindnoten van de toespraak of in de Gids bij de Schriften.)
3. Welke vragen kan ik stellen die de leden tot nadenken zullen stemmen? Door welke vragen gaan ze inzien dat de boodschap op henzelf, op hun gezin en op het werk van de Heer betrekking heeft?
4. Hoe kan ik de Geest in onze bijeenkomst uitnodigen? Waarmee kan ik de bespreking stimuleren, bijvoorbeeld met verhalen, vergelijkingen, muziek of beeldmateriaal? Wat gebruikt de spreker?
5. Geeft de spreker een aansporing? Hoe kan ik bij de leden het verlangen aanwakkeren om aan die aansporing gehoor te geven?

[illegible]

Ideeën voor activiteiten

Er zijn veel manieren waarop u de leden kunt helpen om iets van de conferentietoespraken op te steken. Hierna volgen enkele voorbeelden. U hebt misschien nog andere ideeën die in uw quorum of ZHV beter zullen werken.

Zambia

- ***In groepjes bespreken.***

Deel de leden in groepjes op. Laat elk groepje een ander gedeelte van de conferentietoespraak lezen en bespreken. Laat elk groepje daarna vertellen welk beginsel ze hebben geleerd. Of u kunt groepjes vormen met leden die verschillende gedeeltes hebben bestudeerd, zodat ze elkaar kunnen vertellen wat ze te weten zijn gekomen.

- ***Vragen beantwoorden.***

Stel vragen zoals: Welke evangelieleringen vinden we in deze conferentietoespraak? Hoe kunnen we die leringen toepassen? Welke aansporingen en beloofde zegeningen komen ter sprake? Wat voor werk heeft God volgens deze toespraak voor ons in petto?

- ***Citaten voorlezen.***

Laat de leden vertellen welke citaten uit de conferentietoespraak hen inspireren om hun taken in het heilswerk uit te voeren. Laat ze overdenken hoe ze anderen, met inbegrip van dierbaren en mensen die ze bedienen, met die citaten tot zegen kunnen zijn.

- ***Aanschouwelijk onderwijs.***

Vraag vooraf aan enkele leden om voorwerpen mee te nemen die de leringen in de conferentietoespraak kunnen verduidelijken. Laat de leden in de les uitleggen wat deze voorwerpen met de toespraak te maken hebben.

- ***Een les voor thuis voorbereiden.***

Laat de leden in tweetallen op basis van de conferentietoespraak een thuisavondles voorbereiden. Hoe kunnen we de toespraak op ons gezin betrekken? Hoe kunnen we deze toespraak bespreken met mensen die we bedienen?

- ***Over eigen ervaringen vertellen.***

Lees samen een aantal citaten uit de conferentietoespraak. Laat de leden voorbeelden uit de Schriften en uit eigen ervaring aanhalen om de beginselen in deze citaten te illustreren of kracht bij te zetten.

- ***Een Schrifttekst bespreken.***

Laat de leden een Schrifttekst lezen die in de conferentietoespraak wordt aangehaald. Laat ze bespreken hoe de leringen in de toespraak de Schrifttekst verduidelijken.

- ***Een antwoord opzoeken.***

Noteer vooraf enkele vragen die aan de hand van de conferentietoespraak kunnen worden beantwoord. Gebruik vragen die tot overpeinzing of toepassing van evangeliebeginselen aanzetten. (Zie *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland*, 31–32.) Laat de leden dan een vraag kiezen en in de toespraak op zoek gaan naar antwoorden. Laat ze hun antwoorden in groepjes bespreken.

- ***Zinnen opzoeken.***

Laat de leden in de conferentietoespraak zinsneden opzoeken die iets voor hen betekenen. Laat ze die zinsneden voorlezen en uitleggen wat ze ervan leren. Hoe helpen die leringen ons om het werk van de Heer tot stand te brengen?

- ***Iets maken.***

Laat de leden een poster of boekenlegger met een kort inspirerend citaat uit de conferentietoespraak maken. Laat ze elkaar tonen wat ze hebben gemaakt. ■

Zie voor meer suggesties ‘Ideas for Learning and Teaching from General Conference’ onder General Conference in de Evangeliebibliotheek

Foto's uit Chili (inzet) en Duitsland

‘We zijn in deze algemene conferentie rijkelijk gezegend met eeuwige beginselen uit de mond van de bevoegde dienstknechten van de Heer. Nu is het onze taak om onszelf te besturen overeenkomstig de waarheden waarvan zij getuigd hebben.’ – Ouderling David A. Bednar, ‘De beginselen van mijn evangelie’

‘Geloof is echt de macht die het *mogelijk maakt* om het onmogelijke te bereiken’, zei president Russell M. Nelson in de 191e algemene aprilconferentie van de kerk. ‘Bagatelliseer het geloof dat u al hebt niet. Het vergt geloof om lid van de kerk te worden en trouw te blijven. Het vergt geloof om profeten te volgen in plaats van geleerden of populaire meningen. Het vergt geloof om tijdens een pandemie op zending te gaan. Het vergt geloof om een kuis leven te leiden als de wereld roept dat Gods wet van kuisheid achterhaald is. Het vergt geloof om kinderen in een seculiere wereld het evangelie te leren. Het vergt geloof om voor het leven van een dierbare te pleiten, maar nog meer geloof om een teleurstellend antwoord te aanvaarden.’

